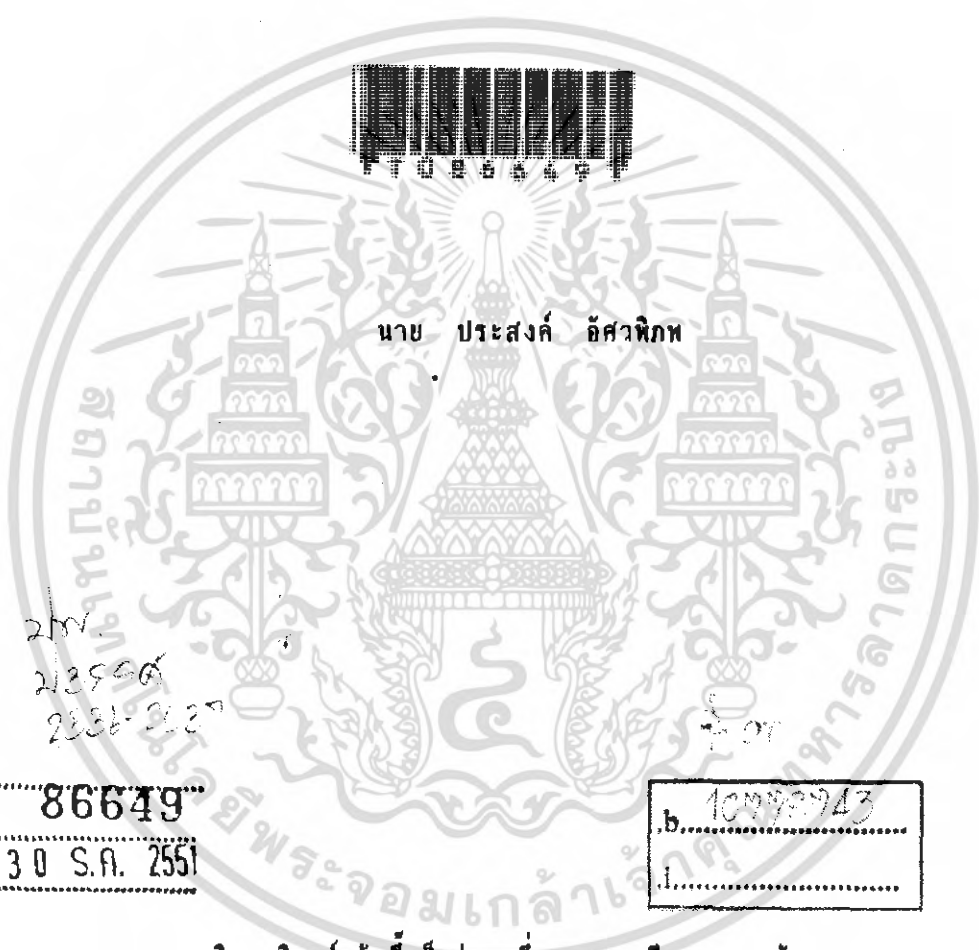

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์ศิลป์ และวัฒนธรรม จังหวัดปัตตานี
PATTANI ART AND CULTURE CENTER

นาย ประสงค์ อิศวาทิก

200
23960
2386-2327

เลขหมู่.....**86649**
เลขทะเบียน.....
วันเดือนปี 30 S.ค. 2551

b. 10072743
i.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2536-2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

อ. พิเศษฐ์ วิริยวัฒน์	ประธานกรรมการ
ผศ. วีรมน ไวโรจน์กิจ	รองประธานกรรมการ
ผศ. วิเชียร สุวรรณรัตน์	กรรมการ
อ. ชาญวิทย์ พงษ์ขำฉู	กรรมการ
อ. ลัดดา บุญสวน	กรรมการ
อ. วาลูกา โรจนภิรมย์	กรรมการ
อ. วัชรวิทย์ วัชรสินธุ์	เลขานุการ

.....
ผศ. วิวัฒน์ เตมียพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา
โดยไม่อนุญาตให้มีการเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิง
ที่มาของเอกสารฉบับนี้ในการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ "ศูนย์ศิลป์ และ วัฒนธรรม จังหวัดปัตตานี"

ชื่อนักศึกษา นาย ประสงค์ อัสวพิภพ

ปีการศึกษา ๒๕๓๖-๒๕๓๗

บทคัดย่อ

ข้อปัญหา

จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน มีการสืบวัฒนธรรมมาโดยตลอด มีรูปแบบวัฒนธรรมที่แตกต่างจากดินแดนอื่น แต่ในสภาพปัจจุบัน จังหวัดปัตตานีมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจที่มากขึ้น ทำให้ผู้คนเริ่มสนใจเรื่องปากท้องของตนเอง ประกอบกับรสนิยมตามรูปแบบสมัยใหม่ที่โหมกระหน่ำเข้ามา ทำให้ประชาชนรวมทั้งเยาวชน คนรุ่นใหม่หลงลืมและเฉยเมยต่อวัฒนธรรมของตน ประเพณี คติความเชื่อ การกีฬา การละเล่น กลายเป็นเรื่องล้าสมัย

วัตถุประสงค์สำคัญในการศึกษาโครงการนี้ เพื่อหาแนวทางที่ถูกต้องในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ที่เกี่ยวข้องกับงานทางวัฒนธรรมของจังหวัดปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง โดยจัดเป็นศูนย์เผยแพร่ ศิลป และวัฒนธรรมของท้องถิ่นขึ้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น จังหวัดปัตตานี และบริเวณพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกัน รวมถึงการสืบทอดศิลปและวัฒนธรรมเหล่านี้ด้วย

วิธีการวิจัย

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการออกแบบ ศูนย์ศิลป์ และวัฒนธรรม จังหวัดปัตตานี จึงได้ทำการศึกษาดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของภาคใต้
๒. ศึกษาถึงอาณาเขตทางวัฒนธรรมของภาคใต้
๓. ศึกษาถึงลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรม ของจังหวัดปัตตานี
๔. ศึกษาถึงสถานที่ที่มีความสำคัญทางวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง
๕. ศึกษาถึงสถานที่ที่ส่งเสริม และอนุรักษ์วัฒนธรรมประจำภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ศึกษาถึงพฤติกรรมผู้ใช้โครงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. ศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานในโครงการ
๘. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบ ของโครงการโดยละเอียด
๙. พิจารณาเลือกที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับโครงการ
๑๐. ศึกษาถึงการจัดองค์ประกอบ อัตรากำลัง และหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
๑๑. ศึกษาถึงแนวความคิด ปรัชญา ความเชื่อทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อนำมา

ปรับให้สอดคล้องกับโครงการ

๑๒. ศึกษาถึงลักษณะโดยทั่วไป ของสถาปัตยกรรมในท้องถิ่น และต้นไม้ของท้องถิ่น
๑๓. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อจัดวางสิ่งที่ตั้งโครงการ

สรุปผลการวิจัย

๑. ศิลปและวัฒนธรรม เป็นมรดกที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ สมควรที่จะได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริมและเผยแพร่ให้คนเข้าใจ และรู้จัก เพื่อให้สามารถนำไปปรับปรุงใช้กับสภาพปัจจุบันได้
๒. ศูนย์ศิลป และวัฒนธรรม จังหวัดปัตตานี เป็นสถานที่ให้การศึกษ และผลิตบุคลากร ที่มีความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรม เพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนต่อไป
๓. การออกแบบ จะต้องศึกษาถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของภาคใต้ (ตอนล่าง) และลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของจังหวัดปัตตานี ในทุกแขนง เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ ให้สอดคล้องกับโครงการ
๔. อาคารโครงการ ต้องแสดงถึงรูปแบบปรัชญา ความเชื่อ และ แนวความคิดทางสถาปัตยกรรม ที่เกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้ (ตอนล่าง)
๕. อาคารโครงการจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถดำเนินการและตอบสนอง ความต้องการของชุมชนได้เต็มที่
๖. อาคารโครงการจะต้องใช้โครงสร้างที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
๗. การวางผังบริเวณโครงการ จะต้องมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ เสนอแนะ

๑. อาคารของศูนย์ฯ เป็นอาคารกึ่งสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการให้บริการ การศึกษาทางวัฒนธรรม แก่ผู้สนใจโดยทั่วไป
๒. ทางศูนย์ฯ ควรมีโครงการจัดหารายได้เข้าสู่ศูนย์ฯ เพื่อเป็นทุนในการจัดแสดง ศึกษา ค้นคว้า งานทางด้านวัฒนธรรม ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้าน วิชาการ
๓. ควรมีการศึกษาถึงเทคนิคการจัดการแสดง และการถ่ายทอดความรู้ เพื่อดึงดูด ให้มีผู้เข้าชมอย่างสม่ำเสมอ
๔. ศึกษาถึงการสร้างบรรยากาศต่อผู้ใช้บริการโดยละเอียด
๕. ศึกษาถึงการนำเอาสภาพแวดล้อมเดิมที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อโครงการ และผู้ใช้บริการของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ความหมายของคำว่า วัฒนธรรม ยากที่จะหาคำจำกัดความที่แน่นอน และชัดเจนได้ แต่ก็พอสรุปสั้น ๆ ว่า "วัฒนธรรม คือ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น นอกเหนือจากสิ่งที่มีธรรมชาติให้มา" วัฒนธรรมอยู่กับมนุษย์ชาติมาตั้งแต่โบราณ วัฒนธรรมจะแตกต่างกันออกไปตามเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ภาษา ศาสนา ประเพณี รวมไปถึงท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งมีคตินิยม จารีต ประเพณีที่เป็นลักษณะเฉพาะของตน วัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่น ก็จะมีลักษณะเฉพาะของตน ลักษณะเฉพาะที่เกิดขึ้นนี้ จะเป็นตัวบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งที่อื่นไม่มี

ภาคใต้ เป็นดินแดนหนึ่งที่มีวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พิเศษที่ต่างจากที่อื่น ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องภาษาพูด อาหารการกิน การแต่งกาย หรือแม้แต่ขนบธรรมเนียมประเพณี อันสืบทอดมาแต่โบราณ ตั้งแต่อดีตมา วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงมาตลอด เพื่อความเหมาะสมกับยุคสมัย จนในปัจจุบัน วัฒนธรรมดั้งเดิมเริ่มเปลี่ยนแปลง ตัดทอน เนื่องจากระบบการสื่อสารเดินทางอันสะดวกรวดเร็ว รูปแบบของวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามระบบสากล ตามสภาพชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน การที่จะลงไปห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงนั้นก็คงจะไม่ได้ จะให้ทุกคนหันมาร้องเพลงตลุง แพนเพลงสากล ให้เปิบข้าวด้วยมือแทนการใช้ช้อน หรือ ให้ขี่ควายไปโรงเรียนแทนการนั่งรถโดยสาร ก็คงเป็นการยุ่งยาก หากแต่ควรช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรม แต่เดิมที่เคยมีอยู่ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ไม่ทันสมัยจนลืมของเดิม แต่ก็ไม่ใช่เก่าจนล้าสมัย และสิ่งนี้จะกลายเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญในท้องถิ่นนั้น ซึ่งที่อื่นไม่มี

โครงการ ศูนย์ศิลป์ และวัฒนธรรม จังหวัดปัตตานี เป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของจังหวัดปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง เพื่อทำการเผยแพร่ ให้การศึกษาแก่ผู้สนใจทั่วไป เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึก มิให้หลงลืมวัฒนธรรมเก่า หรือมิให้ฟุ้งเฟ้อกับวัฒนธรรมต่างชาติ แต่จะอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเพียงแนวความคิดหนึ่งเท่านั้น อาจจะถูกขัดกับความคิดเห็นของผู้ใดบ้างก็ได้ แต่ก็คิดว่าข้อมูลนี้ คงพอที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษา ค้นคว้า ทางวัฒนธรรม และข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาออกแบบ อาคารทางวัฒนธรรม แก่ผู้สนใจตามสมควร

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะไม่สามารถสำเร็จลงได้ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ, เอื้อเฟื้อและ
คำแนะนำจากบุคคลดังต่อไปนี้

- คุณนิยม - คุณอัมพร อัสวพิภพ (บิดา - มารดา)
- ผศ. วิวัฒน์ เตมียพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา
- ดร. ภิญญู สุวรรณศิริ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรือนไทยบักซ์ได้

ผู้ให้คำแนะนำและข้อมูลทางวัฒนธรรมภาคใต้และจังหวัดปัตตานี

- อาจารย์ ประสิทธิ์ เพชรจรรยา และอาจารย์ ธาดา อุดพันธ์ จากศูนย์วัฒนธรรม
จังหวัดปัตตานี
- คุณอภิศักดิ์ วรรณมณี
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถาบันทักษิณคดีศึกษา อำเภอเกาะขอม จังหวัดสงขลา
- เจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดประชาชน เฉลิมราชกุมารี จังหวัดปัตตานี
- เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการข่าวสารทางวัฒนธรรม ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ผู้ให้คำแนะนำและข้อมูลทั่วไป

- เจ้าหน้าที่กองสำรวจและออกแบบ และเจ้าหน้าที่กองประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย
- คุณสมชาย วิเศษศิลป์ หัวหน้างานหนังสือสำคัญ และคุณสุจิตรา อาแว หัวหน้า
งานฝ่ายนิติกรรม สำนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี
- คุณอมร คงพันธ์ หัวหน้าฝ่ายแบบแผน สำนักงานเทศบาลเมืองปัตตานี
- เจ้าหน้าที่กองผังเมืองรวม สำนักผังเมือง

ผู้ช่วยเหลือในการทำงาน

- คุณวัชรী อภินทนาพงศ์
- คุณสุรัชย์ เอกภพโยธิน

- คุณสตี จีวัฒนาสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คุณมณฑล จันทร์แจ่มใส
- คุณนฤดม ตากคำรงค์กุล
- คุณฉันทพร ราชวัตร
- คุณชานินทร์ เมฆินทรางกูร
- คุณดิพงค์ สหชาติศิริ
- คุณพงศ์ศักดิ์ อารีย์สว่างจิตร
- คุณไฉนอายุ ไพรัตน์านนท์

พิเศษ

- คุณอรุณ แก้วโพธิงาม ผู้ช่วยเหลือในการสำรวจที่ตั้งโครงการ
- เจ้าหน้าที่ประจำเครื่องถ่ายเอกสาร ห้องสรรพสินค้าไอเซตัน เวิลด์เทรดเซ็นเตอร์
- คุณอับดุลเลาะห์ แวกาเต และคุณสะมาแอ แวสะแลน ผู้เอื้อเฟื้อในการเข้าชมและถ่ายรูปบ้านที่อาศัย
- ชาวปัตตานีทุกคนผู้ยึดมั่นในพระมหากษัตริย์ไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญเรื่อง

บทคัดย่อ

คำนำ

กิติกรรมประกาศ

สารบัญเรื่อง

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมาแห่งวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	๑
๑.๒	ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของจังหวัดปัตตานี	๘
๑.๓	ลักษณะทางวัฒนธรรมของภาคใต้ตอนล่าง	๑๕
๑.๔	ความเป็นมาของโครงการ	๒๕
๑.๕	สาเหตุที่ทำให้เกิดโครงการ	๒๖
๑.๖	วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒๗
๑.๗	ขอบเขตของโครงการ	๒๗
๑.๘	ความเป็นไปได้ของโครงการ	๒๘

บทที่ ๒ การพิจารณาที่ตั้งโครงการ

๒.๑	การพิจารณาในระดับภูมิภาค	๓๑
๒.๒	การพิจารณาในระดับจังหวัด	๓๑
๒.๓	การพิจารณาในระดับท้องถิ่น	๓๑
๒.๔	การพิจารณาที่ตั้งโครงการ	๓๕
๒.๕	การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ	๓๖
๒.๖	การศึกษารายละเอียดของพื้นที่ตั้งโครงการ	๔๖

บทที่ ๓ การศึกษาโครงการทางวัฒนธรรมภาคใต้

๔๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔	การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี	
๔.๑	การประเมินความต้องการ	๕๕
๔.๒	โครงสร้างการบริหารงาน	๖๘
๔.๓	ผู้ใช้อาคารและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ	๖๙
๔.๔	อัตรากำลังเจ้าหน้าที่บุคคลประจำโครงการ	๘๒
บทที่ ๕	การวิเคราะห์ความต้องการของโครงการ	
๕.๑	การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ	๑๐๐
๕.๒	การวิเคราะห์พื้นที่องค์ประกอบของโครงการและจำนวนผู้ใช้โครงการ	๑๔๑
๕.๓	ข้อมูลพื้นฐานทางสถาปัตยกรรม	๒๐๕
บทที่ ๖	การศึกษาอาคารตัวอย่าง	
๖.๑	อาคารตัวอย่างภายในประเทศ	๒๘๒
๖.๒	อาคารตัวอย่างภายนอกประเทศ	๒๙๗
บทที่ ๗	การศึกษาระบบต่างในการออกแบบ	
๗.๑	ระบบปรับอากาศ	๓๐๘
๗.๒	ระบบเสียง	๓๑๑
๗.๓	ระบบแสงสว่าง	๓๑๘
๗.๔	ระบบโครงสร้าง	๓๒๓
๗.๕	ระบบรักษาความปลอดภัย	๓๒๗
บทที่ ๘	แนวความคิดในการออกแบบ	๓๓๘
บทที่ ๙	ผลงานการออกแบบ	๓๔๐

บรรณานุกรม

ภาคผนวก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาแห่งวัฒนธรรมภาคใต้

อาณาเขตทางวัฒนธรรม

ภาคใต้ในแง่วัฒนธรรม หมายถึงบริเวณตั้งแต่อำเภอบางสะพานใหญ่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดที่อยู่ใต้ลงไป รวม ๑๔ จังหวัด คือ ชุมพร, ระนอง, สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, กระบี่, พังงา, ภูเก็ต, ตรัง, พัทลุง, สงขลา, สตูล, ปัตตานี, ยะลา และนราธิวาส อันมีวัฒนธรรมเด่นเฉพาะกลุ่มแตกต่างไปจากภาคอื่น ๆ ของประเทศ เช่น วัฒนธรรมทางด้านภาษา การกิน หรืออย่างเช่นวิธีการเก็บเกี่ยวข้าวที่ละรวงด้วยเครื่องมือที่เรียกว่า กะ

สภาพทางภูมิศาสตร์วัฒนธรรมภาคใต้

ภาคใต้ในแง่ภูมิศาสตร์ กำหนดเขตตอนบน ราวเส้นรุ้งที่ ๖๐ องศา ๕๐ ลิปดาเหนือ กับเส้นแวงที่ ๘๐ องศา ๓๐ ลิปดาตะวันออก ลงไปถึงเส้นรุ้งที่ ๕ องศา ๓๐ ลิปดาเหนือ มีแผ่นดินเป็นคาบสมุทรมุท ทิศตะวันออกจรดทะเลจีนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศตะวันตกจรดทะเลอันดามันของมหาสมุทรอินเดีย พื้นที่คาบสมุทรมุทส่วนที่เป็นภาคใต้ เรียกว่า คาบสมุทรมุทไทย เป็นแหล่งของวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่ง ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ปรากฏหลักฐานว่ามีมนุษย์เข้ามาอาศัย สร้างอารยธรรมอยู่ในบริเวณนี้ มาตั้งแต่ยุคหิน

การก่อกำเนิดและวิวัฒนาการของวัฒนธรรมในภาคใต้ มีความสัมพันธ์กับสภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ไม่น้อย กล่าวคือตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้อยู่ในบริเวณของเส้นทางเดินเรือระหว่างแหล่งอารยธรรมใหญ่ของโลก คือ จีนและอินเดีย จากสภาพที่ตั้งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เป็นข้อยืนยันว่าการติดต่อไปมาระหว่างจีนกับอินเดีย โดยทางเรือจึงต้องผ่านคาบสมุทรมุทไทย ไม่ว่าจะเป็นการเดินเรือเลียบชายฝั่ง หรือการตัดข้ามคาบสมุทรมุท โดยวิธีเดินบกก็ตาม ชุมชนโบราณในภาคใต้ ที่ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลหลายแห่ง จึงมีบทบาทสำคัญ ในฐานะที่เป็นเมืองท่าเป็นที่จอดพักเรือสินค้า และเป็นที่ขนถ่ายสินค้า เกิดการขยายตัวของแหล่งตั้งชุมชนที่ลี้ภัยจากชายฝั่งเข้าไป และเป็นเหตุให้ดินแดนมีโอกาสดีติดต่อ และรับวัฒนธรรมจากแหล่งอารยธรรมอันรุ่งเรือง ทั้งสองมาแต่โบราณ

สภาพทางธรณีสัณฐาน กับวัฒนธรรมภาคใต้

ลักษณะทางธรณีสัณฐาน และทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ ก็เป็นปัจจัยของการก่อกำเนิด และวิวัฒนาการของวัฒนธรรมอยู่ไม่น้อย ภาคใต้มีพื้นที่กว่า ๗๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ประมาณร้อยละ ๗๐ เป็นเทือกเขา ภูเขา และเนินเขา ที่ราบมีอยู่ส่วนน้อย ทะเลฝั่งตะวันออกเป็นทะเลลอยตัว ชายฝั่งตื้น และลาดคว้างค่อยลึกลงไปตามลำดับ ส่วนทะเลฝั่งตะวันตกเป็นทะเลจมตัว ชายฝั่งจึงมีลักษณะสูงชัน ฝั่งตะวันตกมีเทือกเขาสูงเป็นแนว ต่อเนื่องจากเทือกเขาตะนาวศรี เป็นแนวนานไปกับฝั่งทะเล จนถึงเทือกเขาภูเก็ต ฝั่งตะวันออกมีเทือกเขานครศรีธรรมราช จากอำเภอขนอมเป็นทิวยาว ไปจนจรดชายฝั่งทะเลอันดามัน ณ. สุดเขตแดนไทยที่จังหวัดสตูล

พื้นที่อื่นเป็นที่ราบของภาคใต้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างแนวเทือกเขาทั้งสองนี้ ที่ราบอีกเล็กน้อยอยู่บริเวณชายฝั่งระหว่างเทือกเขากับทะเล ที่ราบเหล่านี้มีหลักฐานว่า เป็นที่ตั้งของชุมชนโบราณมาตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ราบด้านทะเลตะวันออก เป็นแหล่งชุมชนโบราณที่มีความเจริญมากกว่าชุมชนฝั่งตะวันตก

จากบริเวณที่เป็นเทือกเขามิแม่น้ำสายสั้น ๆ หลายสายไหลลงสู่ทะเล ทำให้เกิดทำเลบริเวณปากแม่น้ำ ที่เหมาะสมแก่การจอดเรือเดินทะเล โดยเฉพาะบริเวณปากแม่น้ำชายฝั่งตะวันออก มีอ่าวที่ที่เหมาะสมแก่การจอดเรือมากซึ่งได้มีการสำรวจพบโบราณวัตถุ จากแหล่งอารยธรรมภายนอกตามสถานที่เหล่านี้บ่อย ๆ นี้คือสภาพธรรมชาติของภาคใต้ที่เอื้ออำนวยให้นักเดินเรือ และพ่อค้าต่างเมืองในสมัยโบราณได้พักอาศัย และตั้งชุมชนกันขึ้นในภาคใต้ เช่นบริเวณอ่าวชุมพร, อ่าวบ้านดอน, อ่าวนครศรีธรรมราชและอ่าวสงขลา เป็นต้น

ในพื้นที่ส่วนที่เป็นเทือกเขาแม้จะไม่พบแหล่งชุมชนโบราณ แต่สภาพภูเขาที่เป็นหินปูนก็เอื้ออำนวยให้เกิดถ้ำหินปูนขึ้นมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภูเขาในเขตจังหวัดชุมพร, กระบี่ สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช มีหลักฐานแสดงร่องรอยของมนุษย์โบราณอยู่หลายแห่ง เช่นที่ถ้ำพระเขาขุนกระโทก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ถ้ำเขาเขียน เกาะปันหยี จังหวัดพังงา ถ้ำกาซี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถ้ำโต๊ะหลวง ตำบลคลองหิน, ถ้ำผีหัวโต อำเภออ่าวลึก, ถ้ำต้นเรียง อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

หลักฐานที่พบในบริเวณถ้ำส่วนใหญ่ เป็นขวานหินขัด เครื่องมือหินกระเทาะและเศษภาชนะดินเผาหลายเชือกทาบ ล้วนแต่เป็นหลักฐานก่อนประวัติศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากภายนอก

การใช้เส้นทางทางทะเลผ่านจากมหาสมุทรอินเดียทางตะวันตก ไปยังทะเลจีนใต้ทางฝั่งตะวันออก อาจผ่านทางช่องแคบมะละกาหรือผ่านคาบสมุทร อันเป็นบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีข้อได้เปรียบและเสียเปรียบต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการคมนาคม เส้นทางการค้า ระยะทางที่เป็นทางอ้อมทางลัดและแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ ณ บริเวณสายทางที่ผ่านพัก เมื่อพุทธศตวรรษที่ ๘ มีชาวอินเดียได้เข้ามาตั้งถิ่นฐาน ในคาบสมุทรไทยกันมาก คนพวกนี้ได้นำลัทธิศาสนาพราหมณ์หลายลัทธิเข้ามาด้วย ดังมีหลักฐานเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าในแถบนี้ ศาสนาพราหมณ์เคยรุ่งเรืองมาก่อน และศาสนาพุทธนิกายมหายาน ก็เคยมีความเจริญสูงสุดมาแล้วเช่นกัน

วัฒนธรรมอันรุ่งเรืองจากแหล่งภายนอก และวัฒนธรรมของคนพื้นเมืองได้วิวัฒนาการผสมผสานและกลายเป็นเอกลักษณ์พิเศษในดินแดนแห่งนี้

วิวัฒนาการทางวัฒนธรรม

อาณาบริเวณในเขตภาคใต้ตอนล่างครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ จังหวัดสงขลา, พัทลุง, ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส เป็นเขตพื้นที่ที่ต่อเนื่องกันไปตามแนวชายฝั่งทะเลตะวันออก ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากทะเลจีนใต้เหมือนกัน มีสภาพอากาศที่คล้ายคลึงกัน มีทรัพยากรธรรมชาติเหมือนกัน วัฒนธรรมภาษา อาหาร ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก

บุคหิน

หลักฐานอารยธรรมมนุษย์เก่าแก่ที่ค้นพบในเขตพื้นที่นี้ได้แก่ พบเครื่องมือหินกลางในเขตอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เครื่องมือหินสมัยใหม่ประเภทต่าง ๆ เช่นขวานหินซึ่งปลายคล้ายจอบปากนก ขวานหินมีบัว ขวานหินคล้ายใบมีดแค้ผายออก ขวานคอดกั่ว ขวานหินขัด แล่งที่พบเครื่องมือเครื่องใช้ของคนสมัยหินใหม่แล้ว เช่น ดาบลป้าหมาก อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี, อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่, อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง, อำเภอสังขละบุรี อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา, อำเภอยะรัง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี, อำเภอเมือง จังหวัดยะลา, อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

๑, ๒ ชิน อยู่ดี "ดินภาคใต้อ่อนประวัติศาสตร์ในประวัติศาสตร์และโบราณคดีนครศรีธรรมราช"

(กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครู นครศรีธรรมราช, ๒๕๒๑) หน้า ๒-๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลิโหะ

ได้มีการขุดพบกลองมโหระทึก ที่จัดอยู่ในวัฒนธรรม ดองซอน (DONGSON CULTURE) ซึ่งมีอายุประมาณ ๒,๕๐๐ ปีมาแล้ว ถึง พ.ศ. ๖๐๐ เช่น ในจังหวัดชุมพรพบในบริเวณเขา-สามแก้ว ตำบลชะอำ อำเภอมือง ๒ โย พบที่บ้านเกตุทาย ตำบลท่าเรือ อำเภอมือง และที่คลองคูคตวัน อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช แห่งละ ๑ โย ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบที่ อำเภอยา ๑ โย อำเภอยุพนิน ๒ โย อำเภอยะสมุย ๒ โย สำหรับที่พบที่เกาะสมุย มีอายุราว พ.ศ. ๒๐๐-๕๐๐ และเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๒๒ ได้พบชิ้นส่วนของกลองมโหระทึกที่อำเภอยะนะ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

การพบกลองมโหระทึก เป็นเครื่องหมายว่า อารยธรรมของชุมชนแถบนี้เคยเจริญรุ่งเรืองมาก่อน เพราะกลองมโหระทึกเป็นเครื่องมือที่ใช้เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เช่น การตีเป็นสัญญาณออกศึก เป็นเครื่องแสดงความมั่งมีเป็นเครื่องดนตรีเป็นเครื่องบรรณาการถวายพระเจ้าแผ่นดิน ใช้บอกเวลา ใช้ในพิธีทางศาสนา ใช้ในงานมหรสพและงานเลี้ยง ใช้ในเทศกาลรื่นเริง เป็นต้น การมีกลองมโหระทึกจึงหมายถึง การมีวัฒนธรรมเหล่านี้

ยุคก่อนต้นประวัติศาสตร์

เป็นช่วงหรือระยะต่อเนื่องของประวัติศาสตร์ มีการพัฒนาด้านการตั้งถิ่นฐาน การมีหลักแหล่งถาวร อาศัยที่ราบขนาดใหญ่พอสำหรับตั้งชุมชน มีการทำการเกษตรกรรม ปลูกข้าว จากการสำรวจชุมชนโบราณในภาคใต้พบว่าเกือบทุกแห่ง ตั้งอยู่บนที่ราบริมฝั่งทะเล ตัวชุมชนจะตั้งอยู่บนสันทราย และอยู่ไม่ไกลจากฝั่งทะเลมากนัก บางแห่งมีคูน้ำและคันดินล้อมรอบ มีที่ราบสามารถปลูกข้าวได้

๑ เขมชาติ เทพไชย "การสำรวจขุดค้น ขุดแต่งบูรณะและการศึกษาทางด้านโบราณคดีเพื่อทำหลักฐานเกี่ยวกับอาณาจักรศรีวิชัย" เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ประวัติศาสตร์โบราณคดี อาณาจักรศรีวิชัย กรมศิลปากร ๒๕๒๕ (อัคราเนนา)

๒ สุธวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ "สารคดีพิเศษ: เดินทางท่องเที่ยวสู่วัฒนธรรมพื้นบ้านสงขลา" วารสารเดินทางท่องเที่ยวน ฉบับที่ ๑๖ ปีที่ ๒ เมษายน ๒๕๒๓ หน้า ๘

๓ ทิวา ศุภจรรยา "ความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ และที่ตั้งชุมชนโบราณ ในจังหวัดภาคใต้"

เอกสารการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องประวัติศาสตร์โบราณคดีอาณาจักรศรีวิชัย กรมศิลปากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น ผังทะเลตะวันตกมีบริเวณ กระบุรีและราชกรูด จังหวัดระนอง บริเวณอำเภอ ตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา บริเวณอำเภอพังงา กระปี่ ตรัง และสตูล

ส่วนผังทะเลตะวันออก ได้แก่บริเวณชายฝั่งทะเล จังหวัดชุมพร บริเวณอำเภอท่าชนะ อำเภอไชยา อำเภอท่าฉาง จนถึงบริเวณ อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอสิชล ตลอดจนถึง อำเภอหัวไทร บริเวณรอบทะเลสาบสงขลา และบริเวณจังหวัดปัตตานี

ช่วงรับอิทธิพลทางวัฒนธรรม

สิ่งที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรม อย่างสำคัญของพื้นที่แถบนี้ คือ เส้นทางเดินทางผ่านคาบสมุทรมุทตลอดแนวคาบสมุทรมุทไทยปรากฏว่ามีเส้นทางเดินทางตัดผ่านคาบสมุทรมุทไทยของนักเดินทางสมัยโบราณ อยู่อย่างน้อย ๘ เส้นทางดังนี้

- ๑ กระบุรี-ชุมพร
- ๒ ครองราชกรูด-พะโต๊ะ-แม่น้ำหลังสวน
- ๓ หุ่นตึก-คลองไหล-คลองสก-คลองพุมดวง-แม่น้ำตาปี-อ่าวบ้านดอน
- ๔ คลองมะรุ่ย-คลองชะอุ่น-คลองสก-คลองพุมดวง-แม่น้ำตาปี-อ่าวบ้านดอน
- ๕ คลองปะกาไสย-คลองโตรม-คลองอินัน-แม่น้ำตาปี-อ่าวบ้านดอน
- ๖ คลองท่อม-คลองสินบุน-แม่น้ำตาปี
- ๗ ปากแม่น้ำกันตัง-แม่น้ำตรัง-ห้วยยอด-ทุ่งสง-ร่อนพิบูลย์-นครศรีธรรมราช
- ๘ ไทรบุรี-ทะเลสาบสงขลา

เส้นทางข้ามคาบสมุทรมุทไทย ในเขตภาคใต้ของประเทศไทยทั้ง ๘ สายที่กล่าวมาแล้ว เป็นเหตุให้เกิดเมืองท่าขึ้นตามชายฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก มีการขุดพบวัตถุโบราณมากมาย เช่นลูกปัดที่ทำด้วยแก้ว เทวารูปศิลา รวมทั้งเครื่องภาชนะดินเผาแบบต่าง ๆ ทั้งแบบธรรมดา และแบบเนื้อดินแกร่ง แบบเครื่องเคลือบของจีนสมัยราชวงศ์ซ่ง เป็นต้น และเส้นทางดังกล่าว ก็มีบทบาทสำคัญในฐานะเมืองท่า ซึ่งอยู่ในเส้นทางการค้าขายทางเรือของจีนกับอินเดีย อาหรับ และเปอร์เซีย และเมื่อถึงปี พ.ศ. ๑๔๔๕ ดินแดนแถบนี้กลายเป็นดินแดนที่มีคนจากทั่วโลกเดินทางผ่านไปมา จนกระทั่งแม่น้ำแตงกแก้วยังสามารถพูดภาษาอาหรับ เปอร์เซีย กรีก และฮินดูได้

๑ พิริยะ ไกรฤกษ์ "ศิลปทัศนก่อนพุทธศตวรรษที่ ๑๘" (กรุงเทพฯ :กรมศิลปากร ๒๕๒๓)

หน้า ๑๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมทางศาสนา

ศาสนาที่มีผู้นับและปฏิบัติกันมากในภาคใต้ คือ ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม

-ศาสนาพราหมณ์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ไม่ปรากฏชัดเจนว่าศาสนาพราหมณ์เข้ามาสู่ภาคใต้ตั้งแต่เมื่อใด ส่วนหลักฐานทางศาสนวัตถุ พบในที่ต่างยุคต่างสมัยกัน เช่น พบเทวรูปพระวิษณุที่วัดศาลาลำดิง(ชยราม) อำเภอไชยา เป็นประติมากรรมในกลุ่มพระวิษณุ ที่เก่าที่สุดของอินเดียราวพุทธศตวรรษที่ ๑๐ พบศิวลึงค์และโยนีโทรมะ ในเขตจังหวัดต่าง ๆ ของภาคใต้ เช่น พบศิวลึงค์ที่อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี มีอายุราว พุทธศตวรรษที่ ๑๒ เป็นต้น

จากหลักฐานด้านประติมากรรมที่พบทั่วไปในภาคใต้ที่กล่าวมา พอจะช่วยให้สามารถยืนยันได้ว่า อย่างน้อยในระหว่างพุทธศตวรรษที่ ๑๐ - ๑๒ ศาสนาพราหมณ์ได้แพร่กระจายอยู่ทั่วไป ตามชุมชนที่มีชนชาติอินเดีย เข้ามาทำการค้าขาย ในภาคใต้ของประเทศไทยแล้ว

-ศาสนาพุทธ

-ศาสนาพุทธนิกายหินยาน

ศาสนาพุทธนิกายหินยาน อาจเข้ามาสู่ภาคใต้แล้ว ตั้งแต่ช่วงใกล้ ๆ กับพุทธศตวรรษที่ ๓ ซึ่งพระเจ้าอโศกมหาราช กษัตริย์องค์ที่ ๓ ของราชวงศ์โมริยะ แห่งอินเดีย ได้สนับสนุนให้ชาวอินเดียเดินทางออกนอกประเทศ เพื่อนำพุทธศาสนานิกายหินยานไปเผยแผ่ถึงในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

หลักฐานจากโบราณวัตถุที่พบในภาคใต้ของประเทศไทย มีพระพุทธรูปทองคำประทับยืน ซึ่งขุดพบที่เจดีย์ วัดจอมทอง อำเภอสิชลจังหวัดนครศรีธรรมราช และพระพุทธรูปสำริดประทับยืน ขุดพบที่อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา เป็นพระพุทธรูปสมัย อมราวดี หรือ อนุชราชประะ พ.ศ. ๗๐๐-๘๐๐

๑ ประถม ชุ่มเหิงพันธ์ "ไชยา-สุราษฎร์ธานี" (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์ ๒๕๑๘)

หน้า ๓๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-พุทธศาสนาลัทธิมหายาน

พุทธศาสนาลัทธิมหายาน เริ่มแพร่หลายในภาคใต้ของไทย ในราวครึ่งแรกของพุทธศตวรรษที่ ๑๒ ศูนย์กลางของพุทธศาสนานิกายมหายาน ที่เจริญอย่างยิ่ง อยู่ในแคว้นมคธโบราณ ประเทศอินเดีย

พุทธศาสนานิกายมหายาน นับถือพระโพธิสัตว์เป็นสำคัญ จึงนิยมสร้างพระโพธิสัตว์ ในบริเวณภาคใต้พบศาสนวัตถุสมัยศรีวิชัย (พุทธศตวรรษที่ ๑๓ - ๑๕) ที่เป็นคติมหายานเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และที่อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา เช่น พบพระโพธิสัตว์ปัทมปาณิศลา ผิวเกลี้ยง ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี อายุราวกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๒ พระโพธิสัตว์เมตไตรยสารีริค พบที่บ้านลานควม อำเภอชะเรียง จังหวัดปัตตานี อายุราวกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๓ - ๑๔ พระโพธิสัตว์ปัทมปาณิ พบที่บ้านกระดังงา อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา อายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๔ - ๑๕

-พุทธศาสนานิกายเถรวาทฝ่ายลัทธิลังกาวงศ์

เข้ามาสู่ประเทศไทย ในราวรัชสมัย พระเจ้าจันทรมานุสรีธรรมราช ราว พ.ศ. ๑๓๗๐ เป็นนิกายที่อสังโคตม มักน้อยเป็นสำคัญ จึงชอบอยู่ริมน้ำใกล้วัดชบายธรรมเป็นภาษามาคธี ที่ต่อมาเรียกกันว่า ภาษาบาลี

พบสถาปัตยกรรม เจดีย์แบบลังกาวงศ์เป็นทรงโอ่งคว่ำ สถาปัตยกรรมดังกล่าวนี้พบโดยทั่วไปตามวัดที่สร้างในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ รอบทะเลสาบสงขลา เช่น วัดตะเคียน บางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง วัดจะทิ้งพระ วัดพะโคะ วัดนางเหล้า อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจดีย์พระมหาธาตุ ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

-ศาสนาอิสลาม

ชาวอาหรับได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ตามสายการค้าระหว่างทะเลแดงกับทะเลจีน ก่อนสมัยพระมะหะหมัด ต่อมาศาสนาอิสลามมีส่วน ที่กระตุ้นให้มีการเดินเรือในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๔ มีชุมชนพ่อค้าอิสลามขนาดเล็กปรากฏอยู่ตามเมืองท่าต่าง ๆ ในระหว่างเส้นทางเดินเรือไปประเทศจีน

ในคาบสมุทรมลายูนั้นมีหลักฐานเก่าแก่ที่สุดคือ จารึกที่ตรังگانู มีอายุราว พ.ศ. ๑๘๘๖ หรือ พ.ศ. ๑๘๓๐ ระบุถึงการแบ่งเขตที่เป็นศาสนาอิสลาม กับเขตที่กำลังรณรงค์ข้อความในจารึกยังแสดงให้เห็นด้วยว่าชาวพื้นเมือง ยังไม่ยอมรับศาสนาใหม่นี้อยู่ จนในราว พ.ศ. ๑๘๓๕ ศาสนาอิสลามได้แพร่เข้ามาถึงเตละห์หรือไทรบุรี

จุดที่น่าพิจารณาคือที่มะละกาซึ่งตั้งอยู่เกือบสุดแหลมมลายู กล่าวไว้ในราว พ.ศ. ๑๘๓๕ นั้น เจ้าชายบราเมศวร ผู้สร้างเมืองมะละกาได้เปลี่ยนศาสนาเป็นอิสลาม

ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทยกับมลายู ระหว่างต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๘-๒๐ มีการอพยพโยกย้ายผู้คนเพื่อผลทางการเมือง มีผลให้ศาสนาอิสลามนั้นเกี่ยวโยงมาสู่ภาคใต้ ของประเทศไทย โดยเฉพาะในจังหวัดภูเก็ต เขตชายแดน เช่น ปัตตานี นราธิวาส ยะลา สงขลา สตูล นครศรีธรรมราช ตรัง กระบี่ เป็นต้น

ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของจังหวัดปัตตานี

สภาพทั่วไป

จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งอยู่ฝั่งทะเลตะวันออกของภาคใต้ติดอ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๐๖ องศา ๓๕ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศา ๐๑ ลิปดา ถึง ๑๐๑ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก และเป็นจังหวัดเดียวใน ๕ จังหวัดภาคใต้ที่ไม่มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย) อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑,๑๐๐ กิโลเมตรทางรถยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดปัตตานี มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๘๔๐.๓๕๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๒๑๒,๗๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๗๕ ของภาคและร้อยละ ๐.๔ ของประเทศ เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กเป็นอันดับ ๒ ของภาคใต้รองจากจังหวัดภูเก็ต

อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงมีดังนี้

ทิศเหนือ จรดอำเภอไทย

ทิศใต้ ติดต่อเขตอำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา และเขตอำเภอปาเจาะ จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันออก จรดอำเภอโมย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา

พื้นที่โดยส่วนใหญ่ของจังหวัดปัตตานีเป็นที่ราบชายฝั่ง และบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึง มีพื้นที่รวมกันประมาณ ๘๓๓,๖๔๐ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๕ ของเนื้อที่ทั้งหมด นอกจากนี้เป็นที่ราบลุ่มเนินตะกอนเชิงเขา ประมาณ ๑๗.๓๔ % ที่ดินบริเวณพื้นที่พรุ ประมาณ ๐.๑๐ % ที่ลาดชันเชิงเขา ประมาณ ๑๐.๖๐ % และพื้นที่เบ็ดเตล็ดอีกประมาณ ๑.๕๑ %

จังหวัดปัตตานี อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับพื้นที่ จังหวัดปัตตานี อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทย และมีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่าน อากาศจึงอบอุ่นตลอดปี

ฤดูกาล มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนมกราคม สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป อยู่ในระดับ ระหว่าง ๒๕.๕ ถึง ๒๘ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์วัดโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๘๕ % ปริมาณน้ำฝนที่ตกในแต่ละปี จากค่าเฉลี่ยของปริมาณฝน ที่ตกมากที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕ วัดได้ ๓๒๘.๕ มิลลิเมตร และเดือนที่มีฝนตกน้อยที่สุด คือ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๓๕ วัดได้ ๓๔.๓ มิลลิเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ยังขึ้นอยู่กับ การเกษตรกรรม เป็นโดยส่วนใหญ่ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๒๘ - ๒๕๓๒ พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปัตตานี เพิ่มขึ้นจาก ๕,๐๗๗ ล้านบาทเป็น ๗.๗๒๑ ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อปีของประชาชน ๑๓.๕๑๒ บาท/คน^๑ และในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ มีรายได้เฉลี่ยต่อปีของประชาชน ๑๔,๕๔๖ บาท/คน^๒

อาชีพหลักของประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปัตตานี

๑ การเกษตร ปัตตานี มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๘๖๕,๕๐๕ ไร่ หรือ ประมาณร้อยละ ๖๐.๘๘ ของพื้นที่ทั้งหมด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ยางพารา, ข้าว, มะพร้าว, ทุเรียน และลองกอง

๒ การประมง จังหวัดปัตตานี มีความยาวของชายฝั่งทะเล ๑๖๖.๔๐ กิโลเมตร มีอ่าวปัตตานี ๑ แห่ง แบ่งการประมงออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- การประมงทะเล
- การประมงชายฝั่ง
- การประมงน้ำจืด

๓ การปศุสัตว์ มีการเลี้ยงโค กระบือ สุกร แพะและแกะ เป็ด ไก่เป็นรายได้เสริม และใช้แรงงาน นอกเหนือจากอาชีพเกษตรกร โดยไม่ยึดเป็นอาชีพหลัก

๔ การพาณิชย์ มีทั้งผู้ประกอบการธุรกิจ แบบการค้าส่งและปลีก

๑ สำนักงานจังหวัดปัตตานี เอกสารบรรยายสรุปจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๓๖

๒ เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง โอกาสและลู่ทางการลงทุนใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ๑๕-๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม

จังหวัดปัตตานี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๑,๑๐๐ กิโลเมตรทางรถยนต์ ๑,๐๒๕ กิโลเมตรทางรถไฟ (สถานีโคกโพธิ์) และ ๘๘๘ กิโลเมตร โดยทางเครื่องบิน (สนามบินบ่อทอง) การเดินทางจากกรุงเทพฯ อาจเลือกเส้นทางการเดินทางได้หลายอย่าง

การเดินทางโดยรถยนต์ จากกรุงเทพฯ การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวใช้เส้นทางหมายเลข ๗๕ (ชนบุรี-ปากท่อ) ระยะทาง๘๐ กิโลเมตร แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จนถึงจังหวัดชุมพรระยะทาง ๔๖๐ กิโลเมตร แล้วเดินทางต่อผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ผ่านปากน้ำเทพา เข้าสู่จังหวัดปัตตานี อีก ๕๐๕ กิโลเมตร

การเดินทางโดยรถประจำทาง จากกรุงเทพฯ มีบริการรถโดยสารปรับอากาศ และรถธรรมดา ทุกวัน โดยออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๑๕ ชั่วโมง

ทางรถไฟ จากสถานีกรุงเทพฯ (หัวลำโพง) มีขบวนรถด่วน และรถเร็ว บริการถึงสถานีโคกโพธิ์ วันละ ๓ ขบวน ถึงสถานีหาดใหญ่ วันละ ๑ ขบวน ใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงโคกโพธิ์ ประมาณ ๑๗ ชั่วโมง และจากกรุงเทพฯ ถึงหาดใหญ่ประมาณ ๑๖ ชั่วโมง

ทางเครื่องบิน การเดินทางโดยเครื่องบินจากจังหวัดปัตตานีถึงกรุงเทพฯ จะต้องสลับเปลี่ยนเครื่องที่สถานีหาดใหญ่ โดยบริการสัปดาห์ละ ๒ เที่ยวบิน หรือบริการระหว่าง หาดใหญ่ถึงกรุงเทพฯ ทุกวัน วันละ ๓ เที่ยวบิน โดยบริษัท การบินไทย จำกัด

การคมนาคมกับจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดปัตตานี มีรถโดยสารประจำทางติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง

จากจังหวัดปัตตานีถึง	สงขลา	หาดใหญ่	ยะลา	นราธิวาส	สุโหงโกลก
จำนวนเที่ยวต่อวัน	๔	๔	๔	๕	๔
ระยะทาง (กม.)	๘๔	๑๐๔	๓๘	๑๐๐	๑๘๐
อัตราค่าโดยสาร(บาท)	๓๕	๓๕	๘	๒๔	๔๘

นอกจากนี้ ยังมีบริการรถแท็กซี่และรถตู้ปรับอากาศ จากจังหวัดปัตตานี ถึงสงขลาและหาดใหญ่อีก โดยออกรถ ทุก ๆ เวลา ๔๕ นาที อัตราค่าโดยสารคนละ ๔๐ บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปกครองและสภาพสังคม

โดยที่ดินแดนทางใต้มีผู้นับถือศาสนาอิสลามมาก และขนบธรรมเนียมประเพณีก็แตกต่างกันออกไป การที่จะจัดระเบียบการปกครอง รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งจะต้องคำนึงถึงอิทธิพลทางด้านศาสนาด้วย กล่าวคือ ต้องพิจารณาวางแผนการปกครองขึ้นไว้เป็นพิเศษ เฉพาะพื้นที่ที่เป็นบริเวณหัวเมืองอิสลาม ซึ่งรวมกันเป็นเมืองปัตตานี มีฐานะเป็นประเทศราชของไทย มาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี เมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยาเรืองอำนาจ ก็เช่นเดียวกัน (พ.ศ. ๑๘๘๓ - ๒๓๑๐) ต่อมาเมื่อกรุงศรีอยุธยาเสียกรุงแก่พม่า ในพ.ศ. ๒๓๑๐ หัวเมืองปักษ์ใต้ต่างพากันกระด้างกระเดื่อง เมื่อพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงปราบปรามชุมชนต่าง ๆ จนสงบราบคาบ และสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีแล้ว หัวเมืองปักษ์ใต้ก็กลับมาอยู่ในอำนาจอิทธิพลของไทยอีกครั้งหนึ่ง

เมืองปัตตานีเป็นเมืองใหญ่แห่งหนึ่งในแหลมมาลายู พลเมืองโดยส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มหาราช ปรากฏว่าภายในเขตเมืองปัตตานีมีชุมชนหลายแห่ง แต่ละแห่งมีผู้คนอยู่มาก จึงทรงดำริว่า "ถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้จะลำบากแก่การปกครอง" จึงโปรดเกล้าฯ ให้แบ่งเมืองปัตตานีออกเป็น ๗ หัวเมือง คือ

- เมืองปัตตานี
- เมืองหนองจิก
- เมืองยะหริ่ง
- เมืองสายบุรี
- เมืองยะลา
- เมืองรามัน
- เมืองหนองจิก

โดยให้อยู่ในความควบคุมบังคับบัญชาของเจ้าเมืองสงขลา ตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึง สมัยรัชกาลที่ ๕ พระองค์จึงได้ปรับปรุงการปกครองหัวเมืองทั้ง ๗ หัวเมืองเสียใหม่ อีกครั้งหนึ่ง โดยจัดให้หัวเมืองทั้ง ๗ รวมกันเป็นบริเวณที่เรียกว่า " บริเวณ ๗ หัวเมืองอิสลามปักษ์ใต้"

และให้ขึ้นอยู่กับมณฑลนครศรีธรรมราช ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๕ แต่การจัดให้ ๗ หัวเมือง ขึ้นอยู่กับมณฑลนครศรีธรรมราช มิทำให้การปกครองดีขึ้น ดังที่ปรากฏว่าเมืองปัตตานีพยายามตั้งตัวเป็นอิสระและก่อวินาศกรรมกบฏขึ้นหลายครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้งเมื่อพระยาสุโขมนต์วินิต (ปั้น สุขุม) ซึ่งภายหลังเป็นเจ้าพระยาอมราช ได้รับ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมุหเทศาภิบาล มณฑลนครศรีธรรมราชและจัดการเมืองสงขลา เมืองพัทลุง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ จึงมอบหมายให้ดำเนินการวางแผนปรับปรุงการปกครองในบริเวณ ๗ หัวเมืองอีกครั้งหนึ่ง ต่อมากระทรวงมหาดไทย จึงได้ตราข้อบังคับสำหรับการปกครองดินแดนส่วนนี้ ขึ้นฉบับหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม รศ.๑๒๐ เรียกว่า " กฎข้อบังคับสำหรับการปกครองบริเวณ ๗ หัวเมือง รศ. ๑๒๐ "

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ได้มีการตั้งมณฑลปัตตานีขึ้น โดยแยกเอาท้องที่บริเวณ ๗ หัวเมือง ซึ่งเดิมอยู่ใต้การปกครองของมณฑลนครศรีธรรมราช มาตั้งเป็นมณฑลหนึ่งต่างหาก และได้ยุบเมืองเล็กอันมีฐานะไม่ถึงขนาดลงเป็นเมืองได้ ให้เป็นอำเภอขึ้นกับเมืองใกล้เคียง เสีย ๓ เมือง คงเหลือเพียง ๔ เมืองคือ ปัตตานี ระแงะ สายบุรีและยะลา สำหรับยะลา นี้ ได้รวมเมืองรามันเข้าไป

การจัดระเบียบการปกครองหัวเมืองตามข้อบังคับการปกครองบริเวณ ๗ หัวเมืองยังคงใช้มาจนถึง พ.ศ. ๒๔๖๕ ในรัชการที่ ๖ จึงได้มีการปรับปรุงจัดระเบียบการปกครองเมืองอีกครั้ง โดยได้ตราข้อบังคับลักษณะการปกครองหัวเมืองขึ้นใช้ชั่วคราว ในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ การจัดระเบียบการปกครองหัวเมืองตามข้อบังคับนี้ มีผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับกองตำรวจ (ต่อมาเป็นผู้กำกับกองตำรวจ) อัยการจังหวัด และพนักงาน เจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งจัดไว้ประจำจังหวัด รับผิดชอบในหน้าที่ของหน่วยงานนั้นๆ ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด และต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๗๕ โปรดเกล้าฯ ให้ยุบเลิกมณฑลปัตตานี ให้โอนการปกครองไปรวมกับมณฑลนครศรีธรรมราชตามเดิม และในคราวเดียวกันให้ยุบจังหวัดสายบุรีเป็นอำเภอสายบุรี และโอนอำเภอสายบุรีไปรวมกับจังหวัดปัตตานี

การปกครองแบบเทศาภิบาลใช้มาจนถึง พ.ศ. ๒๔๗๕ รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย เข้ารับช่วงบริหารราชการแผ่นดิน ได้ปฏิรูปการปกครองส่วนภูมิภาคโดยยกเลิกระบบเทศาภิบาลหมดสิ้น การปกครองส่วนภูมิภาคคงมีแต่จังหวัดและอำเภอ ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

จังหวัดปัตตานีแบ่งเขตการปกครองเป็น ๘ อำเภอ ๔ กิ่งอำเภอ ๑๑๒ ตำบล ๖๐๘ หมู่บ้าน ๒ เทศบาล และ ๘ สุขาภิบาล

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดปัตตานี ปี ๒๕๖๖

ข้อมูลทั่วไป อำเภอ	เขตการปกครอง				พื้นที่ (ตาราง กม.)	ประชากร	ครอบครัว	บ้าน (หลัง)	สถาน พยาบาล	ศาสน สถาน	สถาน ศึกษา
	ตำ บล	หมู่ บ้าน	เทศ บาล	สุขา ภิบาล							
รวมทั้งจังหวัด	๑๑๒	๖๐๘	๒	๘	๑๙๔๐.๓๗	๕๕๑,๑๖๖	๙๐,๘๑๗	๙๕,๗๖๔	๑๓๒	๖๒๒	๔๑๔
๑. เมือง	๑๓	๖๓	๑	-	๙๖.๘๔	๙๔,๙๓๐	๑๕,๒๒๕	๒๒,๑๓๒	๑๒	๕๙	๕๖
๒. โคกโพธิ์	๑๑	๗๔	-	๒	๓๓๒.๖๒	๕๕,๕๓๖	๑๐,๕๖๕	๑๑,๘๐๓	๑๒	๗๔	๕๓
๓. สายบุรี	๑๑	๕๙	-	๑	๑๓๘.๔๒	๕๓,๑๗๙	๗,๗๒๗	๙,๗๘๒	๑๕	๖๘	๕๑
๔.หนองจิก	๑๒	๗๐	-	๑	๓๒๑.๕๓	๕๙,๐๗๓	๑๐,๖๙๓	๑๐,๑๕๗	๑๕	๗๑	๔๙
๕.ปะรัง	๑๒	๗๐	-	๑	๑๘๓.๙๕	๗๒,๙๔๘	๑๐,๘๗๒	๑๑,๒๐๒	๑๖	๘๖	๕๙
๖.ปะหัง	๑๘	๗๙	-	๒	๑๙๖.๘๓	๖๙,๔๘๐	๑๑,๓๐๒	๖,๗๑๙	๑๙	๗๙	๔๒
๗.มายอ	๑๓	๕๖	-	๑	๒๑๖.๑๔	๕๖,๑๑๓	๘,๒๗๑	๗,๖๐๘	๑๓	๓๙	๓๔
๘.ปะนาเระ	๑๐	๕๒	-	๑	๑๑๔.๐๖	๓๘,๖๐๑	๗,๑๒๔	๗,๑๙๔	๑๕	๔๗	๓๖
๙.ทุ่งยางแดง	๔	๒๑	-	-	๑๑๔.๙๗	๑๔,๕๕๕	๒,๕๒๖	๒,๕๖๙	๔	๒๗	๑๕
๑๐.ไม้แก่น	๒	๑๗	-	-	๕๐.๒๐	๙,๒๘๑	๑,๘๕๒	๑,๘๖๖	๕	๑๖	๑๓
๑๑.กะพ้อ	๓	๒๖	-	-	๙๓.๘๒	๑๒,๕๒๕	๒,๓๙๑	๒,๔๓๘	๕	๒๐	๑๓
๑๒.แม่ลาน	๓	๒๑	-	-	๙๘.๙๙	๑๑,๘๗๓	๒,๒๖๙	๒,๒๙๔	๕	๑๓	๑๓

* กิ่งอำเภอ

ที่มา : สำนักงานจังหวัดปัตตานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ **ธันวาคม ๒๕๖๕** ศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางวัฒนธรรมภาคใต้ตอนล่าง

บริเวณภาคใต้ของประเทศไทย เป็นดินแดนที่ปรากฏเรื่องราวทางประวัติศาสตร์สืบเนื่องยาวนานมา จากการพบหลักฐานการตั้งรกราก ดินฐาน การอยู่อาศัย ของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ต่อเนื่องเข้ามาสู่สมัยประวัติศาสตร์ และได้ปรากฏลักษณะศิลปวัฒนธรรมที่มีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ยังสามารถจำแนกเป็นหมวดเนื้อหาได้ ๕ กลุ่ม คือ

๑. ภาษาและวรรณกรรม ครอบคลุมถึงการใช้อักษรสันทนนา ภาษาเขียน
๒. มนุษย์พันธุ์วิทยา การแต่งกาย
๓. การละเล่น กีฬา คนตรี
๔. ประเพณี เทศกาล และความเชื่อ
๕. การดำรงชีวิตประจำวัน ครอบคลุมถึงการใช้ชีวิตประจำวัน อาชีพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนงานสถาปัตยกรรม

ภาษาและวัฒนธรรม โดยครอบคลุมถึงการใช้อักษรสันทนนา ภาษาเขียน ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่บอกให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างประชาชนในภาคต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดสตูล บัตตานี ยะลา และนราธิวาส ยังมีภาษาถิ่นหลายภาษา ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษามลายูท้องถิ่น ภาษาชว่น้ำ และภาษาชวไก เป็นต้น -ภาษาถิ่นใต้ จะมีความแตกต่างจากภาษาถิ่นภาคต่างๆ เช่น มีการกลายวรรณยุกต์ การใช้คำคนละรูปคำ และการรวบพยางค์ ดังอย่างเช่น

ภาษากลาง	ภาษาถิ่นใต้	
ถูก	ทุก	
มีด	เหมด	กลายวรรณยุกต์
ข้าว	ข้าว	
กระต่าย(เครื่องมือขุดมะพร้าว)	เหล็กขุด	
พริกขี้หนู	ดีป्ली	คำคนละรูปคำ
มะม่วงหิมพานต์	หัวคล็อก ยาร่วง	
น้ำกระทิ	หน่อมเถ	
ทุเรียน	เรียน	แบบรวบพยางค์
อร่อย	หรอย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ภาษามลายูท้องถิ่น ภาษามลายูท้องถิ่นของจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสจะมีสำเนียงที่คล้ายกับ ภาษามลายูถิ่นกลันตัน ในประเทศมาเลเซีย ภาษามลายูท้องถิ่นใน ๔ จังหวัดนี้มีเพียงภาษาพูดไม่มีภาษาเขียน และไม่มีตัวอักษรแต่ไม่เป็นภาษาตายเพราะประชาชนยังคงรักษาวัฒนธรรมการพูดสืบทอดต่อกันมา

-ภาษาชวาหน้า เป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ตามเกาะต่างๆในจังหวัดสตูล มีลักษณะคล้ายภาษามลายู แต่มีความแตกต่างด้านไวยากรณ์ มีเพียงภาษาพูดไม่มีภาษาเขียน

-ภาษาซาไก เป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยในอำเภอธารโต จังหวัดยะลา

มนุษย์พันธุ์วิทยา การแต่งกาย

ชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีประเพณีการแต่งกายอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ และมีลักษณะแตกต่างจากการแต่งกายของชาวไทยโดยทั่วไป แต่เดิมการแต่งกายของชาวไทยมุสลิม โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี มีทั้งระดับราชสำนักลงมาถึงชาวบ้านส่วนมากเป็นการดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับโอกาสต่างๆ

การแต่งกายของชาวไทย-มุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีวิวัฒนาการมาตามลำดับ การแต่งกายบางแห่งก็เลิกใช้ไปแล้ว เช่น

๑. ชุดกระโจม เป็นการแต่งกายของหญิงมุสลิมในอดีต เลิกใช้มาประมาณ ๘๐ ปีมาแล้ว เมื่อก่อนนิยมทั่วไปสำหรับสวมอยู่บ้าน หรือออกงานนอกบ้านก็ได้
๒. ชุดกรุง เป็นเสื้อคอกลมตัดคอผ้าหน้าพอสวมศรีษะได้ ผ้าคลุมศรีษะหรือผ้าคลุมไหล่ มักใช้ผ้าโปร่งปักฉลุสวยงามและมีขนาดเล็กกว่าผ้าคลุมศรีษะทั่วไปสมัยก่อนหญิงที่แต่งกายแบบนี้ มักจะเกล้าผมเกล้าผมมวยหรือถักเปีย
๓. เสื้อกบายอ ลักษณะเป็นเสื้อคอวี ผ้าหน้าตลอดและกลัดด้วยเข็มกลัดขนาดใหญ่ ปัจจุบันนิยมเฉพาะหญิงมุสลิมสูงวัยเท่านั้น
๔. เสื้อบานง มีลักษณะคล้ายเสื้อกบายอแต่เน้นรูปทรงกว่า เป็นเสื้อที่ได้รับอิทธิพลมาจากอินโดนีเซีย มักตัดด้วยผ้าเนื้อค่อนข้างบาง
๕. เสื้อบานงแบบแค เป็นเสื้อบานงอีกแบบหนึ่ง นิยมใช้ผ้าลูกไม้ ผักำมะหยี่ ผ้าว่วน
๖. เสื้อคอโละบกลางอ เป็นการแต่งกายของชายในท้องถิ่น มีลักษณะเป็นเสื้อคอกลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สอจมีคือตั้งแบบคองเงินหรือไม่มีก็ได้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. ชุดกะวะห์ เป็นชุดสำหรับนักเรียนหญิงของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ประกอบด้วย เล็กรุงสีขาวย ผ่าถุงสีพื้น และผ้าคลุมศรีษะ นอกเหนือจากนี้ยังมีชุดอื่นๆที่ประยุกต์มาจากชุดที่กล่าวไว้ เช่นชุดชาวบ้าน ชุดแต่งงาน ชุดสลีแน ชุดปุเมอปอตอง เป็นต้น

การละเล่น กีฬา คนครี

การละเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นนั้นมีมากมาย มีทั้งการละเล่นของเด็ก การละเล่นละครพื้นบ้านของชาวมุสลิม เช่น

- มงโปลัง
- ดีเกฮูลู
- ซึละ (ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชาวไทยมุสลิม)
- ชัมเปง
- กรอโตะ
- ตีอตรี
- ร่องเง็ง
- วายังเข็ชม (หนังตะลุงสยาม)

เครื่องดนตรีของชาวไทยมุสลิมโดยทั่วไปมีลักษณะคล้ายคลึงกับเครื่องดนตรีไทย หากแต่แตกต่างกันวัสดุที่ใช้ทำและรูปลักษณ์อื่นๆเท่านั้น เช่น มือนแน (กลองแขก) มง (ฆ้อง) ชุนา (ปี่) รือบะ (ซอ) มอรูกัส (รำมนาขนาดเล็ก) เป็นต้น

86649

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเพณีเทศกาล และความเชื่อ

ประเพณีในจังหวัดปัตตานี มีพื้นฐานจากความเชื่อในศาสนาพุทธ ศาสนาฮินดู และศาสนาอิสลาม บางอย่างต่างกัน บางอย่างผสมผสานกัน

๑. ประเพณีที่เกี่ยวกับไทยพุทธ โดยทั่วไปมักไม่แตกต่างกับชาวไทยในภาคใต้ แต่จะมีลักษณะพิเศษเพิ่มเติมบ้าง

- ประเพณีการเกิด
- ประเพณีการตาย
- ประเพณีการบวชนาค
- ประเพณีการแต่งงาน
- ประเพณีการชิงเปรต จะกระทำในวันที่ยกสำรับไปวัด คือ วันแรม ๑๔ ค่ำ และ ๑๕ ค่ำ เดือนสิบ
- ประเพณีการลากพระ ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน๑๑ มีทั้งลากพระทางบกและทางน้ำ

๒. ประเพณีชาวไทยมุสลิมปัตตานี โดยทั่วไปชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี ไม่แตกต่างกับชาวไทยมุสลิมในจังหวัดใกล้เคียง เช่น

- ประเพณีการเกิด
- ประเพณีมาโซะบาวี หรือ เข้าสูหนัด
- ประเพณีการแต่งงาน
- ประเพณีการตาย
- ละหมาด ทุกวันศุกร์
- วันบอซอ (วันถือศีลอด) ตรงกับเดือนที่ ๘ ตามปฏิทินอาหรับ
- วันฮารีรายอบอซอ (วันลงศีลอด) วันสิ้นสุดแห่งการถือศีลอด
- วันฮารีรายอฮัจยี (วันตรุษฮัจยี) ตรงกับวันที่ ๑๐ เดือนที่ชาวมุสลิมประกอบพิธีฮัจยี ณ นครเมกกะ
- วันเมอว์ลิด เป็นวันประสูติของท่านนบีมุฮัมมัดตรงกับวันที่๑๒เดือนรอบิอุอาวัลตามปฏิทินอาหรับ
- วันอาซุรอ ตรงกับวันที่ ๑๐ ค่ำ เดือนมาฮารอม ตามปฏิทินอาหรับ

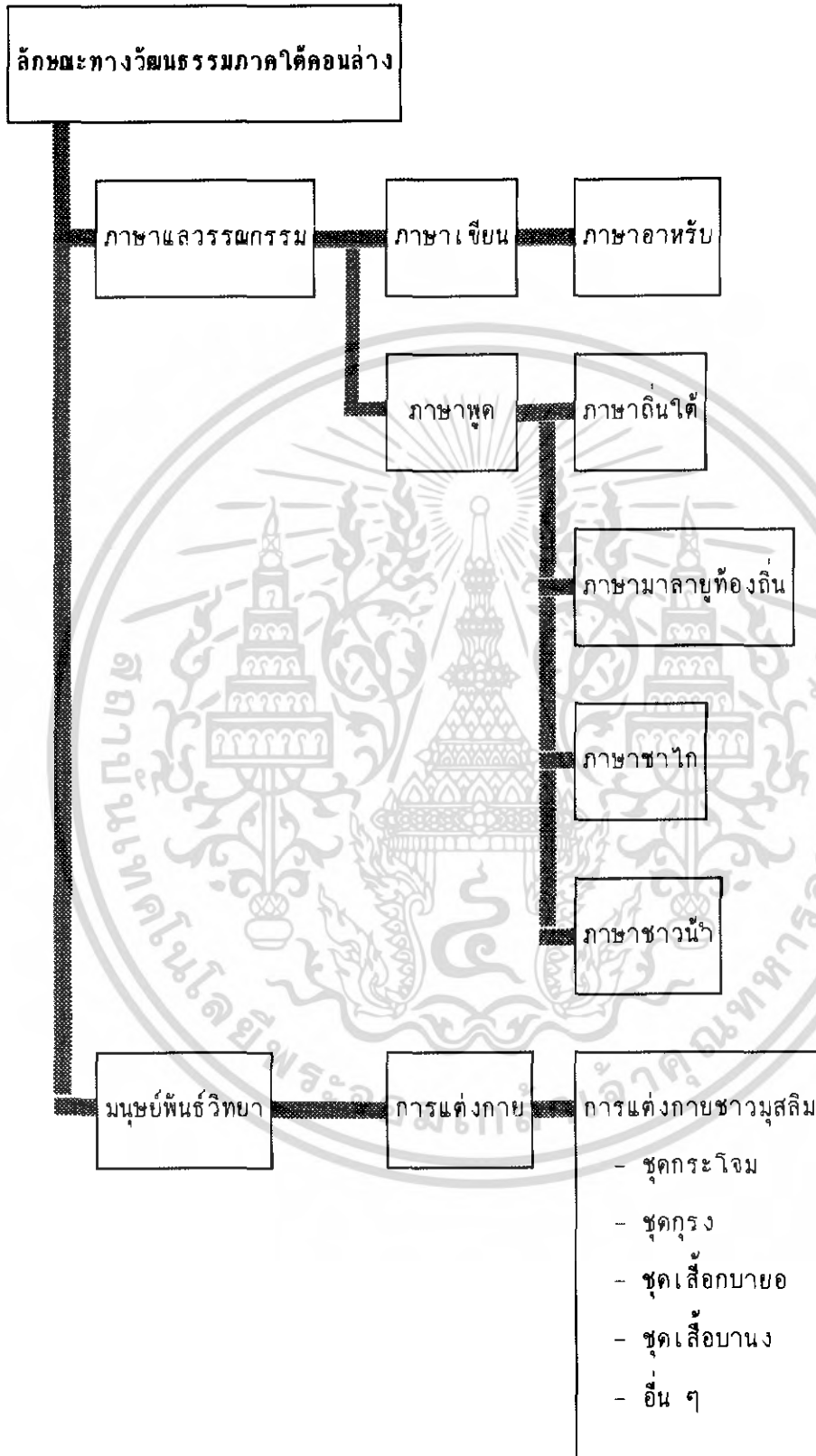
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำรงชีวิตประจำวัน ครอบคลุมถึงการใช้ชีวิตประจำวัน อาชีพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนงานสถาปัตยกรรม

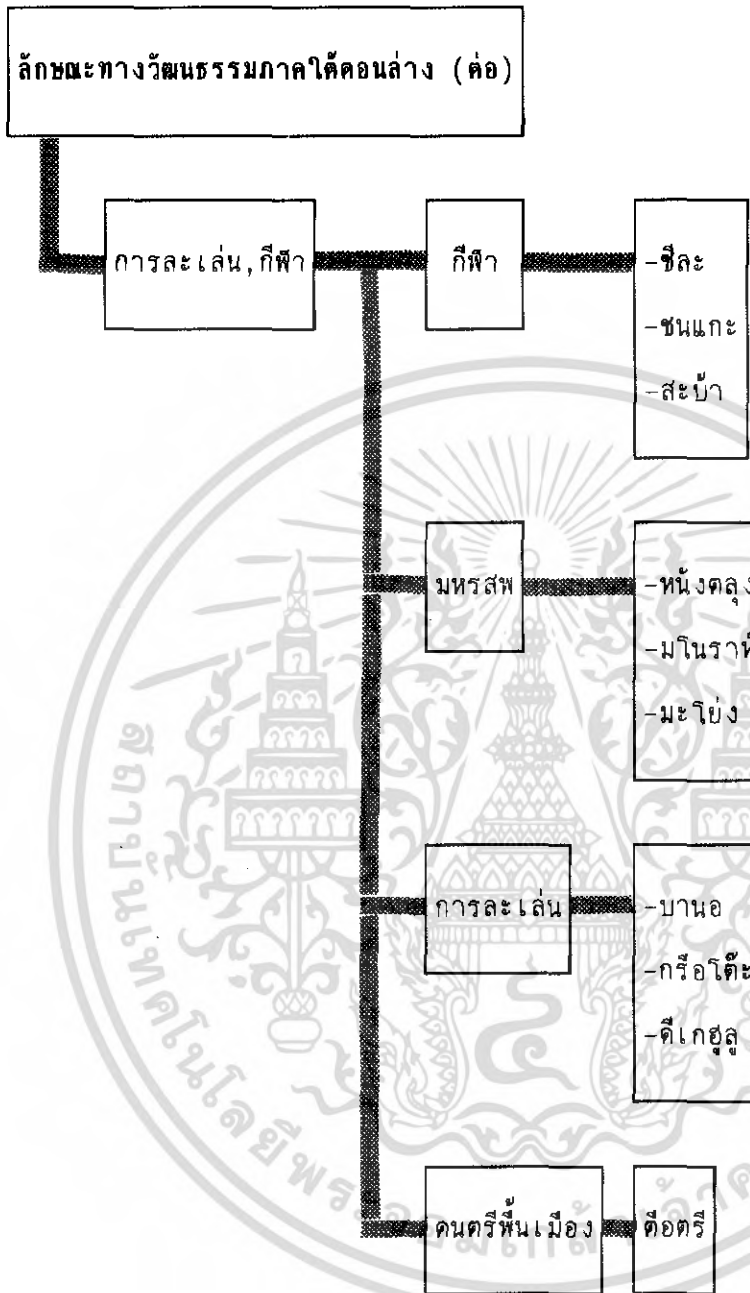
วิถีชีวิตของคนไทยในท้องถิ่นถือว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งการดำรงชีวิตประจำวันของท้องถิ่นนั้นๆ ก็จะเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นไป เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ มีลักษณะที่พัฒนามา บางอย่างก็มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันบางส่วนก็ยังมีใช้กันโดยทั่วไป บางส่วนก็เลิกใช้กันไปแล้ว เช่น

- กระ (เครื่องมือสำหรับเก็บเกี่ยวข้าวที่ล่รวง)
- ซาแม
- แตรเนาะ
- กริช (อาวุธ)
- การเลี้ยงนกเขา
- รวมถึงอาคารโบราณสถานต่างๆ เช่น มัสยิดกรือเาะ เมืองโบราณยะรัง ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว

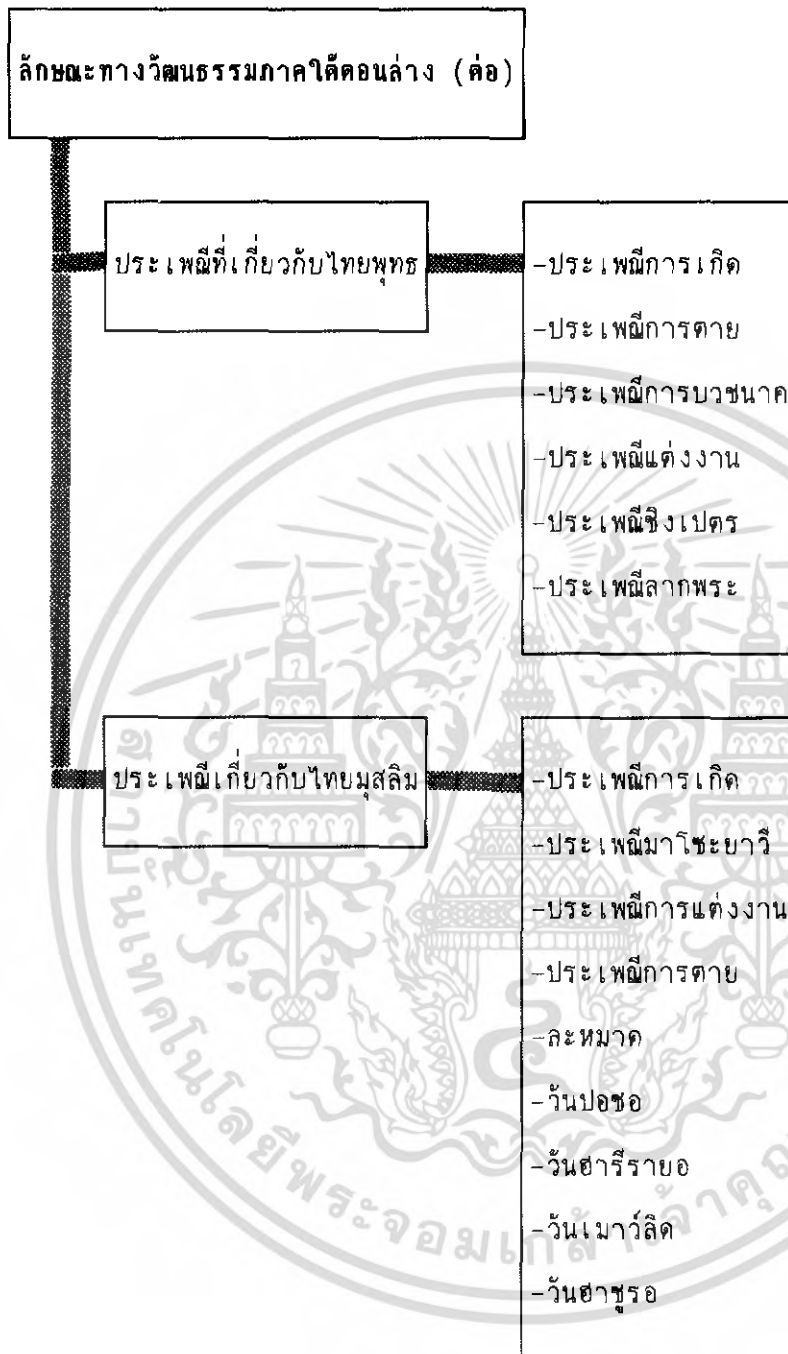
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

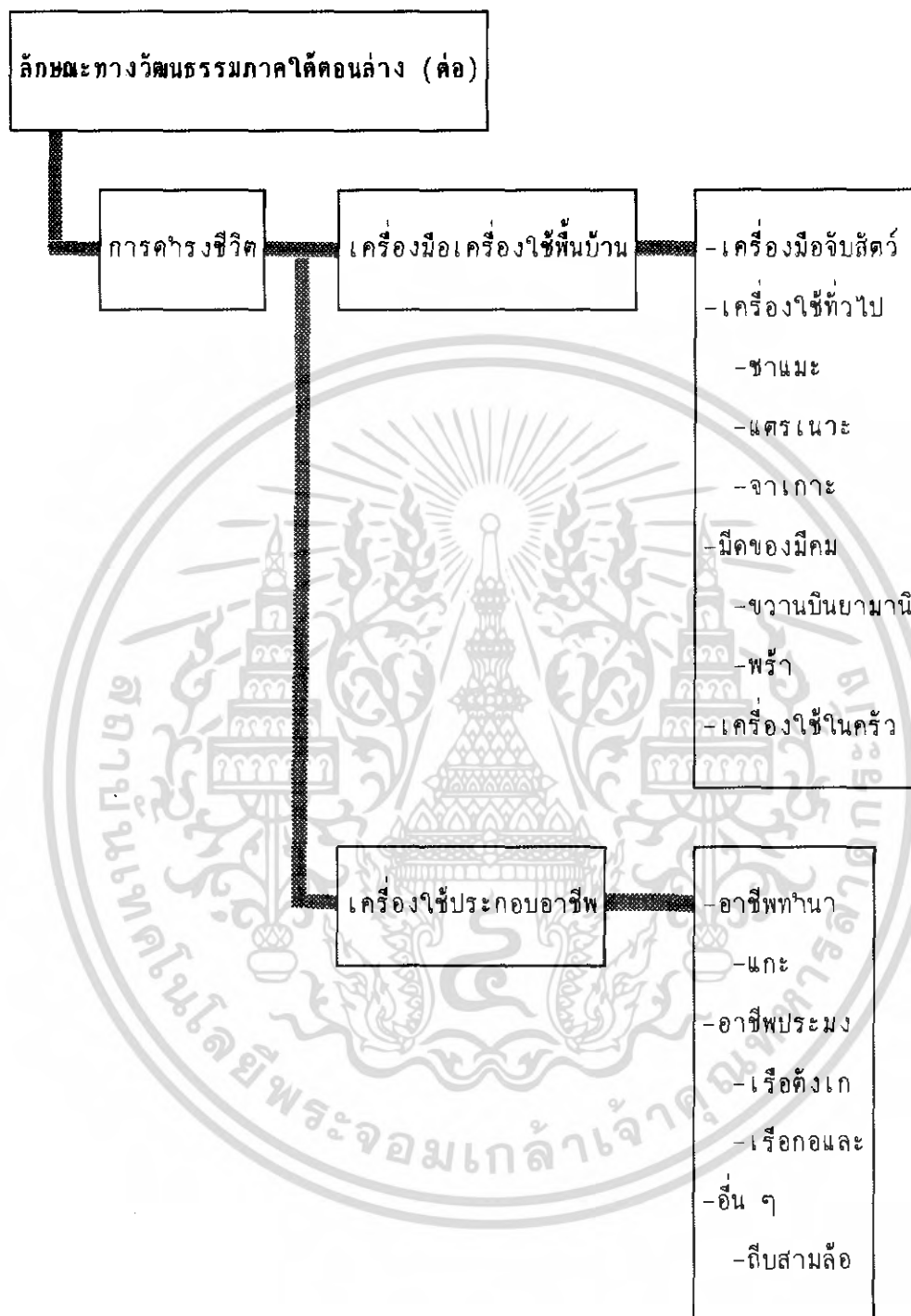
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

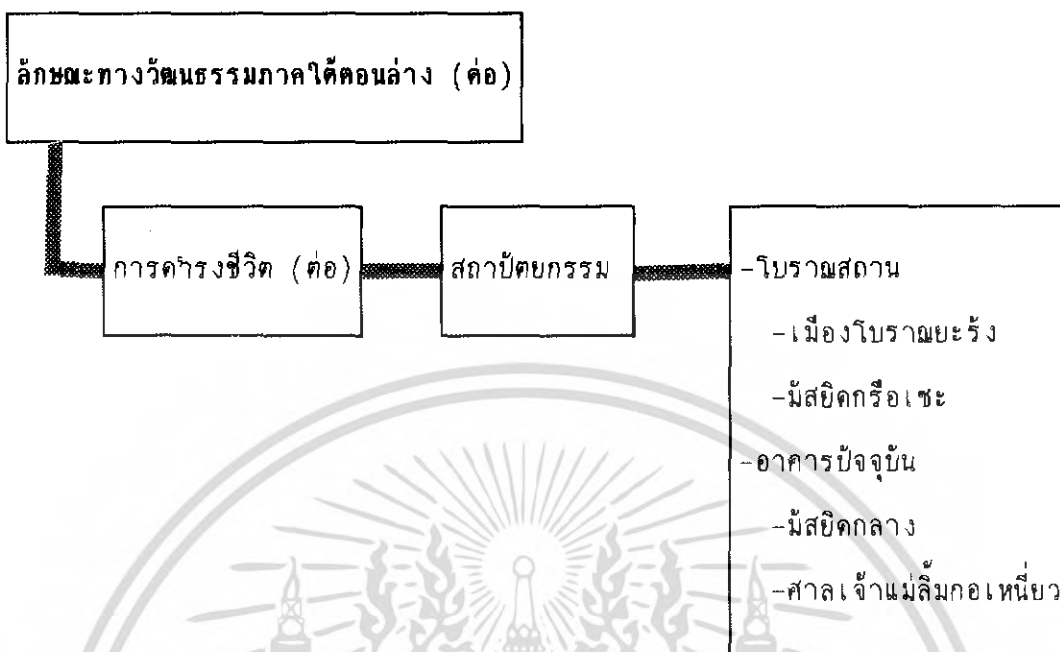
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของโครงการ

ดินแดนไทยแต่โบราณมิใช่ดินแดนที่ร้างวัฒนธรรมมาก่อนจากตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ มาถึงในยุคประวัติศาสตร์และในปัจจุบัน ดินแดนไทยมีการติดต่อกับชาวต่างชาติต่างแดนเสมอ มีการเกิดขึ้นของอาณาจักรต่าง ๆ มากมาย บ้างก็ล่มสลายหายไป บ้างก็สลับเปลี่ยนกันมีอำนาจ โดยในแต่ละท้องถิ่นซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน จะก่อให้เกิดการปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และสร้างรูปแบบเฉพาะที่เหมาะสมลงตัว จนกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่นไปในทันที

พฤติกรรมของคนรุ่นเก่าที่มีการถ่ายทอดสืบต่อกันมา จะถูกซึมซับ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ๆ

ในดินแดนของภาคใต้ก็เช่นกัน จากสภาพภูมิประเทศที่แตกต่างจากภาคอื่น ๆ ทำให้ภาคใต้มีเอกลักษณ์ที่เฉพาะตัวแตกต่างออกไป ถึงแม้แต่ภายในภาคใต้เอง ก็มีความแตกต่างของภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ตอนล่าง ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน ในอดีตจังหวัดปัตตานี เคยเป็น เมืองที่มีความสำคัญในฐานะเมืองท่าที่สำคัญแห่งหนึ่ง ที่พ่อค้าทางทะเลต้องมาแวะเพื่อทำการค้าขาย และหลบภัยมุรสุม ทำให้เกิดชุมชนหรือกลุ่มชนผู้อยู่อาศัย อยู่ในจังหวัดปัตตานีเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ คือ

๑. ชาวจีน (ผู้มีเชื้อสายบรรพบุรุษเป็นชาวจีน)
๒. ชาวไทยพุทธ (คนไทยผู้นับถือศาสนาพุทธ)
๓. ชาวไทยมุสลิม (คนไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม)

การอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนที่แตกต่างกัน ก็ก่อให้เกิดรูปแบบของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และจากการที่อยู่ดินแดนเดียวกัน ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้พฤติกรรม ทำให้วัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคติความเชื่อ ประเพณี รวมทั้งการดำรงชีวิตและมีการผสมผสาน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมลงตัว จนเกิดเป็นเอกลักษณ์ที่พิเศษในดินแดนของจังหวัดปัตตานีแห่งนี้

แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันจังหวัดปัตตานีเริ่มมีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากมีการเกิดขึ้นของอาคารพาณิชย์จำนวนมาก การปรับปรุงถนนหนทางให้มีสภาพดีขึ้น ประชาชนทั่วไปเริ่มสนใจเรื่องปากท้องของตนเอง ประกอบถึงรสนิยมตามรูปแบบสมัยใหม่ที่โหมกระหน่ำเข้ามา ทำให้ประชาชน รวมทั้งเยาวชนคนรุ่นใหม่ หลงลืมและเฉยเมยต่อ

เอกสารวัฒนธรรมของตน ประเพณี คติความเชื่อทางกีฬา การละเล่นต่างๆ ันกลายเป็นเรื่องล้าสมัยไร้ค่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งมีน้อยคนนักที่จะเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ ในปัจจุบัน ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดปัตตานีเป็นหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียนเคเซปัตตานานุกูล ซึ่งผู้ดูแลก็คือคณะครู-อาจารย์ในโรงเรียนนั่นเอง การทำงานจึงอยู่ในขอบเขตที่จำกัด ไม่สามารถเผยแพร่หรือส่งเสริมให้ความรู้ได้อย่างเต็มที่และกว้างขวาง

จึงควรมีสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางด้านศิลปะ และวัฒนธรรมของจังหวัดปัตตานีอย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุที่ทำให้เกิดโครงการ

สาเหตุทางด้านนโยบาย

จากปัญหาต่างๆทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) ได้กำหนดในปี ๒๕๓๗ เป็นปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย โดยมีกรอบและทิศทางการดำเนินงานวัฒนธรรม ๑๔ ประการ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อ ๓. ให้มีการศึกษาค้นคว้าวิจัย ภูมิปัญญาชาวบ้านอันเป็นรากฐานการดำเนินชีวิต ให้ประชาชนเห็นคุณค่า ยอมรับและนำไปใช้ให้เหมาะสมและแพร่หลาย

ข้อ ๗. สร้างทัศนคติ ความรู้และความเข้าใจว่า สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเป็นสมบัติของทุกคน และมีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่โดยตรง ทุกคนมีหน้าที่ในการเสริมสร้าง ฟื้นฟูและดูแลรักษา

ข้อ ๑๐. สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการที่ ประชาชนจะได้ร่วมแสดงออกและได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความเพลิดเพลิน เจริญใจ จากกิจกรรมทางวัฒนธรรมอันหลากหลายและทั่วถึง เพื่อขยายขอบเขต การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมของประชาชน โดยการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมประจำภูมิภาค เพื่อแสดงกิจกรรมทางวัฒนธรรม ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในคุณค่าจนสามารถเชื่อมโยงสืบทอดวัฒนธรรม ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ จัดทำสื่อ จัดสถานที่แสดง เป็นต้น

ที่มา: แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ (๒๕๓๕-๒๕๓๘) แผนวัฒนธรรมแห่งชาติ , ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุผลทางค่านิยมเศรษฐกิจ

เพื่อเป็นประโยชน์ในเชิงการท่องเที่ยว ตลอดจนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดเอง ซึ่งจะมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคนในท้องถิ่น โดยการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมพื้นบ้าน และปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน จนเป็นเอกลักษณ์ที่น่าสนใจของท้องถิ่น เป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาชม เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและชาวบ้านในท้องถิ่นก็มีรายได้จากการขายสินค้าพื้นเมืองด้วย

วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. ศูนย์เป็นสถานที่อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักถึงคุณค่า เกิดความรักหวงแหน ร่วมกันรักษา และเข้าใจในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน
๒. ศูนย์เป็นสถานที่ให้บริการด้านข่าวสาร ชี้นำหน่วยงาน บุคคลากร แหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าใจ และสามารถติดต่อ รวบรวมข้อมูล ได้สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง
๓. ศูนย์เป็นสถานที่จัดกิจกรรมการแสดงทางด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ผู้สนใจ เข้าใจ และเห็นภาพพจน์ของวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน และเป็นการแลกเปลี่ยน ความรู้ ความเข้าใจ ในวัฒนธรรมของพื้นที่ต่างกัน

ขอบเขตของโครงการ

การจัดตั้งศูนย์ศิลปะ และวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี จะเน้นความเป็นเอกลักษณ์ หรือลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในจังหวัดปัตตานี และอาณาบริเวณใกล้เคียง โดยโครงการมีขอบเขตที่ทำการ รวบรวม ครอบคลุมถึงสาขาทางวัฒนธรรม ๕ สาขาใหญ่ คือ

๑. สาขาภาษาและวรรณกรรม ครอบคลุมถึงการใช้องค์ภาษาสนทนา ภาษาเขียน เช่น ภาษาถิ่นใต้ , ภาษามลายูท้องถิ่น เป็นต้น
๒. สาขามนุษย์พันธุวิทยา -การแต่งกาย
๓. สาขาการละเล่น กีฬา -ดนตรี
๔. สาขาประเพณีเทศกาล -ความเชื่อ
๕. สาขาการดำรงชีวิตประจำวัน ครอบคลุมถึงการใช้ชีวิตประจำวัน เครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เสรีของใช้ รับรวมทั้งงานสถาปัตยกรรมนั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยจะอยู่ในรูปของ

๑. ทางด้านการอนุรักษ์ ศูนย์ทำหน้าที่รวบรวม และค้นหา ข้อมูลทางศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยจัดเอกสารและข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เป็นระบบ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ สไลด์ และหนังสือ
๒. ทางด้านการศึกษาและวิจัย ศูนย์ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่างๆ ที่เก็บไว้ นำเอาไปใช้พัฒนากับคนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง โดยแบ่งส่วนวิจัยและค้นคว้าตามลักษณะของข้อมูล
๓. ด้านการเผยแพร่และบริการ
 - เป็นสถานที่แสดงศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การแสดงต่างๆรวมถึงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่นๆ เป็นครั้งคราว
 - เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปแบบข่าวสาร โดยจัดเอกสารด้านความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไป
 - เป็นสถานที่ประสานงานด้านศิลปวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงาน หรือสถาบันอื่น ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
 - เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัดปัตตานี และจังหวัดใกล้เคียง

ความเป็นไปได้ของโครงการ

โครงการศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (สวธ) การดำเนินงานภายในศูนย์ จะใช้บุคลากรของ สวธ. เฉพาะการบริหารระดับสูงเท่านั้น ส่วนบุคลากรระดับอื่นๆ เป็นบุคลากรของศูนย์โดยเฉพาะ โดยมีคณะที่ปรึกษาซึ่งประกอบด้วยบุคลากรจากท้องถิ่น เพื่อมิให้เกิดช่องว่างในการสื่อสาร และทำความเข้าใจต่อปัญหาได้ชัดเจน

งานงบประมาณและการจัดหางบประมาณ จะแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. งบประมาณประจำปี แบ่งย่อยออกเป็น

- งบประมาณการบริหาร คือ รายจ่ายในการบำรุงเลี้ยงโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น **อุปกรณ์ ทรัพย์สินต่างๆ เงินเดือน** การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-งบประมาณการบริหารทั่วไป คือ รายจ่ายในการจัดระบบต่างๆ เช่น งานสาธารณูปโภค งบประมาณซ่อม-แซมอาคารสถานที่ งานรักษาความปลอดภัย ค่าบำรุงยานพาหนะ

-งบประมาณด้านวัฒนธรรม คือ รายจ่ายด้านงานค้นคว้า วิจัย เงินบำรุงห้องสมุด การจัดแสดงต่างๆ หรือกิจกรรมอื่นๆในโครงการ เช่น งานเอกสาร สิ่งพิมพ์ ข่าวสาร

-งบประมาณด้านเทคนิคและระบบ วิชาการ คือ รายจ่ายในอุปกรณ์ต่างๆ เช่น อุปกรณ์ในการจัดฉากเวที งานช่างต่างๆ งานซ่อมสงวนศิลปวัตถุ และวัสดุ อุปกรณ์อื่นๆ

๒. งบประมาณพิเศษตามแบบหรือโครงการพัฒนาปรับปรุง เช่นการจัดงานเทศกาลพิเศษประจำปี การสร้างอาคารเพิ่มเติม ฯลฯ
รายได้จากศูนย์ ได้จาก

- งบประมาณของ สวธ. และเงินอุดหนุนจากการบริจาคภาคเอกชน
- เงินรายได้จากการบริหารงานในศูนย์ฯ เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมศูนย์ ค่าธรรมเนียมร้านค้าภายในศูนย์ และรายได้จากส่วนแบ่งการขายของที่ระลึก และงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่จำหน่ายภายในศูนย์
- เงินรายได้ประเภทอื่นๆ เช่น รายได้จากการจัดกิจกรรม เงินช่วยเหลือจากองค์กร หรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือเงินอื่นใดที่ สวธ. อนุมัติ การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน และถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ หรือตามที่ สวธ. กำหนด

(ที่มา: ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่ม เป้าหมายของโครงการ

๑. เยาวชน-นักเรียน-นักศึกษา ให้ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมพื้นบ้าน และให้มีความผูกพันกับวัฒนธรรมไทย ปลุกฝังค่านิยมไทย

การบริการ

- การศึกษาหาความรู้จากห้องสมุด ศูนย์ข้อมูล
- การเข้าฟังการบรรยาย เกี่ยวกับประเพณี มารยาท และพิธีกรรมต่างๆ
- การเข้ารับการฝึกอบรมทางวัฒนธรรม
- การเข้าชมนิทรรศการ และการแสดง

๒. นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมพื้นบ้าน ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และทำรายได้ให้กับศูนย์

การบริการ

- การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน
- การจัดแสดงทางวัฒนธรรม เช่น ดนตรี การละเล่นพื้นบ้าน ภาพยนตร์
- ให้ความสะดวกทั่วไป เช่น การบริการห้องอาหาร ร้านขายสินค้าพื้นเมือง เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความสะดวกสบาย

๓. ประชาชนทั่วไป เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การแสวงหาความรู้แบบเพลิดเพลิน

การบริการ

- ส่วนพักผ่อนและสันทนาการ
- การจัดแสดงทางวัฒนธรรม

๔. ผู้เชี่ยวชาญ สามารถใช้โครงการในการแสวงหา ความรู้เพิ่มเติม ข้อมูลทางวิชาการ ต่างๆ การค้นคว้าเฉพาะเรื่อง และการพักผ่อนหย่อนใจ ไว้จัดเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ มีฐานะเป็นผู้วิจารณ์การจัดแสดง การให้คำแนะนำแก่ศูนย์ มากกว่าที่จะทำเพื่อการศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านอย่างลึกซึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒

การพิจารณาที่ตั้งโครงการ

จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดหนึ่งในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีประวัติศาสตร์มายาวนานตั้งแต่ปลายยุคประวัติศาสตร์ จวบจนถึงปัจจุบัน ในอดีตจังหวัดปัตตานี เคยเป็นเมืองที่มีความสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การปกครอง และศาสนา มีชนผู้อยู่อาศัย ๓ กลุ่ม คือ

๑. ชาวจีน (ผู้ที่มีเชื้อสายบรรพบุรุษเป็นชาวจีน)
๒. ชาวไทยพุทธ (คนไทยผู้นับถือศาสนาพุทธ)
๓. ชาวไทยมุสลิม (คนไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม)

อันเป็นเอกลักษณ์พิเศษที่แตกต่างจากดินแดนอื่น

การเลือกที่ตั้งโครงการ จึงกำหนดจังหวัดปัตตานีเป็นที่ตั้งโครงการ เพื่อความเหมาะสม และง่ายต่อการศึกษาข้อมูล

ที่ตั้งของจังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานีตั้งอยู่ในเขตภาคใต้ฝั่งตะวันออกติดกับอ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๐๖ องศา ๓๕ ลิปดา ถึง ๐๖ องศา ๕๒ ลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๐ องศา ๐๑ ลิปดา ถึง ๑๐๑ องศา ๔๕ ลิปดาตะวันออก

การพิจารณาที่ตั้งโครงการในระดับท้องถิ่น

ในเขตจังหวัดปัตตานีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ คือ

๑. อำเภอเมืองปัตตานี
๒. อำเภอหนองจิก
๓. อำเภอโคกโพธิ์
๔. อำเภอยะรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่อำเภอมักยอับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. อำเภอยะรัง
๗. อำเภอสายบุรี
๘. อำเภอปานาเระ

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ จึงได้กำหนดแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

๑. เป็นจุดรวม หรือเป็นศูนย์กลางของระบบคมนาคมภายในจังหวัด และสามารถที่จะเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก

๒. มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ที่สามารถให้การสนับสนุนโครงการได้

๓. มีสถานที่พักผ่อน หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ ที่จะรองรับผู้ที่มาใช้โครงการได้

๔. เป็นสถานที่ที่มีศักยภาพสูงในแง่ของการท่องเที่ยว อันจะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้าชมโครงการได้ รวมทั้งมีเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม

และเพื่อความเหมาะสมกับโครงการ จะเพิ่ม IDEAL บางประการเพื่อช่วยในการพิจารณา ดังนี้

๑. สิ่งอำนวยความสะดวก
๒. ศูนย์กลางการคมนาคม
๓. ศูนย์กลางการศึกษา
๔. การบริการสาธารณสุข
๕. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. แหล่งศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
๗. ศูนย์กลางทางวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDEAL	อำเภอ							
	เมือง	หนองจิก	โคกโพธิ์	ยะรัง	มายอ	ยะรัง	สายบุรี	ปานาเระ
อุปสงค์	●							
สิ่งอำนวยความสะดวก	●							
การคมนาคม	●		○				○	
การศึกษา	●							
สาธารณูปโภค	●							
เศรษฐกิจ-สังคม	●		●				●	
แหล่งศิลปกรรม	●	○		●	○		○	○
ศูนย์กลางทางวัฒนธรรม	●			●				
จังหวัดที่เหมาะสม	●							

● ตักยภาพสูง

○ ตักยภาพปานกลาง

จากตารางข้างต้น จึงสรุปว่าที่ตั้งโครงการ ควรตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
 เอกสารปี๒๕๖๓นี้เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

การพิจารณาที่ตั้งโครงการ

การเลือกที่ตั้งโครงการมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงการมาก ดังนั้น จึงต้องใช้ปัจจัยหลาย ๆ ด้านในการพิจารณา การกำหนดปัจจัยและการพิจารณาต้องคำนึงถึง ประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศูนย์จะต้องให้ความสะดวก แก่ผู้เข้าใช้โครงการ เช่น ประชาชน นักเรียน นักศึกษา และนักท่องเที่ยว คือ ไม่ห่างจากแหล่งชุมชน สถานศึกษา และ แหล่งท่องเที่ยว ง่ายต่อการเข้าถึง เพื่อความสะดวกต่อผู้เข้าใช้โครงการ

ความสะดวกของที่ตั้งโครงการอาจพิจารณาได้หลายด้าน เช่น

- ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคม
- ใกล้แหล่งที่พักนักท่องเที่ยว
- ใกล้แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ
- การคมนาคมสะดวก

๒. ความสัมพันธ์กับพื้นที่ใกล้เคียง เป็นองค์ประกอบที่ควรพิจารณา ซึ่งศูนย์อาจมีบทบาทกระตุ้นให้เกิดการขยายตัว และความเจริญแก่พื้นที่ใกล้เคียง หรือพื้นที่บริเวณนั้น ๆ และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมศูนย์ให้เด่นขึ้น

การพิจารณาอาจพิจารณาได้จาก

- เป็นบริเวณที่มีความเจริญ หรือมีแนวโน้มของความเจริญ
- เป็นบริเวณที่มีประวัติ และสถานที่สำคัญด้านศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น
- เป็นสถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์ของท้องถิ่น
- เป็นบริเวณที่ต้องการพัฒนา โดยให้ศูนย์ฯ เป็นตัวกระตุ้นการพัฒนา
- ปลอดภัยจากสิ่งรบกวน

๓. ความพร้อมในด้านระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ และสภาพแวดล้อม (EXISTING SITE ANALYSIS)

การพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพ (PHYSICAL) เส้นทางสัญจร (TRAFFIC) สภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT) โดยลำดับขั้นตอนการพิจารณาดังนี้ คือ

๑. กรพิจารณาเขตการใช้ที่ดิน (ZONING ANALYSIS) เพื่อวิเคราะห์หา ZONE ที่เหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งโครงการ
๒. การวางหลักเกณฑ์พิจารณาที่ตั้งโครงการ (IDEAL SITE) เพื่อการเปรียบเทียบที่นำมาพิจารณา
๓. การตัดสินใจเลือกที่ตั้งโครงการ (SITE SELECTION)

การพิจารณาเขตการใช้ที่ดิน (ZONING ANALYSIS)

วางหลักเกณฑ์การพิจารณาจาก

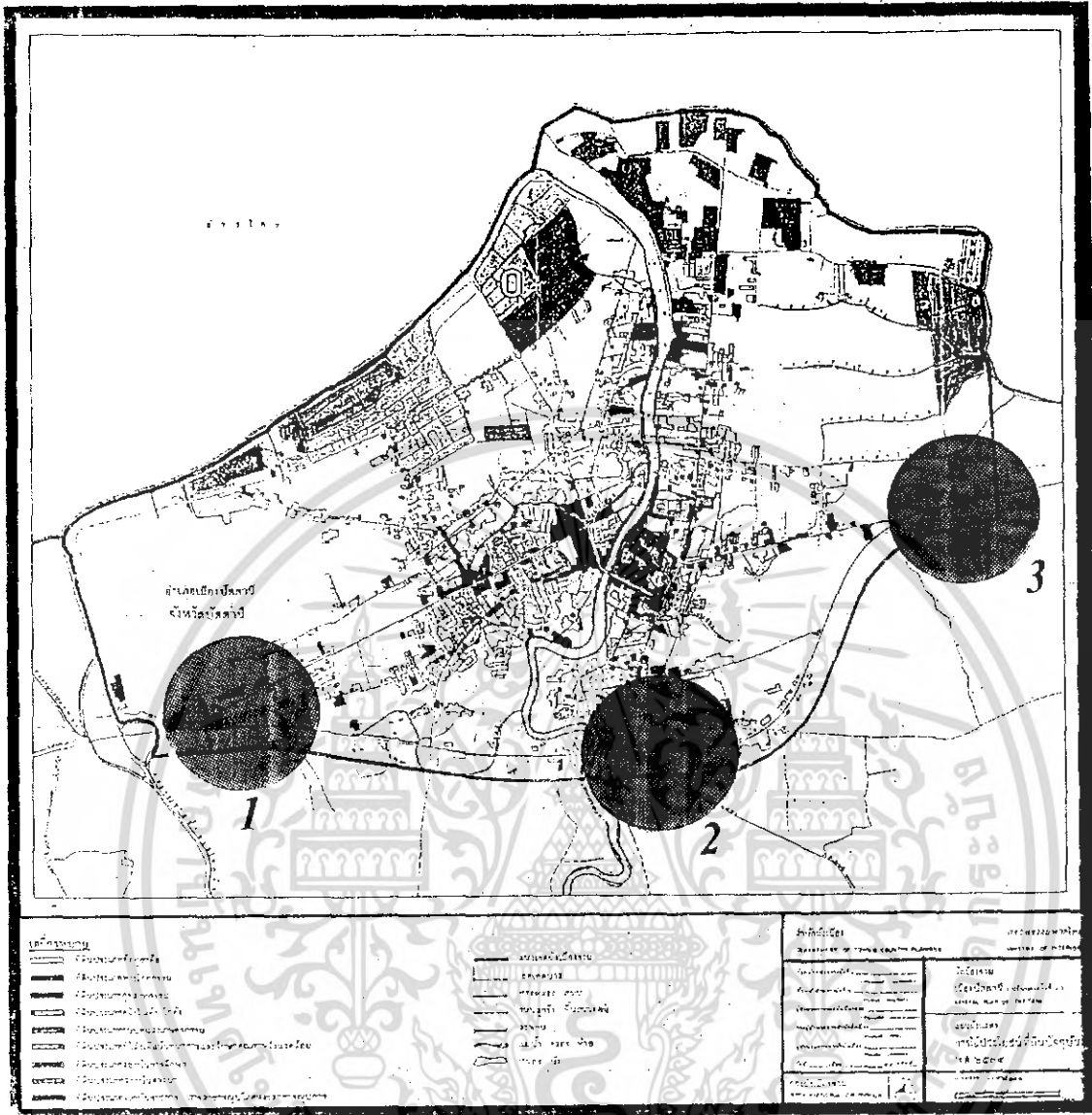
๑. การติดต่อกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
๒. ราคาที่ดิน
๓. การคมนาคม
๔. สภาพแวดล้อม
๕. การใช้ที่ดิน
๖. สาธารณูปโภค
๗. ความใกล้-ไกลต่อสถานที่ต่าง ๆ
 - สถานศึกษา
 - แหล่งศิลปกรรม

เลือกพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองปัตตานี ๓ ZONE เพื่อทำการพิจารณาในการเลือก ZONE ของที่ตั้งโครงการ

บริเวณที่เหมาะสม ที่นำมาพิจารณาได้

๑. บริเวณบ้านดอนรัก
๒. บริเวณบ้านปะกาชะรัง
๓. บริเวณบ้านกรือเซะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 Faculty of Architecture and Urban Planning

ประเทศไทย
 ปี ๒๕๓๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDEAL	ZONE ๑	ZONE ๒	ZONE ๓
การติดต่อกับส่วนราชการ	๓	๒	๑
ราคาที่ดิน	๒	๒	๒
การคมนาคม	๓	๓	๒
สภาพแวดล้อม	๓	๒	๑
การใช้ที่ดิน	๓	๓	๓
สาธารณูปโภค	๒	๓	๑
ใกล้สถานศึกษา	๓	๒	๑
ใกล้แหล่งศิลปกรรม	๑	๑	๓
รวม	๒๐	๑๘	๑๔

ตารางการพิจารณาการใช้เขตที่ดิน

หมายเหตุ	๐	=	ไม่ดี
	๑	=	พอใช้
	๒	=	ดี
	๓	=	ดีมาก

จากตารางข้างต้น สรุปเลือก ZONE ๑ และ ZONE ๒ มาทำการพิจารณาหาที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางหลักเกณฑ์การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

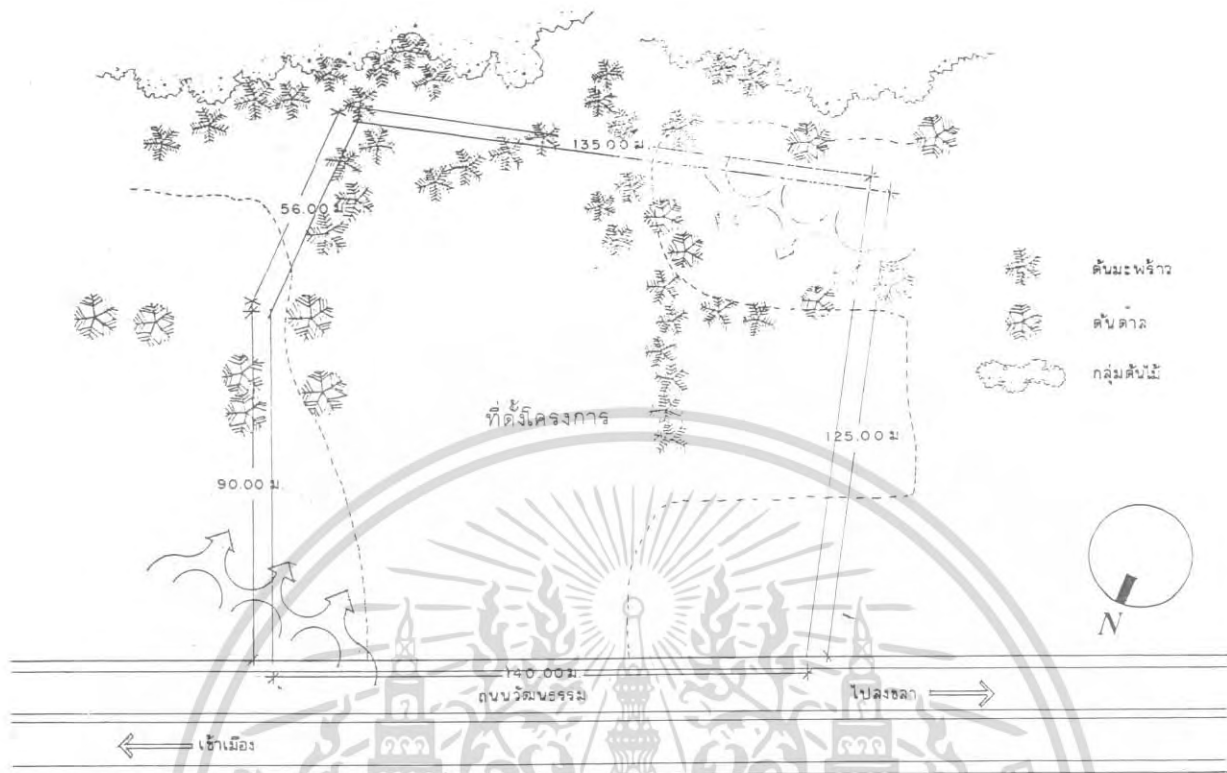
๑. เขตที่ตั้งโครงการ (ZONING & ORDINANCE)
๒. บรรยากาศของที่ตั้ง (ATMOSPHERE)
๓. สภาพจราจร (TRAFFIC)
๔. การเข้าถึงบริเวณที่ตั้ง (ACCESSIBILITY)
๕. การดึงดูดและจูงใจเข้าสู่ที่ตั้งโครงการ (APPROACH & INVITATION)
๖. การได้มาซึ่งที่ดินและราคา (LAND POWER & SHIP LAND COST)
๗. สภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT)
๘. รูปร่าง ขนาด และลักษณะที่ดิน (SITE EXSITING)
๙. ความเป็นศูนย์กลาง (INSTITUTION CENTER)
๑๐. ระบบสาธารณูปโภค (INFARSTRUCTURE)
๑๑. ความปลอดภัย (SAFETY)
๑๒. อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยว (ROUTE OF TOURIST)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE A ที่บริเวณบ้านคอนรัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังบริเวณและสภาพทั่วไปของที่ตั้งบ้านคอนรัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE B ที่บริเวณบ้านปะกาชะรัง

ผังบริเวณ สภาพทั่วไปของที่ตั้งบริเวณบ้านปะกาชะรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

IDEAL	SITE A	SITE B
เขตที่ตั้งโครงการ (ZONING & ORDINANCE)	-บริเวณบ้านคอนรัก อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จาก ตัวเมืองปัตตานีประมาณ ๖ กม. และอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ ปัตตานี	-บริเวณบ้านปะการะฮัง อยู่ทางทิศใต้จากตัวเมืองปัตตานี ประมาณ ๒ กม. และอยู่ทางฝั่ง ตะวันออกของแม่น้ำปัตตานี
MARK	๘	๖
บรรยากาศของที่ตั้ง (ATMOSPHERE)	-พื้นที่เป็นดินถมประมาณ ๗๐ % และเป็นหลุมมีน้ำขัง ๓๐ % ของ ของพื้นที่ มีดินมะพร้าวและ ดินดาลขึ้นทั่วไป	-พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มไม่มีน้ำท่วมมี ต้นไม้ขึ้นเพียงเล็กน้อย
MARK	๘	๖
สภาพการจราจร (TRAFFIC)	-มีเส้นทางตรงจากเมือง และ สถานีราชการ รวมทั้งสถาน ศึกษา ใกล้เส้นทางแยกสู่ จังหวัดสงขลา	-เส้นทางค่อนข้างคดเคี้ยวจากตัว เมือง เป็นเส้นทางตรงสู่ จังหวัดยะลา
MARK	๘	๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDEAL	SITE A	SITE B
การเข้าถึงที่ตั้ง (ACCESSIBILITY)	-อยู่ติดถนนวัฒนธรรมทางด้านทิศใต้	-อยู่ติดกับถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๑๐ ทางด้านทิศใต้
MARK	๕	๕
การดึงดูดและจูงใจ เข้าสู่ที่ตั้งโครงการ (APPROACH & INVITATION)	-เป็นเส้นทางตรงบนถนนวัฒนธรรม จากวงเวียนหอนาฬิกา เป็นเส้น ทางหลักเข้าสู่เมืองปัตตานี	-เป็นเส้นทางจากมัสยิดกลาง จังหวัดปัตตานี
MARK	๗	๗
สภาพแวดล้อม (ENVIRONMENT)	-ด้านหลังของที่ตั้งเป็นส่วนของ ชาวบ้าน ด้านข้างเป็นที่ลุ่ม มีต้นไม้ขึ้นประปราย	-ด้านข้างเป็นหมู่บ้านชาวมุสลิม ฝั่งตรงข้ามเป็นหมู่บ้าน
MARK	๕	๕
รูปร่าง ขนาด และ ลักษณะที่ดิน (SITE SITING)	-รูปร่างค่อนข้างเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส เนื้อที่ประมาณ ๑๒ ไร่ เป็นที่ดิน ถม และที่ลุ่มน้ำข้าง สูงจากระดับ ทะเลปานกลางประมาณ๓.๐๐ ม.	-รูปร่างค่อนข้างเป็นรูปสี่เหลี่ยม ผืนผ้ามีเนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่ เป็นที่ราบลุ่ม สูงจากระดับน้ำ ทะเลปานกลางประมาณ๘.๐๐ ม.
MARK	๗	๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDEAL	SITE A	SITE B
ความเป็นศูนย์กลาง (INSTITUTION & CENTER)	- อยู่ในแนวทางการขยายตัวของเมือง ห่างจากเมืองประมาณ ๖ กม.	- อยู่นอกเขตแนวผังเมืองรวม ห่างจากเมืองประมาณ ๒ กม.
MARK	๖	๖
ระบบสาธารณูปโภค (INFARSTRUCTURE)	- มีไฟฟ้า, ระบบน้ำบาดาล ถนนแวนวิ้นปรับปรุงเป็น ๔ ช่อง ทางจราจรและ ๒ ช่องรถจักรยาน	- มีไฟฟ้า, ระบบประปาสุขาภิบาล ถนนแวนวิ้นปรับปรุงเป็น ๔ ช่อง ทางจราจร
MARK	๘	๘
ความปลอดภัย (SAFTY)	- มีความปลอดภัยสูงในเวลา กลางวัน และมีความปลอดภัย ปานกลางในเวลากลางคืน	- มีความปลอดภัยสูงในเวลา กลางวัน และมีความปลอดภัย ปานกลางในเวลากลางคืน
MARK	๕	๕
อยู่ในเส้นทางการ ท่องเที่ยว	- สามารถตัดเข้าสู่เส้นทางแหล่ง ท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้	- ต้องย้อมเส้นทางเข้าสู่เส้นทาง แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด
MARK	๕	๗
รวม	๘๕	๗๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษารายละเอียดของพื้นที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการ พื้นที่บริเวณถนนวัฒนธรรมฝั่งทิศใต้ บ้านคอนรัก อำเภอเมือง

พื้นที่ตั้งโครงการ เป็นเส้นทางระหว่างตัวเมือง และเส้นทางแยกสู่จังหวัดสงขลา

อยู่ไม่ไกลจากบริเวณสถานศึกษาที่สำคัญ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นต้น สภาพที่ดินเป็นพื้นที่ดินถมประมาณ ๗๐ % และเป็นหลุมมีน้ำขังประมาณ ๓๐ % ของพื้นที่ มีต้นมะพร้าวและต้นตาลขึ้นโดยทั่วไป

สภาพโดยทั่วไป

ที่ตั้งโครงการอยู่บนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปัตตานีห่างจากที่ทำการเขตเทศบาลเมืองประมาณ ๖ กม. ตั้งอยู่บนถนนวัฒนธรรมฝั่งทางทิศใต้ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๓.๐๐ ม.

ระบบไฟฟ้าเข้าถึง ระบบประปาใช้ระบบบ่อบาดาล

แผนการใช้ที่ดิน

บริเวณที่ตั้งโครงการได้ถูกกำหนดเป็นพื้นที่สีเขียว ใช้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

ข้อกำหนด กำหนดที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นโดยส่วนใหญ่ โดยให้ใช้เพื่อกิจการอื่นเพิ่มได้ไม่เกิน ร้อยละ ๕ ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ประกอบกิจการพาณิชย์ หรือประกอบอุตสาหกรรม
๒. โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษ ต่อชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม
๓. คลังวัตถุดิบพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

การศึกษาโครงการทางวัฒนธรรม ภาคใต้

การศึกษาโครงการทางวัฒนธรรมเพื่อที่จะได้นำข้อมูลและตัวเลข มาวิเคราะห์ด้านสถาปัตยกรรม จากการเลือกที่ตั้งโครงการ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เนื่องจากอาคารทางวัฒนธรรมมีใกล้เคียง ในบริเวณพื้นที่โครงการมีปัจจัยที่ทำให้ปริมาณของผู้ใช้โครงการมีความแตกต่างกันกับโครงการ ข้อมูลและตัวเลขจึงนำเอาสถิติจาก จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดปัตตานีมาวิเคราะห์เป็นหลัก ส่วนสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมภาคใต้ ได้แก่

๑. อาคารทางด้านศิลปวัฒนธรรม ภาคใต้

- อาคารพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติไทรบุรี จ.สุราษฎร์ธานี
- อาคารพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสงขลา จ. สงขลา
- อาคารพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช จ. นครศรีธรรมราช
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง จ. ภูเก็ต
- อาคารพิพิธภัณฑ์สถานวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช จ. นครศรีธรรมราช
- พิพิธภัณฑ์เทคโนโลยี สถาบันทักษิณคดีศึกษา จ. สงขลา

๒. หน่วยงานการศึกษาที่ค้นคว้าด้านวัฒนธรรม ภาคใต้

- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช
- สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดสงขลา
- ศูนย์ศึกษาเกี่ยวกับภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล

การนำข้อมูลสถิติเพื่อการวิเคราะห์ทางด้านสถาปัตยกรรม นำมาจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนจังหวัดปัตตานี และรูปแบบความนิยมและสิ่งดึงดูดความสนใจ ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยือนจังหวัดปัตตานี

รายละเอียดสถิติของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดปัตตานี

รายละเอียดข้อมูล	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน	๑๘๘,๘๖๘	๑,๒๘๙	๑๙๐,๑๕๗
ร้อยละ	๙๙.๓๒	๐.๖๘	๑๐๐.๐๐
จุดประสงค์ของการเดินทาง	ร้อยละ		
พักผ่อน	๕๘.๐๙	๐.๔๙	๕๘.๕๘
ธุรกิจ	๑๒.๐๒	๐.๑๐	๑๒.๑๒
ราชการ	๖.๕๖	—	๖.๕๖
เยี่ยมญาติ	๕.๐๕	—	๕.๐๕
กีฬา	๑.๑๐	—	๑.๑๐
ทัศนศึกษา	๕.๓๓	๐.๐๖	๕.๓๙
กิจกรรมทางศาสนา	๙.๗๘	—	๙.๗๘
อื่น ๆ	๑.๔๘	๐.๐๓	๑.๕๑
อายุ	ร้อยละ		
ต่ำกว่า ๑๕ ปี	๑.๑๑	—	๑.๑๑
๑๕ - ๒๔ ปี	๓๑.๓๒	๐.๑๑	๓๑.๔๓
๒๕ - ๓๔ ปี	๓๗.๙๙	๐.๓๓	๓๘.๓๒
๓๕ - ๔๔ ปี	๑๘.๙๐	๐.๑๗	๑๙.๐๗
๔๕ - ๕๔ ปี	๗.๔๑	๐.๐๗	๗.๔๘
๕๕ - ๖๔ ปี	๑.๘๖	—	๑.๘๖
มากกว่า ๖๕ ปี	๐.๗๓	—	๐.๗๓

รายละเอียด	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
สิ่งดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว	๙๙.๓๒	๐.๖๘	๑๐๐.๐๐
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	๓๘.๑๘	๐.๒๐	๓๘.๓๘
สถาปัตยกรรม-ศาสนสถาน	๔.๔๖	๐.๐๙	๔.๕๕
ศิลปวัฒนธรรม-ประเพณี	๑.๘๘	๐.๑๔	๒.๐๒
สถานบันเทิงเรีงรมย์	-	-	-
สินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน	-	-	-
กิจกรรมทางศาสนา	๑๑.๖๒	-	๑๑.๖๒
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสถาปัตยกรรม-ศาสนสถาน	๓.๙๘	๐.๐๖	๔.๐๔
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม-ประเพณี	๓.๙๕	๐.๐๙	๔.๐๔
อื่น ๆ	๓๕.๒๕	๐.๑๐	๓๕.๓๕

หมายเหตุ จากการวิเคราะห์ คำนวณจำนวนนักท่องเที่ยว

ที่มา -สถิติผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๕๓๐

-การศึกษาเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สตูล ปัตตานี บะลา นราธิวาส
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคาดคะเนจำนวนผู้ใช้บริการโครงการ

การคาดคะเนจำนวนผู้ที่มาใช้บริการศูนย์ สามารถคาดคะเนได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนจังหวัดปัตตานี ซึ่งจะรวมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยประมาณจาก กลุ่มที่มีโอกาสที่จะเข้ามาใช้บริการศูนย์ รายละเอียดสถิติของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายละเอียดข้อมูลพอประมาณได้ดังนี้

รายละเอียดที่พิจารณา	คิดจาก	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
จุดประสงค์ของการเดินทาง	พักผ่อน	๕๘.๐๘	๐.๔๘	๕๘.๕๖
	เยี่ยมญาติ	๕.๐๕	-	๕.๐๕
	กีฬา	๑.๐๑	-	๑.๐๑
	ทัศนศึกษา	๕.๓๓	๐.๐๖	๕.๓๙
	รวม	๖๙.๔๗	๐.๕๔	๗๐.๐๓
อายุ	๑๕-๒๔ ปี	๓๑.๓๑	๐.๑๑	๓๑.๔๓
	๒๕-๓๔ ปี	๓๗.๘๘	๐.๓๓	๓๘.๒๑
	รวม	๖๙.๑๙	๐.๔๔	๖๙.๖๓
สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	ทุกอย่าง	๖๔.๐๗	๐.๕๘	๖๔.๖๕
	ยกเว้นอื่น ๆ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปสัดส่วนจำนวนผู้ที่จะมาใช้บริการศูนย์ คิดเป็นร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนจังหวัดปัตตานี

$$\text{ชาวไทย} = (๖๙.๔๘+๖๙.๓๑+๖๔.๐๗)/๓ = ๖๖.๒๘/๓ = ๒๒.๐๘$$

คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐๘ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๐๘ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

$$\text{ชาวต่างประเทศ} = (๐.๕๕+๐.๔๔+๐.๕๘)/๓ = ๑.๕๗/๓ = ๐.๕๒$$

คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๒ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๕๗ ของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

รวมคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๖๐ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ตัวเลขสัดส่วนของผู้เข้ามาใช้บริการศูนย์ โดยคิดเป็นร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ พอที่จะสามารถประมาณจำนวนผู้ที่มาใช้บริการศูนย์จากปริมาณผู้ที่ย้ายมาเยี่ยมเยือนจังหวัดปัตตานี

ตารางการประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมา เข้าใช้บริการศูนย์

ผู้เยี่ยมเยือน	จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ที่มาจังหวัดปัตตานี (คน)	สัดส่วนของนักท่องเที่ยว ที่คาดว่าจะมาใช้บริการศูนย์	จำนวนนักท่องเที่ยว ที่มาใช้บริการศูนย์ (คน)	สัดส่วน ร้อยละ
ชาวไทย	๑๘๘,๘๖๘	๖๘.๐๘	๑๒๘,๕๘๑	๘๘.๒๘
ต่างประเทศ	๑.๒๘๘	๗๖.๕๗	๙๘๖	๐.๗๖
รวม	๑๘๐,๑๕๗	-	๑๒๙,๕๖๗	๑๐๐

หมายเหตุ ๑. จากสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๒. จากการวิเคราะห์และคำนวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการศูนย์ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๔๔

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)		รวม (คน)	อัตราเพิ่มต่อปี
	ชาวไทย	ต่างประเทศ		
๒๕๓๐	๑๒๘,๕๘๑	๘๘๕	๑๒๙,๔๖๗	-
๒๕๓๑	๑๓๓,๗๔๘	๑,๐๒๕	๑๓๔,๗๗๓	๔.๐๒
๒๕๓๒	๑๓๙,๑๕๒	๑,๐๖๖	๑๔๐,๒๑๘	๔.๐๔
๒๕๓๓	๑๔๔,๘๐๑	๑,๑๐๘	๑๔๕,๙๐๙	๔.๐๖
๒๕๓๔	๑๕๐,๗๐๘	๑,๑๕๔	๑๕๑,๘๖๒	๔.๐๘
๒๕๓๕	๑๕๕,๘๘๘	๑,๑๙๘	๑๕๗,๐๘๖	๓.๕๐
๒๕๓๖	๑๖๑,๔๗๕	๑,๒๓๖	๑๖๒,๗๑๑	๓.๕๒
๒๕๓๗	๑๖๗,๑๘๑	๑,๒๘๐	๑๖๘,๔๖๑	๓.๕๔
๒๕๓๘	๑๗๓,๓๔๒	๑,๓๒๖	๑๗๔,๖๖๘	๓.๓๖
๒๕๓๙	๑๗๙,๓๔๒	๑,๓๗๓	๑๘๐,๗๑๕	๓.๕๘
๒๕๔๐	๑๘๕,๗๒๒	๑,๔๑๘	๑๘๖,๑๔๐	๓.๐๐
๒๕๔๑	๑๙๐,๓๐๑	๑,๔๕๗	๑๙๑,๗๕๘	๓.๐๒
๒๕๔๒	๑๙๖,๐๘๖	๑,๕๐๑	๑๙๗,๕๘๗	๓.๐๔
๒๕๔๓	๒๐๒,๐๘๖	๑,๕๔๗	๒๐๓,๖๓๓	๓.๐๖
๒๕๔๔	๒๐๘,๓๑๐	๑,๕๙๕	๒๐๙,๙๐๕	๓.๐๘

หมายเหตุ การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการศูนย์ ฯ กำหนดให้มีสัดส่วน
คงที่ตลอดช่วงพยากรณ์

ก. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่จะมาใช้บริการศูนย์ มีสัดส่วนร้อยละ ๖๘.๐๘
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเยือนจังหวัดปัตตานี

ข. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่จะมาใช้บริการศูนย์ มีสัดส่วนร้อยละ
๓๖.๔๗ ของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเยือนจังหวัดปัตตานี

ที่มา การศึกษาเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สกรท่งเที่ยวแห่งประเทศไทยศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการศูนย์ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๔๔ ในปีพ.ศ. ๒๕๔๔ คาดหมายว่าจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนรวม ๒๐๘,๘๐๕ คน ดังนั้น จะมีผู้มาใช้บริการศูนย์ในแต่ละวัน คาดหมายจะมีจำนวน

$$๒๐๘,๘๐๕/๒๖๑ = ๘๐๕ \text{ คน} \quad (\text{เปิดทำการ ๒๖๑ วันต่อปี})$$

ในแต่ละชั่วโมงจะมีจำนวนผู้ใช้บริการ $๘๐๕/๘ = ๑๐๑ \text{ คน}$

และในช่วง ๑๕ นาทีจะมีจำนวนผู้ใช้บริการเฉลี่ย $๑๐๑/๔ = ๒๖ \text{ คน}$

สรุปการวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการ

เพื่อเอาจำนวนผู้ใช้โครงการไปคำนวณหาพื้นที่ใช้สอยส่วนต่าง ๆ

- ส่วนโถงทางเข้า
- ส่วนห้องอาหาร
- ส่วนที่จอดรถ
- ส่วนห้องสมุด
- ส่วนห้องบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔

การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี

การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ได้ประเมินความต้องการ
เพื่อหาลำดับองค์ประกอบของโครงการ โดยพิจารณาจาก

- วัตถุประสงค์ของโครงการ
- ขอบเขตของโครงการ
- องค์ประกอบจากอาคารใกล้เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์หาหน่วยงานจากวัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
- เป็นสถานที่อนุรักษ์ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักถึงคุณค่า เกิดความรัก ห่วงแหน ร่วมกันรักษาและเข้าใจในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน	- เก็บรวบรวม รักษา และซ่อมแซมวัตถุ ข้อมูลที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น - จัดแสดง วัตถุ ข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ในรูปของพิพิธภัณฑ์ ของนิทรรศการ วัตถุจริง, วัตถุจำลอง, ภาพถ่าย แผนที่ และเอกสาร	- งานส่งเสริมและเผยแพร่ - งานอนุรักษ์ - งานนิทรรศการ ถาวร - งานนิทรรศการ กลางแจ้ง - งานนิทรรศการ ชั่วคราว - งานจัดเก็บ - งานศิลปกรรมและซ่อมแซม - งานเทคนิค
- เป็นสถานที่ให้บริการด้านข่าวสารชี้แนะหน่วยงาน บุคลากร แหล่งข้อมูล ทางวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าใจ และสามารถติดต่อ รวบรวม ข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง	- นำข้อมูลที่ได้มา แจกแจง วิเคราะห์และจัดการให้อยู่ในรูปที่สามารถศึกษา เพิ่มความเข้าใจได้ง่าย - รวบรวมและจัดระเบียบข้อมูล เพื่อให้ง่ายและสะดวกแก่การค้นคว้า - จัดพิมพ์ข้อมูลภาค เอกสารทั้งทางวัฒนธรรมท้องถิ่นและหน่วยงาน บุคคลากร แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้ศึกษาที่สนใจ	- งานวิชาการ - งานการศึกษา - งานวิจัยและการประเมินผล - งานห้องสมุด - งานเอกสารการพิมพ์ - ห้องบรรยาย - งานประชาสัมพันธ์ - งานธุรการ - งานพัสดุ - งานสารบรรณ

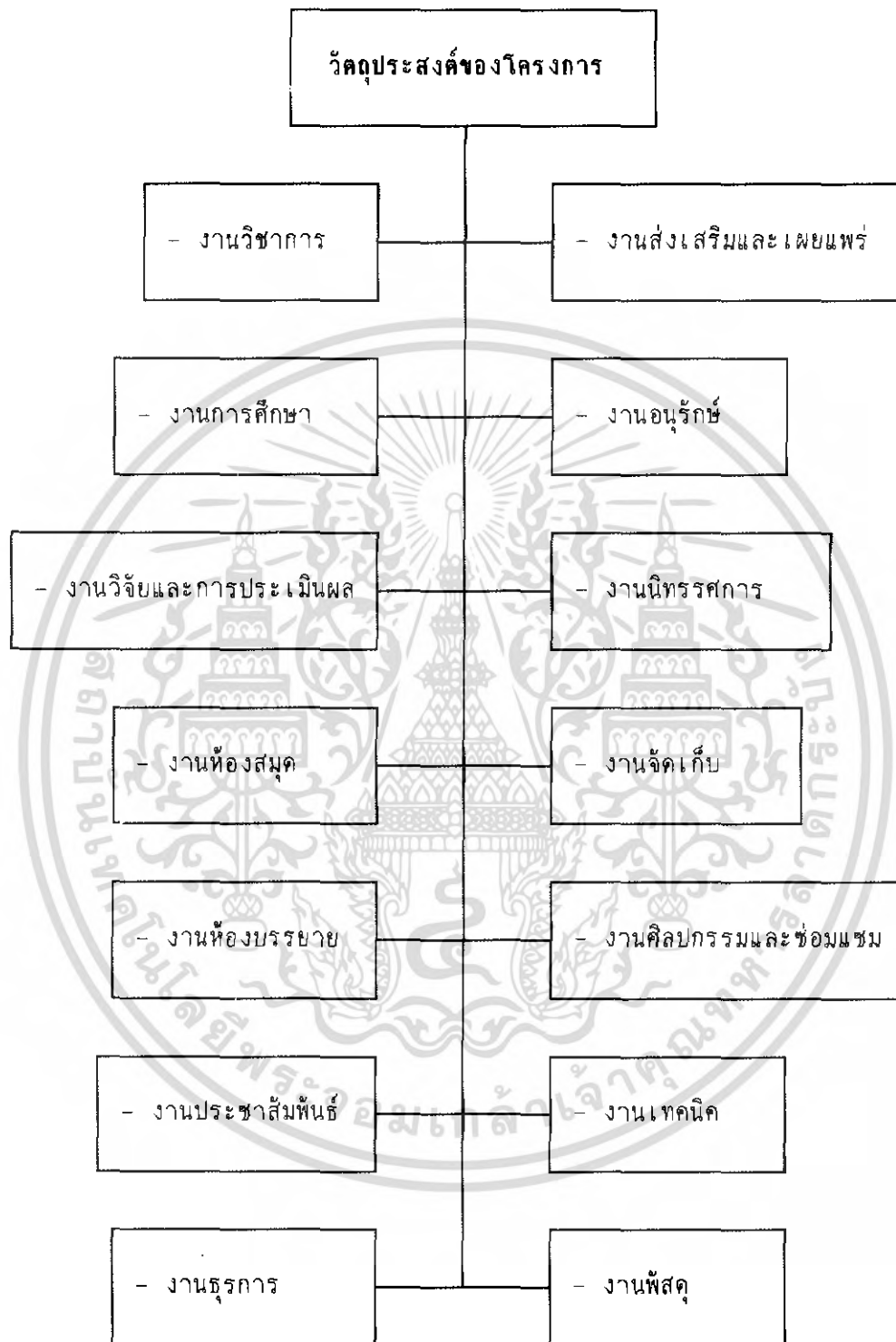
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
<p>- เป็นสถานที่จัดกิจกรรมการแสดงทางด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ผู้สนใจ เข้าใจและเห็นภาพพจน์ของวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน และเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของพื้นที่ต่างกัน</p>	<p>- จัดอบรม, บรรยาย, ให้ความรู้แก่ผู้ศึกษาที่สนใจ รวมทั้งประชาชนทั่วไป และนักเรียนนักศึกษา</p> <p>- จัดกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - กีฬา - การละเล่น - คอนเสิร์ต <p>- จัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นการชักจูงเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ให้เข้ามาชม และร่วมแสดงกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดงานวันเด็ก - การประกวดการแสดง <p>- ประสานงาน กับหน่วยงานราชการและเอกชนในการจัดกิจกรรม การแสดงของวัฒนธรรมต่างถิ่นทั้งในและนอกประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานจัดการแสดง - โรงละคร - ลานแสดงกลางแจ้ง - งานอาคารสถานที่ - ฝ่ายการเงิน - งานนิเทศการชั่วคราว - งานบริหาร - งานธุรการ

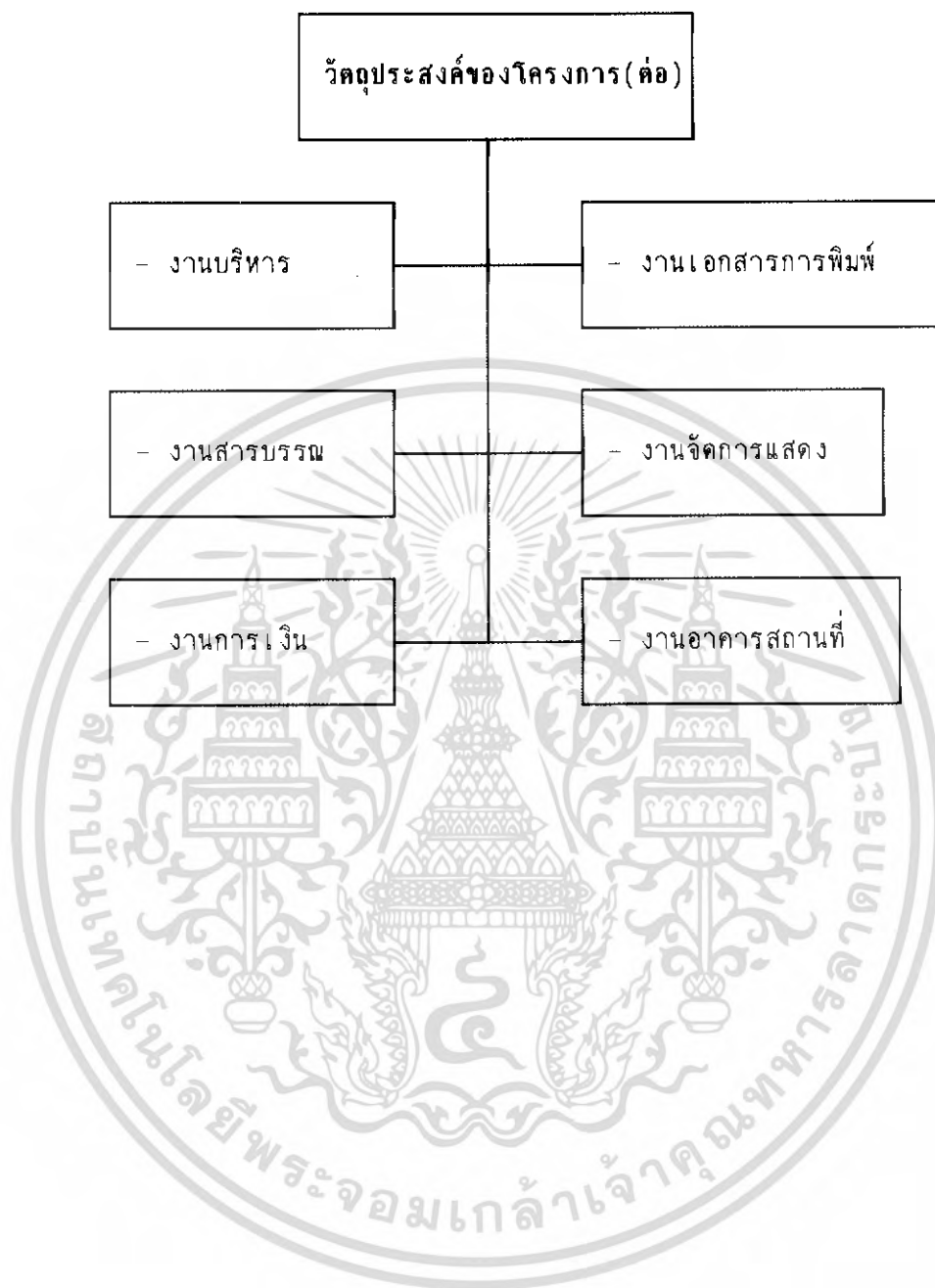
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
	-จัดนิทรรศการเกี่ยวกับวัฒนธรรม ในโอกาสสำคัญ ๆ เช่น ช่วงเทศกาล - ลอยกระทง - ชิงเปรต - ประเพณีลากพระ - วันซำรียาย - วันเมารี่ลิต	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
<p>-ศูนย์ทำหน้าที่รวบรวมและค้นคว้าหาข้อมูลทางศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่น</p> <p>-ศูนย์ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่างๆ ที่เก็บไว้นำเอาไปใช้พัฒนา กับคนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง</p>	<p>-เก็บรวบรวมวัตถุ-ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และมีคุณค่าทางวัฒนธรรมท้องถิ่น</p> <p>-ศึกษาวัตถุ -ข้อมูลทีรวบรวมเพื่อจัดระเบียบแจกแจงเป็นข้อมูลอื่นๆ ที่ง่ายแก่การศึกษาเผยแพร่ ให้แก่บุคคลผู้สนใจ</p> <p>-นำข้อมูลที่ได้มา แจกแจงวิเคราะห์ และจัดการให้อยู่ในรูปที่สามารถศึกษาเพื่อความเข้าใจได้ง่าย</p> <p>-นำข้อมูลมาแปลงเป็นสื่อต่างๆ ที่เหมาะสมแก่การเผยแพร่ และให้ความรู้กับบุคคลต่างๆ กัน เช่น - เอกสาร</p> <p>- หนังสือ</p>	<p>- งานอนุรักษ์</p> <p>- งานจัดเก็บ</p> <p>- งานวิชาการ</p> <p>- งานวิชาการ</p> <p>- งานการศึกษา</p> <p>- งานวิจัยและประเมินผล</p> <p>- งานห้องสมุด</p> <p>- งานส่งเสริมและเผยแพร่</p> <p>- งานเอกสารการพิมพ์</p>

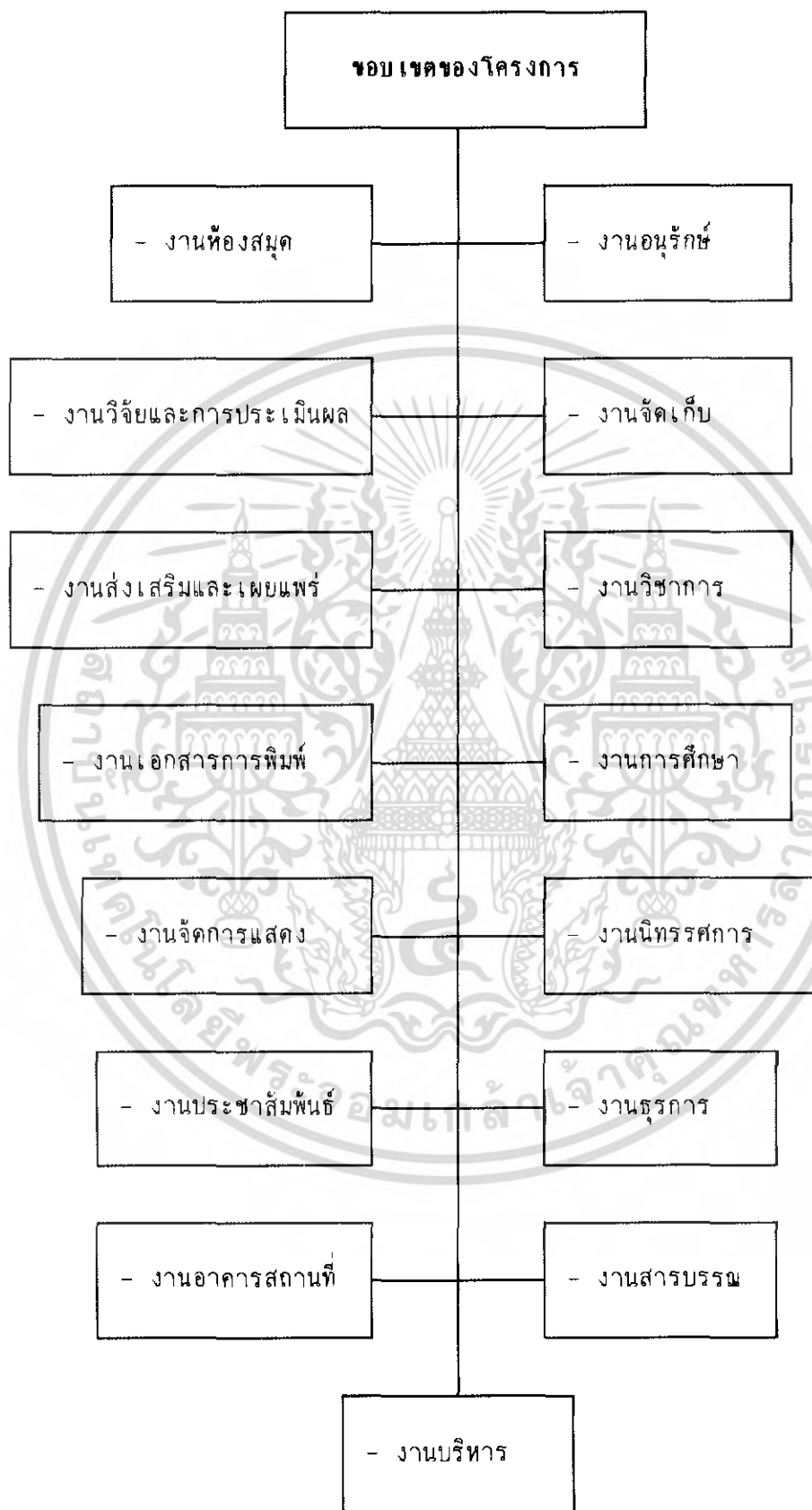
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
<p>- เป็นสถานที่แสดงศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านจังหวัดปัตตานีในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การแสดงต่าง ๆ รวมถึง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอื่น ๆ เป็นครั้งคราว</p> <p>- เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปแบบข่าวสารโดยจัดทำเอกสารแนะนำ เอกสารด้านความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไป</p> <p>- เป็นสถานที่ประสานงานด้านศิลปวัฒนธรรมแต่ละหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ</p>	<p>- จัดกิจกรรมการแสดงทางศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้าน จังหวัดปัตตานี ในรูปของ</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทรรศการ - การสาธิต - การบรรยาย - การแสดง <p>ในโอกาสต่าง ๆ</p> <p>- ประสานงานเพื่อแลกเปลี่ยนการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น กับ ท้องถิ่นอื่น ๆ</p> <p>- จัดพิมพ์ข้อมูลภาคเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ แก่ผู้สนใจ</p> <p>- ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและ เอกชนเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ และเพิ่มประโยชน์ต่อการศึกษาทางวัฒนธรรม ทั้งในและนอกประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - งานจัดการแสดง - งานนิทรรศการ - ห้องบรรยาย - งานธุรการ - งานประชาสัมพันธ์ - งานประชาสัมพันธ์ - งานเอกสารการพิมพ์ - งานวิชาการ - งานสารบรรณ - งานธุรการ - งานวิชาการ - งานบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ	การดำเนินงาน(กิจกรรม)	หน่วยงาน
<p>- เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวรวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ภายในจังหวัดปัตตานี และจังหวัดใกล้เคียง</p>	<p>- จัดบรรยายภายในศูนย์ให้เป็นแบบวิถีชาวบ้าน</p> <p>- จัดระบบรักษาความปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการศูนย์</p> <p>- จัดทำข้อมูลภาคเอกสารที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ</p>	<p>- งานอาคารสถานที่</p> <p>- งานประชาสัมพันธ์</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปหน่วยงานจากอาคารใกล้ เคียง

จากการศึกษาหน่วยงานต่างๆ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม และ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดเพชรบุรี แยกออกได้ ๖ หน่วยงานดังนี้

๑ ส่วนบริหารและธุรการ	- ฝ่ายบริหาร
	- ฝ่ายธุรการ
	- ฝ่ายทะเบียน
	- ฝ่ายการศึกษา
	- ฝ่ายพัสดุ
	- ฝ่ายการเงิน
๒ ส่วนวิจัยและพัฒนา	- ฝ่ายวิจัย
	- ฝ่ายวิชาการ
๓ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่	- ฝ่ายเอกสาร
	- ฝ่ายประชาสัมพันธ์
๔ ส่วนบริการการศึกษา	- ฝ่ายแสดงนิทรรศการ
	- งานห้องสมุด
๕ ส่วนบริการทั่วไป	- ฝ่ายดูแลอาคารสถานที่
	- ที่จอดรถ
๖ ส่วนซ่อมแซมรักษา	- ฝ่ายศิลปกรรมและซ่อมแซม
	- โรงปฏิบัติการณ์ซ่อมรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสรุปหาหน่วยงานของโครงการจาก

- วัตถุประสงค์ของโครงการ
- ขอบเขตของโครงการ
- อาคารใกล้เคียง

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ขอบเขตของโครงการ	อาคารใกล้เคียง	สรุปหน่วยงาน
- ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ฝ่ายอาคารสถานที่ - ส่วนวิจัยและ ประเมินผล - ฝ่ายอนุรักษ์ - ฝ่ายเทคนิค	- ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ฝ่ายอาคารสถานที่ - ส่วนวิจัยและ ประเมินผล - ฝ่ายเทคนิค	- ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ฝ่ายอาคารสถานที่ - ส่วนวิจัยและ พัฒนา - ฝ่ายศิลปกรรมและ ซ่อมแซม - โรงปฏิบัติการซ่อม รักษา	- ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ฝ่ายอาคารสถานที่ - ส่วนวิจัยและ ประเมินผล - ฝ่ายอนุรักษ์ - ฝ่ายเทคนิค - ฝ่ายศิลปกรรม และซ่อมแซม
- งานห้องสมุด - ฝ่ายเอกสารการพิมพ์	- งานห้องสมุด - ฝ่ายเอกสารการพิมพ์	- ห้องสมุด - ฝ่ายเอกสาร การพิมพ์	- งานห้องสมุด - ฝ่ายเอกสาร การพิมพ์
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - ฝ่ายจัดแสดง	- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - ฝ่ายจัดแสดง	- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - ห้องนิทรรศการ	- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - ฝ่ายจัดแสดงและ นิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ขอบเขตของโครงการ	อาคารใกล้เคียง	สรุปหน่วยงาน
-ฝ่ายส่งเสริมและ เผยแพร่	-ฝ่ายส่งเสริมและ เผยแพร่	-ฝ่ายส่งเสริมและ เผยแพร่	-ฝ่ายส่งเสริมและ เผยแพร่
-ฝ่ายวิชาการ	-ฝ่ายวิชาการ	-ฝ่ายวิชาการ	-ฝ่ายวิชาการ
-ฝ่ายพัสดุ	-ฝ่ายพัสดุ	-ฝ่ายพัสดุ	-ฝ่ายพัสดุ
-ฝ่ายจัดฝึกอบรม และสาธิต	-ฝ่ายจัดฝึกอบรม และสาธิต	-	-ฝ่ายจัดฝึกอบรม และสาธิต
-ฝ่ายบริการ	-ฝ่ายบริการ	-	-ฝ่ายบริการ
-ฝ่ายการเงิน	-ฝ่ายการเงิน	-	-ฝ่ายการเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปหน่วยงานของโครงการแบ่งแยกออกเป็นหน่วยงานหลัก ๕ หน่วยงาน คือ

หน่วยงานหลัก	หน่วยงานย่อย
๑ ส่วนบริหารและธุรการ	- ฝ่ายบริหาร - ฝ่ายธุรการ - ฝ่ายพัสดุและงานทะเบียน - ฝ่ายการเงิน
๒ ส่วนวิจัยและประเมินผล	- ฝ่ายงานวิจัย - ฝ่ายประเมินผล - ฝ่ายอนุรักษ์ - งานเทคนิค - ฝ่ายศิลปกรรมและซ่อมแซม - ฝ่ายจัดเก็บ
๓ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่	- ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ - งานจัดฝึกอบรมและสารคดี - ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ - ฝ่ายจัดแสดง - งานจัดการแสดง - งานนิทรรศการ
๔ ส่วนบริการทางการศึกษา	- ฝ่ายวิชาการ - งานการศึกษา - งานห้องสมุด
๕ ส่วนบริการทั่วไป	- ฝ่ายอาคารและสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใช้อาคาร และพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

ประเภทของผู้ใช้อาคาร

๑. ผู้ใช้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้ทำงานประจำภายในศูนย์ตามหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้การทำงานไปด้วยดี

๒. ผู้ใช้บริการ ได้แก่ ผู้มาใช้บริการทั่วไป แบ่งแยกออกได้ดังนี้

- ผู้เข้าชม เป็นผู้เข้าชมการจัดแสดงต่าง ๆ ของศูนย์ เช่น นิทรรศการห้องแสดงต่างๆ ซึ่งอาจแยกกลุ่มออกได้ เป็น

- ประชาชนทั่วไป นิยมเข้ามาในวันหยุดงานหรือสุดสัปดาห์ความต้องการที่เข้ามาในศูนย์คือ ต้องการความเพลิดเพลินพักผ่อน และต้องการของแปลกใหม่ที่ไม่เคยเห็นมีความประสงค์ที่จะมาศึกษาหาความรู้ไม่มากนัก เพราะไม่มีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับวัตถุที่แสดง

- นักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่จะมีความมุ่งหมายเพื่อต้องการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่จัดแสดง รวมทั้งมีความต้องการคำบรรยายทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ผู้เข้าชมประเภทนี้มีจำนวนมาก และส่วนใหญ่จะมีการเข้าชมเป็นแบบหมู่คณะ

- นักท่องเที่ยว เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีจำนวนมาก และจะเป็นกลุ่มที่สามารถดึงดูดให้เกิดรายได้ให้กับศูนย์ฯ ศูนย์จึงมีลักษณะที่เป็นจุดสนใจทางการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ต้องการรู้เรื่องราวทางวัฒนธรรมพื้นบ้านพอสมควร ส่วนใหญ่จะเข้าชมในวันธรรมดา ไม่ใช่วันหยุดงานหรือวันสุดสัปดาห์

- นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานในเรื่องราวต่างๆ ดี ดังนั้นความประสงค์ในการเข้าชมนอกจากจะเพื่อการวิจัยค้นคว้าข้อมูลแล้วยังเป็นกลุ่มที่สามารถให้คำวิจารณ์ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงศูนย์ได้ แต่กลุ่มนี้มีจำนวนไม่มากนัก

- บุคคลภายนอกทั่วไป ได้แก่ ผู้มาใช้บริการห้องสมุด ผู้มาติดต่อกาน กับเจ้าหน้าที่ต่างๆ นักแสดง และผู้ติดตาม ผู้มาใช้ห้องอาหารและอื่น ๆ

- ผู้ให้บริการ ได้แก่ ผู้จัดส่งวัสดุแสดง วัสดุภัณฑ์ ให้กับศูนย์การ จัดส่งอาหารเครื่องคัม พนักงานเก็บขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารจะนำไปใช้เป็นตัวกำหนด ถึงความสัมพันธ์ของผู้ใช้ในแต่ละกลุ่ม และองค์ประกอบที่เกิดขึ้นในศูนย์ แบ่งได้ดังนี้

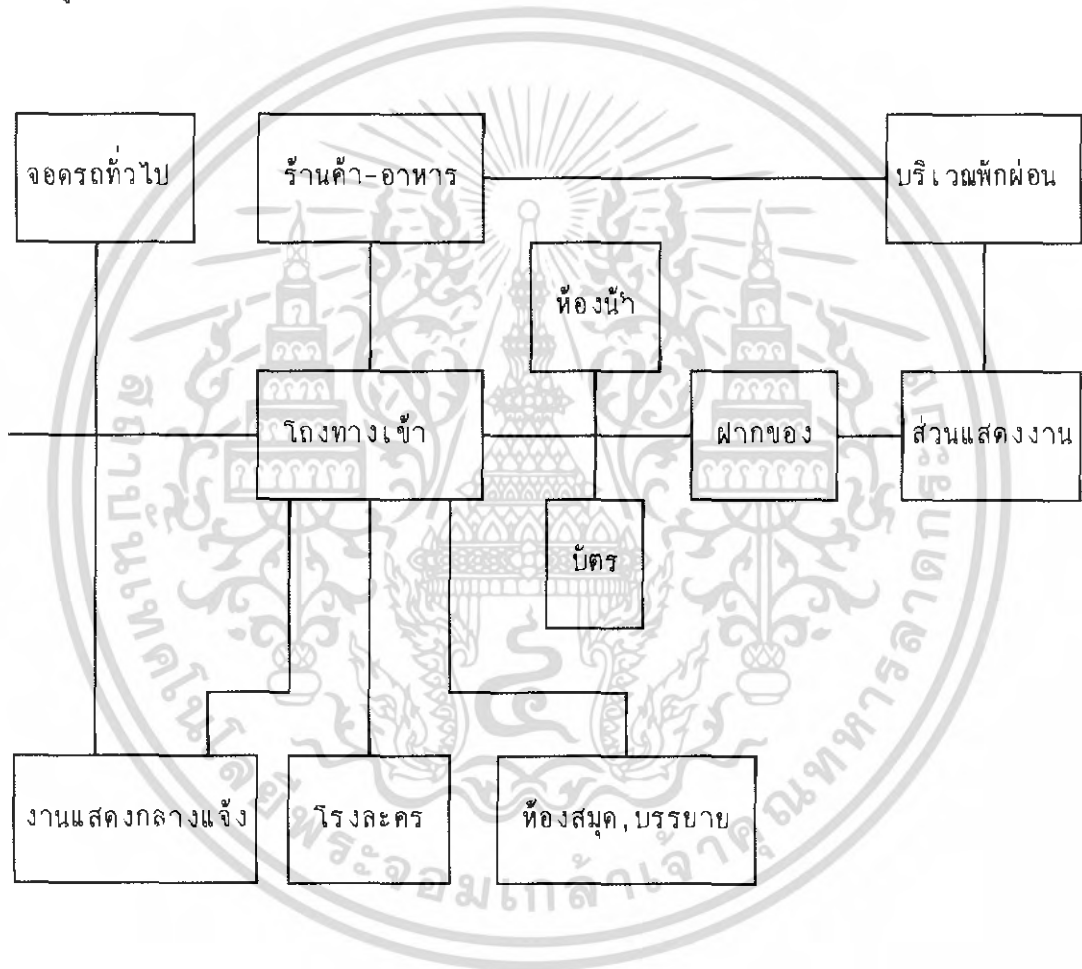
๑. พฤติกรรมของผู้ให้บริการ

คือเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่ทำงานในศูนย์ ซึ่งเป็นทั้งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว รวมไปถึงพนักงานประจำร้านค้า ห้องอาหาร พฤติกรรมโดยทั่วไปมีดังนี้

- ก่อนเวลา ๘.๓๐ น. เดินทางจากที่พักมายังศูนย์ โดยรถยนต์ รถประจำทาง รถจักรยานยนต์ หรือวิธีอื่น ๆ และลงทะเบียนเวลาทำงานที่เคาน์เตอร์ เมื่อมาถึงศูนย์
- ๘.๓๐ - ๑๒.๓๐ น. เจ้าหน้าที่แยกย้ายไปปฏิบัติตามฝ่ายต่าง ๆ
- ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน ทำธุระส่วนตัวหรืออื่นๆ
- ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. เจ้าหน้าที่กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและลงทะเบียนเลิกทำงานในเวลา ๑๖.๓๐ น.
- หลังเวลา ๑๖.๓๐ น. เป็นเวลาที่เจ้าหน้าที่เดินทางกลับที่พักอาศัยหรือออกไปทำธุระกิจส่วนตัว ยกเว้นในกรณีที่มีการจัดแสดงพิเศษในศูนย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผู้ใช้ที่ต้องการเข้าสู่ส่วนนิทรรศการถาวร จะมีเคาน์เตอร์พนักงานต้อนรับตรวจบัตรเข้าชม และรับฝากของก่อนที่เข้าสู่ส่วนการแสดงผล ผู้เข้าชมนิทรรศการจะสามารถเข้าชมได้ตลอดเวลาและรับฝากของ ก่อนเข้าสู่ส่วนการแสดงผลงาน ผู้เข้าชมนิทรรศการ สามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา ตามเวลาการเปิดปิดของศูนย์ หรือมีการเข้าชมการแสดงผล การสาธิตต่างๆ
- เดินทางออกจากบริเวณแสดงงาน สู่ที่จอดรถหรือลานชาลา เพื่อเดินทางออกจากศูนย์

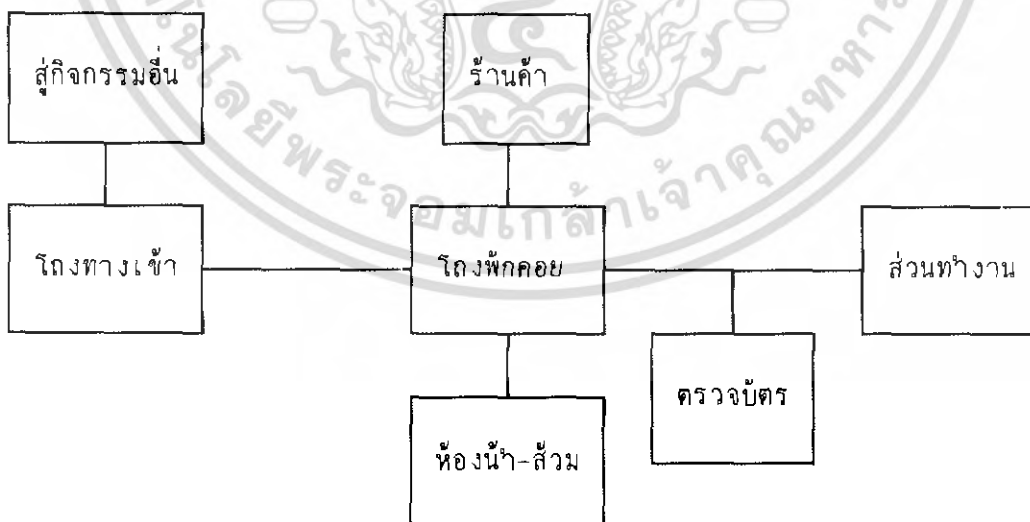
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้แล้วยังมีพฤติกรรมของผู้ใช้ชั่วคราว ที่มีลักษณะพฤติกรรมเฉพาะอย่าง แบ่งแยกออกเป็นหลายกลุ่ม ดังนี้

พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงทางวัฒนธรรม

ยังจัดให้มีในโอกาสพิเศษ คือการแสดงบนเวทีการแสดงกลางแจ้งและในร่มหรืออื่นๆ รูปแบบพฤติกรรมเรียงลำดับดังนี้

- เข้าสู่โรงพักคอยบริเวณเข้าส่วนแสดง (หลังจากเข้าสู่โรงต้อนรับของศูนย์) ยังมีเจ้าหน้าที่ตรวจรับบัตร แจกสูจิบัตรประกอบการแสดงในส่วนนี้ จะมีห้องน้ำ-ส้วม บริเวณขายเครื่องดื่ม หรือบริเวณที่พักคอย เป็นต้น
- เข้าสู่ส่วนนั่งชมการแสดง โดยนั่งในส่วนที่จัดไว้เพื่อชมการแสดง
- เมื่อจบการแสดงผู้ชมเดินออกสู่โรงพักคอยเพื่อเข้าห้องน้ำ หรือพักผ่อน หรือคอยผู้มารับ หรือเดินทางสู่ส่วนจอดรถ เพื่อเดินทางออกจากศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้ห้องสมุด กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เดินทางมายังศูนย์ผ่านโถงต้อนรับหรือเดินทางเข้าสู่โถงย่อยของห้องสมุดโดยตรง ในส่วนนี้จะมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจ ควบคุม และรับฝากของ
- เข้าสู่ส่วนติดต่อสอบถาม การทำบัตรสมาชิก การยืมหนังสือและบริเวณตู้บัตรรายการหนังสือ เพื่อค้นหาหนังสือที่ต้องการ
- เข้าสู่ส่วนอ่านหนังสือ โดยแบ่งบริเวณอ่าน บริเวณถ่ายเอกสารหรือบริเวณส่วนบริการทางโสตทัศนอุปกรณ์ (AUDIO-VISUAL) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ประจำคอยให้คำแนะนำให้คำปรึกษา เมื่อทำธุระเสร็จแล้ว ผู้ใช้ห้องสมุดเดินทางกลับสู่ส่วนโถงทางเข้าห้องสมุด โดยเจ้าหน้าที่ตรวจเช็ค และรับของที่ฝากคืน เดินทางกลับ หรือใช้กิจกรรมอื่น ๆ ทางศูนย์ต่อไป

หมายเหตุ เวลาเปิด-ปิด ห้องสมุด ให้เป็นไปตามกำหนดเวลาเปิด-ปิด ประจำวันของศูนย์ คือเวลา ๘.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น. ในวันเปิดทำการศูนย์

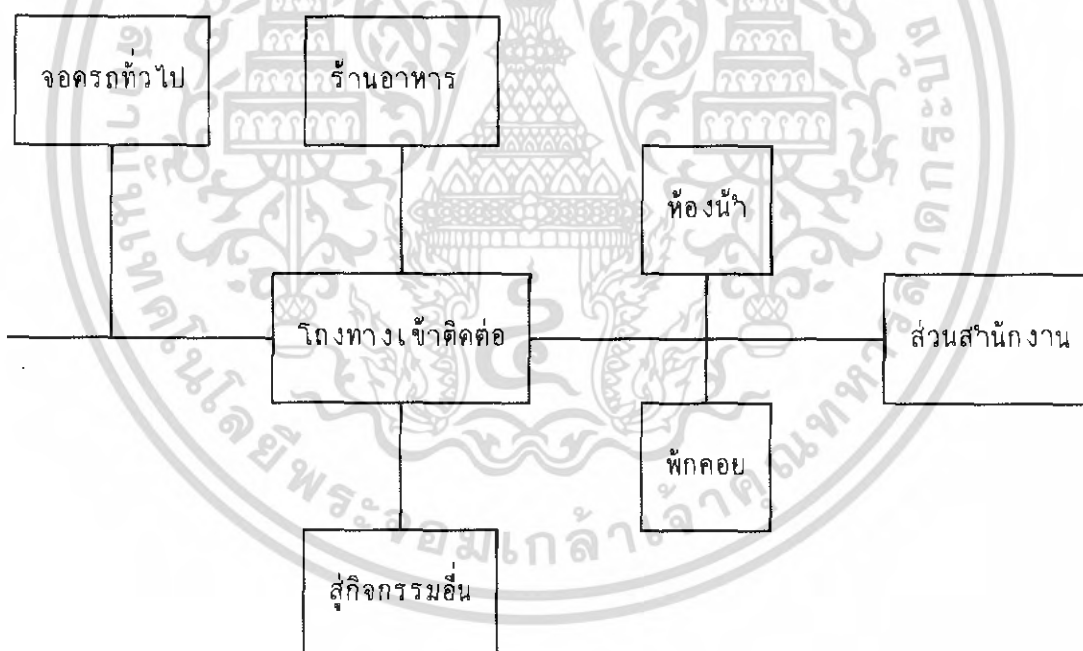

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมผู้มาติดต่อ เจ้าหน้าที่ในศูนย์

ได้แก่บุคคลทั่วไปที่มาติดต่อธุรกิจ หรือติดต่อราชการกับศูนย์ กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เข้าสู่โถงต้อนรับของศูนย์เพื่อติดต่อสอบถาม หรือยื่นหนังสือขอพบเจ้าหน้าที่ศูนย์ หรือตรงไปยังส่วนกิจกรรม เพื่อติดต่อธุรกิจงานโดยตรง ในกรณีที่เคยมาติดต่อแล้วหรือรอพบเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ในส่วนพักคอยที่จัดไว้ในแต่ละหน่วยงาน
- เมื่อทำธุรกิจการงานเรียบร้อยแล้ว ออกจากศูนย์ไปยังส่วนอื่น ๆ ในศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

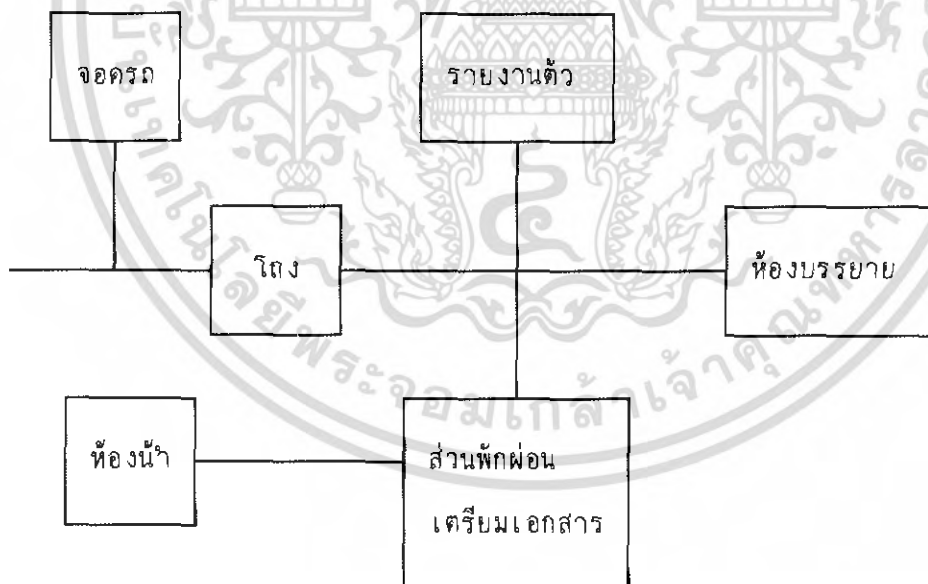
พฤติกรรมของ เจ้าหน้าที่งานวิชาการวิจัยแผนงาน

ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ วิทยากร ที่ทางศูนย์เชิญมาเพื่อเปิดอบรมสัมมนา อธิบาย กิจกรรมเรียงลำดับ ดังนี้

- มายังศูนย์ โดยรถของศูนย์ หรือรถส่วนบุคคลเดินเข้าสู่ส่วนงานวิชาการ หรือ รายงานตัวแก่ เจ้าหน้าที่ของศูนย์

- ไปยังส่วนพักผ่อน เตรียมเอกสาร ข้อมูล รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบการสัมมนา บรรยาย หรือสาธิต

- หลังจากการจบการสัมมนา บรรยายสาธิต กลับมายังห้องพักเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร และเตรียมตัวเดินทางกลับ

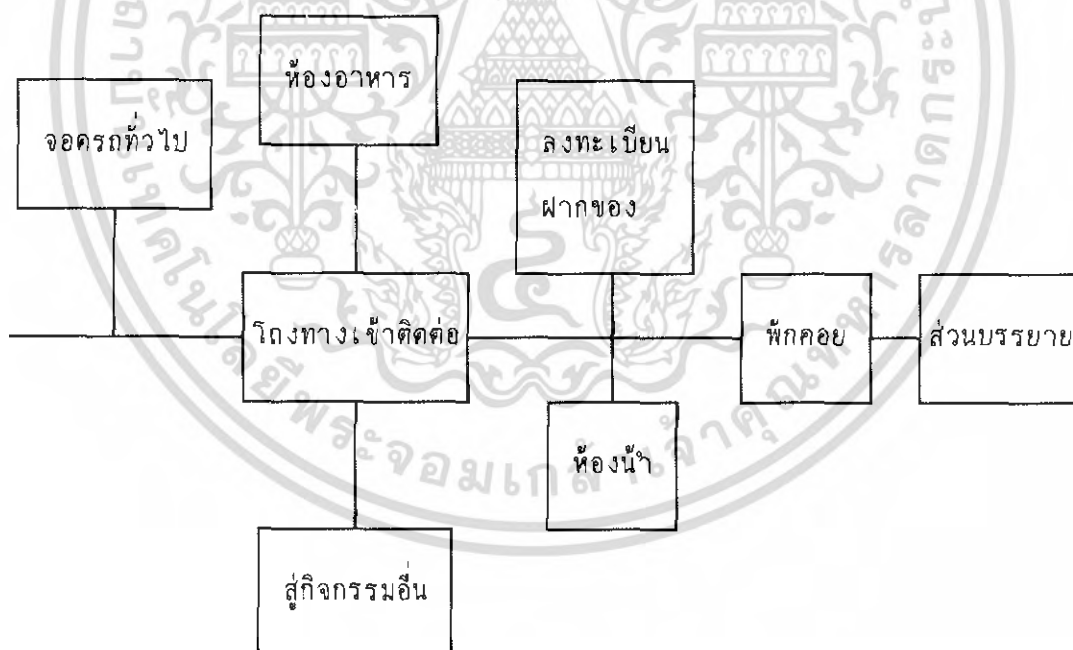

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้มาฟังคำบรรยายหรือผู้เข้ารับการศึกษา

ได้แก่บุคคลทั่วไป นักเรียน นักศึกษา ที่เจ้าหน้าที่ฟังการบรรยาย หรือรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน กิจกรรมเรียงตามลำดับ

- เข้าสู่โรงต้อนรับ (ติดต่อสอบถาม) ตรงไปยังโรงพักคอยของส่วนห้องบรรยาย เพื่อรอการเข้ารับฟังการบรรยาย หรือฝึกอบรมในส่วนนี้จะมีห้องน้ำ และบริเวณที่คิมน้ำจัดไว้เพื่อความสะดวก หรือแยกไปส่วนกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ห้องอาหาร เป็นต้น
- เข้าสู่ห้องบรรยายตามกำหนดเวลา
- กลับออกสู่โรงพักคอยหลังจากจบการบรรยาย หรือฝึกอบรมเพื่อเดินทางออกจากศูนย์พักคอยผู้มารับ หรือไปยังส่วนอื่น ๆ ของศูนย์

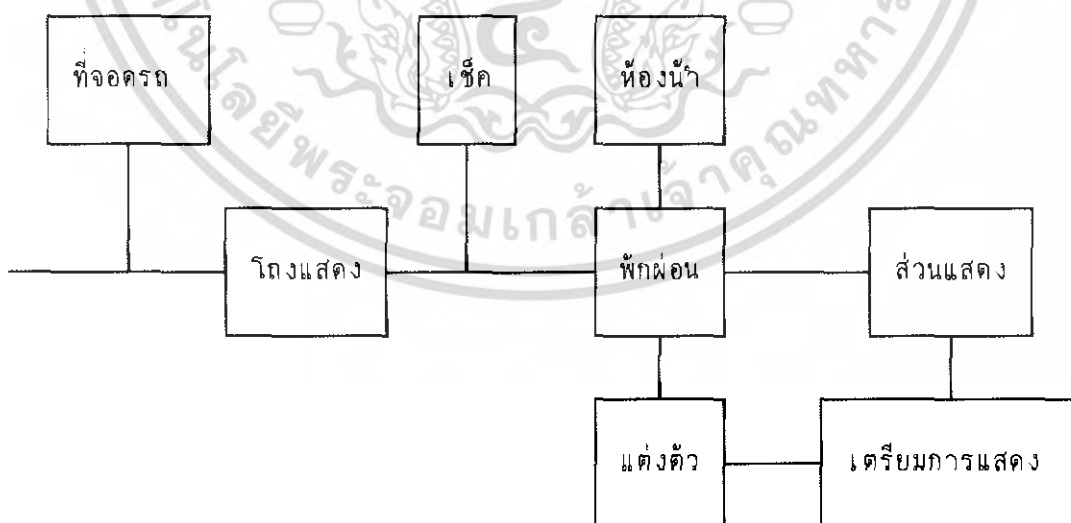

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของนักแสดง

ได้แก่ นักแสดง ศิลปิน นักดนตรี รวมทั้งผู้ติดตามเข้ามายังศูนย์โคจรรถยนต์ส่วนตัว หรือรถของศูนย์กิจกรรม เรียงตามลำดับดังนี้

- เข้าสู่ส่วนแสดงโดยทางเข้าของส่วนนักแสดง โดยมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบควบคุมความเรียบร้อย
- จัดเตรียมอุปกรณ์การแสดงหรือเครื่องดนตรี ก่อนทำการแสดงหรือแต่งตัว ซึ่งมีห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ส่วนผู้ติดตามอาจรออยู่ที่ส่วนพักผ่อน หรือจัดเตรียมเวทีแสดง ดูความเรียบร้อยก่อนการแสดง
- นักแสดงพร้อมที่จะแสดง รออยู่ที่ส่วนเตรียมแสดงและทำการแสดงตามลำดับในส่วนเตรียมแสดงจะต้องมีบริเวณเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สำหรับนักแสดงด้วย
- หลังจากจบการแสดง นักแสดงไปยังห้องพัก นักแสดง หรือเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ทำความสะอาดร่างกาย เตรียมอุปกรณ์การแสดง สรุปลผลการแสดงหรือพักคอย พักผ่อน ก่อนเดินทางกลับ

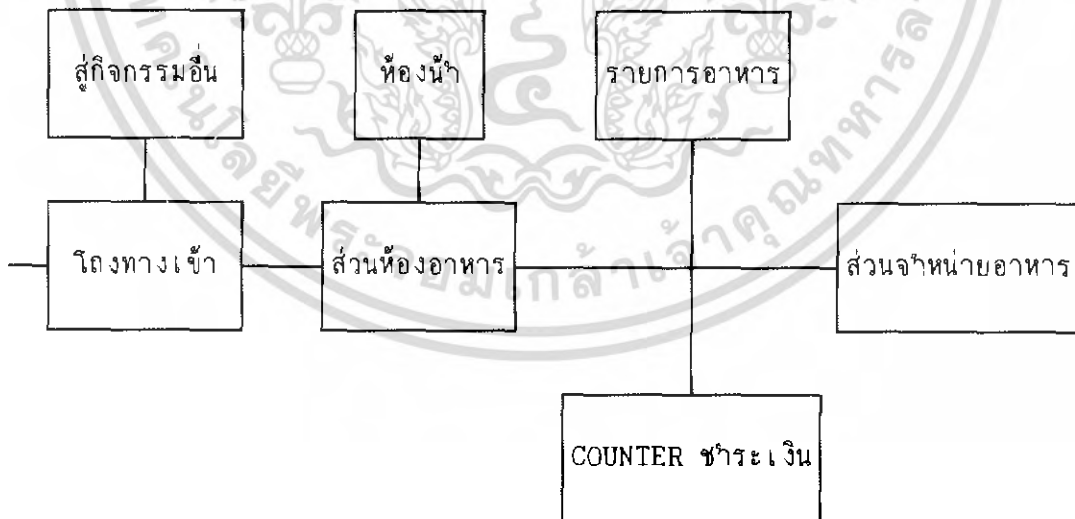

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้บริการห้องอาหาร

กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

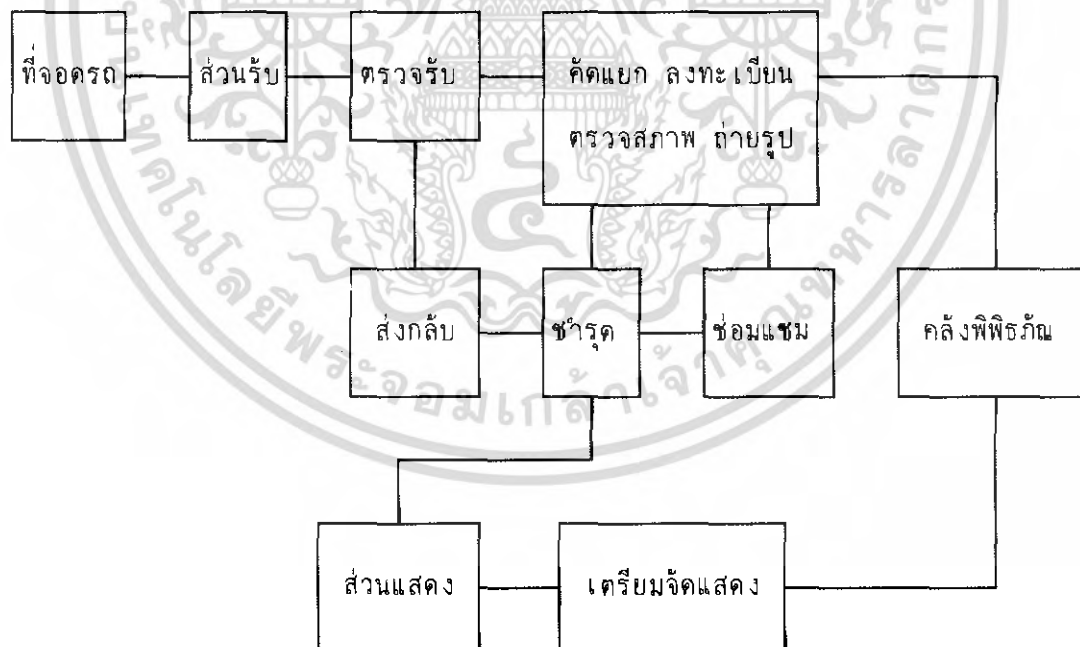
- เมื่อเข้าสู่ห้องอาหาร ผู้ใช้บริการเข้าไปจองที่นั่งรับประทานอาหารในส่วนรับประทานอาหาร จึงตรงไปสู่ส่วน BOARD แสดงรายการอาหารหรือส่วนบริการอาหาร
- ผู้ใช้บริการเดินตามช่องทางเพื่อสั่งอาหารที่ต้องการ รวมทั้งเครื่องดื่มเมื่อได้รับอาหารแล้วจะถึงส่วน COUNTER ชำระเงินแล้วจึงไปบริเวณวางช้อนส้อม และกระดาษหรือที่ใส่เครื่องปรุงอาหาร
- เมื่อรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว ออกจากห้องอาหารเพื่อไปใช้กิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ต่อไป
- ในส่วนห้องอาหาร จะมีห้องนั่งไว้สำหรับผู้บริการด้วย โดยจัดไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

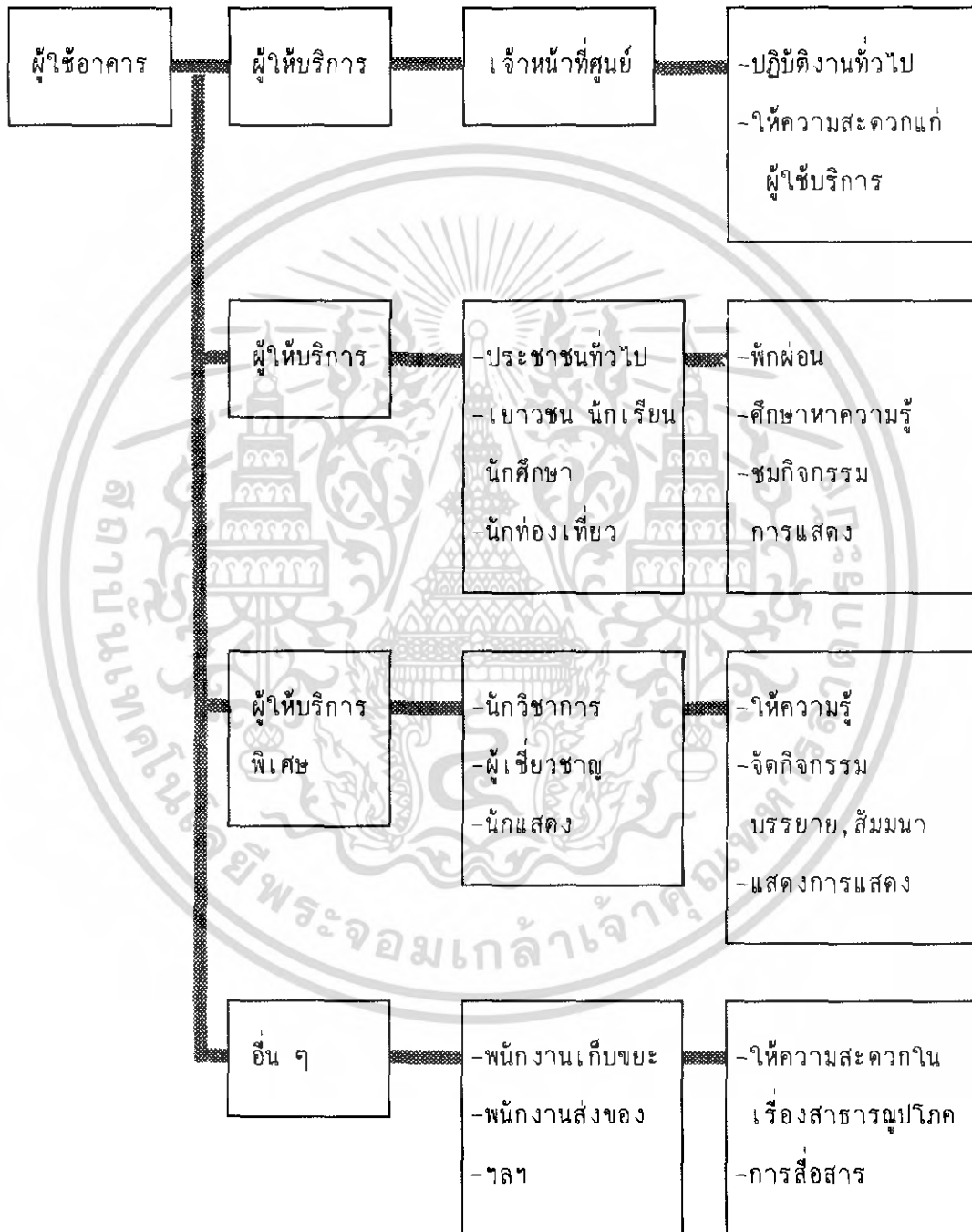
พฤติกรรมทางวัตถุแสดงของศูนย์

- เป็นวัตถุแสดงที่เข้ามาใหม่ หรือวัตถุแสดงชั่วคราวกิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้
- วัตถุแสดงจะเข้ามาทางส่วนรับ หรือชานชาลาขนถ่ายและมีเจ้าหน้าที่ตรวจรับขึ้นวัตถุแสดง เพื่อจัดทำเป็นทะเบียน หรือรูปแบบหลักฐานอื่น ๆ
 - หลังจากตรวจรับเรียบร้อยแล้ว วัตถุแสดงถูกส่งไปยังบริเวณคัดแยกและจัดทำทะเบียนเพื่อแกะหีบห่อ ลงทะเบียน ตรวจสอบภาพ ถ่ายรูป และเข้าสู่ห้องเก็บแสดง เพื่อเตรียมการออกแสดงต่อไป
 - วัตถุแสดงในศูนย์ที่เก่าและชำรุดเสื่อมสภาพจะถูกส่งไปยังปฏิบัติการซ่อมแซมสงวนรักษาโดยมีการจดทะเบียนเพื่อป้องกันการสูญหาย เมื่อซ่อมแซมเรียบร้อยแล้ว ถ่ายภาพเก็บไว้และนำเข้าห้องเก็บวัตถุแสดง เพื่อเตรียมการออกแสดงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใช้อาคาร และพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

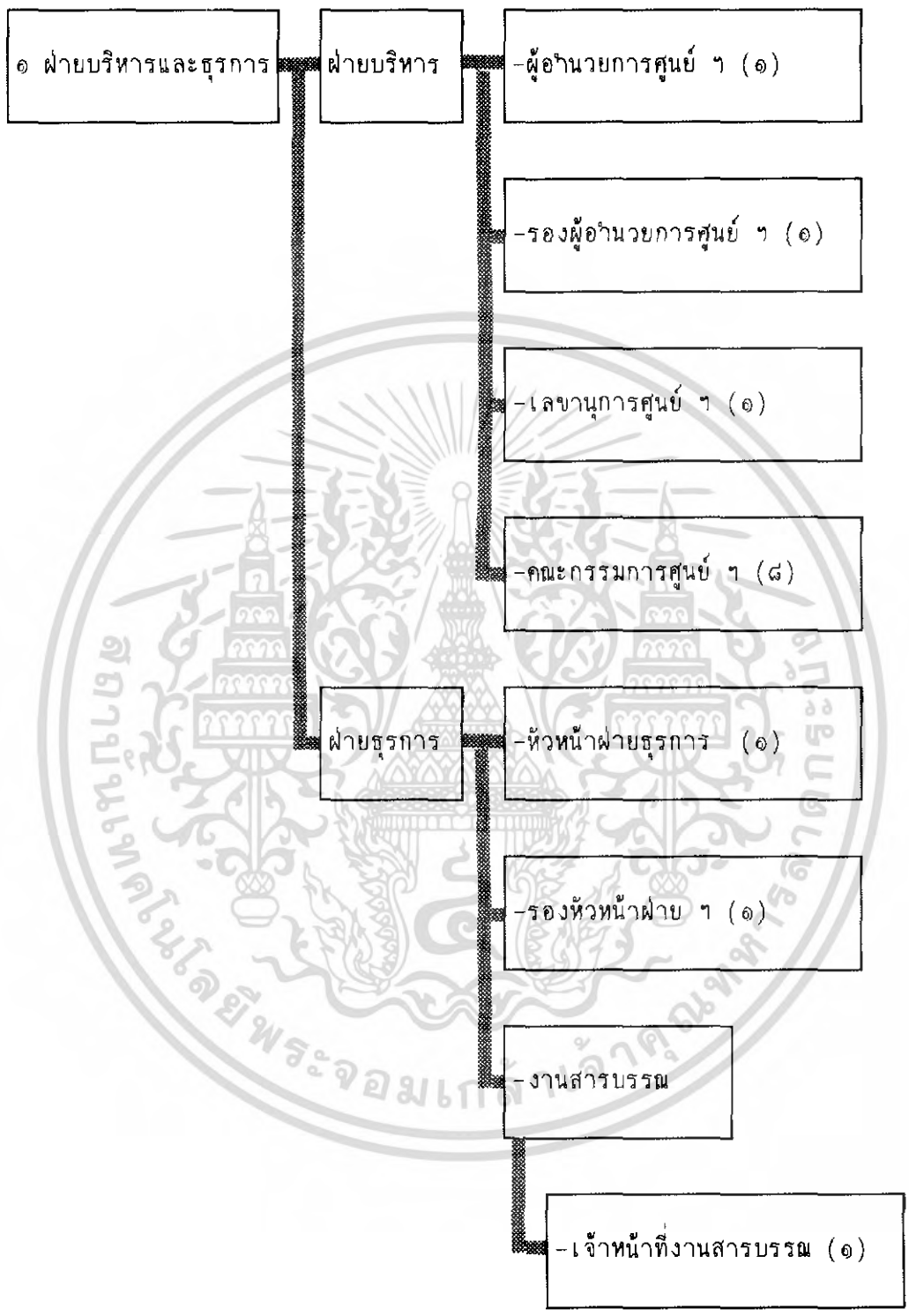
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตรากำลังและหน้าที่ของบุคคลากร

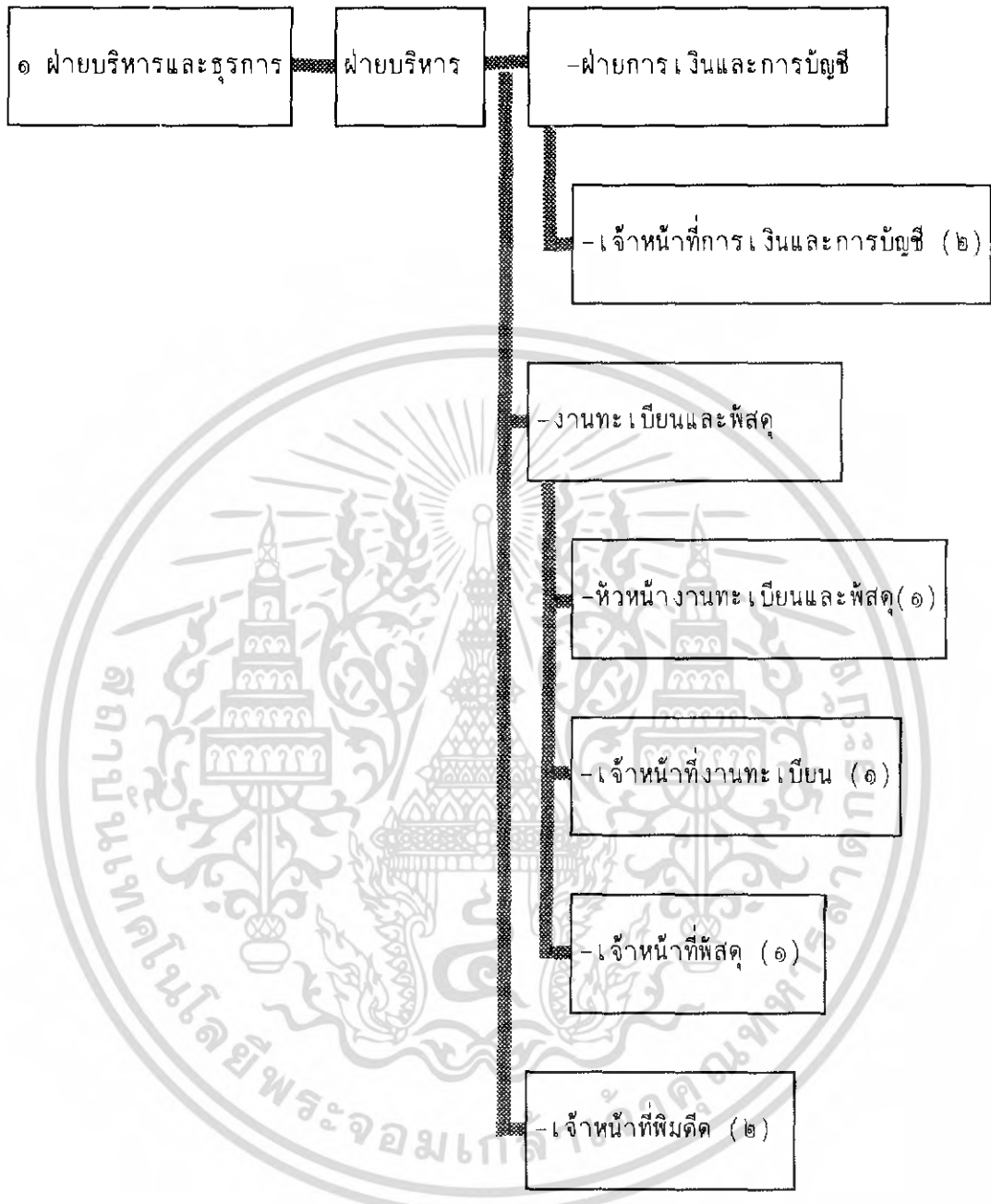
ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่
๑. ผ่านบริหารและธุรการ		
- ผู้อำนวยการศูนย์ฯ	๑	- ดำเนินตามนโยบายและรับผิดชอบงานทั้งหมด
- รองผู้อำนวยการศูนย์ฯ	๑	- ผู้ช่วยผู้อำนวยการในการบริหารงาน
- เลขานุการ	๑	- รับผิดชอบงานตามที่ผู้อำนวยการและรองมอบหมายโดยจัดเก็บข้อมูล ทั้งรายงานและผลการประชุม
- คณะกรรมการศูนย์ฯ	๘	- ร่วมปรึกษา วิเคราะห์และแนะนำปัญหาทางทางวัฒนธรรม
- หัวหน้าฝ่ายธุรการ	๑	- รับผิดชอบงานธุรการทั่วไป
- รองหัวหน้าฝ่ายธุรการ	๑	- ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย
- เจ้าหน้าที่สารบรรณ	๑	- เก็บรวบรวมหลักฐานเอกสารต่างๆทำหนังสือติดต่อและทำเอกสารรายการอื่นๆคืนหนังสือภายใน
- เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	๒	- งานพิมพ์ทั่วไปของฝ่าย
- เจ้าหน้าที่การเงินการบัญชี	๒	- รับผิดชอบการเงิน-การบัญชี เงินงบประมาณ
- หัวหน้างานทะเบียน&พัสดุ	๑	- รับผิดชอบงานทะเบียนและพัสดุ
- เจ้าหน้าที่ทะเบียน	๑	- ทำทะเบียนวัตถุ
- เจ้าหน้าที่พัสดุ	๑	- ทำหน้าที่เบิกจ่ายวัสดุ อุปกรณ์ทั่วไป

รวม อัตรากำลังในฝ่ายบริหารและธุรการจำนวน ๒๑ อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

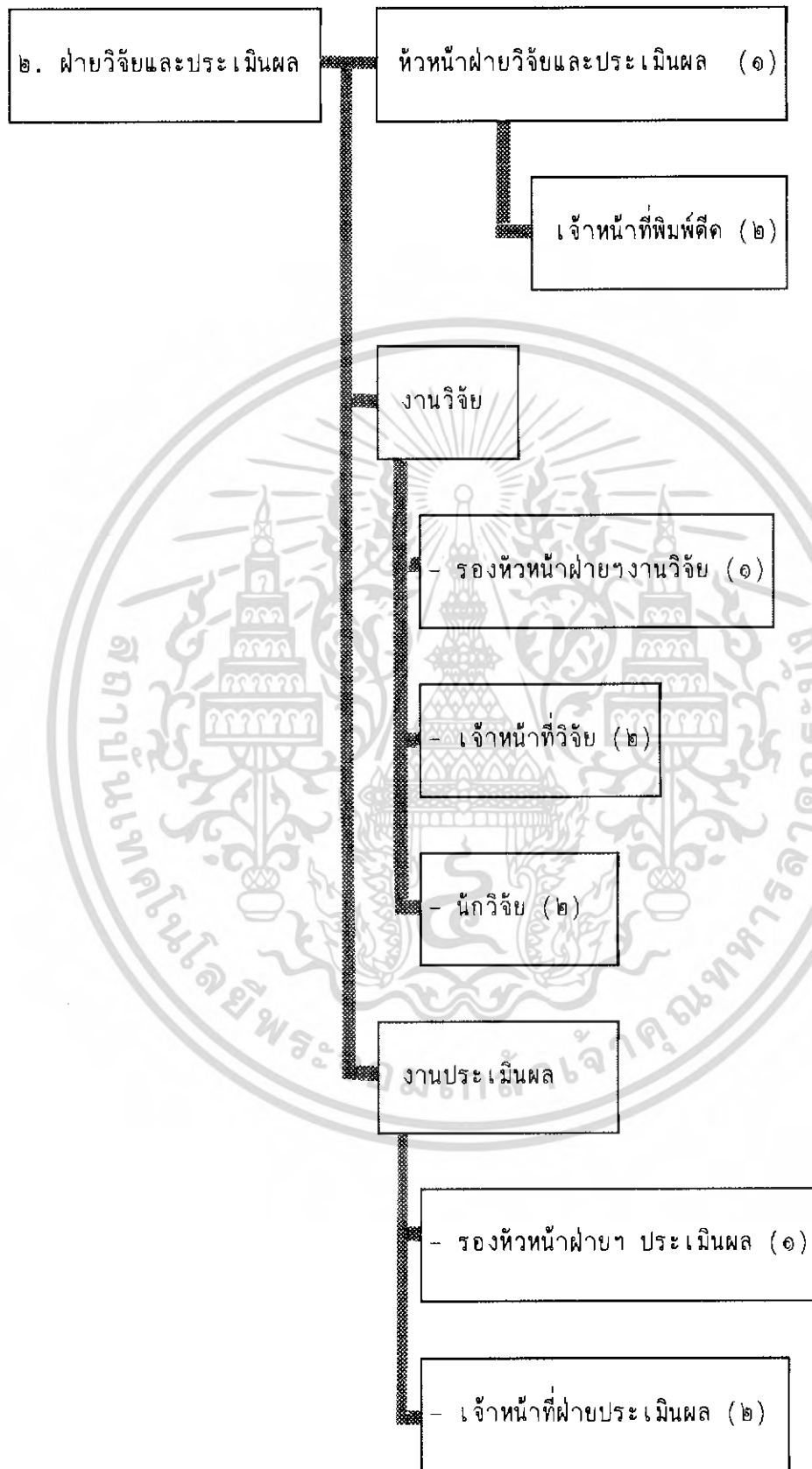
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

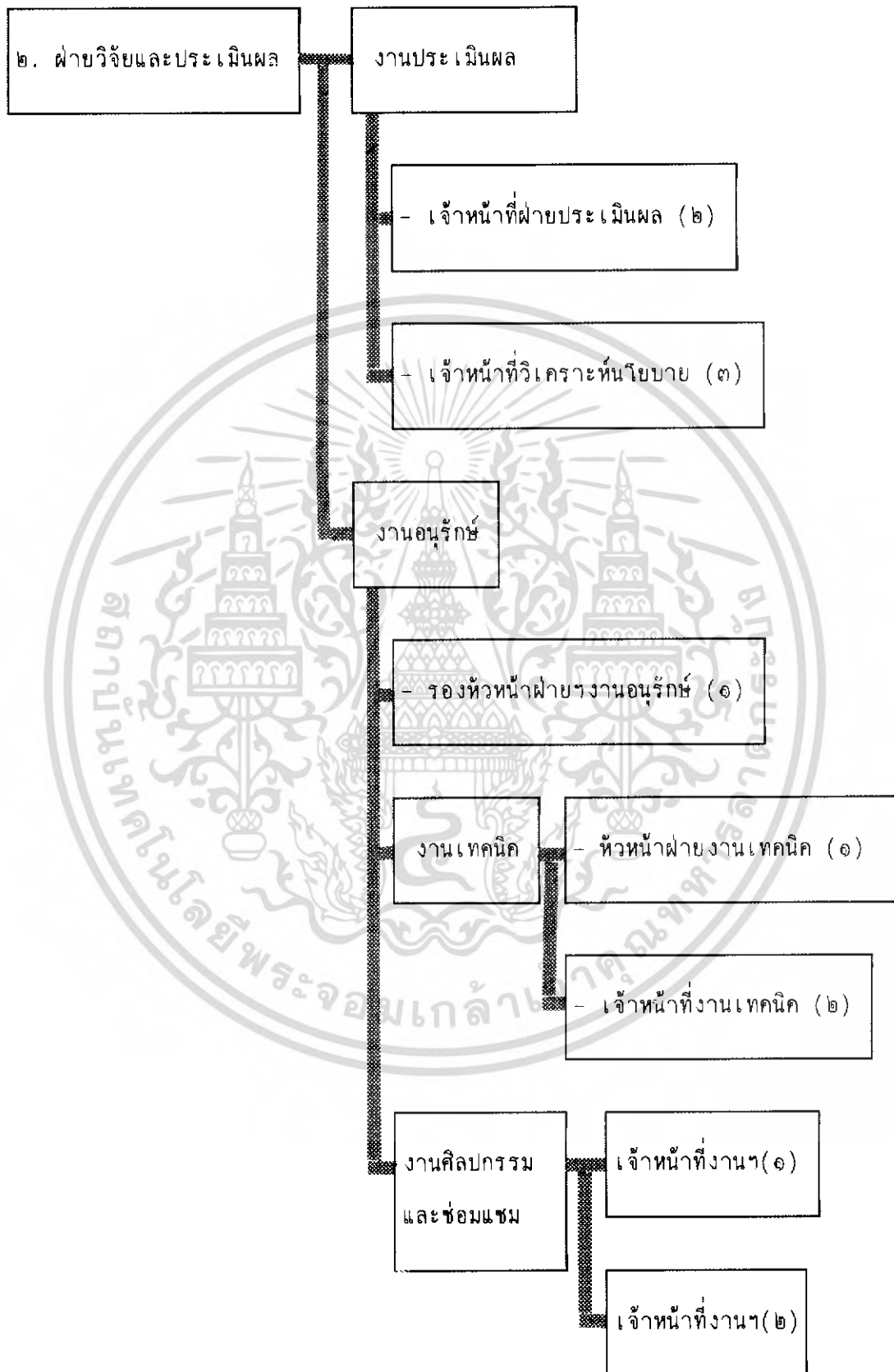
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่
๒. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล		
- หัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมินผล	๑	- รับผิดชอบการทำงานของฝ่าย
- รองหัวหน้าฝ่ายงานวิจัย	๑	- ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายทางด้านงานวิจัย
- นักวิจัย (๒)	๔	- ควบคุมและดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม
- เจ้าหน้าที่วิจัย (๒)		ทุกแขนงประสานงานการวิจัยกับหน่วยงานอื่น
- รองหัวหน้าฝ่ายงานประเมินผล	๑	- ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายทางด้านงานประเมินผล
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมินผล	๒	- ติดตามและประเมินผลการวิจัยที่ศูนย์รับผิดชอบและให้การสนับสนุน
- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย	๓	- วิเคราะห์แผนงานและโครงการระยะยาวทำแผนปฏิบัติงานประจำปี จัดทำงบประมาณประจำปี วางแผนงานและดำเนินการโครงการพิเศษ
- รองหัวหน้าฝ่ายงานอนุรักษ์	๑	- ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายทางด้านงานอนุรักษ์
- หัวหน้าฝ่ายงานเทคนิค	๑	- รับผิดชอบการทำงานส่วนรวม(งานเทคนิค)
- เจ้าหน้าที่งานเทคนิค	๒	- วิจัยทดลองรักษาชิ้นงานแสดง
- หัวหน้าฝ่ายงานศิลปกรรมและ	๑	- รับผิดชอบการทำงานส่วนงานศิลปกรรมและซ่อมแซม
- นักวิทยาศาสตร์	๒	- ปฏิบัติการทางเคมี วัตถุ ของจริง
- เจ้าหน้าที่งานศิลปกรรม&ซ่อมแซม	๒	- ซ่อมแซมและรักษาชิ้นงาน
- หัวหน้าฝ่ายงานจัดเก็บ	๑	- รับผิดชอบการทำงานส่วนจัดเก็บ
- เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บ	๒	- จัดเก็บงานที่ทำการซ่อมรักษาแล้วเพื่อนำออกแสดงหรือส่งมอบให้หน่วยงานอื่น
- เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	๒	- งานพิมพ์ทั่วไปของฝ่าย

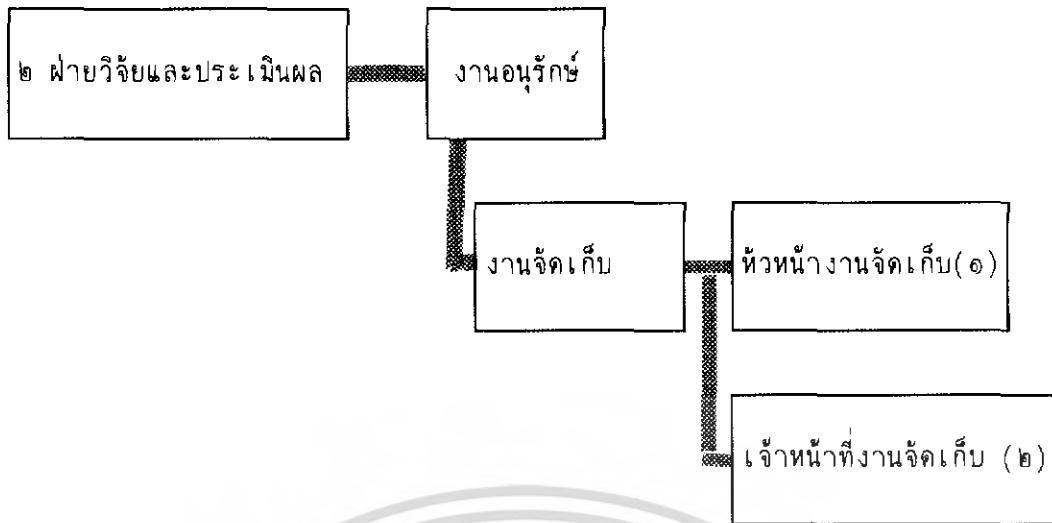
เอกสารนี้เป็นรวมอัตรากำลังในฝ่ายวิจัย และประเมินผลจำนวนนั้น ๒๖ อัตราให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

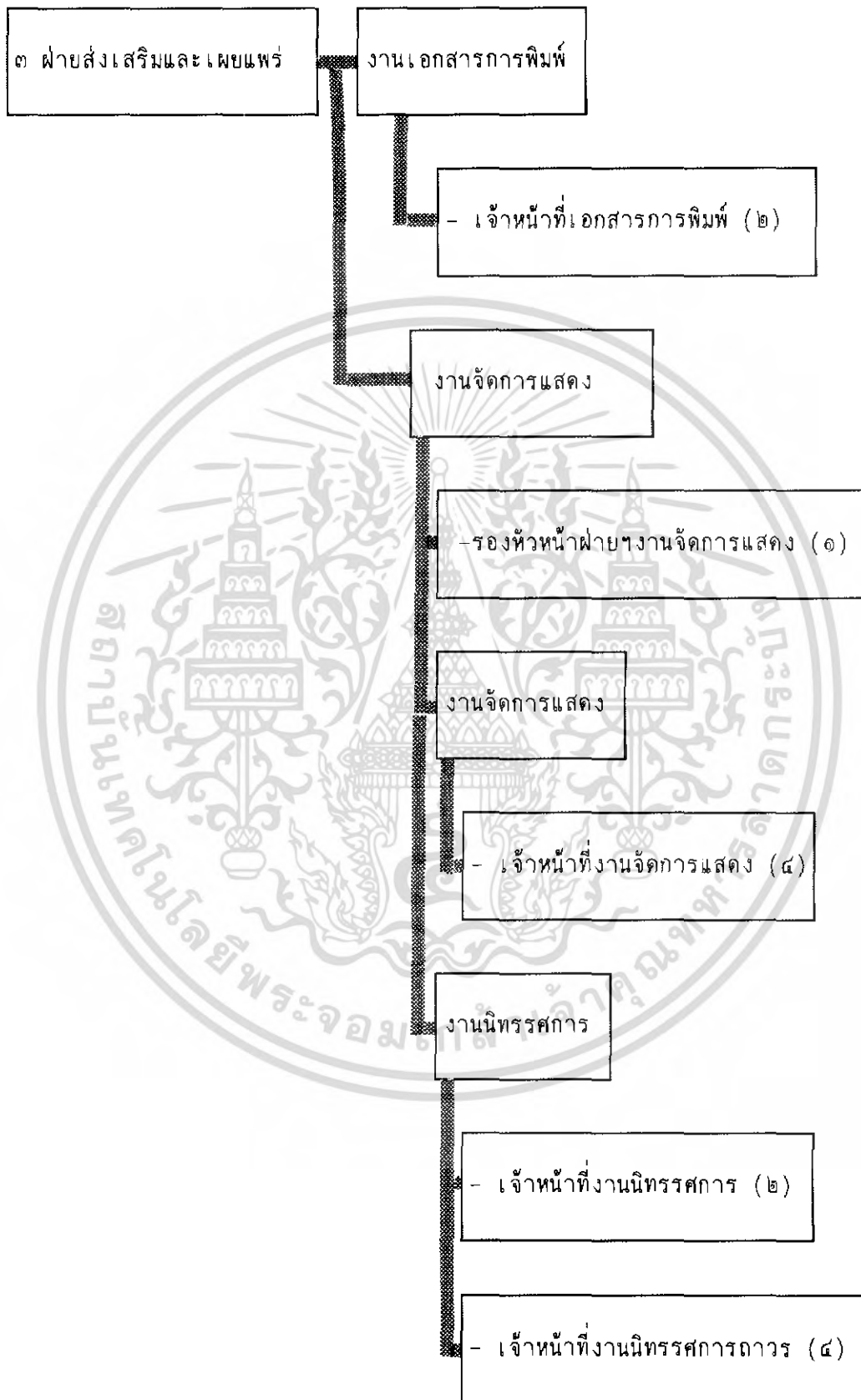

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่
๓. ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่		
- หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่	๑	-รับผิดชอบการทำงานของส่วนงาน
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจกรรม	๕	-รับผิดชอบโครงการหมู่บ้านวัฒนธรรมสาธิต ส่งเสริม หัตถกรรม และอาชีพ ศูนย์สินค้าพื้นเมือง จัดนิทรรศการชั่วคราว จัดประกวด และกิจกรรมรวม
- นักวิชาการ	๑	-ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับศิลปพื้นเมือง จากทำเนียบ รวบรวมข้อมูล จัดกิจกรรมส่งเสริมและเผยแพร่ เกี่ยวกับคุณ
- รองหัวหน้าฝ่ายงานอบรมและสาธิต	๑	-รับผิดชอบงานอบรมและสาธิต
- เจ้าหน้าที่งานอบรมและสาธิต	๔	-ดำเนินการจัดการบรรยาย จัดสอน อบรม และสาธิต หลักสูตรพิเศษ จัดประชุมสัมมนา ทางวัฒนธรรม
- เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	๒	-ให้บริการคำแนะนำแก่ผู้ใช้อาคารในศูนย์
- เจ้าหน้าที่เอกสารการพิมพ์	๒	-จัดพิมพ์เอกสารข้อมูลต่างๆ ทางวิชาการเผยแพร่
- รองหัวหน้าฝ่ายงานจัดการแสดง	๑	-รับผิดชอบงานจัดแสดงทั้งหมด
- เจ้าหน้าที่จัดการแสดง	๔	-อำนวยความสะดวกด้านเวที การแสดง
- เจ้าหน้าที่งานนิทรรศการ	๒	-อำนวยความสะดวกด้านงานนิทรรศการ
- เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	๒	-งานพิมพ์ทั่วไปของฝ่าย
- เจ้าหน้าที่งานนิทรรศการถาวร	๔	-ดูแลรักษางานให้คำแนะนำกับงานแสดง

รวมอัตรากำลังในฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่จำนวน ๒๘ อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

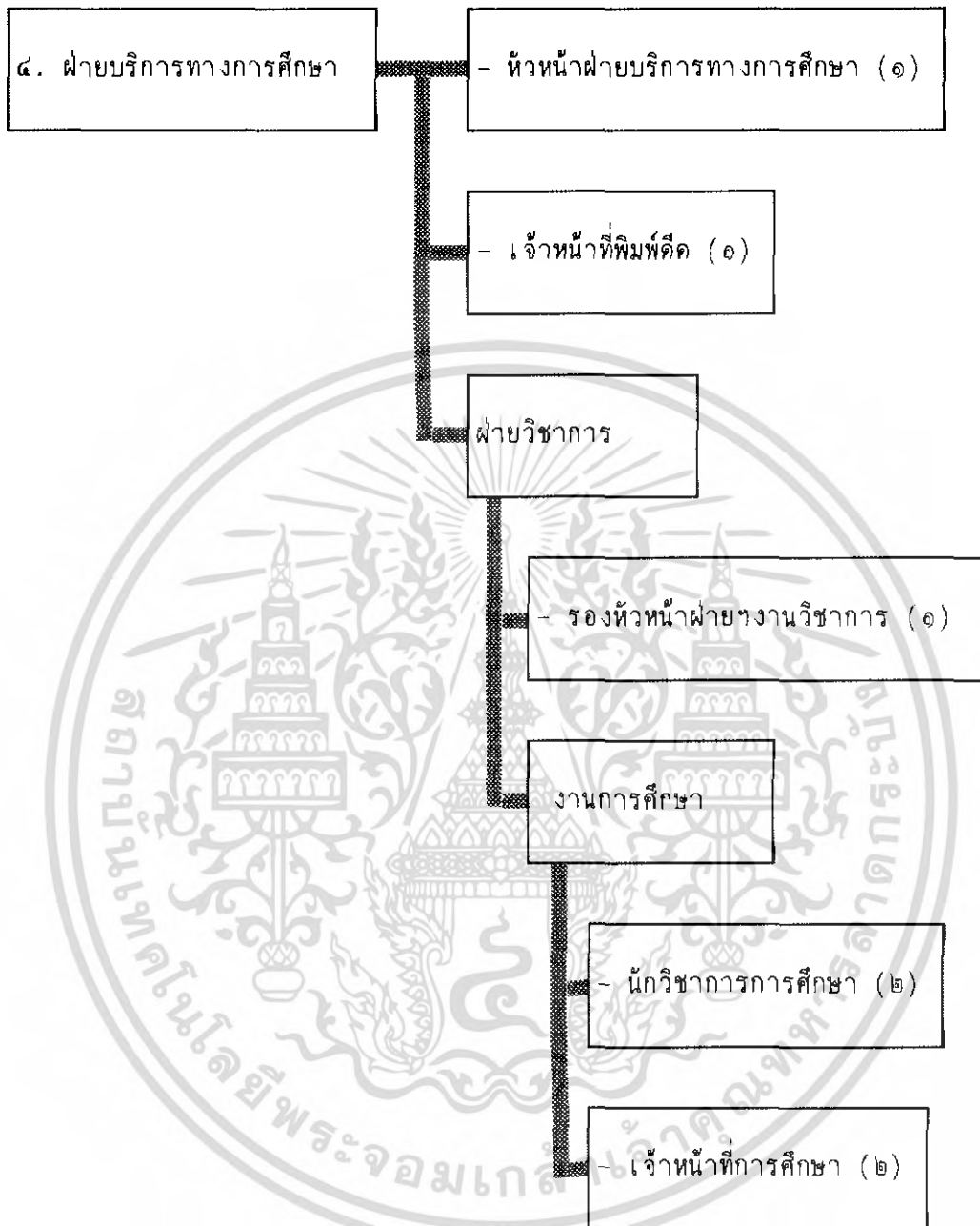

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

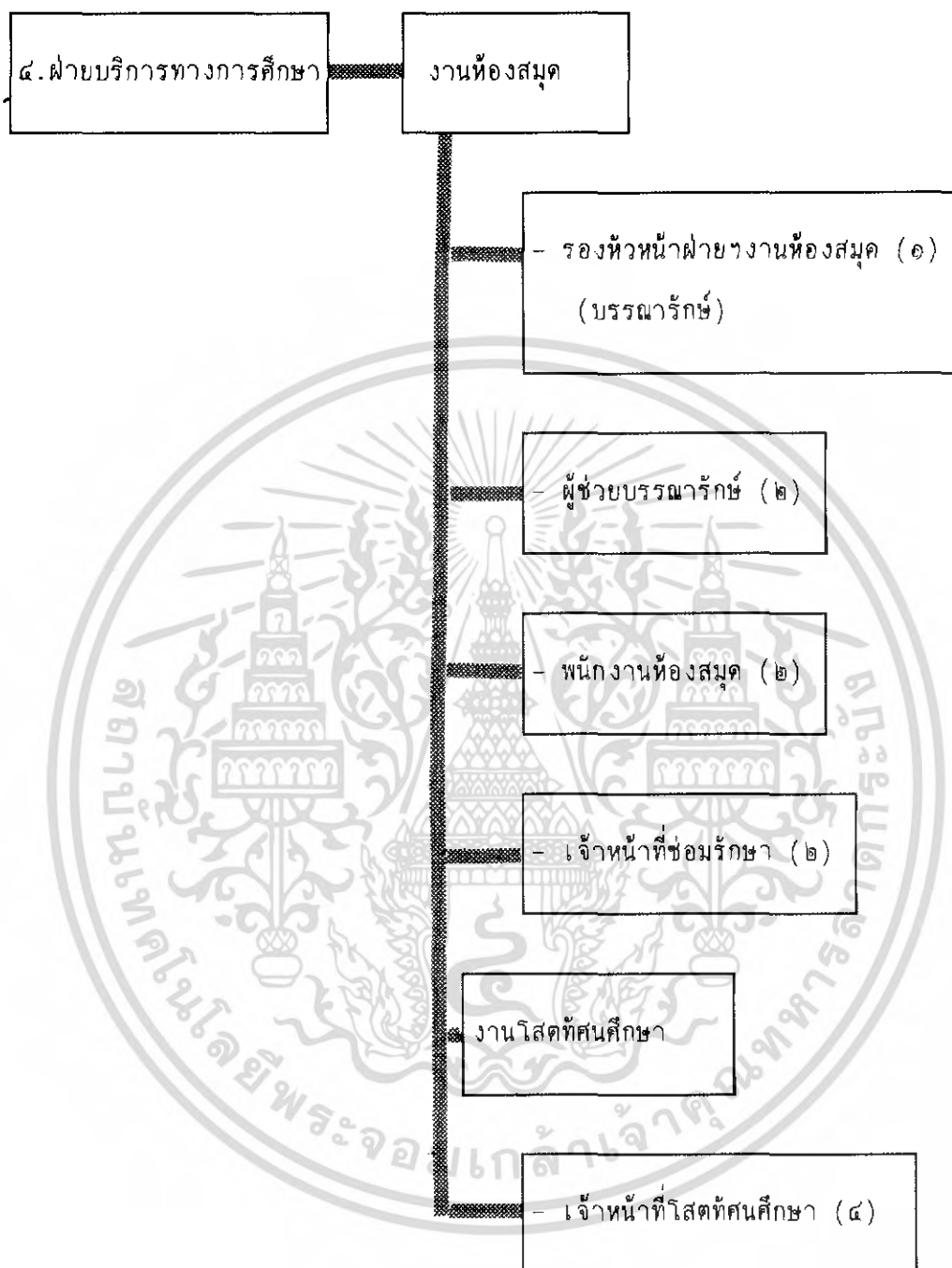
ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่
๑. ฝ่ายบริการทางการศึกษา		
หัวหน้าฝ่ายบริการทางการศึกษา	๑	-รับผิดชอบการทำงานของส่วนรวม
รองหัวหน้าฝ่ายงานวิชาการ	๑	-รับผิดชอบงานวิชาการ
นักวิชาการการศึกษา	๒	-รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดพิมพ์เผยแพร่
เจ้าหน้าที่การศึกษา	๒	-ให้ความรู้ทั่วไปแก่ผู้สนใจ
รองหัวหน้าฝ่ายงานห้องสมุด (บรรณารักษ์)	๑	-รับผิดชอบงานรวบรวมหนังสือ เอกสารวรรณกรรมท้องถิ่น และกิจกรรมงานห้องสมุด
ผู้ช่วยบรรณารักษ์	๒	-แบกหมวดหมู่หนังสือและให้บริการแก่ผู้ใช้ห้องสมุดด้านการค้นคว้า
พนักงานห้องสมุด	๒	-ทำหน้าที่เป็นสถิติหนังสือให้บริการ
เจ้าหน้าที่ซ่อมรักษา	๒	-ซ่อมรักษาหนังสือในห้องสมุด
เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา	๔	-จัดเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปของระบบเสียง ระบบภาพยนตร์ สไลด์ รวมทั้งให้บริการข้อมูล และจัดกิจกรรม
เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	๑	-งานพิมพ์ดีดทั่วไป

รวมอัตรากำลังในฝ่ายบริการทางการศึกษาจำนวน ๑๘ อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

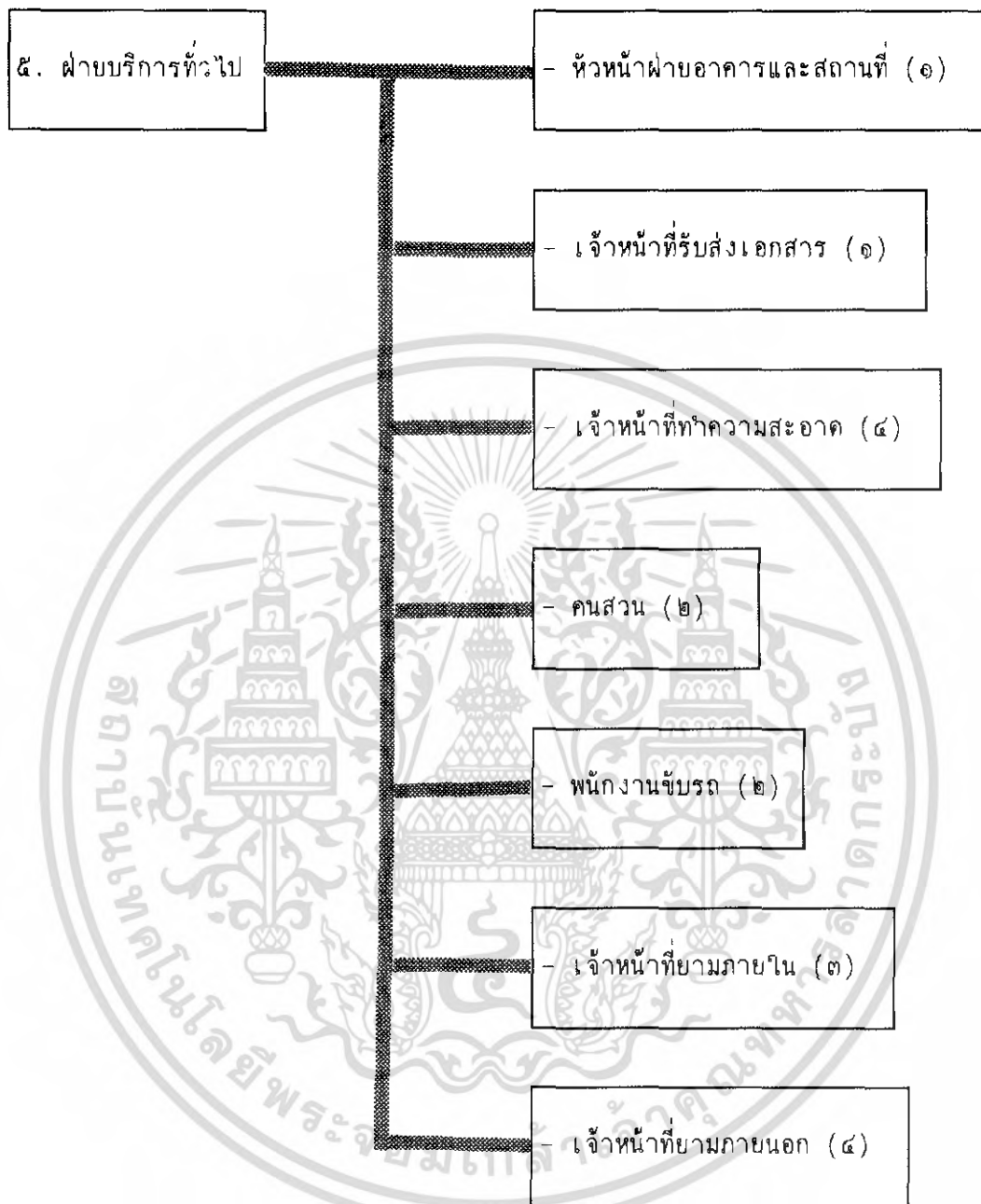

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่ง	อัตรา	หน้าที่
๕. ฝ่ายบริการทั่วไป		
- หัวหน้าฝ่ายอาคารและสถานที่	๑	- รับผิดชอบงานของหน่วยงาน
- เจ้าหน้าที่รับส่งเอกสาร	๑	- รับส่งหนังสือเอกสารภายในศูนย์
- เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด	๔	- รักษาความสะอาดภายในบริเวณศูนย์
- คนสวน	๒	- ดูแลและตกแต่งบริเวณโดยรอบ
- พนักงานขับรถ	๒	- ขับรถของศูนย์ฯ
- เจ้าหน้าที่ยามภายใน	๓	- ดูแลและรักษาความปลอดภัยภายในอาคาร
- เจ้าหน้าที่ยามภายนอก	๔	- ดูแลรักษาความปลอดภัยภายนอกอาคาร

รวมอัตรากำลังในฝ่ายบริการทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่บุคคลากรประจำโครงการ

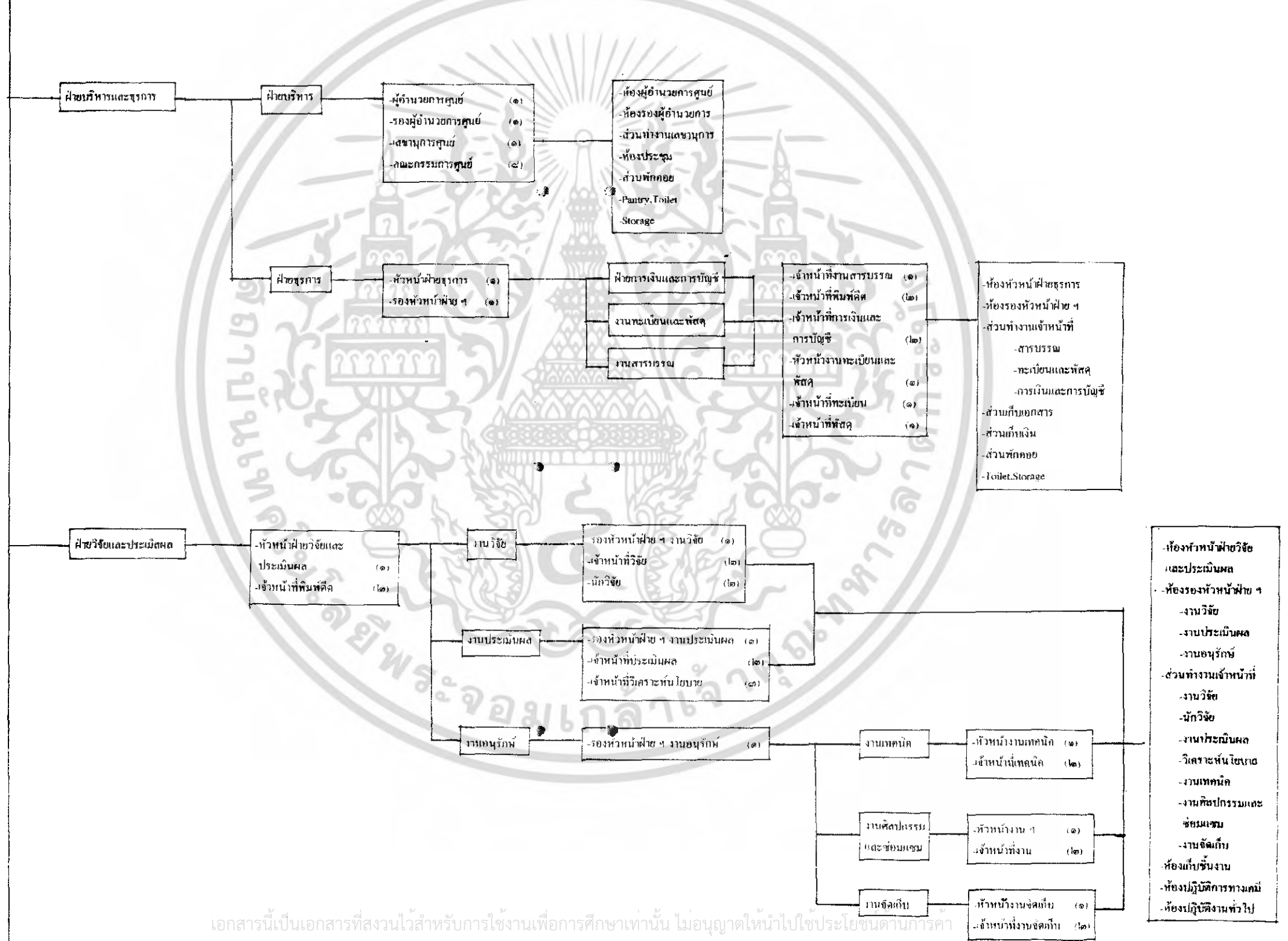
๑. ฝ่ายบริหารและธุรการ	จำนวน	๒๑	อัตรา
๒. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล	จำนวน	๒๖	อัตรา
๓. ฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่	จำนวน	๒๙	อัตรา
๔. ฝ่ายบริการทางการศึกษา	จำนวน	๑๘	อัตรา
๕. ฝ่ายบริการทั่วไป	จำนวน	๑๗	อัตรา

รวม ๑๑๑ อัตรา

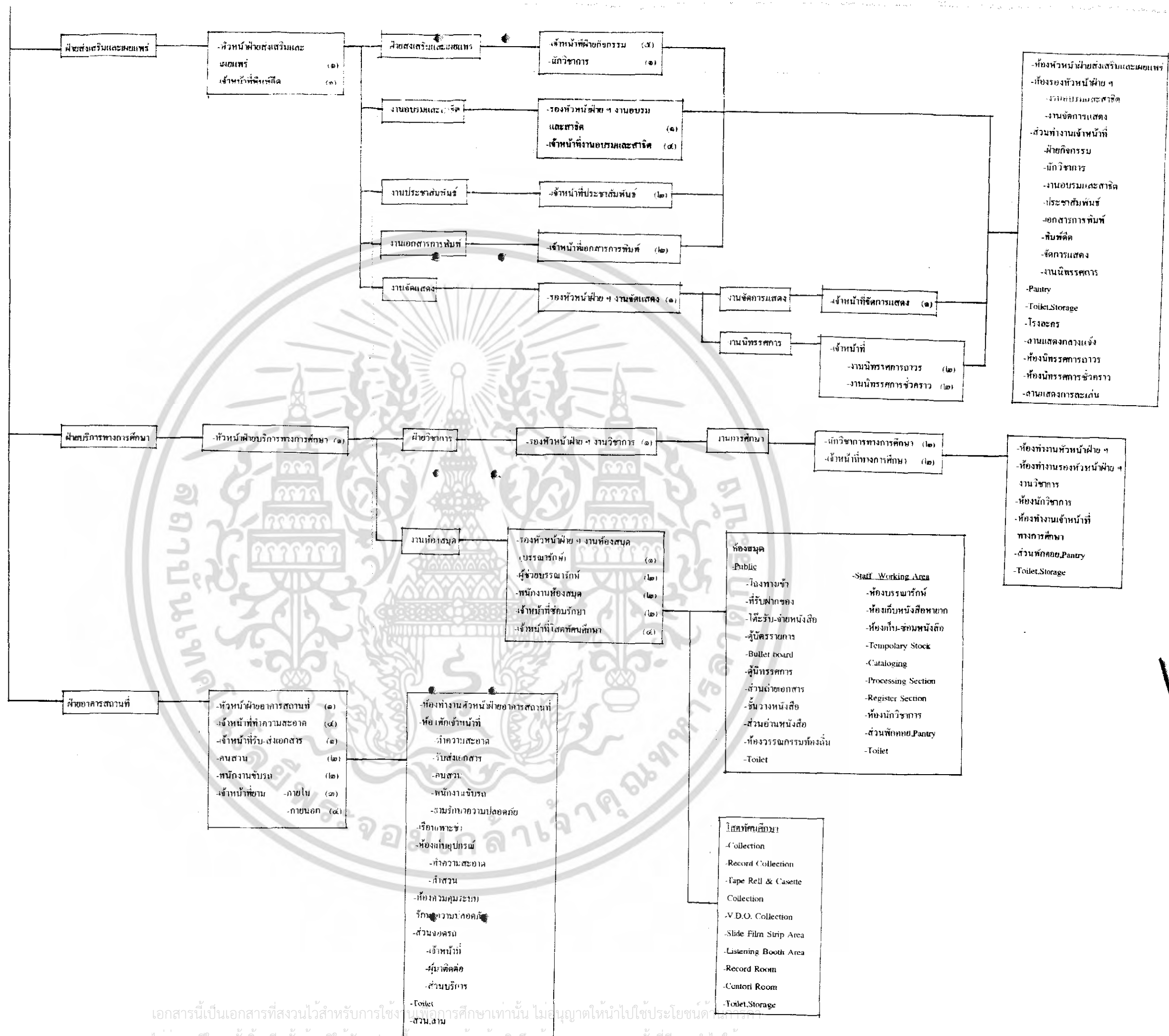

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์ศิลปและวัฒนธรรม จังหวัดปทุมธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕

การวิเคราะห์ความต้องการของโครงการ

การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ

การกำหนดองค์ประกอบหลักของโครงการ ได้กำหนดจากการพิจารณาองค์ประกอบของโครงการจาก

- วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - ขอบเขตของโครงการ
 - หน่วยงานจากอาคารใกล้เคียง
- ส่วนองค์ประกอบย่อยของโครงการ พิจารณาจากหลัก ๓ ประการดังนี้
- จากองค์ประกอบหลัก
 - จากความต้องการพื้นฐานของผู้ใช้
 - จากนโยบาย และโครงสร้างการบริหาร

การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ โดยวิเคราะห์จากความต้องการของโครงการ

- การกำหนดองค์ประกอบหลัก

จากการวิเคราะห์ หน่วยงานของโครงการโดยพิจารณาจากขอบเขตของโครงการวัตถุประสงค์ของโครงการ และอาคารใกล้เคียงพอจะกำหนดเพื่อพิจารณา เป็นองค์ประกอบหลักที่แบ่งแยกได้เป็น ๘ ส่วน

๑. ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)
๒. ส่วนบริหารงาน (ADMINISTRATIVE OFFICE)
๓. ส่วนงานวิชาการ (EDUCATIONAL OFFICE)
๔. ส่วนบริการการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)
๕. ส่วนโรงละคร (THEATRES)
๖. ส่วนนิทรรศการ (EXHIBITION QUARTER)
๗. ส่วนงานเทคนิค (TECHNICAL QUARTER)

๘. ส่วนสาธิต (DEMONSTRATIVE SECTION)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาและการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)

เป็นส่วนที่ให้บริการทั่วไป แก่ผู้ใช้อาคารโครงการ แยกเป็นหน่วยใหญ่ ๆ คือ

- ส่วนจอดรถบริการ (SERVICE PARKING)
- ส่วนจอดรถเจ้าหน้าที่ (STAFF PARKING)
- ส่วนจอดรถผู้ชม (PUBLIC PARKING)
- โถงเข้าทางใหญ่ (ENTRANCE LOBBY)
- ห้องอาหาร และร้านค้าขายของที่ระลึก (CAFETERIA & SOUVENIR SHOP)

๒. ส่วนบริหารงาน (ADMINISTRATIVE OFFICE)

เป็นส่วนบริหาร และควบคุมการดำเนินงานทั้งหมดของศูนย์ แบ่งเป็น

- ส่วนบริหาร (EXECUTIVE ADMINISTRATION)
- ส่วนธุรการ (ADMINISTRATION)
- ส่วนอาคารสถานที่ (BUILDING OFFICE)

๓. ส่วนงานวิชาการ (EDUCATION OFFICE)

เป็นส่วนศึกษาข้อมูลในด้านวิชาการทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น

- งานวิจัย และประเมินผล
- งานส่งเสริม และเผยแพร่

๔. ส่วนบริการการศึกษา (EDUCATION SERVICE)

เป็นส่วนงานรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้ชมและผู้สนใจ แบ่งเป็น

- ส่วนฝึกอบรม หัตถกรรมพื้นบ้าน
- ห้องสมุด และโสตทัศนศึกษา
- ห้องบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. ส่วนโรงละคร (THEATRES)

เป็นส่วนที่ใช้บริการแก่ผู้ชมและผู้สนใจ เผยแพร่ทางด้านการแสดงทางวัฒนธรรมภาคใต้ และภาคอื่น ๆ ในบางโอกาส จะใช้เป็นห้องบรรยาย สัมมนาทางวิชาการ แบ่งเป็น

- ส่วนโรงละคร (THEATRES)
- ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง (AMPHI THEATRES)

๖. ส่วนนิทรรศการ (EXHIBITION QUARTER)

เป็นส่วนที่แสดงชิ้นงานด้าน ศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านของจังหวัดปัตตานีและบริเวณใกล้เคียง โดยงานแสดงจะเป็นวัตถุเครื่องใช้ รวมทั้งโบราณวัตถุที่ขุดค้นพบได้ภายใน จังหวัดปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง จัดทำทะเบียน และดูแลรักษาชิ้นงานเป็นแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ของชิ้นงานที่จัดแสดง

๗. ส่วนงานเทคนิค (TECHNICAL QUARTER)

เป็นส่วนงานที่ให้บริการ เฉพาะส่วนงานหรือองค์ประกอบภายในศูนย์ เช่น โรงละคร ส่วนบริการการศึกษา ส่วนนิทรรศการ เป็นต้น แบ่งเป็น

- งานศิลปกรรมและซ่อมแซม
- งานเทคนิค

๘. ส่วนสาธิต (DEMONSTRATIVE SECTION)

เป็นส่วนแสดงการสาธิตด้าน หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยคำนึงถึงสภาพบรรยากาศที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด นอกจากนี้ยังแสดงด้านชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน และมีราชการแสดงด้านวัฒนธรรม การละเล่นเป็นประจำโดยกำหนดเวลาที่แน่นอน จะจัดในกรณีผู้ชมไม่มากนัก หรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยจัดเป็นบริเวณลานบ้านของหมู่บ้าน รวมทั้งแสดงลักษณะสถาปัตยกรรมของภาคใต้ โดยจัดให้มีเอกลักษณ์ของชาวบ้านให้มากที่สุด ประกอบด้วย เรือนไทยภาคใต้ งานบ้านเอนกประสงค์ เป็นต้น โดยแบ่งการแสดงในแต่ละส่วน คือ

- การแสดงหัตถกรรมพื้นบ้าน และงานฝีมือ จะแสดงบริเวณใต้ถุนเรือนของแต่ละหลัง

เอกสารนี้เคยแบ่งเป็นประเภทได้คือ ๑. การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-งานจัดสาน

- งานทอผ้า

- การแสดงการละเล่น จะจัดบริเวณลานบ้านราชการแสดงต่าง ๆ นี้ ควรจัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกวัน โดยกำหนดเวลาที่แน่นอน

ส่วนสาธิตนี้ ผู้สาธิตจะเป็นเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ซึ่งเป็นชาวบ้านที่อาศัยในจังหวัดหรือบริเวณใกล้เคียงที่ได้รับคัดเลือก และมีความชำนาญทางด้านหัตถกรรมเข้ามาพักอาศัยในสาธิตนี้ โดยทางศูนย์ ๆ จะรับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากส่วนนี้มา จำหน่ายโดยหักรายได้ ส่วนหนึ่งเข้าสู่ศูนย์

รวมทั้งการจัดกิจกรรมตามโอกาส เป็นการเลือกสิ่งแวคล้อม และเวลาที่เหมาะสมในแสดงข้อมูลทางวัฒนธรรมในรูปแบบของกิจกรรม อันกลมกลืนกับประเพณี ที่ชาวบ้านทำกันอยู่ เช่น การจัดขบวนแห่สงกรานต์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงองค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ห้องโถงทางเข้าใหญ่	- เจ้าหน้าที่ - ผู้เข้าชม - ผู้มาติดต่อ	- INFORMATION SECTION - TELEPHONE BOOTH - TICKET BOOTH - แพนผังแสดงส่วนงานและ กิจกรรมต่าง ๆ ในศูนย์ - SECURITY SECTION - ตู้คั้นน้ำสาธารณะ - TOILET	ติดต่อสอบถาม โทรศัพท์สาธารณะ ช่องจำหน่ายบัตร อธิบายแก่ผู้เข้าชม รักษาความปลอดภัย สำหรับบุคคลทั่วไป
- ร้านค้าอุปกรณ์และ ของที่ระลึก (SOUVENIR SHOP)	- ผู้ให้บริการ - ผู้มาใช้บริการ	- SALE AREA - OFFICE - STORAGE	บริเวณบริการชั้นVIP ส่วนบริการของร้าน ส่วนเก็บของ
- ห้องอาหาร	- ผู้ให้บริการ - ผู้มาใช้บริการ	- ที่จำหน่ายอาคาร - DINING AREA - ครั้ว - ลานส่งของ , เก็บขยะ - STORAGE - TOILET	บริเวณขายอาหารให้ผู้ มาใช้โครงการ ส่วนรับประทานอาหาร ปรุงอาหาร ที่รับส่งของ , อาหารสด และขยะ ที่เก็บของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานที่อาจารย์มอบเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
- ที่จอดรถ	- ผู้มาใช้บริการ - ผู้มาติดต่อ - เจ้าหน้าที่ - ผู้แสดงและผู้ติดตาม	- ที่จอดรถผู้ใช้บริการ - ที่จอดรถ BUS - ที่จอดรถศูนย์ - ที่จอดรถเจ้าหน้าที่	อำนวยความสะดวก
- ฝ่ายบริหาร	ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ เลขานุการ คณะกรรมการศูนย์ ผู้มาติดต่อ - เจ้าหน้าที่	- ห้องผู้อำนวยการ - ห้องรองผู้อำนวยการ - ส่วนเลขานุการ - ห้องประชุม - ส่วนรับแขก, พักคอย - ส่วนเตรียมอาหาร - ห้องเก็บของ - TOILET	ที่ทำงานพอพร้อมส่วนรับแขก ที่ทำงานรอง ผอ. ส่วนทำงานเลขานุการ ที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ ใช้เป็นที่พักคอยสำหรับผู้มาติดต่อและเจ้าหน้าที่เตรียมอาหาร (ของว่าง) สำหรับผู้เข้าประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
-ฝ่ายธุรการ	-หัวหน้าฝ่าย ธุรการ -รองหัวหน้าฝ่าย -เจ้าหน้าที่สาร บรรณ -เจ้าหน้าที่การ เงินการบัญชี -หัวหน้างานและ ทะเบียน&พัสดุ -เจ้าหน้าที่งาน ทะเบียน -เจ้าหน้าที่พัสดุ -ผู้มาติดต่อ -เจ้าหน้าที่, คน ทั่วไป -เจ้าหน้าที่พิมพ์ ติด	-ห้องหัวหน้าฝ่าย -ห้องรองหัวหน้าฝ่าย -ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ -ส่วนเก็บเอกสาร -ส่วนเก็บเงินและเอกสาร -ห้องหัวหน้างานทะเบียน และพัสดุ -ส่วนเจ้าหน้าที่ -STORAGE -ส่วนรับแขก-พักคอย -ห้องพยาบาล -TOILET	ที่ทำงานหัวหน้าฝ่าย ที่ทำงานรองหัวหน้าฝ่าย ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ เก็บเอกสารต่าง ๆ เก็บเงินและเอกสาร ที่ทำงานหัวหน้างาน ทะเบียน ที่ทำงานเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานเบิก-จ่ายพัสดุ เก็บวัสดุอุปกรณ์ทั่วไป ใช้เป็นที่พักคอย สำหรับผู้มาติดต่อและ เจ้าหน้าที่ที่ปฐมพยาบาล ผู้ได้รับบาดเจ็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ฝ่ายอาคารสถานที่	หัวหน้าฝ่ายฯ เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด สะอาด คนสวน พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่ยาม	-ห้องหัวหน้าฝ่ายฯ -ห้องพักเจ้าหน้าที่ -เรือนเพาะชำ -ห้องเก็บอุปกรณ์ทำสวน และอุปกรณ์ทำความสะอาด สะอาด -ห้องควบคุมระบบงาน รักษาความปลอดภัย -TOILET	ที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายฯ ส่วนพัก เจ้าหน้าที่, คนสวน, พนักงานขับรถ เพาะพันธ์ พืชต่างๆ เก็บอุปกรณ์ รับผิดชอบความปลอดภัยภายในศูนย์
ฝ่ายวิจัยและ ประเมินผล	-หัวหน้าฝ่ายฯ -รองหัวหน้าฝ่ายฯ งานวิจัย -เจ้าหน้าที่วิจัย -นักวิจัย -รองหัวหน้าฝ่ายฯ งานประเมินผล -เจ้าหน้าที่ประเมินผล -เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ นโยบาย	-ห้องพักหัวหน้าฝ่ายฯ -ห้องรองหัวหน้าฝ่ายฯ งานวิจัย -ห้องเจ้าหน้าที่ (ห้องค้นคว้าวิจัย) -ห้องรองหัวหน้าฝ่ายฯ งานประเมินผล -ห้องเจ้าหน้าที่	ที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายฯ ที่ทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯ งานวิจัย ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯ งานประเมินผล ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
	<ul style="list-style-type: none"> - รongหัวหน้าฝ่ายฯ งานอนุรักษ์ - เจ้าหน้าที่งานเทคนิค - นักวิทยาศาสตร์ - เจ้าหน้าที่งานศิลปกรรมและซ่อมแซม - เจ้าหน้าที่จัดเก็บ - เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องรongหัวหน้าฝ่ายฯ งานอนุรักษ์ - ห้องเจ้าหน้าที่ - ห้องปฏิบัติการทางเคมี - ห้องปฏิบัติการ - ห้องเจ้าหน้าที่ - ห้องจัดเก็บชิ้นงาน - ที่พักคอย - TOILET 	<ul style="list-style-type: none"> ที่ทำงานรongหัวหน้า ฝ่ายฯงานอนุรักษ์ ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติการทางเคมี ส่วนปฏิบัติการซ่อมแซม ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ เก็บชิ้นงานที่ก่อนและ หลังตรวจซ่อม และ ชิ้นงานที่จะนำส่งต่อไป ส่วนพักของผู้ที่มาติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ฝ่ายส่งเสริม และเผยแพร่	- หัวหน้าฝ่ายฯ - เจ้าหน้าที่กิจกรรม - นักวิชาการ - รองหัวหน้าฝ่ายฯ งานอบรม&สาธิต - เจ้าหน้าที่งานอบรม และสาธิต - เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ - เจ้าหน้าที่เอกสาร การพิมพ์ - วิทยากร - รองหัวหน้าฝ่ายฯ งานจัดการแสดง - เจ้าหน้าที่จัดการ- แสดง	- ห้องหัวหน้าฝ่ายฯ - ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ - ห้องทำงาน - ห้องทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯงานอบรม&สาธิต - ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ - ส่วนทำงาน - ส่วนทำงาน - ห้องเจ้าหน้าที่	ที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายฯ ที่ทำงาน เจ้าหน้าที่ ที่ทำงานของนักวิชาการ ที่ทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯ ที่ทำงาน เจ้าหน้าที่ เป็นที่ทำงานและ สามารถติดต่อได้ง่าย กับผู้มาทำการติดต่อ ที่ทำงานเพื่อจัดเตรียม งานทำART WORKที่จะ ส่งพิมพ์ต่อไป ที่พักและที่ทำงานของ วิทยากร ที่ทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯงานจัดการแสดง ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อประสานงาน โรงละครหรือ หน่วยงานอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	-เจ้าหน้าที่งาน นิทรรศการ	-ส่วนทำงาน	ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อประสานงานกับ ห้องนิทรรศการหรือ หน่วยงานอื่น ๆ
	-เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	-ส่วนพักคอยต้อนรับ -TOILET -ส่วนทำงาน	ที่พักหรือที่ต้อนรับผู้ที่ มาติดต่อ ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ส่วนจัดฝึกอบรม หัตถกรรมพื้นบ้าน	- วิทยากร - ผู้รับการศึกษา	- ห้องเรียน - ห้องพักวิทยากร - ห้องฝึกงาน - ห้องเก็บของ - TOILET	- ที่ฝึกอบรมหัตถกรรม ให้กับผู้สนใจ - ส่วนพักของวิทยากร - ที่ทดลองงาน - ส่วนเก็บอุปกรณ์
ฝ่ายบริการทาง การศึกษา	- หัวหน้าฝ่ายฯ - รองหัวหน้าฝ่ายฯ งานวิชาการ - นักวิชาการศึกษา - เจ้าหน้าที่ทางการ ศึกษา - ผู้มาติดต่อ	- ห้องหัวหน้าฝ่ายฯ - ห้องทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯ งานวิชาการ - ห้องทำงาน - ห้องบรรยาย - ห้องทำงาน - ที่พักคอย - TOILET	- ที่ทำงานหัวหน้าฝ่ายฯ - ที่ทำงานรองหัวหน้า ฝ่ายฯ งานวิชาการ - ส่วนทำงาน&พักผ่อน ของเจ้าหน้าที่ - ส่วนบรรยายให้ ความรู้แก่ผู้สนใจ - ส่วนทำงานและพัก- ผ่อนของเจ้าหน้าที่ - ที่พักคอยสำหรับผู้ มาติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>ฝ่ายบริการทางการศึกษา (งานห้องสมุด)</p>	<ul style="list-style-type: none"> -บรรณารักษ์ -ผู้ช่วยบรรณารักษ์ -เจ้าหน้าที่ประจำทางเข้าออก -ผู้มาใช้บริการ 	<p>ส่วนบริการสาธารณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> -โถงทางเข้าออก -ที่รับฝากของ -โต๊ะรับจ่ายหนังสือ -ตู้บัตรรายการ -BULLETBOARD -ตู้นิทรรศการ -ถ่ายเอกสาร -ชั้นวางหนังสือ -ส่วนอ่านหนังสือ -ห้องวรรณกรรมท้องถิ่น -ชั้นวางหนังสือ -ห้องวรรณกรรมท้องถิ่น -TOILET 	<ul style="list-style-type: none"> -โถงก่อนเข้าห้องสมุด -ชั้นวางของสำหรับผู้มาใช้บริการ -โต๊ะคืน-ยืมหนังสือและติดต่อ -เก็บบัตรรายการ -ป้ายประชาสัมพันธ์ห้องสมุด -โชว์หนังสือ ออกใหม่ -ถ่ายเอกสาร -หนังสืออ้างอิง -และเก็บรวบรวมวรรณกรรมท้องถิ่น
--	---	--	--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ฝ่ายบริการทาง การศึกษา (งานห้องสมุด(ต่อ))	-บรรณารักษ์ -ผู้ช่วยบรรณารักษ์ -เจ้าหน้าที่	ส่วนทำงานบรรณารักษ์ และ เจ้าหน้าที่ -ห้องทำงานบรรณารักษ์ -ห้องเก็บหนังสือ -ห้องเก็บ ซ่อมแซม หนังสือ -TERFORARY STOCK -GETALOGING -PROCESSING SECTION -REGISTER SECTION -ห้องนักวิชาการ -LOADING AREA -PANTRY -ส่วนพักคอย -TOILET	-ที่ทำงานบรรณารักษ์ -เก็บหนังสือเก่า หนังสือหายาก -ชั้นหนังสือชั่วคราว สำหรับหนังสือมาใหม่ -จัดหมวดหมู่หนังสือ -ทำบัตรรายการหนังสือ -ตรวจสอบสภาพหนังสือ เก่าและซ่อมแซม หนังสือเก่าทำปกหุ้ม -ลงทะเบียนหนังสือ เกี่ยวกับรายละเอียด ต่าง ๆ -ที่ทำงานนักวิชาการ การศึกษา ในรูปแบบ-เสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ห้องโสตทัศนอุปกรณ์	-เจ้าหน้าที่ประจำ แผนกควบคุมเจ้าหน้าที่ จัดโปรแกรมผู้มาใช้ บริการ	-COLLECTION -RECORD COLLECTION -TAPE RELL & CASSETTE COLLECTION -V.D.O COLLECTION -SLIDE, FILM, STRIP MICROFILM COLLECTION -AUDIO VISUAL -LISTENING & BOOTH AREA -V.D.O. BOOTH AREA -SLIDE, FILM, STRIP AREA -RECORDING ROOM -CONTROL STATION ROOM -TOILET	-ส่วนเก็บโสตทัศน อุปกรณ์ต่างๆ จะมีเจ้าหน้าที่ หยิบให้ -ส่วนเก็บแผ่นเสียง -เก็บเทปรียว คาสเซ็ทเทป -ส่วนเก็บ V.D.O. -FILM STRIP และ MICROFILM -ให้บริการฟังเทป มีเครื่องหูฟัง บริการดู V.D.O. จัดเป็น๑BOOTH/คน ๑เครื่อง/๔คน -ส่วนดูSLIDE, FILM STRIP -ห้องบริการอัดเทป, แผ่นเสียง -ที่ทำงาน, ส่วนพัก เจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้หนึ่งใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้เกี่ยวข้อง	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ห้องบรรยาย	<ul style="list-style-type: none"> -วิทยากรประจำ -วิทยากรรับเชิญ -เจ้าหน้าที่ช่างเทคนิค -ผู้มาใช้บริการ 	<ul style="list-style-type: none"> -ห้องบรรยาย -เวที -ที่นั่ง -ห้องวิทยากรรับเชิญ -ห้องฉายภาพยนตร์ -ห้องเก็บของ -PANTRY 	<ul style="list-style-type: none"> -ห้องมีที่นั่ง, เวที -ฉายภาพยนตร์SLIDE -เพื่อสัมมนา, ปาฐกถาบรรยาย -พักวิทยากรที่รับเชิญมา -ฉายภาพยนตร์ -เก็บอุปกรณ์ -เตรียมเครื่องดื่มของว่างสำหรับวิทยากรและผู้มาฟังบรรยาย
โรงละคร	<ul style="list-style-type: none"> -เจ้าหน้าที่จัดการแสดง -เจ้าหน้าที่เทคนิค -เจ้าหน้าที่ศิลปกรรม -ศิลปิน นักแสดง -ผู้ใช้บริการ 	<p>FRONT OF THE HOUSE</p> <ul style="list-style-type: none"> -ENTRANCE HALL -FOYER -PROMENADE -TICKET BOOTH -REFRESHMENT -TOILET -STAGE -AUDIENCE 	<ul style="list-style-type: none"> -โถงทางเข้า -โถงใหญ่พักผ่อนระหว่างนั่งชม -จำหน่ายบัตร -จำหน่ายเครื่องดื่มอาหารว่างสำหรับผู้ชม -เวทีแสดง -ที่นั่งชมการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
โรงละคร (ต่อ)		BACK OF THE HOUSE -ห้องเตรียมการแสดง REHERSAL -GREEN ROOM -ห้องแต่งตัวชาย&หญิง และ TOILET -ห้องควบคุมแสงเสียง -ห้องฉายภาพยนตร์ -ห้องเก็บฟิล์ม -ห้องเก็บของ -ห้องเครื่อง -LOUNDE -TOILET -SHOP -ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ -LOADIND AREA -STORAGE	-เป็นห้องซ้อม ทบทวน การแสดง -ห้องพักนักแสดง -ส่วนแต่งตัวศิลปิน -ควบคุมแสง-เสียง เวลาซ้อม, แสดงจริง -ส่วนฉายภาพยนตร์ -เก็บอุปกรณ์ต่างๆ -ห้องที่ไว้อุปกรณ์ติดตั้ง เครื่องทางเทคนิค ระบบต่าง ๆ -ห้องพักผ่อนงาน -สำหรับเจ้าหน้าที่ -ที่ทำงานเจ้าหน้าที่ -ที่ทำงานหัวหน้า -ห้องเก็บของสำหรับ SHOP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
ลานแสดงกลางแจ้ง	เหมือนโรงละคร	-เวที -อัฒจันทร์ -ห้องพักนักแสดง -ห้องแต่งตัวชาย&หญิง -ห้องเก็บของ	-แสดงรายการต่างๆ -ส่วนที่นั่งชมการแสดง -ส่วนพักนักแสดงก่อนแสดง -ห้องแต่งตัวนักแสดง -เก็บอุปกรณ์ต่างๆ
ส่วนนิทรรศการถาวร และกลางแจ้ง	-เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ผู้มาใช้บริการ	-โถงทางเข้า -ที่จำหน่ายบัตร -ที่รับฝากของ -ติดต่อสอบถาม -ร้านขายหนังสือ -TOILET	-โถงก่อนเข้าพิพิธภัณฑ์ -ส่วนจำหน่ายบัตร -รับฝากของ -ติดกับที่จำหน่ายบัตร -บริการขายหนังสือ -สำหรับผู้มาใช้บริการ
ส่วนนิทรรศการ หมุนเวียน	เจ้าหน้าที่ทำงาน เทคนิค เจ้าหน้าที่จัดแสดง ผู้มาใช้บริการ	-โถงทางเข้า -ห้องแสดงงาน -ห้องเก็บของ	-ที่พักหรือรวมกลุ่มของ ผู้มาใช้บริการ -ส่วนจัดแสดงงาน มี DATITION -เก็บอุปกรณ์ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้สอย	องค์ประกอบย่อย	หน้าที่
-งานอื่นๆ -งานช่างเทคนิค	หัวหน้าพนักงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์	-หัวหน้าพนักงาน -ห้องพักเจ้าหน้าที่ -ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ -ELECTRONIC CONTROL -MECHANICAL ROOM	ที่ทำงานหน้างาน ที่ทำงานเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานเจ้าหน้าที่
งานโสตทัศนอุปกรณ์	ช่างภาพ เจ้าหน้าที่ภาพยนต์ เจ้าหน้าที่ควบคุมระบบ	-ห้องล้างฟิล์ม, อัดรูป -ห้องเก็บอุปกรณ์ -ห้องพักเจ้าหน้าที่ -TAPE COPY ROOM -ห้องถ่ายภาพ	-เป็นที่ปฏิบัติการทางภาพถ่าย -เก็บอุปกรณ์ต่างๆ -ที่พักเจ้าหน้าที่ -ห้องปฏิบัติการโสตฯ

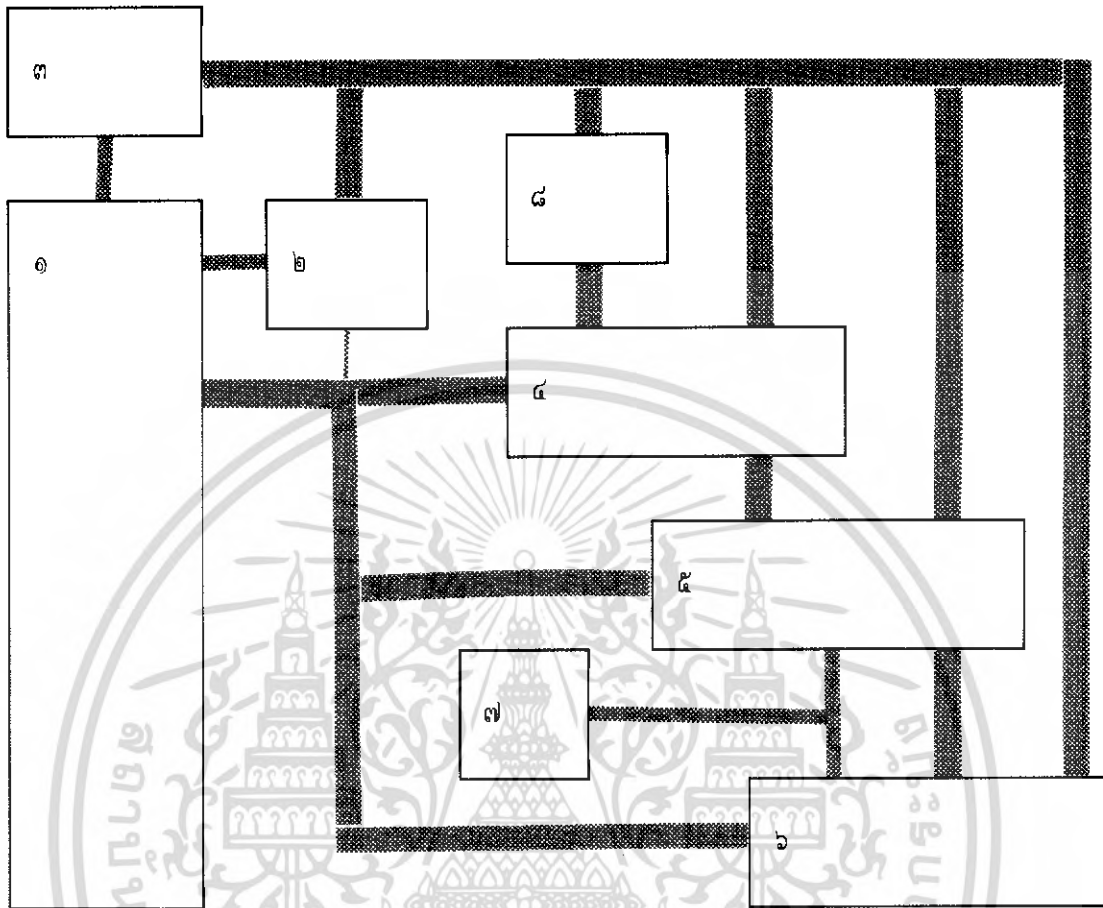
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ เปรียบ เทียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

- ๐ ไม่มีความสัมพันธ์เลย
- ๑ มีความสัมพันธ์น้อย มีความสัมพันธ์น้อย
- ๒ มีความสัมพันธ์ปานกลาง มีความสัมพันธ์ปานกลาง
- ๓ มีความสัมพันธ์มาก มีความสัมพันธ์มาก

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
๑ ส่วนบริหารสาธารณะ								
๒ ส่วนบริหาร	๒							
๓ ส่วนงานวิชาการ	๒	๓						
๔ ส่วนงานบริการการศึกษา	๓	๑	๓					
๕ ส่วนโรงละคร	๓	๑	๓	๓				
๖ ส่วนนิทรรศการ	๓	๑	๓	๓	๐			
๗ ส่วนงานเทคนิค	๐	๐	๑	๑	๒	๒		
๘ งานสาริต	๐	๐	๓	๓	๒	๒	๑	

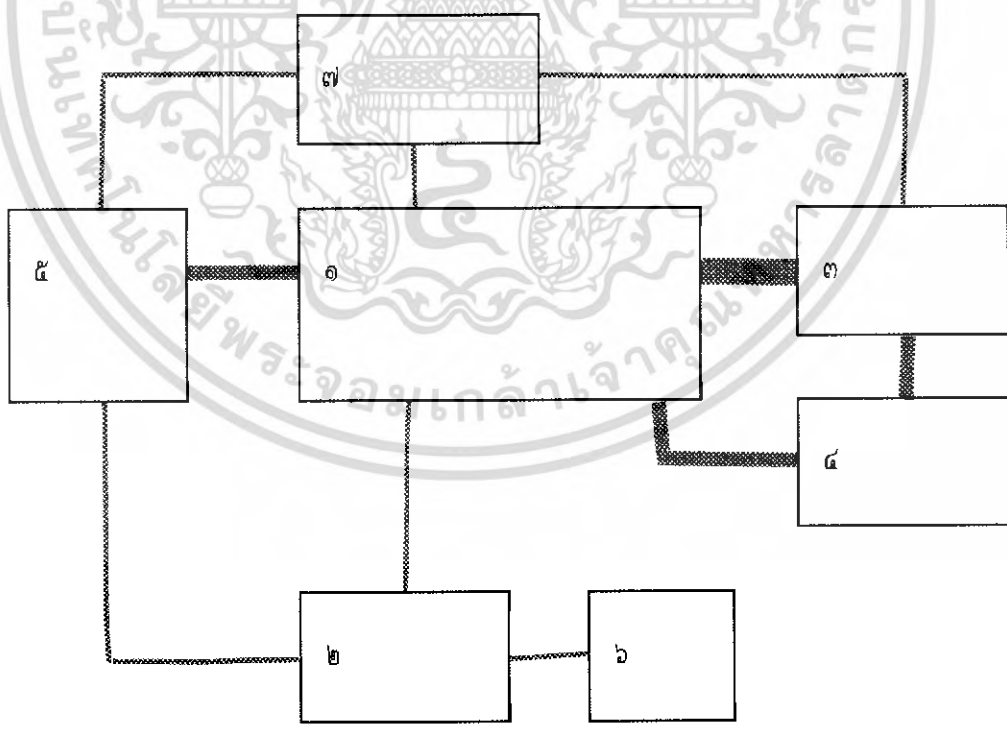
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑ โถงทางเข้าใหญ่

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ INFORMATION SECTION							
๒ TELEPHONE BOOTH	๑						
๓ TICKET BOOTH	๓	๐					
๔ ผังแสดงส่วนงานและกิจกรรม	๒	๐	๒				
๕ SECURITY SECTION	๒	๑	๐	๐			
๖ ตู้น้ำดื่มสาธารณะ	๐	๑	๐	๐	๐		
๗ TOILET เทคนิค	๑	๐	๑	๐	๑	๐	

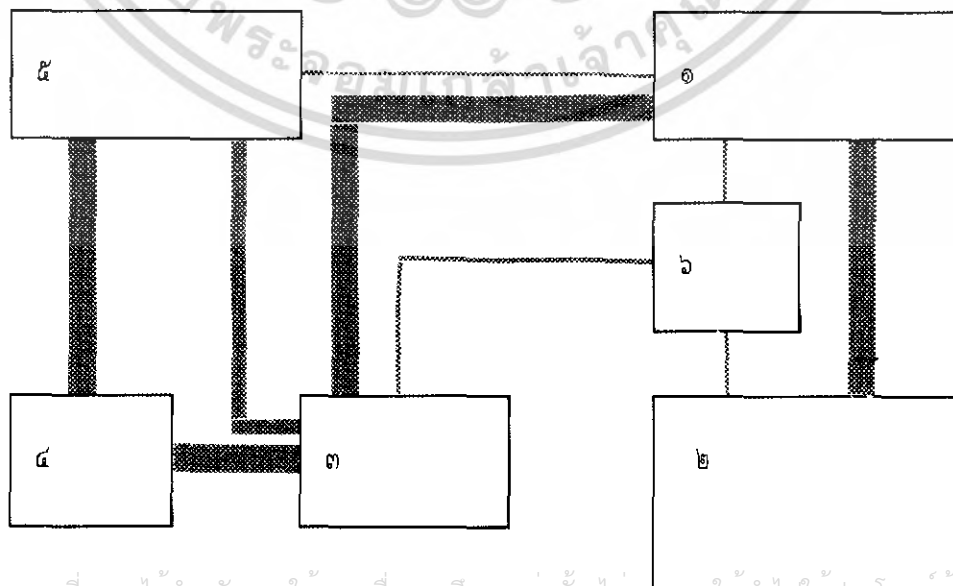
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒ ร้านค้าอุปกรณ์และของที่ระลึก

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๑	๒
๑ SALE AREA					
๒ OFFICE	๓				
๓ STORAGE	๒	๒			

๓ ห้องอาหาร

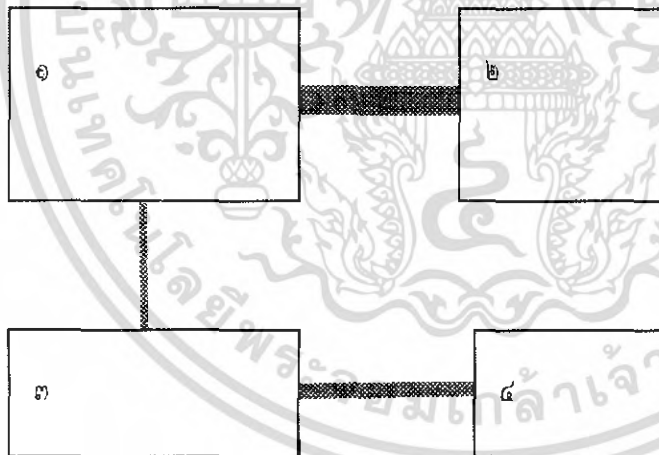
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑ ที่จำหน่ายอาหาร						
๒ DINING AREA	๓					
๓ ครีว	๓	๐				
๔ ส่วนบริการครีว	๐	๐	๓			
๕ STORAGE	๑	๐	๒	๓		
๖ TOILET	๑	๑	๑	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔ ที่จอดรถ

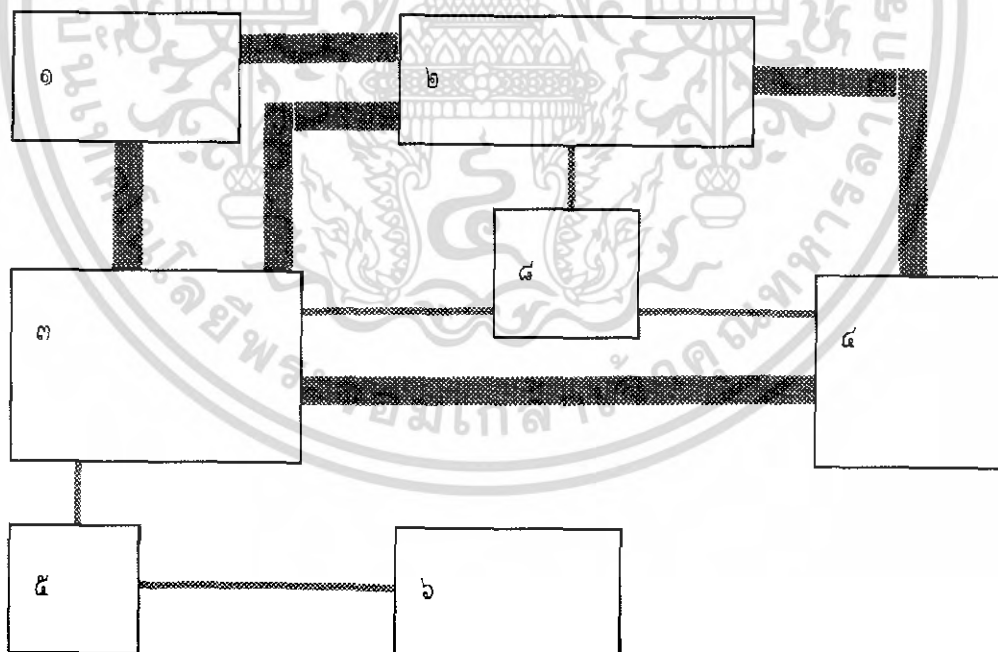
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔
๑ ที่จอดรถผู้ใช้บริการ				
๒ ที่จอดรถ BUS	๓			
๓ ที่จอดรถ ศูนย์	๑	๐		
๔ ที่จอดรถนักแสดง	๐	๐	๒	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕ ฝ่ายบริหาร

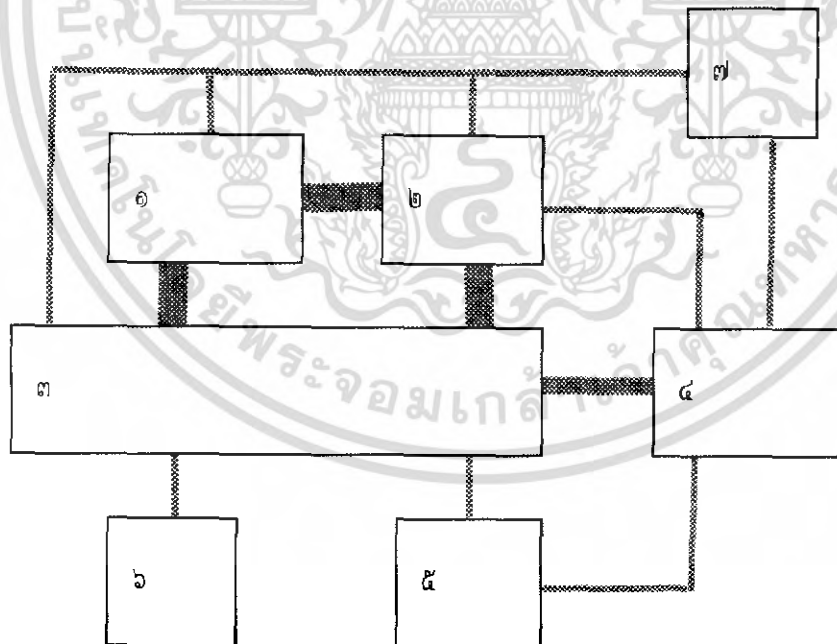
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
๑ ห้องผู้อำนวยการ								
๒ ห้องรองผู้อำนวยการ	๓							
๓ ห้องเลขานุการศูนย์	๓	๓						
๔ ห้องประชุม	๓	๓	๓					
๕ ส่วนพัสดุ	๑	๑	๑	๒				
๖ ส่วนเตรียมอาหาร	๐	๐	๒	๒	๑			
๗ เก็บของ	๐	๐	๐	๑	๐	๐		
๘ TOILET	๑	๑	๑	๑	๐	๑	๑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖ ฝ่ายธุรการ

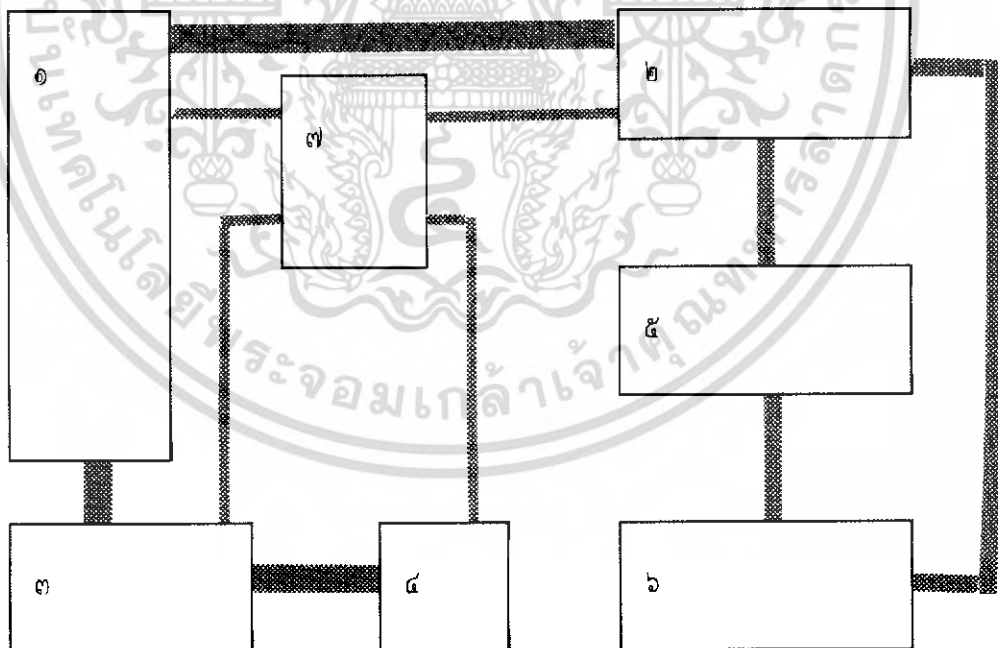
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ ห้องผู้อำนวยการ							
๒ ห้องรองผู้อำนวยการ	๓						
๓ ส่วนงานเจ้าหน้าที่	๓	๓					
๔ ส่วนพัสดุ	๑	๑	๒				
๕ ห้องพยาบาล	๐	๐	๑	๑			
๖ ห้องเก็บของ	๐	๐	๑	๐	๐		
๗ TOILET	๑	๑	๑	๑	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘ ฝ่ายอาคารและสถานที่

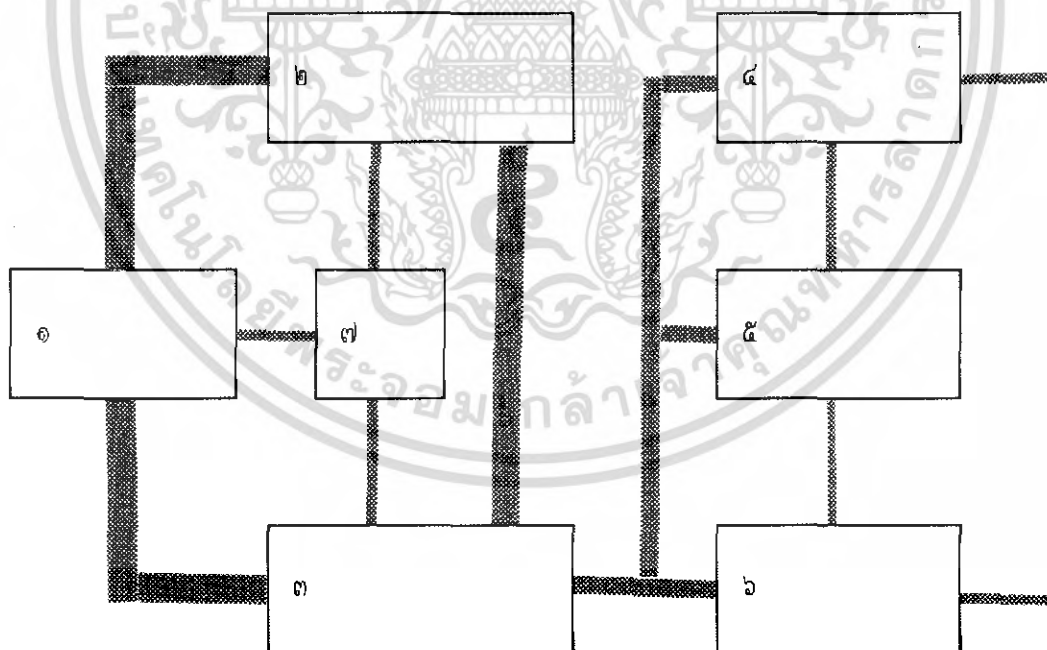
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ ห้องผู้อำนวยการฯ							
๒ ห้องพักเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดและคนสวน	๓						
๓ ห้องพักเจ้าหน้าที่ยาม	๓	๐					
๔ ห้องควบคุมระบบงานรักษาความปลอดภัย	๐	๐	๓				
๕ ห้องเก็บอุปกรณ์ทำสวนและทำความสะอาด	๐	๒	๐	๐			
๖ เรือนเพาะชำ	๐	๒	๐	๐	๒		
๗ TOILET	๑	๑	๑	๑	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘ ฝ่ายวิจัยและประเมินผล

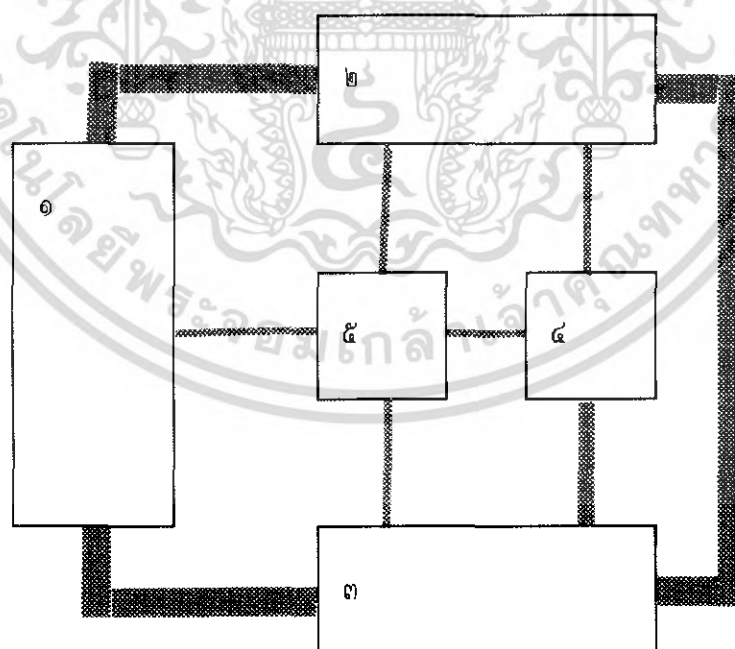
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ ห้องหัวหน้าฝ่าย							
๒ ห้องรองหัวหน้าฝ่าย	๓						
๓ ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่	๓	3					
๔ ห้องปฏิบัติการทางเคมี	๐	๐	๒				
๕ ห้องปฏิบัติการ ซ่อมแซม	๐	๐	๒	๑			
๖ ห้องเก็บของ	๐	๐	๒	๑	๑		
๗ TOILET	๑	๑	๑	๐	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕ ฝายส่ง เสริมและ เหยยแพร่

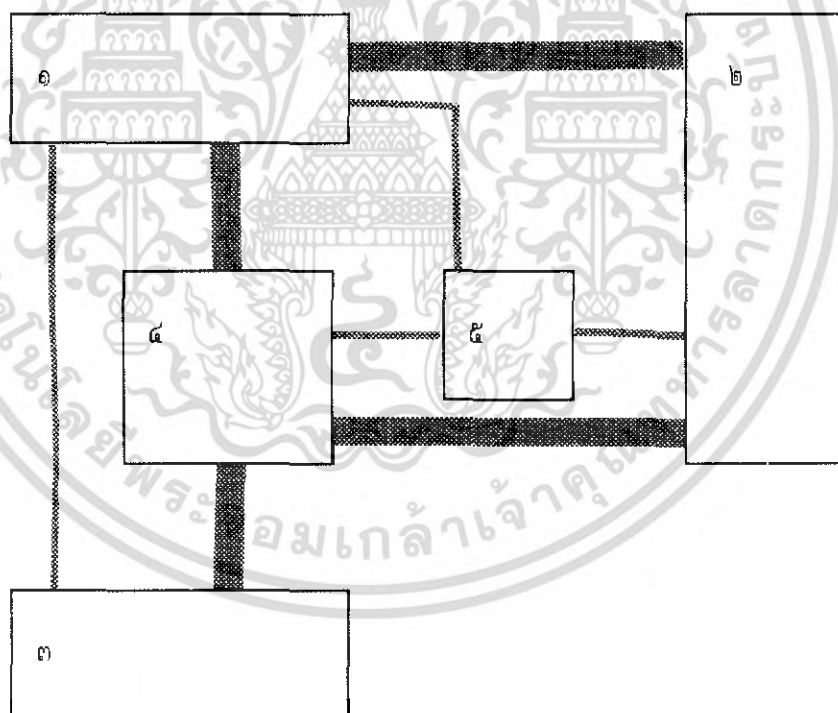
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕
๑ ห้องหัวหน้าฝาย					
๒ ห้องรองหัวหน้าฝาย	๓				
๓ ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่	๓	3			
๔ ส่วนพักคอย	๑	๑	๒		
๕ TOILET	๑	๑	๑	๑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๐ ส่วนจัดฝึกอบรม

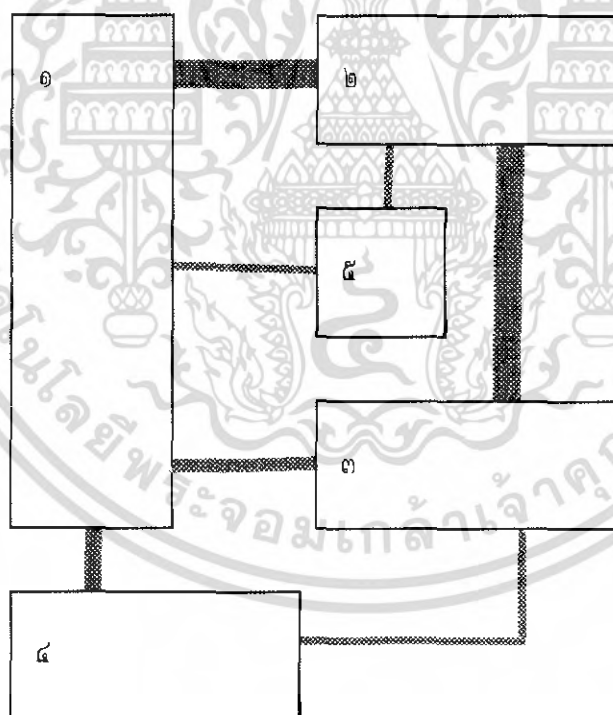
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕
๑ ห้องเรียน					
๒ ห้องพักวิทยากร	๓				
๓ ห้องเก็บของ	๑	๐			
๔ ห้องฝึกงาน	๓	๓	๓		
๕ TOILET	๑	๑	๐	๑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๑ ห้องบรรยาย

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕
๑ เวทีบรรยาย					
๒ ที่นั่ง	๓				
๓ ห้องฉายภาพยนตร์	๒	๓			
๔ ห้องเก็บของ	๒	๐	๑		
๕ PANTRY	๑	๑	๐	๐	

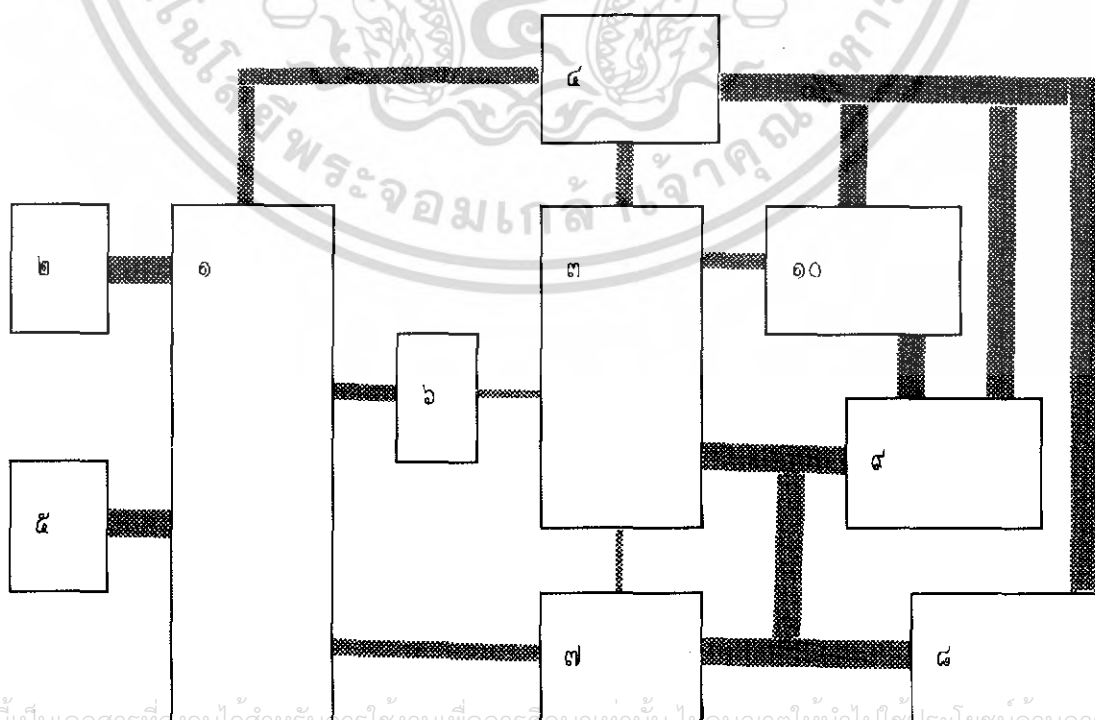

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๒ ห้องสมุด

- ส่วนบริการสาธารณะ

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	11
๑ โถงทางเข้า-ออก											
๒ ที่รับฝากของ	๓										
๓ โต๊ะรับ-จ่ายหนังสือ	๓	๐									
๔ ตู้บัตรรายการ	๒	๐	๒								
๕ BULLET BOARD	๓	๐	๐	๐							
๖ ตู้นิทรรศการ	๒	๐	๑	๐	๐						
๗ ถ้วยเอกสาร	๒	๐	๑	๐	๐						
๘ ชั้นวางหนังสือ	๐	๐	๓	๓	๐	๐	๓				
๙ ส่วนอ่านหนังสือ	๒	๐	๓	๓	๐	๐	๓	๓			
๑๐ ห้องวารณกรรมท้องถิ่น	๐	๐	๒	๓	๐	๐	๑	๒	๓		
๑๑ TOILET	๐	๐	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๐	

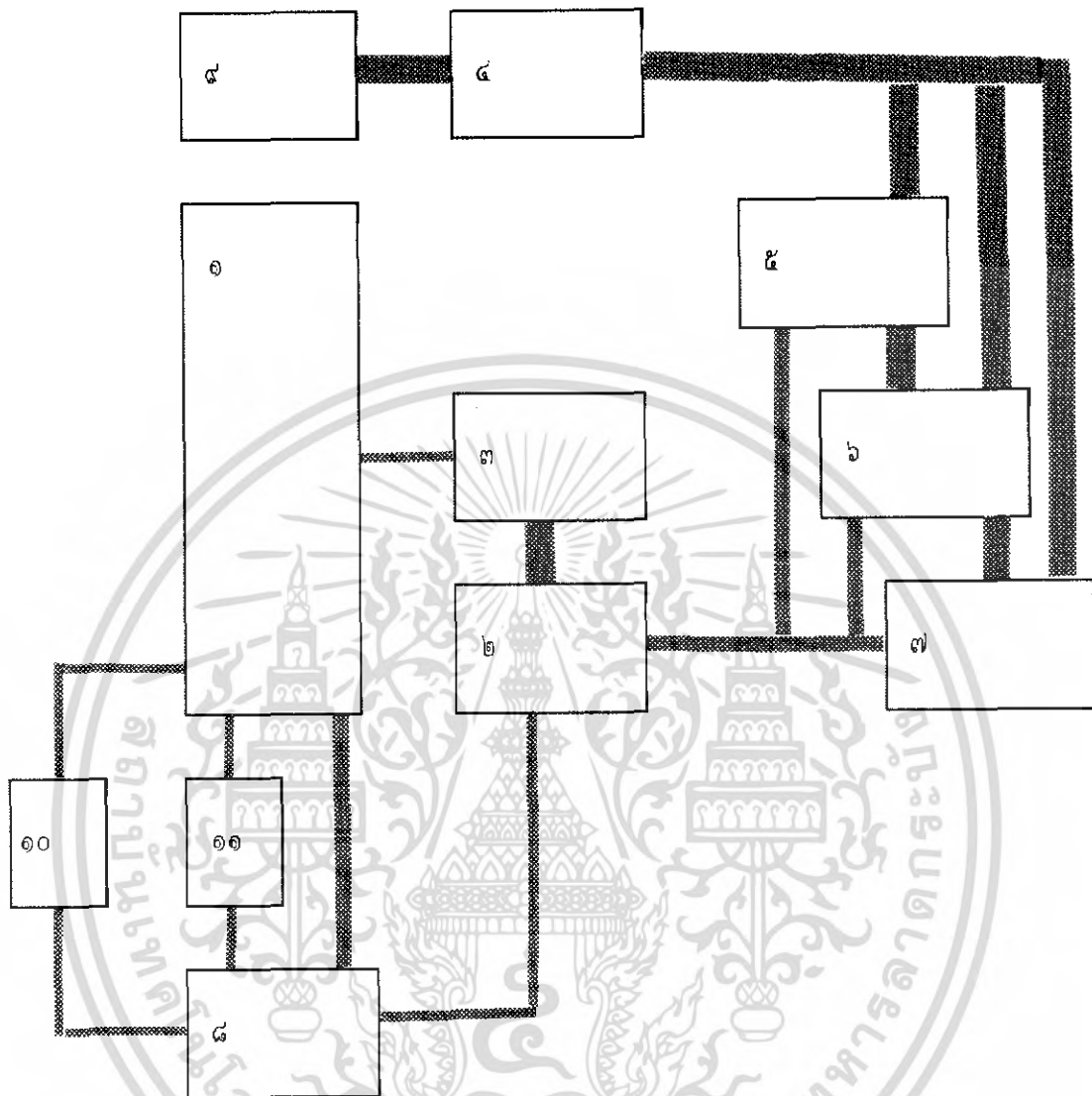

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	11
๑ ห้องทำงาน บรรณารักษ์											
๒ ห้องเก็บหนังสือหายาก	๑										
๓ ห้องเก็บ-ซ่อมแซมหนังสือ	๑	๓									
๔ TEMPOPARY STOCK	๐	๐	๐								
๕ CATALOGING	๐	๒	๐	๓							
๖ PROCESSING SECTION	๐	๒	๐	๓	3						
๗ REGISTER SECTION	๐	๒	๐	๓	3	๓					
๘ ห้องนักวิชาการ	๒	๑	๐	๐	๐	๐	๐				
๙ LOADING AREA	๐	๐	๐	๓	๐	๐	๐	๐			
๑๐ PANTRY-ส่วนพักคอย	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๐		
๑๑ TOILET	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๐	1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

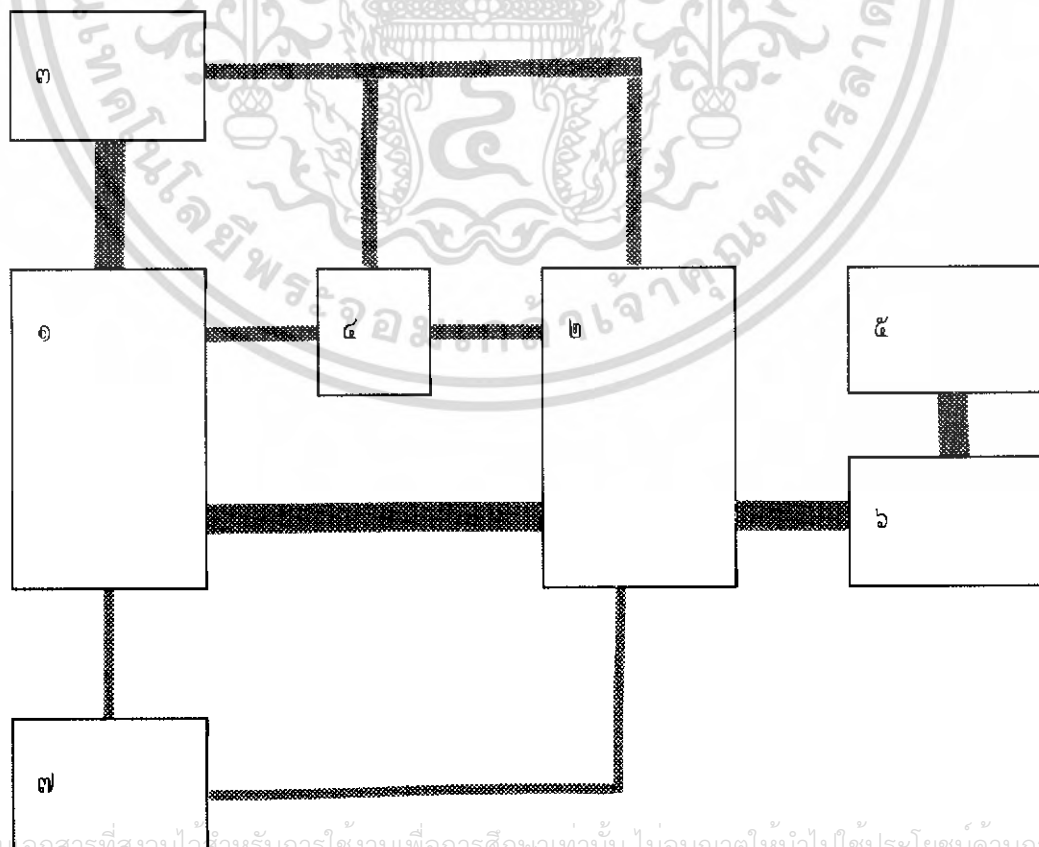

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๓ โรงละคร

- FRONT OF THE HOUSE

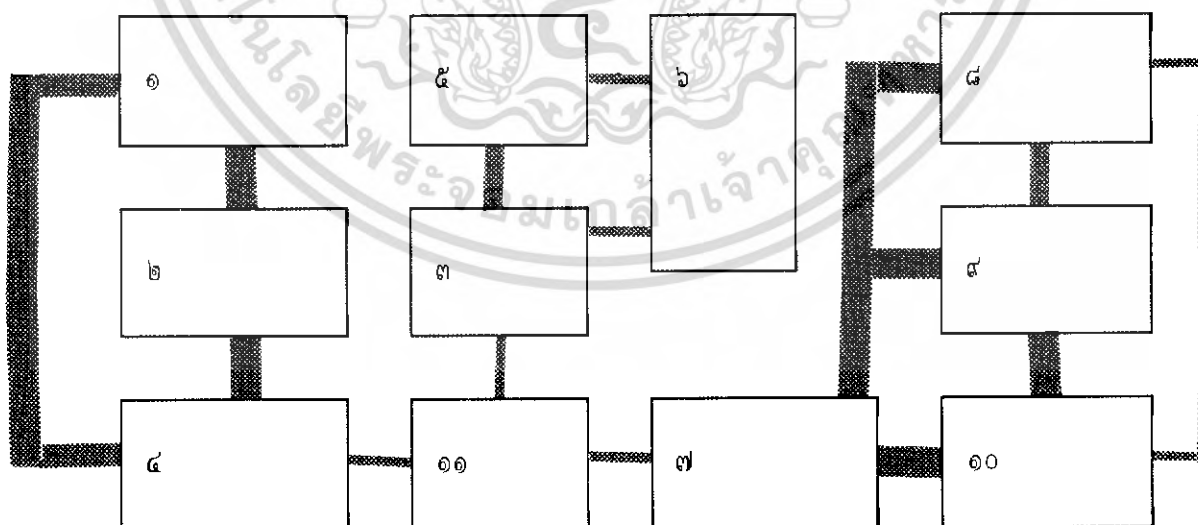
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ ENTRANCE HALL							
๒ FOYER	๓						
๓ TICKET BOOTH	๓	๒					
๔ REFERESHMENT	๒	๒	๒				
๕ STAGE	๐	๐	๐	๐			
๖ AUDIENCE	๐	๓	๐	๐	๓		
๗ TOILET	๑	๑	๐	๐	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- BACK OF STAGE

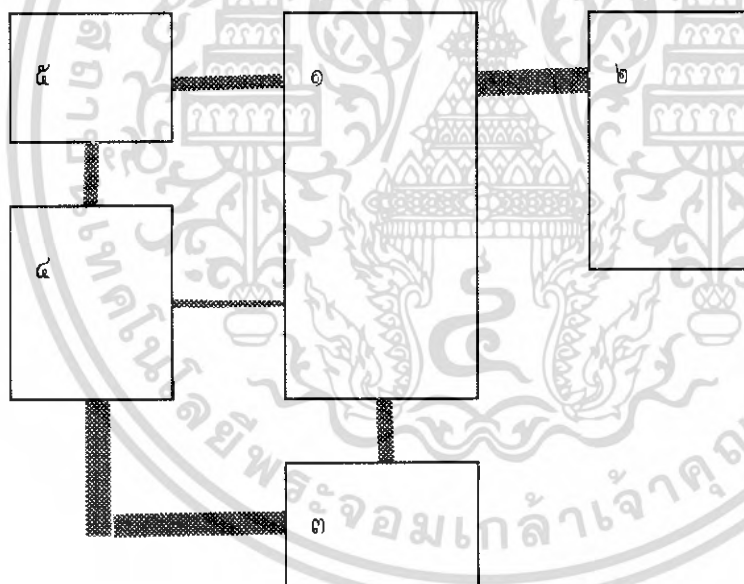
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑
๑ ห้องเตรียมการแสดง											
๒ ห้องแต่งตัวนักแสดง	๓										
๓ ห้องควบคุมเสียง-แสง	๐	๐									
๔ ห้องพักนักแสดง	๓	๓	๐								
๕ ห้องฉายภาพยนตร์	๐	๐	๒	๐							
๖ ห้องเครื่อง	๐	๐	๑	๐	๑						
๗ SHOP	๐	๐	๐	๐	๐	๐					
๘ ห้องทำงานเจ้าหน้าที่	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓				
๙ LOADING AREA	๐	๐	๐	๓	๐	๐	๓	๒			
๑๐ STORAGE	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓	๑	๓		
๑๑ TOILET	๐	๐	๑	๑	๐	๐	๐	๑	๐	๐	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๔ ลานแสดงกลางแจ้ง

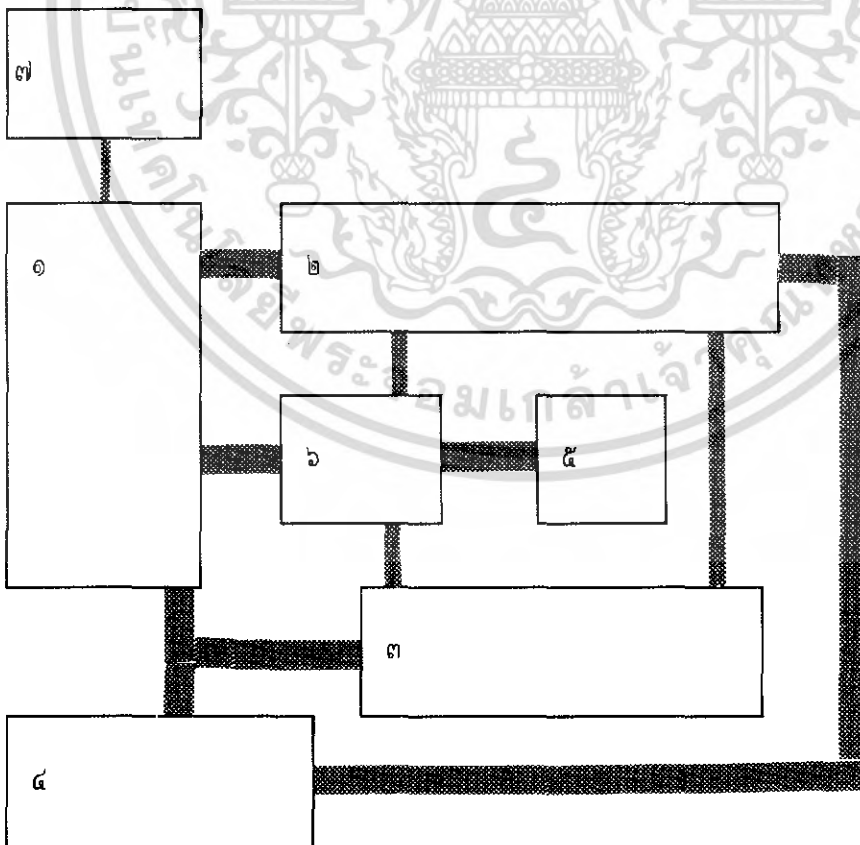
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕
๑ เวที					
๒ อัฒจันทร์	๓				
๓ ห้องพนักนักแสดง	๒	๐			
๔ ห้องแต่งกายชาย-หญิง	๑	๐	๓		
๕ ห้องเก็บของ	๒	๐	๐	๒	

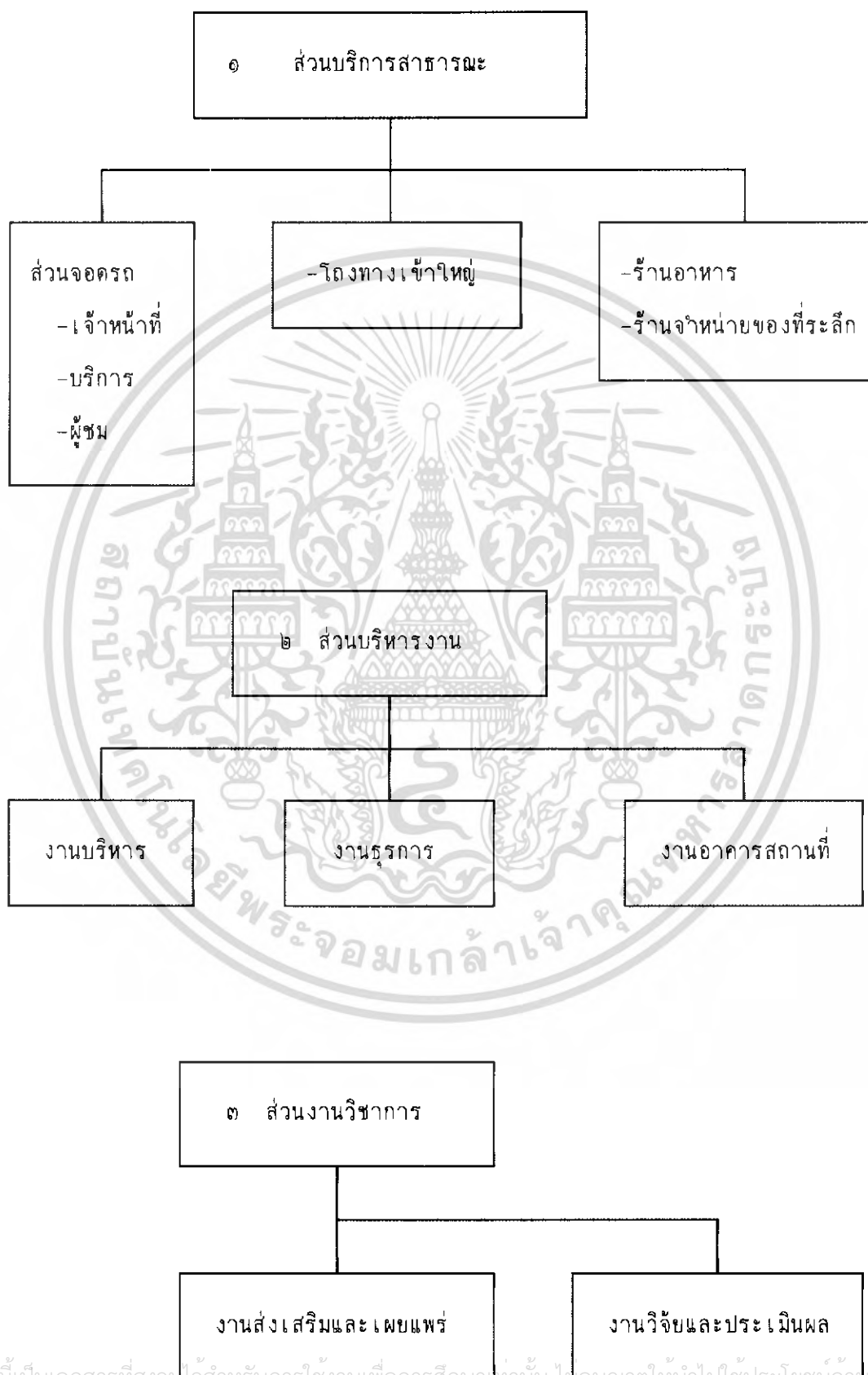
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๕ ส่วนนิทรรศการถาวร

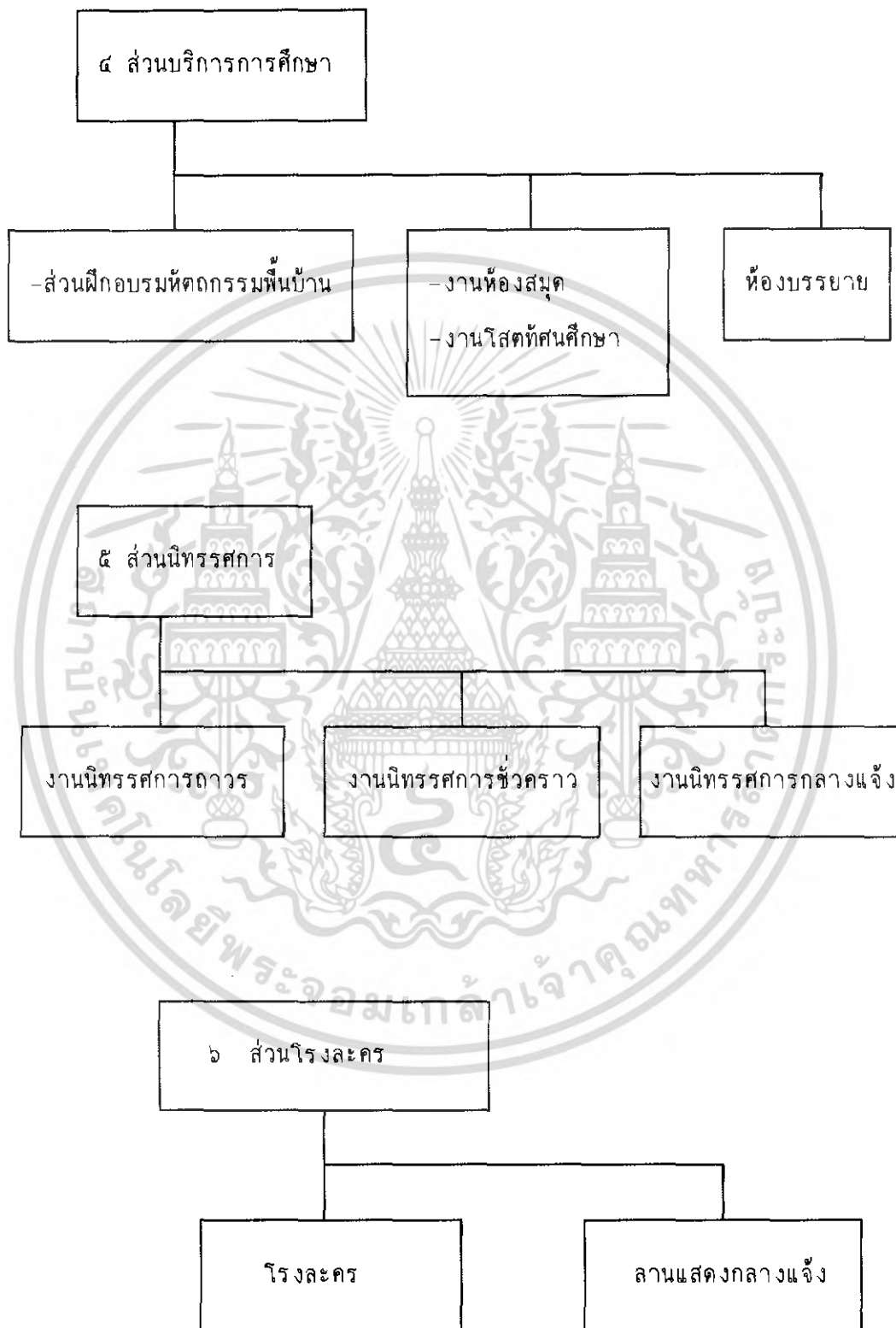
องค์ประกอบหลัก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑ โถงทางเข้า							
๒ ที่จำหน่ายบัตร	๓						
๓ ที่รับฝากของ	๓	๒					
๔ ร้านค้าหนังสือ	๓	๓	๐				
๕ คลังพิพิธภัณฑ์	๐	๐	๐	๐			
๖ ห้องแสดงงาน	๓	๒	๒	๐	๓		
๗ TOILET	๑	๐	๐	๐	๐	๐	

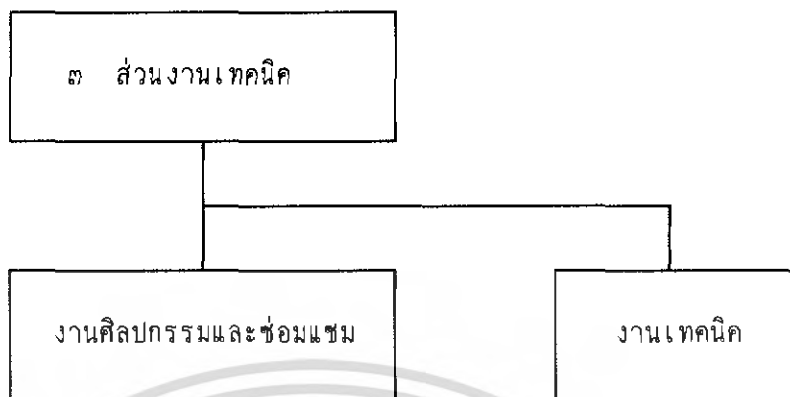
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนที่อาคารเรียนเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์และกำหนดพื้นที่โครงการ

ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)

๕. โถงทางเข้าใหญ่ (ENTRANCE LOBBY)

จากการวิเคราะห์ จำนวนผู้ใช้โครงการ ใน ๑ วัน	=	๘๐๕ คน
ดังนั้นในเวลา ๑๕ นาที จะมีผู้มาใช้โครงการ	=	๒๖ คน
จำนวนผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะในอัตราความถี่สูงในช่วง ๐-๑๐๐ คน	=	๑๐๐ คน
จำนวนผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะในปริมาณสูงสุด	=	๔๕๐ คน
ดังนั้นโถงทางเข้าจะสามารถรับผู้ใช้บริการได้ทั้งหมด	=	๕๗๖ คน
จากการวิเคราะห์ ๑ คน ใช้พื้นที่	=	๐.๖๔ คน
ดังนั้น ต้องใช้พื้นที่	=	$๕๗๖ * ๐.๖๔$ = ๓๖๘.๖๔ ตร.ม.
CIRCULATION ๓๐%	=	๑๑๐.๕๘ ตร.ม.
ดังนั้นพื้นที่ส่วนโถง	=	๔๗๙ ตร.ม.

๖. ห้องอาหาร (CAFETERIA)

พิจารณาระบบการบริการอาหาร ควรใช้แบบบริการตัวเอง (SELF SURVICE) เนื่องจากผู้ใช้บริการมีจำนวนมาก จึงเลือกใช้แบบ SELF SURVICE ซึ่งเป็นระบบที่นิยมใช้กันทั่วไปในหน่วยงานต่าง ๆ เพราะบริการสะดวกและคล่องตัว

ลักษณะการดำเนินงานของระบบห้องอาหาร แบ่งเนื้อที่ใช้สอยออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ๖.๑ ส่วนรับประทานอาหาร (DINING AREA)
- ๖.๒ ส่วนทำงาน (WORDING AREA)
- ๖.๓ ส่วนบริการ (SERVICE AREA)

๖.๑ ส่วนรับประทานอาหาร (DINING AREA)

จำนวนผู้ใช้บริการ ห้องอาหาร พิจารณาจาก

จำนวนผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะในอัตราที่สูงที่สุด	=	๑๐๐ คน
จำนวนผู้ชมใน ๑ วัน	=	๘๐๕ คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วงที่มีผู้ใช้บริการห้องอาหารสูงสุดคือ เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.

จำนวนผู้ใช้บริการ ใน ๑ ชั่วโมง = ๑๐๑ คน

เจ้าหน้าที่ของศูนย์ = ๑๒๐ คน

จำนวนผู้ใช้โรงละคร = ๔๕๐ คน

(ดูการวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้ และพื้นที่ส่วนโรงละคร)

ดังนั้น ผู้ใช้บริการห้องอาหาร = ๖๗๑ คน

ผู้มาใช้ห้องอาหาร ๗๐% ๑ ประมาณ = ๔๗๐ คน

ผู้ใช้บริการห้องอาหารจะใช้เวลารับประทานประมาณคนละ ๑๕-๒๐ นาที

ในเวลา ๑ ชั่วโมง แบ่งได้ ๓ ผลัด

ดังนั้นห้องอาหารต้องสามารถรับผู้ใช้ได้ = $470/3$ ประมาณ ๑๕๗ ที่นั่ง

จัดโต๊ะแบบ ๔ ที่นั่งได้ $157/4 = 40$ ชุด

พื้นที่โต๊ะแบบ ๔.๕๐ ตร.ม./ตัว ๒

ดังนั้นพื้นที่ส่วนรับประทานอาหาร $40 * 4.50 = 180.00$ ตร.ม.

CIRCULATION ๓๐% = ๕๔ ตร.ม.

รวมพื้นที่ส่วนรับประทานอาหารประมาณ = ๒๓๔.๐๐ ตร.ม.

๒.๒ ส่วนทำงาน (WORKING AREA)

เป็นส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานประกอบด้วย

- ส่วนครัว คิด ๒๕% ของพื้นที่สำหรับรับประทานอาหาร ๑ = ๕๘.๕ ตร.ม.

ส่วนครัวประกอบด้วย

ส่วนเตรียมอาหาร

- ที่เตรียมอาหาร คิด ๔% ของพื้นที่ครัว = ๒.๓๔ ตร.ม.

- ที่เตรียมผัก คิด ๗% ของพื้นที่ครัว = ๔.๐๙๕ ตร.ม.

- ที่เตรียมเนื้อ คือ ๔% ของพื้นที่ครัว = ๒.๓๔ ตร.ม.

รวม ๘.๗๗๕ ตร.ม.

๑ TIME SAVER STANDARD FOR BUILDING TYPES, P.181

๒ ARCHITECTS DATA , P. 202

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบอาหาร

- ของหวาน ๖% ของพื้นที่ครัว	=	๓.๕๑ ตร.ม.
- ของคาว รวมหุงข้าว ๑๒% ของพื้นที่ครัว	=	๗.๐๒ ตร.ม.
- ล้างจาน ๘% ของพื้นที่ครัว	=	๔.๖๘ ตร.ม.
- ที่เก็บอาหารเตรียมบริการ ๔% ของพื้นที่ครัว	=	๒.๓๔ ตร.ม.
- ทางเดิน ๒๕% ของพื้นที่ครัว	=	๑๔.๖๒๕ ตร.ม.
รวม	=	๓๒.๑๗๕ ตร.ม.

ส่วนบริการของครัว

- ที่เก็บอาหาร ๕% ของพื้นที่ครัว	=	๒.๘๒๕ ตร.ม.
- ที่เก็บอาหาร		
เก็บของแห้ง ๕% ของพื้นที่ครัว	=	๒.๘๒๕ ตร.ม.
เก็บผัก ๖% ของพื้นที่ครัว	=	๓.๕๑ ตร.ม.
เก็บเนื้อสัตว์ ๔% ของพื้นที่ครัว	=	๒.๓๔ ตร.ม.
เก็บเครื่องต้ม ๕% ของพื้นที่ครัว	=	๒.๘๒๕ ตร.ม.
เก็บขยะ ๕% ของพื้นที่ครัว	=	๔.๘๒๕ ตร.ม.
รวม	=	๑๗.๕๕ ตร.ม.
รวมพื้นที่ทำงานของครัว	=	๕๘.๕ ตร.ม.

๒.๓ ส่วนบริการ (SERVICE AREA)

ใช้พื้นที่ ๒๐% ของพื้นที่ครัว	=	๑๑.๗ ตร.ม.
-------------------------------	---	------------

(จาก HAROLADR, SLEEPER BUJLDING AND DESIGN STANDARD ;NEW YORK :

JOHN WILEY AND WORKING. ๑๙๖๗)

ดังนั้นพื้นที่ห้องอาหารทั้งหมด	=	๓๒๘.๕๕๔ ตร.ม.
--------------------------------	---	---------------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก (SOUVENIR SHOP)

มีลักษณะเป็นศูนย์สินค้าพื้นเมือง ส่วนที่นำมาจำหน่ายได้แก่ ผลผลิตที่เป็นงานฝีมือจาก ส่วนสาธิต และของที่รับมาจากชาวบ้าน เป็นการกระจายรายได้ให้กับคนท้องถิ่น และเป็นรายได้เข้าสู่ศูนย์อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีฝ่ายจำหน่ายเอกสารสิ่งพิมพ์ เทปบันทึกเสียง วีดีโอเทป

ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ โดยรูปแบบการจัด จะจำลองลักษณะร้านค้าของชาวพื้นเมือง อันมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีทางเดิน อยู่ใต้ชายคาที่ยื่นออกมา มีส่วนยกพื้น - ตู้โชว์ภายในบ้าน

- SALE AREA	๖ * ๘ ตร.ม. (๒)
	= ๔๘ ตร.ม.
- OFFSG	= ๑๓.๒๐ ตร.ม.
- STORAGE (๒๐%)	= ๙.๖ ตร.ม.
รวม	๗๐ ตร.ม.

๔. ที่จอดรถ (PARKING)

๑. ส่วนโรงละคร (THEATRE)

จำนวนผู้มาใช้โรงละคร (มากที่สุด) ๔๕๐ คน

ผู้ชมมาเป็นหมู่คณะในอัตราที่สูงที่สุด ๑๐๐ คน

๒. ส่วนเตรียมการแสดงเพื่อบริการ รับ-ส่ง ผู้แสดง และ อุปกรณ์

จำนวนนักแสดงสูงสุด ๑๒๐ คน

๓. เจ้าหน้าที่ของศูนย์

เจ้าหน้าที่ของศูนย์ ทั้งหมด ๑๒๐ อัตรา

จำนวนผู้เข้าชมศูนย์ในโอกาสสูงสุด

จำนวนผู้ชม ๘๐๘ คน ต่อ ๑ วัน เฉลี่ยผู้ชมใช้เวลา ๒ ชั่วโมง ๑ วัน เป็นเวลา ๘ ชั่วโมง ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

จะมีผู้ทยอยมาทุก ๒ ชั่วโมง $808/4 = 202$ คน

ผู้เข้าชมศูนย์ในโอกาสสูงสุด = $450 + 100 + 202 = 752$ คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสถิติกองสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ผู้มาใช้บริการทางสังคมของทางราชการ ประเภทอาคาร ทางวัฒนธรรม ส่วนสาธารณะ แบ่งได้เป็น

- มาโดยรถโดยสาร ๖๐% = ๔๕๑.๒ คน
- มาโดยรถเหมา (รับจ้าง) ๕% = ๓๗.๖ คน
- มาโดยรถส่วนบุคคล ๓๕% = ๒๖๓.๒ คน

จะมีผู้มาโดยรถจักรยานยนต์ ๔๐% ของรถยนต์ส่วนบุคคล(ในจังหวัดปัตตานี)
= ๑๐๕.๒๘ คน

วิเคราะห์พื้นที่ที่จอดรถ

- ที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคล ๑๕๗.๘๒ คน
รถยนต์ ๑ คัน บรรทุกผู้โดยสารได้ ๔ คน : ๔๐ คัน
ดังนั้น พื้นที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคล $๔๐ \times ๒๕ = ๑๐๐๐$ ตร.ม.
(รถยนต์ ๑ คัน ในพท.จอดรถ ๒๕ ตร.ม.)
- ที่จอดรถจักรยานยนต์ ๑๐๕.๒๘
ให้รถ ๑ คัน บรรทุกผู้โดยสารได้ ๒ คน = ๕๓ คัน
พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ = $๕๓ \times ๒.๔ = ๑๒๗.๒$ ตร.ม.
(จักรยานยนต์ ๑ คัน ให้เนื้อที่จอดรถ = ๒.๔ ตร.ม.)
- ที่จอดรถบัส ของผู้ชมเป็นหมู่คณะ (ใช้ความถี่ ๐-๒๐๐)
ให้รถบัส ๑ คัน บรรทุกผู้โดยสารได้ ๖๐ คน : ๔ คัน (สำรอง ๑ คัน)
พื้นที่จอดรถบัส ผู้ชม $๔ \times ๔๐.๐๐ = ๑๖๐.๐๐$ ตร.ม.
- ที่จอดรถบัสของผู้แสดง และเจ้าหน้าที่ ๑๔๐/๖๐ : ๓ คัน
พื้นที่รถบัสส่วนการแสดง = $๓ \times ๔๐.๐๐ = ๑๒๐.๐๐$ ตร.ม.
- ที่จอดรถบริการของศูนย์ (สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาไม่มาก หรือเพื่อสะดวกในการใช้พื้นที่ส่วน โรงละครของศูนย์)
กำหนดรถ ๑ คัน บรรทุกผู้โดยสารได้ ๑๕ คน ; ๔ คัน
พื้นที่จอดรถบริการศูนย์ = $๔ \times ๒๕.๐๐ = ๑๐๐$ ตร.ม.
(รถ ๑ คันใช้พื้นที่จอดรถ ๒๕ ตร.ม.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ๑๒๐ คน

จอดเทศบัญญัติกำหนด ๑๐ คน ต่อ ๑ คัน = ๑๒ คัน

แต่เนื่องจากในจังหวัดปัตตานี ประชาชนทั่วไปจะใช้พาหนะรถจักรยานยนต์ประมาณ ๘๐%

ดังนั้น เจ้าหน้าที่ที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล = ๗๒ คน (คิด ๖๐% ของทั้งหมด)

โดยจักรยานยนต์ = ๒๘ คน = ๑๕ คัน

โดยรถยนต์ = ๔๓ คน = ๑๑ คัน

ดังนั้นพื้นที่จอดรถยานยนต์เจ้าหน้าที่ศูนย์ = ๑๕ * ๒.๔ = ๓๖ ตร.ม.

พื้นที่จอดรถยนต์เจ้าหน้าที่ศูนย์ = ๑๑ * ๒๕ = ๒๗๕ ตร.ม.

กำหนดให้ที่จอดรถส่วนบริการห้องอาหาร ๒ คัน

พื้นที่จอดรถส่วนบริการห้องอาหาร = ๒ * ๒๕.๐ = ๕๐ ตร.ม.

- กำหนดที่จอดรถราชการของศูนย์ ๔ คัน

พื้นที่จอดรถราชการของศูนย์ = ๔ * ๒๕.๐ = ๑๐๐ ตร.ม.

- ที่จอดรถยนต์ผู้มาติดต่อศูนย์ให้ใช้ที่จอดรถส่วนบุคคลร่วมกัน

รวมพื้นที่ส่วนจอดรถสาธารณะ = ๑๔๐๗.๒ ตร.ม.

รวมพื้นที่ส่วนจอดรถ บริการศูนย์ = ๕๖๑.๐ ตร.ม.

รวมพื้นที่จอดรถทั้งหมด = ๑๙๖๘.๒ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการ การศึกษา (EDUCATION SERVICE)

๑. ห้องสมุด (LIBRARY)

๑.๑ ส่วนห้องสมุด (LIBRARY SECTION)

พิจารณาผู้ที่มาใช้บริการห้องสมุด

- เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ที่มีโอกาสมาใช้ห้องสมุด

- คิด ๔๐% ของจำนวนเจ้าหน้าที่ = ๔๘ คน

- ผู้มาใช้บริการ

สถิติผู้ใช้บริการเป้าหมาย พ.ศ. ๒๕๕๕ = ๒๐๘,๕๐๕ คน

ใน ๑ วัน จะมีผู้ชม = ๘๐๕ คน

มีโอกาสใช้บริการห้องสมุดคิดเป็น ๒๐% ของผู้มาใช้บริการ

ดังนั้นผู้มาใช้ห้องสมุด จำนวน = ๑๖๑ คน

รวมผู้ใช้บริการห้องสมุด = ๒๐๘ --> ๒๑๐ คน

ช่วงเวลาที่คนเข้ามาใช้บริการห้องสมุดประมาณ ๓ ชั่วโมง/คน

จึงแบ่งเวลาช่วงเปิดบริการเป็น ๓ ช่วง

ผู้มาใช้บริการแต่ละช่วง = ๒๑๐ คิดเป็น ๗๐ คน/ช่วง

๓

จะได้จำนวนที่นั่งอ่านหนังสือ = ๗๐ ที่นั่ง

พื้นที่อ่านหนังสือ = ๒.๗๕ ตร.ม./คน

ดังนั้นพื้นที่อ่านหนังสือ = ๑๔๒.๕ ตร.ม.

มาตรฐานห้องสมุดเฉพาะ

พื้นที่อ่านหนังสือ ควรมีพื้นที่ = ๒๒๕ ตร.ม.

๑ มั่นมาส ขวลิขิต และสิรินทร์ ช่วงโชติ คู่มือบรรณารักษ์ศาสตร์ พระนคร พ.ศ. ๒๕๑๑

๒ เรื่องเดียวกัน

๓. TIME SAVER STANDARD FOR BUILDING TYPE, P.277

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด ตั้งใหม่ในอีก ๕ ปีข้างหน้า ควรมีหนังสือ ๒๐,๐๐๐ เล่ม^๑
 STACK ใ้หนังสือได้ ๒๐๐ เล่ม ใช้พื้นที่ ๑.๑๗ ตร.ม./STACK^๒ รวม
 CIRCULATION
 ดังนั้นพื้นที่ชั้นเก็บหนังสือ = ๑๑๗ ตร.ม.

๑.๒ ห้องวรรณกรรมท้องถิ่น (ส่วนหนังสืออ้างอิง)

เป็นห้องที่เก็บรวบรวมวรรณกรรมประเภทลายลักษณ์ และวรรณกรรมมุขปาฐะวรรณกรรมลายลักษณ์ คือ วรรณกรรมที่มีการสืบทอดโดยการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อาจจะเป็นบันทึกลงในหนังสือ แผ่นอิฐ แผ่นหิน ฐานพระพุทธรูป กระจาด หรือวัสดุอื่น ๆ ที่ใช้ประโยชน์ในการบันทึกได้ ได้แก่

- หนังสือ บุค คือหนังสือซึ่งทำจาก กระจาดข่อย หรือ กระจาดข่อยกริดหนาหรือปริดหนา (ภาคกลางเรียกสมุดไทย หรือ สมุดข่อย ภาคเหนือเรียกกระจาดสา)^๓ หนังสือบุคแบ่งอย่างกว้าง ๆ ออกเป็น ๓ ขนาด ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับเนื้อหา ดังนี้

- ขนาดเล็ก ขนาด กว้าง ๘ - ๙ ซม.

ยาว ๑๕ - ๑๖ ซม.

ใช้เป็นสมุดพก ปฏิทิน ยากกลางหนึ่ เป็นต้น

- ขนาดกลาง ขนาด กว้าง ๑๐ - ๑๓ ซม.

ยาว ๓๔ - ๔๐ ซม.

ใช้บันทึกนิทานพื้นเมือง วรรณคดี ตำราดุฎณ์ยาม บทสวด เป็นต้น

- ขนาดใหญ่ ขนาด กว้าง ๑๕ - ๒๐ ซม.

ยาว ๗๐ ซม. ขึ้นไป

ใช้บันทึก พระธรรมคำสอน บันทึกเรื่องพระมาลัย หรือไตรภูมิพระร่วง

๑. อุทัย หุคิยโพธิ เอกสารห้องสมุดเฉพาะ พระนคร
๒. TIME SAVER, LOCCIT
๓. ประพนธ์ เรื่องณรงค์ "ทักษิณสารคดี" <กรุงเทพ สำนักพิมพ์โอเคีบนส์โตร์ ๒๕๒๕>
หน้า ๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หนังสือโบราณ คือ หนังสือ หรือ วรรณกรรม ที่บันทึกลงโบราณ ในสมัยเก่าโบราณ เป็นแหล่งบันทึกสรรพวิชา ต่าง ๆ เช่นเดียวกับหนังสือ บุค

เนื้อหาที่บันทึก ส่วนใหญ่เป็นตำรายา ตำราไสยศาสตร์ พระธรรมคำสอน

- วรรณกรรมสมัยใหม่ หมายถึงวรรณกรรมที่สร้างสรรค์ขึ้นในสมัยหลัง แพร่หลาย โดยการพิมพ์ ถ้าใช้เวลาเป็นตัวกำหนด ควรจะเป็นสมัยหลัง รัชกาลที่ ๕ มาแล้ว วรรณกรรมสมัยใหม่มีทั้งที่เขียนเป็นร้อยแก้ว และร้อยกลอง แต่งานเด่น ๆ มักเขียนเป็นร้อยกรองซึ่งมีอยู่ไม่น้อย

การจัดเก็บหนังสืออ้างอิง จะจัดเก็บแบบดั้งเดิมโดยมีตู้สำหรับเก็บวรรณกรรมต่าง ๆ มีสำหรับ ให้ศึกษาคัมภีร์โบราณ

วรรณกรรม มุขปาฐะ เป็นวรรณกรรมซึ่งมีการสืบทอดด้วยการเล่าด้วยถ้อยคำโดยปราศจากการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ได้แก่ เพลงร้อง ปริศนาคำทาย และนิทานพื้นเมือง เป็นต้น

การจัดเก็บจะทำ เป็นคลังข้อมูล จัดเก็บในตู้

จากหอจดหมายเหตุ

ผู้ใช้ในห้องหนังสืออ้างอิง ๒๐% ของผู้ใช้บริการ

ดังนั้นจะได้ที่นั่งส่วนอ่านหนังสือ ในห้องอ้างอิง = ๑๔ ที่นั่ง

พื้นที่อ่านหนังสือในห้องอ้างอิง = ๑๔ * ๒.๗๕ = ๓๘.๕ ตร.ม.

พื้นที่จัดเก็บหนังสือ

- วรรณคดี ท้องถิ่นภาคใต้ ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พื้นที่เก็บหนังสือ = (๑๐,๐๐๐/๒๐) * ๑.๑๗ = ๘๗.๗๕ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๓ ส่วนโสตทัศนศึกษา

พิจารณาผู้ใช้จากผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะความที่สูงสุด ๑๐๐ คน มีโอกาสใช้ ๒๐% ดังนั้น
ที่นั่งของส่วนโสตทัศนศึกษา จึงมีจำนวน ๒๐ ที่นั่ง ily แบ่งเป็น

๑ ส่วนฟังเทปบันทึกเสียง วรรณกรรมมุงปาฐะ เช่น

- เพลง กล่อมเด็ก
- ปริศนา คำทาย
- นิทานพื้นเมือง เป็นต้น

เทปดนตรีพื้นเมือง เทปบันทึกเสียงการแสดง และ การละเล่นพื้นเมืองเช่น

- บานอ
- มะโย่ง
- ดีเถ ชูลู เป็นต้น

กำหนดผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการฟังเป็น ๖๕% ของจำนวนคนที่มาใช้ห้องโสต = ๑๓ คน
คิดพื้นที่ ๐.๕๖ ตร.ม./คน = ๐.๕๖ * ๑๓ = ประมาณ ๑๒.๕ ตร.ม.

๒. ส่วนวีดีโอ เกี่ยวกับวัฒนธรรมสาขาค่าง ๆ ได้แก่

- ประเพณี และเทศกาล เช่น ประเพณีลากพระ ประเพณีชิงเปรต
- วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ ประเพณีการเกิด บ้าน ชีวิตในบ้าน เป็นต้น
- การละเล่น และการแสดงของท้องถิ่น เช่น บานอ มะโย่ง ดีเถชูลู ซี่ละ เป็นต้น

กำหนดผู้ใช้บริการ V.D.O. ๒๐% ของจำนวนคนที่มาใช้ห้องโสต = ๔ คน

คิดพื้นที่ ๐.๕๖ ตร.ม./คน = ๐.๕๖ * ๔ ประมาณ ๔ ตร.ม.

๓. ส่วนชุด SLIDE, FILM STRIP, MICROFILM เกี่ยวกับประเพณีศิลปและวัฒนธรรมของ
ภาคใต้ ได้แก่

- โบราณวัตถุสถาน เช่น เมืองเก่ายะรัง มัสยิดกรือเซะ เป็นต้น
- ประเพณีเทศกาล เช่น ประเพณีลากพระ ประเพณีชิงเปรต
- วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ เช่น ประเพณีการเกิด เป็นต้น
- หัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น เครื่องปั้นดินเผา , กรงนกเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน เช่น แกะ ชงแมม มือโละ ขวานบินยามานี เป็นต้น
- วรรณกรรมและการศึกษาเล่าเรียน เช่น เพลงกล่อมเด็ก ,ปริศนาคำทาย เป็นต้น
- การละเล่นพื้นบ้าน เช่น มะโย่ง บานอ ชนแกะ เป็นต้น

กำหนดผู้ใช้บริการ SLIDE ,FILM STRIP ,MICROFILM เป็น ๕% = ๑ คน
คิดพื้นที่ ๓.๖๐ ตร.ม./คน

และพื้นที่ตู้ MICROFILM ๑ BOOTH พื้นที่ ๓.๖ ตร.ม.

๑.๔ ห้องเก็บหนังสือ

เนื่องจากเป็นห้องสมุดที่ทำหน้าที่รวบรวมวรรณกรรมท้องถิ่นที่เก่าและหายาก จึงต้องมีพื้นที่ในการเก็บรวบรวมและคัดลอก

กำหนดให้มีพื้นที่ ๑๒๐ ตร.ม.

๑.๕ ห้องเก็บหนังสือและซ่อมแซม

มีพื้นที่เป็น ๓๐% ของพื้นที่ชั้นวางหนังสือ

ดังนั้นมีพื้นที่ = ๓๙.๐๓๕ ประมาณ ๔๐ ตร.ม. (จาก๒๖๓.๔๕ ตร.ม.)

ประกอบด้วย

- TEMPORALY STOCK ๕ ตร.ม.
- CATALOGING CLASSIFICATION ๑๒ ตร.ม.
- PROCESSING SECTION
- REGISTER SECTION ๖๐ ตร.ม.

๑.๖ โถงทางเข้า

พิจารณาจาก ๑๐% ของพื้นที่ส่วนอ่านหนังสือ

= ๒๒.๕ ตร.ม.

หมายเหตุ พื้นที่รายละเอียดส่วนประกอบต่าง ๆ ดู ในตารางรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. ห้องบรรยาย LECTURE ROOM

จากตารางแสดงความถี่ของผู้ชมเป็นหมู่คณะที่มีความถี่สูงจะอยู่ในช่วง ๐-๑๐๐ คน
ดังนั้นจึงพิจารณา จัดห้องบรรยายขนาด ๕๐ ที่นั่ง ๒ ห้อง สามารถเปิดถึงกันได้

การกำหนดผู้เข้าฟังบรรยาย จะแบ่งเป็น

- นักเรียน , นักศึกษา
- ประชาชนทั่วไป

โดยบรรยายจะมีการฉาย SLIDE ประกอบพร้อมภาพถ่ายและการสาธิตต่าง ๆ
นอกจากนี้ ยังไว้เป็นห้องฉายภาพยนตร์ โดยเปิดให้ผู้สนใจเข้าชมได้ตลอดเวลาทำการของ
ศูนย์ด้วย

พื้นที่ห้องบรรยาย ๕๐ ที่นั่ง (๑ห้อง)

พื้นที่ส่วนที่นั่งฟังบรรยาย คิด ๐.๖๐ ตร.ม./ที่นั่ง

- พื้นที่ส่วนฟังบรรยาย = $๕๐ * ๐.๖๐ = ๓๐$ ตร.ม.

+ CIRCULATION = ๓๐ %

ดังนั้นพื้นที่ส่วนฟังบรรยาย = ๓๙ ตร.ม.

- โถงทางเข้า คิด ๑/๖ ของจำนวนที่นั่ง = $๑/๖ * ๕๐ * ๘$ คน

ดังนั้นพื้นที่ โถงทางเข้า $๘ * ๐.๖๔ = ๕$ ตร.ม.

รวมพื้นที่ส่วนห้องบรรยาย = $(๓๙+๕)*๒ = ๘๘$ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนโรงละคร (THEATRES)

๑. โรงละคร (THEATRES)

โรงละครนี้จัดให้มีการแสดงทางวัฒนธรรมประจำเดือนละ ๑-๒ ครั้ง นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การจัดแสดงดนตรี งานวัฒนธรรม ระหว่างภาค งานประจำปี งานประจำเทศกาล

การวิเคราะห์จำนวนผู้ชมที่มาใช้โครงการ ภายใน ๑ วัน = ๘๐๕ คน กำหนดใน ๑ วัน มีการใช้โรงละคร จำนวน ๒ รอบ เพื่อให้มีเวลาพัก จำนวนผู้ใช้เป็นประมาณ ๔๐๓ คน

ผู้มาชมเป็นหมู่คณะส่วนใหญ่ในช่วง ๐-๑๕๐ คน และมากที่สุดคือ ๔๕๐ คน

ดังนั้น จึงพิจารณาเลือกโรงละคร ขนาด ๔๕๐ ที่นั่ง

สำหรับในโอกาสพิเศษ หรือวันหยุดระยะยาวจะมีผู้มาใช้บริการศูนย์มากกว่าปกติ ก็จะเพิ่มจำนวนรอบการแสดงตามความเหมาะสม

การวิเคราะห์พื้นที่

- โถงทางเข้า (FOYER)

โถงทางเข้าคิดเป็น ๑/๖ ของจำนวนที่นั่ง^๑

จากการวิเคราะห์ ๑ คน ใช้พื้นที่ ๐.๖๔ ตร.ม.

พื้นที่โถงทางเข้า = $(๑/๖ * ๔๕๐) * ๐.๖๔$ ประมาณ = ๔๘ ตร.ม.

- ส่วนที่นั่งชมการแสดง (SEATING)

พื้นที่นั่งชมการแสดง = ๑.๐๕ ตร.ม./ที่นั่ง^๒

พื้นที่ส่วนที่นั่งชมการแสดง = $๔๕๐ * ๑.๐๕ = ๔๗๒.๕$ ตร.ม.

๑ ARCH. DATA P. 351

๒ ARCH. DATA p. 351

๒. ลานแสดงกลางแจ้ง (AMPI THEATRE)

เป็นส่วนแสดงการละเล่น ทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการแสดงกลางแจ้ง การแสดงจะใช้ผู้แสดงมากกว่าการแสดงภายในโรงละคร โดยจัดเป็นเสมือนการแสดงต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองผู้มาเยือน

การวิเคราะห์จำนวนผู้ชม

จากอาคารตั้งอย่าง

สถาบันทักษิณคดีศึกษา จ.สงขลา ประมาณ ๔,๐๐๐ คน

สังคีตศาลา ประมาณ ๑๐๐-๑,๗๐๐ คน

เนื่องจากลานแสดงกลางแจ้ง จะใช้ในโอกาสที่สำคัญ ความถี่ของการใช้จึงน้อยกว่าโรงละคร ดังนั้น จึงมีจำนวน ผู้ชมมากกว่าโรงละคร

จากจำนวนผู้ใช้โครงการ ภายใน ๑ วัน = ๘๐๕ คน

จำนวนผู้ชมที่เพิ่มขึ้นจากปกติ ประมาณ ๒๕% = ๒๐๒ คน

รวม จำนวนผู้ชม = ๑,๐๐๗ คน

และเพื่อความเหมาะสม จึงกำหนดจำนวนที่นั่ง = ๑,๐๐๐ ที่นั่ง

พื้นที่นั่งชมการแสดง ๑ คน ใช้พื้นที่ ๐.๓๗๕ ตร.ม.

พื้นที่นั่งชมการแสดง = ๑๐๐๐ * ๐.๓๗๕ ตร.ม.

= ๓๗๕ ตร.ม.

พื้นที่โถงทางเข้า คิดเป็น ๑/๖ ของจำนวนผู้ชม

จากการวิเคราะห์ ๑ คน ใช้พื้นที่ ๐.๖๔ ตร.ม.

พื้นที่โถงทางเข้า = ๑/๖ * ๑,๐๐๐ * ๐.๖๔ = ๑๐๖.๖๗ ตร.ม.

การวิเคราะห์ รูปร่าง ขนาด และพื้นที่ของเวทีการแสดง

พิจารณาจากการละเล่น ของชาวปักษ์ใต้ ยังมีหลายประเภทโดยคำนึงถึงจำนวนผู้แสดง เครื่องดนตรี และลักษณะการละเล่น

ตัวอย่าง การละเล่น และการแสดงของบริเวณภาคใต้ตอนล่าง

มโหรีสห

- หนังตะลุง โอกาสที่ใช้เล่น งานสมโภช หรือ งานเฉลิมฉลอง
- มโนราห์ โอกาสที่ใช้เล่น งานเทศกาล นักขัตฤกษ์ หรืองานมงคล
- มะโย่ง โอกาสที่ใช้เล่น งานเฉลิมฉลอง หรืองานรื่นเริง

การละเล่น

- บานอ เป็นการตีกลองยักษ์ โอกาสที่ใช้เล่น เช่น พิธีเข้าสู่ขันธ์ งานแต่งงาน หรืองานรื่นเริง อื่น ๆ
- กรือโต๊ะ โอกาสที่ใช้เล่น หลังเก็บเกี่ยวข้าว
- คีเถยลุ เป็นการร้องกลอนสด ได้ตอบ ใช้เล่นในงานรื่นเริงทั่วไป

ดนตรีพื้นบ้าน

- ตีอตรี โอกาสที่ใช้เล่น มักเล่นเมื่อมีผู้ช่วยหนักเกิดขึ้น

กีฬา

- ซี่ละ
- ชนแกะ

วิเคราะห์ รูปร่าง ขนาด เวทีการแสดงของส่วนโรงละคร

การละเล่น และการแสดง ของท้องถิ่นนิยมเล่นในโอกาสต่าง ๆ กัน และบางอย่าง จำนวนผู้เล่นไม่จำกัด เพราะเป็นการแสดงกันในลานบ้าน หรือตามงานวัด ซึ่งการวิเคราะห์ ขนาดและรูปร่างของเวที จะนำบางอย่างมาโดยวิเคราะห์รวมไปถึงการแสดงในท้องถิ่นอื่น ๆ เนื่องจากจุดประสงค์ของศูนย์ นอกจากจะเป็นการอนุรักษ์ - สืบทอดศิลปและวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วยังมีกิจกรรมการแสดงแลกเปลี่ยน ศิลปวัฒนธรรมกับท้องถิ่นอื่นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดง	ขนาดเวที(ตร.ม.)		จำนวนผู้แสดง ต่อคณะ(คน)	เครื่องดนตรี	สถานที่	ลักษณะการเล่น
	กว้าง(ม)	ยาว(ม)				
หนังตลุง	๒.๕๐	๓.๐๐	๖ - ๘	ทับ, โหม่ง, ปี่นอก, เสอ ซอด้วง, กลองตุลึง, ฉิ่ง, กรับ	กลาง แจ้งตาม ลาน	คนเชิดจะเชิดตัวหนัง หลังจอ กว้าง*ยาว ประมาณ ๕*๑๐ ฟุต
มโนราห์	๔.๐๐	๘.๐๐	๑๔ - ๑๕	ทับ, โหม่ง, ปี่, กลอง, ฉิ่ง แกระ	ปลุกโรง มโนราห์	ประกอบด้วยบทร้อง ที่มีทำร่าประกอบและ ไม่มีทำร่าประกอบ แสดงเป็นเรื่อง
มะโย่ง	๕.๐๐	๘.๐๐	๒๐.๓๐	รื้อแบ, ม้อง, กลองแขก, กรับ, จี้อระ	ปลุกโรง เป็นเวที	คล้ายละคร มีบทคำ ร้อง และเจรจา
รองเง็ง	เช่นเดียวกับ มะโย่ง		๘ - ๑๐	ซอ, ม้อง, กลอง	ปลุกโรง เป็นเวที	เป็นศิลปะเต้นรำพื้น เมืองไทยมุสลิมประ กอบดนตรี เดิมนิยม เล่นคู่กับมะโย่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการเลือกขนาด – รูปร่าง เวทีการแสดงส่วนโรงละคร

เมื่อนำรูปร่าง และขนาด มาวิเคราะห์ จะได้รูปร่างและขนาดของเวที

ควรมีขนาด ประมาณ $๕.๐๐ * ๘.๐๐$ ตร.ม

จาก ARCH.DATA กำหนดความกว้างต่ำสุดของเวที เพื่อใช้แสดงดนตรี(เนื่องจากเป็นความกว้าง ซึ่งรองจากการแสดงละคร ได้เท่ากับ ๑๐.๐๐ เมตร

อัตราส่วน เวที ความกว้าง ความลึก = $๑ : ๑.๔$

ดังนั้นขนาดเวทีส่วนโรงละคร = $๗ * ๑๐$ เมตร

พื้นที่ส่วนเวทีโรงละคร = ๗๐.๐๐ ตร.ม

วิเคราะห์ รูปร่าง พื้นที่ เวทีการแสดงกลางแจ้ง

การแสดงในลานกลางแจ้ง จะเป็นการแสดงการละเล่นในงานบุญต่าง ๆ ซึ่งต้องการเนื้อที่ในการแสดงมาก หรือการแสดงที่ต้องแสดงในพื้นที่โล่ง เช่น

- บานอ
- กร้อไต่ตะ
- ศิลปการต่อสู้

- ซี่ละ

การละเล่น

- ดี่เถฮู่ลู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดง	ขนาดเวที(ตร.ม)		จำนวนผู้แสดงต่อคณะ (คน)	สถานที่	ลักษณะการเล่น
	กว้าง(ม)	ยาว(ม)			
บานอ	-	- *	๗ - ๑๔	กลางลานบ้าน	เป็นการตีกลองยักษ์หลายๆใบ เพื่อเป็นการประโคมงาน ให้เป็นที่ตื่นเต้นคึกคัก ตามที่เจ้าภาพต้องการ
กร้อโต๊ะ	-	- *	๗	กลางลานบ้าน	เป็นการตีไม้ ที่ทำขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อสร้างความคึกคัก
ดีเดยูลู	๔.๐๐	๖.๐๐	๑๐	ปลุกเวที เตี้ย ๆ	เป็นการว่ากลอนสดโต้ตอบกัน
ซึละ	๓.๐๐	๓.๐๐		พื้นดิน หรือ สนาม, ลาน บ้าน ไม่ยกพื้นเวที	เป็นศิลปะการต่อสู้ประกอบกับการรำ

* หมายเหตุ ขนาดไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป การเลือก ขนาด รูปร่าง เวที การแสดงกลางแจ้ง

การแสดงต่าง ๆ มักจะเลือกใช้บริเวณลานบ้าน หรือตามทุ่งนา จึงไม่สามารถกำหนดขนาดที่แน่นอนได้ แต่เนื่องจากการแสดงกลางแจ้ง (เฉพาะในส่วนการแสดงกลางแจ้ง) ต้องการให้มีขอบเขตการชมที่จำกัดในพื้นที่หนึ่ง โดยใช้ขนาดการแสดงท้องถิ่น และพิจารณาจากอาคารที่เป็นหน่วยงานเดียวกัน

- สถาบันทักษิณคดีศึกษา มีขนาดเวทีกลางแจ้ง = ๑๔ * ๑๖ เมตร

ดังนั้น จากการวิเคราะห์จะได้ส่วนเวทีลานแสดงกลางแจ้ง ที่มีขนาด ๘ * ๑๔ เมตร

มีพื้นที่ = ๑๑๒ ตร.ม

ส่วนงานนิทรรศการ (EXHIBITION QUARTER)

แบ่งการจัดแสดงออกเป็น ๓ ลักษณะคือ

๑. ส่วนงานนิทรรศการ ถาวร (PERMANENT EXHIBITION)
๒. ส่วนงานนิทรรศการ ชั่วคราว (TEMPORARY EXHIBITION)
๓. ส่วนงานนิทรรศการกลางแจ้ง (OUT-DOOR EXHIBITION)

โดยในแต่ละส่วน มีรายละเอียด ดังนี้

๑. ส่วนงานนิทรรศการ ถาวร (PERMANENT EXHIBITION)

ซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมหลักอย่างหนึ่งของศูนย์ โดยมีมุ่งที่จะรวบรวมงานศิลป

วัฒนธรรมพื้นบ้านเข้าด้วยกัน และนำเสนอในรูปแบบและสื่อต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- เพื่อให้บุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมพื้นบ้าน เห็นถึงสัจจะสำคัญของวัฒนธรรมพื้นบ้าน (อันได้แก่ ความจริง ความเหมาะสม ความงาม และความเป็นมนุษย์)
- เป็นบทบาท และหน้าที่ ตลอดจนอิทธิพลที่มีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของกลุ่มชนนั้น ๆ เข้าใจสภาพความเป็นจริง เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชนระดับชาวบ้าน
- เพื่อชี้แนะให้เจ้าของวัฒนธรรมได้รู้จักตัวเอง และพัฒนาตนเอง
- เป็นประโยชน์ในการศึกษา สาขาต่าง ๆ
- เป็นประโยชน์กับการท่องเที่ยว ตลอดจนเศรษฐกิจของคนในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของนิทรรศการ

- ในด้านเนื้อหา

เป็นการนำเสนอในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

๑. ภูมิหลังทางวัฒนธรรม และอารยธรรมภาคใต้ ประกอบด้วย

- ลักษณะทางภูมิศาสตร์
- โบราณคดี และ โบราณสถาน
- ประวัติศาสตร์
- โบราณวัตถุ ที่สำคัญ

๒. สภาพชีวิต และความเป็นอยู่ ประกอบด้วย

- ประเพณีเกี่ยวกับชีวิตตั้งแต่ เกิด จนตาย
- การแต่งกาย
- อาหารการกิน
- โรค และการรักษา
- เครื่องรางของขลัง

๓. ประเพณี และ เทศกาล ประกอบด้วย

- ประเพณี ตามเทศกาล
- ประเพณี เกี่ยวกับศาสนา
- ประเพณี อื่น ๆ

๔. การแสดงของท้องถิ่น การละเล่น ประกอบด้วย

- มหรสพ
- การละเล่น
- การละเล่นของเด็ก
- คนตรี
- กีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. เครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้าน ประกอบด้วย

- เครื่องมือจับสัตว์
- เครื่องมือ เครื่องใช้ในการเกษตร
- มีด และของมีคม
- เครื่องใช้ในครัว
- เครื่องใช้อื่น ๆ

๖. หัตถกรรมพื้นบ้าน ประกอบด้วย

- เครื่องจักรสาน
- เครื่องโลหะ
- เครื่องปั้นดินเผา
- งานถักทอ

๗. อาชีพพื้นเมืองแสดงวิธีการ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ

- อาชีพทำสวนผลไม้
- อาชีพทำสวนยางพารา
- อาชีพทำนา
- อาชีพทำการประมง

๘. วรรณกรรมท้องถิ่น และภาษาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- วรรณกรรมมุขปาฐะ
- หนังสือ บุค , หนังสือโบราณ
- เอกสารอื่น ๆ
- ภาษาท้องถิ่น

โดยมีขอบเขตอยู่ในบริเวณภาคใต้ตอนล่าง ได้แก่ บัตตานี ยะลา นราธิวาส อันเป็นลักษณะพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ชัดเจน ในดินแดนแถบรวม และรวมไปถึง อาณาเขตจังหวัดสงขลา และสตูล ในบางส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ในด้านเทคนิคการแสดง

บรรยากาศของห้องจัดแสดงจะต้องเป็นไป และสัมพันธ์กับความนิยมของประชาชน
ในท้องถิ่น และผู้ชมโดยทั่วไปจะมี ๓ ลักษณะ คือ

- คนที่เข้าชม เพื่อความเพลิดเพลิน
- คนที่เข้าชม เพราะต้องการความงาม
- เพราะต้องการศึกษาค้นคว้า

การจัดแสดง จึงต้องรักษาบรรยากาศของห้องแสดง เพื่อสนองความต้องการ
ของคนทั้ง ๓ กลุ่ม คือ

- ให้ความสนใจในด้านความงาม (AESTHETICS)
- ให้ความเพลิดเพลิน (ROMANTIC)
- ให้ความรู้หรืออยากเห็นอยากค้นคว้า (INTELLECTURAL) °

ดังนั้นจึงกำหนดแนวทางการจัดนิทรรศการ ดังนี้

๑. เน้นการจัดแสดงที่สามารถเน้นนำความสนใจของผู้ชมไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย
การจัดแสดงจะเป็นลักษณะการเล่าเรื่อง โดยการใช้หุ่นจำลองประกอบ และการจัดบรรยากาศ
ของการแสดงงาน ให้กลมกลืนกับงานแสดง มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยไม่ต้องมีผู้ช่วยอธิบาย
และสร้างความต่อเนื่องให้ชวนติดตามชมจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง

๒. มีระบบการสัญจรที่สะดวกไม่ติดขัด อาจมีที่พักรับประทานอาหารขณะชมด้วย

๓. ใช้สื่อ และการจัดแสดงที่ก้าวหน้าทันสมัย

๑ นิคม มุสิกคามะ , กุลพันธาดา จันทร์โพธิ์ศรี และมนิรัตน์ ทวีนเจริญ

วิชาการ พิพิธภัณฑ์, กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช , ๒๕๓๑ หน้า ๑๘๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการจัดแสดง

๑. BOARD (BOARD , ELECTRONIC BOARD , DIORAMA)

- ด้านบรรยาย ภาพถ่าย ใช้ในการจัดแสดง ประวัติความเป็นมา และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยการบรรยาย

- แสดงวัตถุที่แขวน หรือห้อย ที่มีขนาดค่อนข้างเล็ก การจัดวางจะจัดติดผนัง และกลางห้องเป็นบางส่วน ซึ่งเก็บประเภทวัตถุ และลักษณะการวางผังแสดง แต่มีหลักเกณฑ์ว่า ส่วนที่ติดผนังจะมีมากกว่าส่วนของลอยตัว เนื่องจากไม่ทำให้อึดอัดเกินไป และไม่คับแคบรบกวนการสัญจร

๒. PLATES ใช้สำหรับแสดงวัตถุที่ต้องการให้เห็นรูปรอบตัว การติดตั้งมีทั้งแบบติดผนัง และลอยตัว

๓. SHELVES ใช้สำหรับแสดงวัตถุขนาดเล็กมาก โดยจัดเรียงในตู้ มีทั้งแบบติดผนังแบบติดผนังและลอยตัว

๔. วัตถุที่ไม่ต้องการอุปกรณ์ วัตถุบางอย่างสามารถแสดงได้ เนื่องจากมีขนาดใหญ่จะแสดงวางลอยตัวติดกับพื้น โดยเป็นวัตถุจริง หรือแบบจำลอง

๕. SUSPENSION ใช้สำหรับห้อย หรือแขวนวัตถุบางประการที่สามารถคว่ำวัตถุได้รอบตัว

๖. DISPLAYS ใช้สำหรับแสดงวัตถุ โดยจัดวางเรียงในตู้ อาจจะมีกระจกหรือไม่มีตามความเหมาะสม

๗. SLIDE ใช้แสดงเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ

๘. TAPE ใช้สำหรับวัฒนธรรม ที่ต้องสื่อกันด้วยเสียงและการฟัง ได้แก่วรรณกรรม มุขปาฐะดนตรี และกิจกรรมบางอย่าง เป็นต้น ด้วยการเลือกกดปุ่มรายการตามชนิด

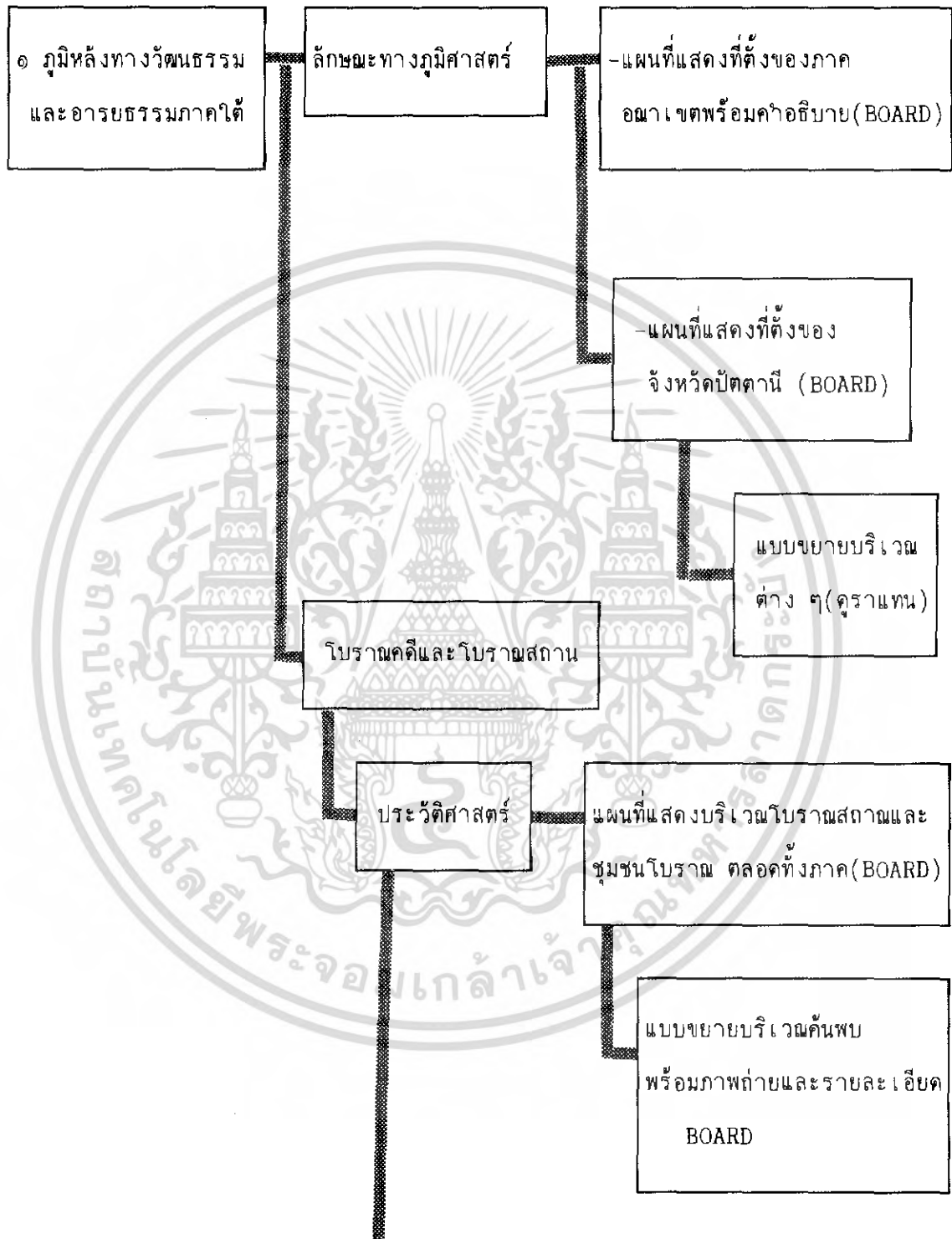
๙. V.D.O ใช้แสดงเกี่ยวกับประเพณี เทศกาล และการละเล่นต่าง ๆ ที่ผู้เข้าชมสามารถเลือกชม เรื่องราวได้ตามต้องการ โดยจัดเป็นส่วนนิ่งชม (VIDEO THEQUE) ปัจจัยสำคัญที่นำมาพิจารณาในการวิเคราะห์หาพื้นที่ มี ๒ ประเด็น คือ

๑. หัวข้อ และเทคนิคการจัดแสดง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตในการมองของมนุษย์กับขนาดวัตถุ

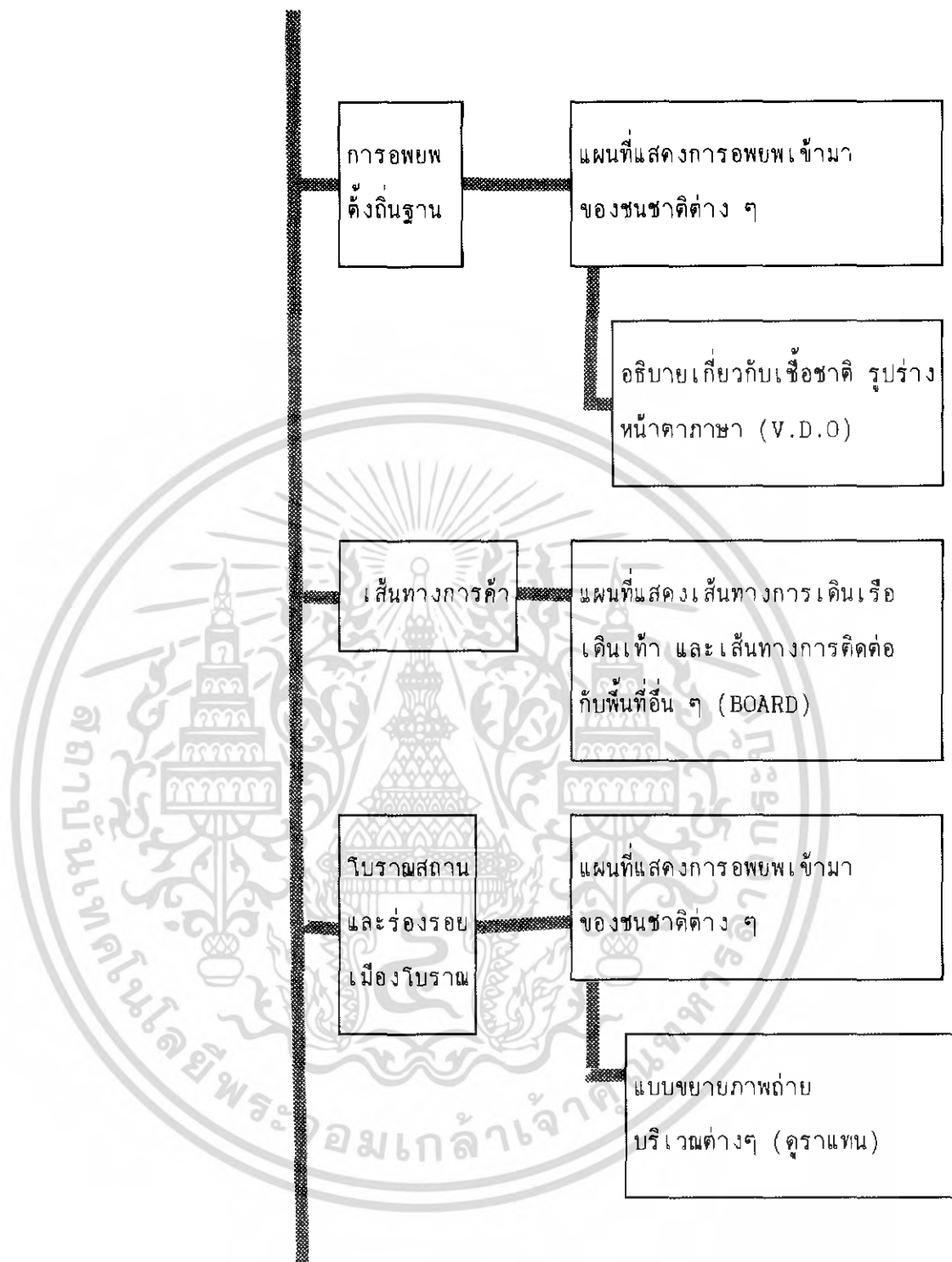
๒. เวลาในการชมพิพิธภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของนิทรรศการ

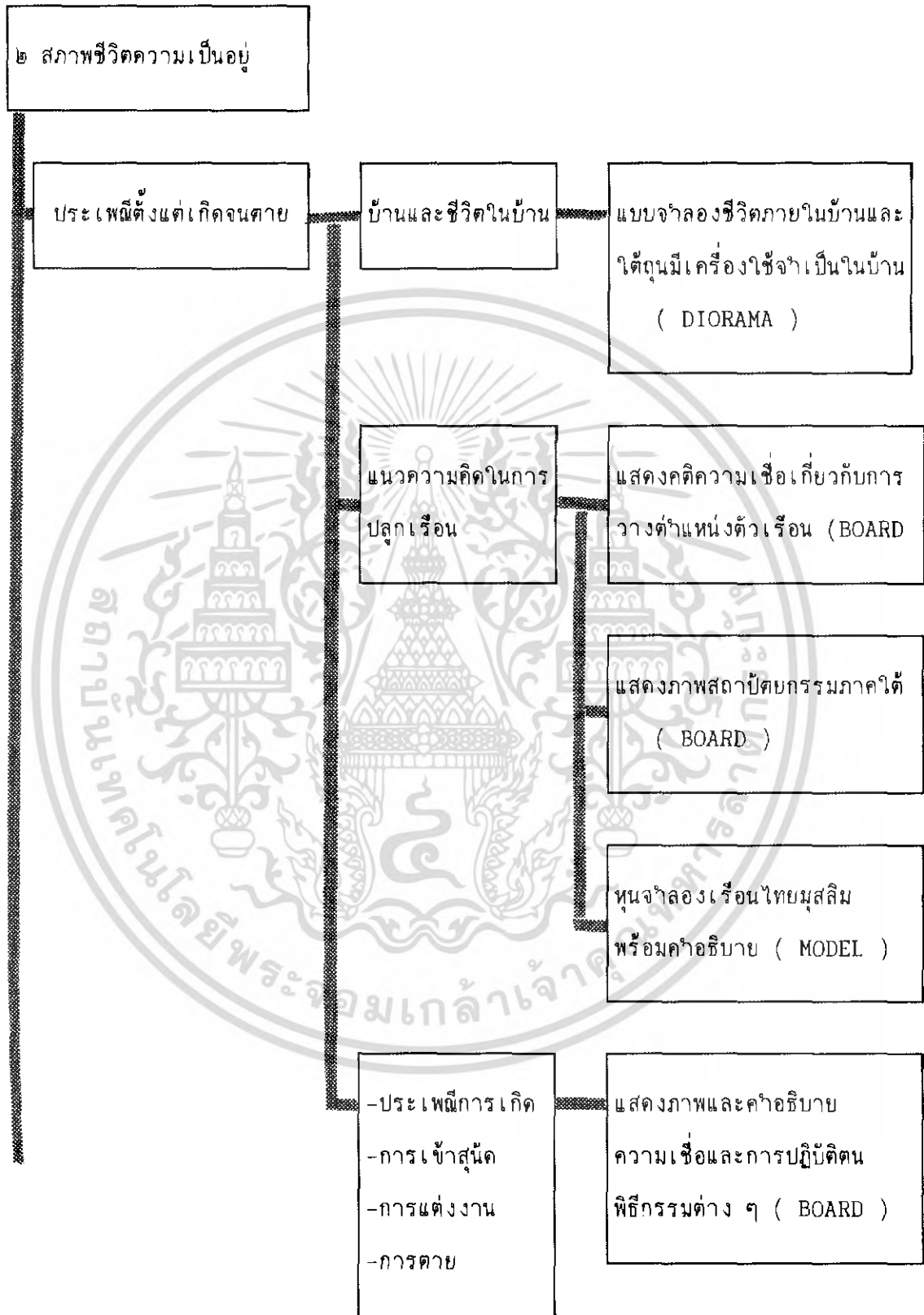
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

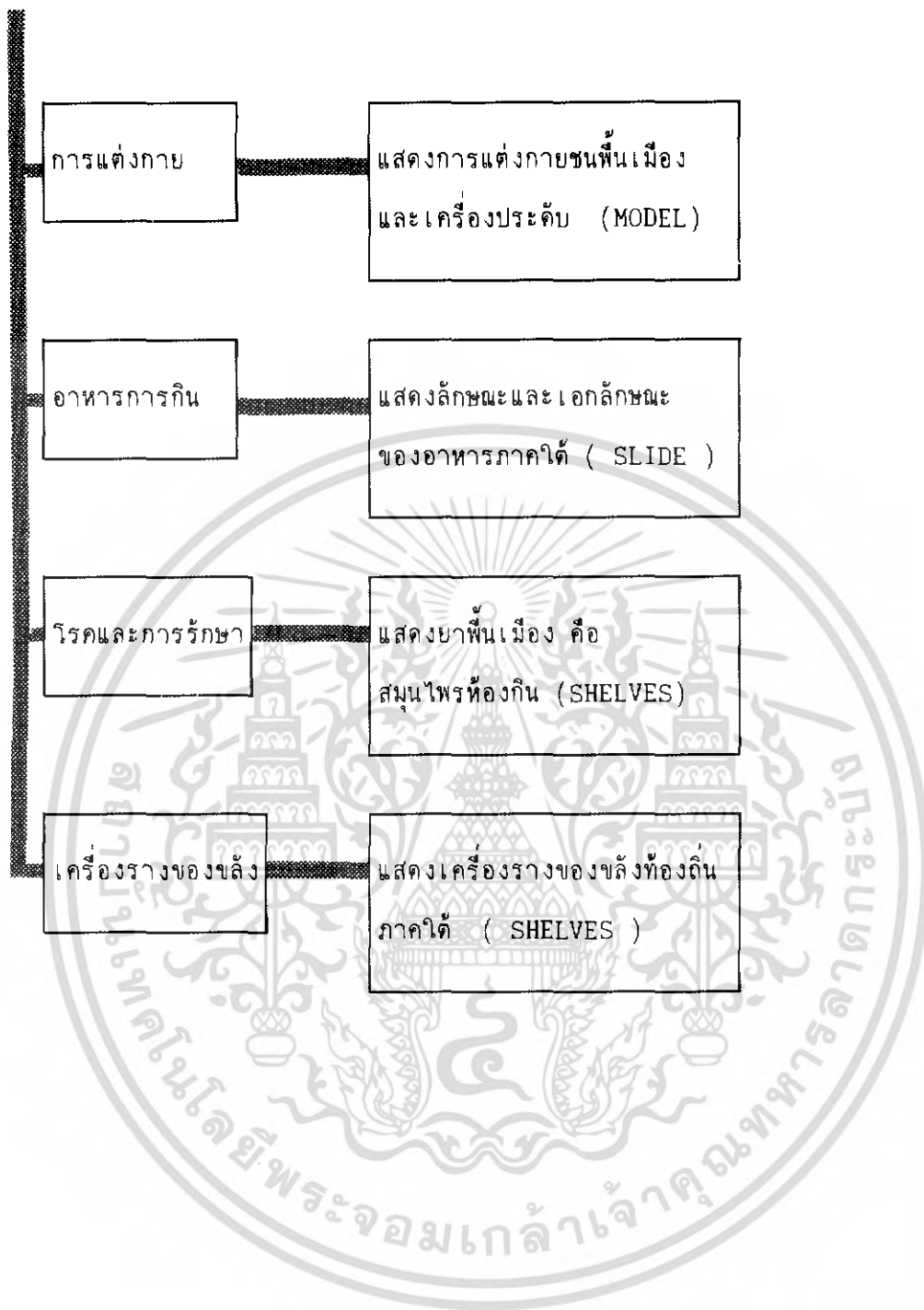
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

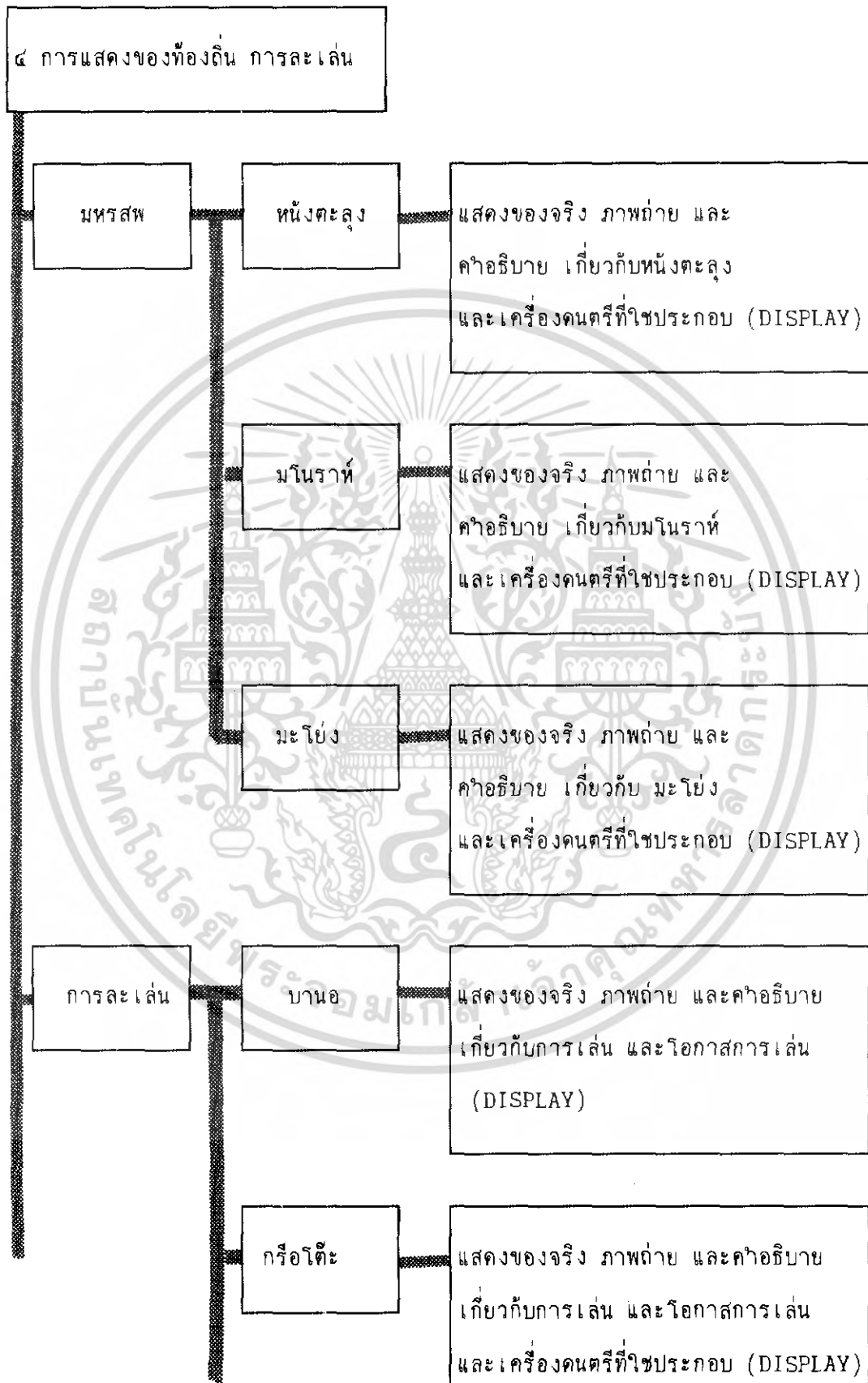
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

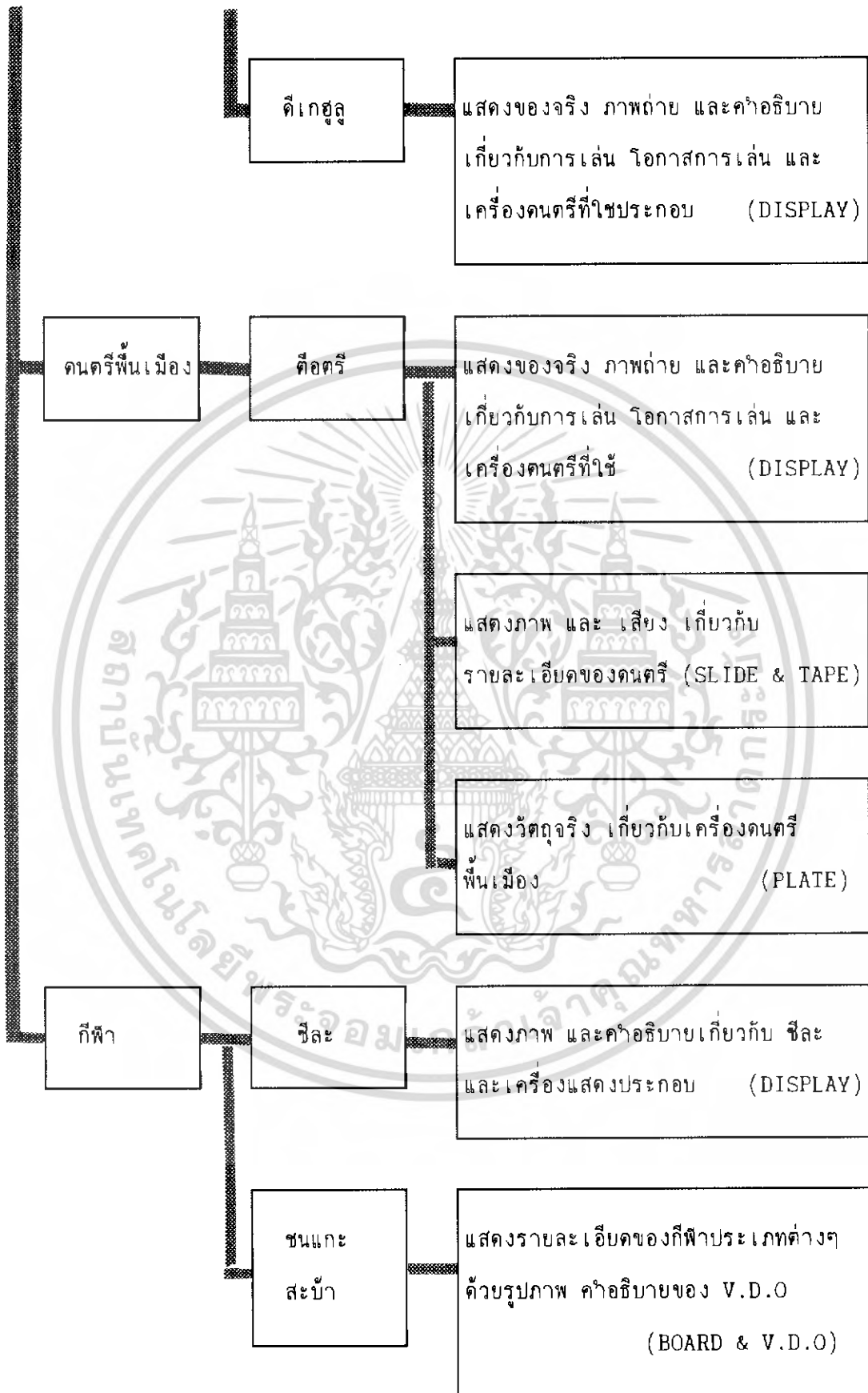
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

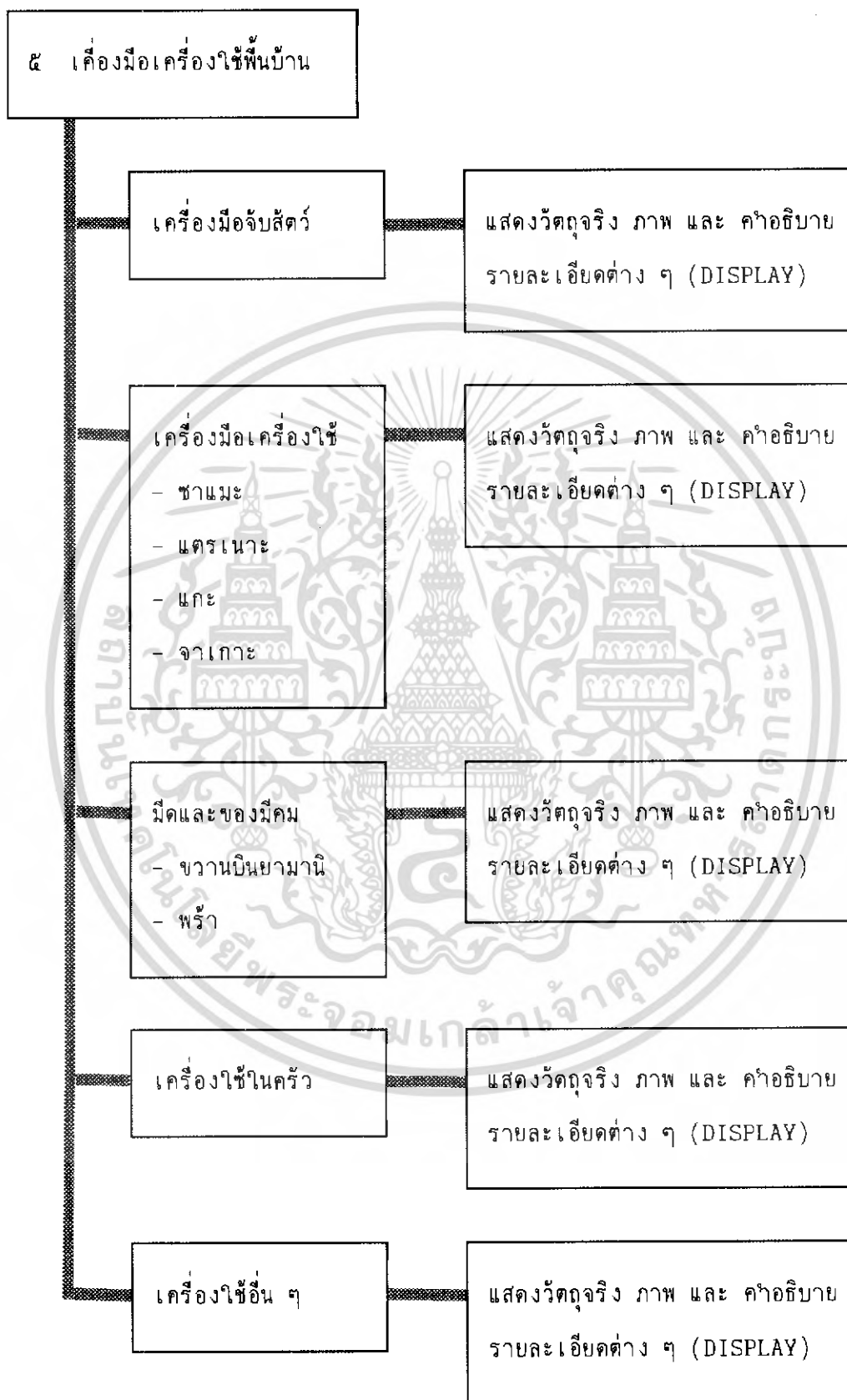
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

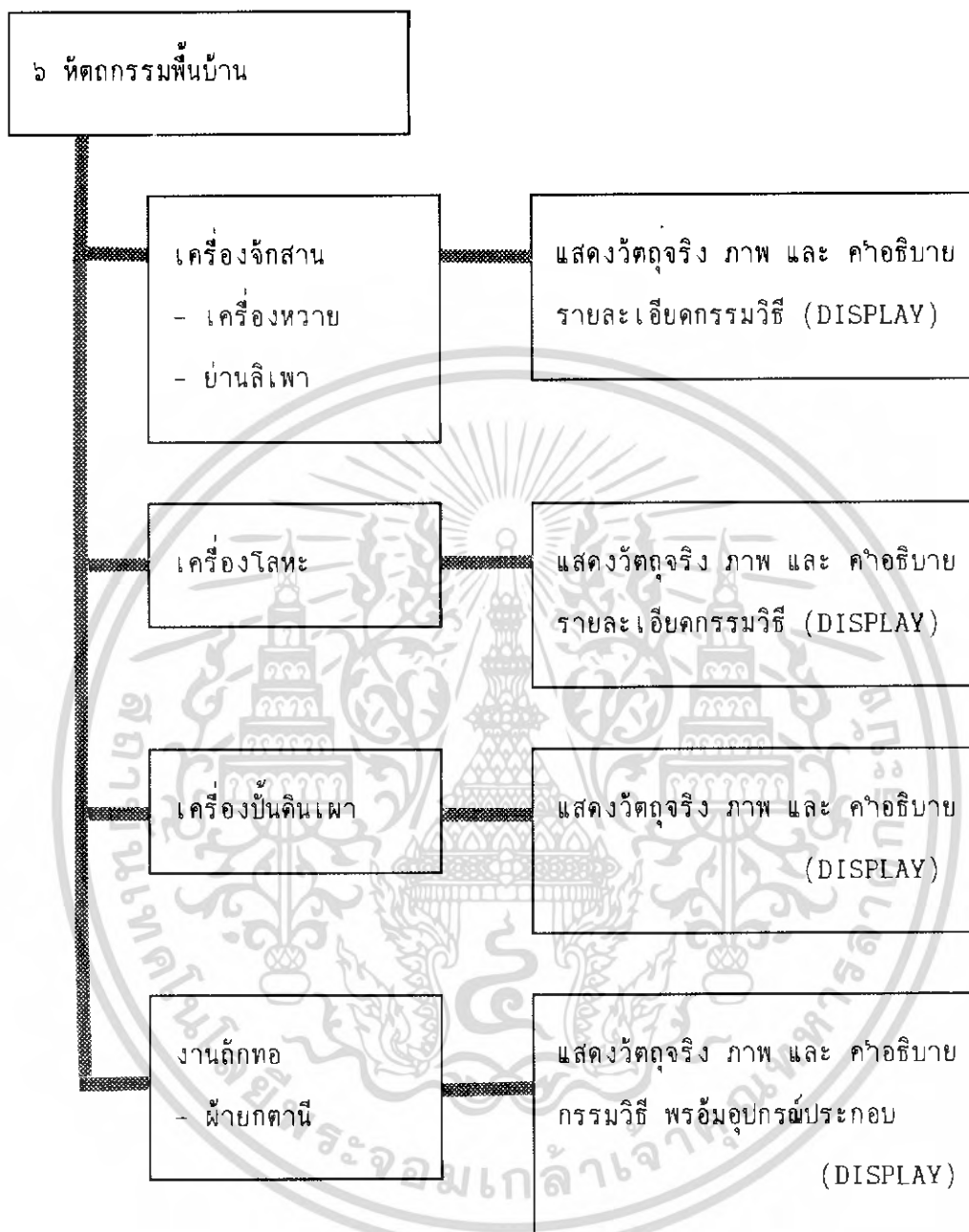
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

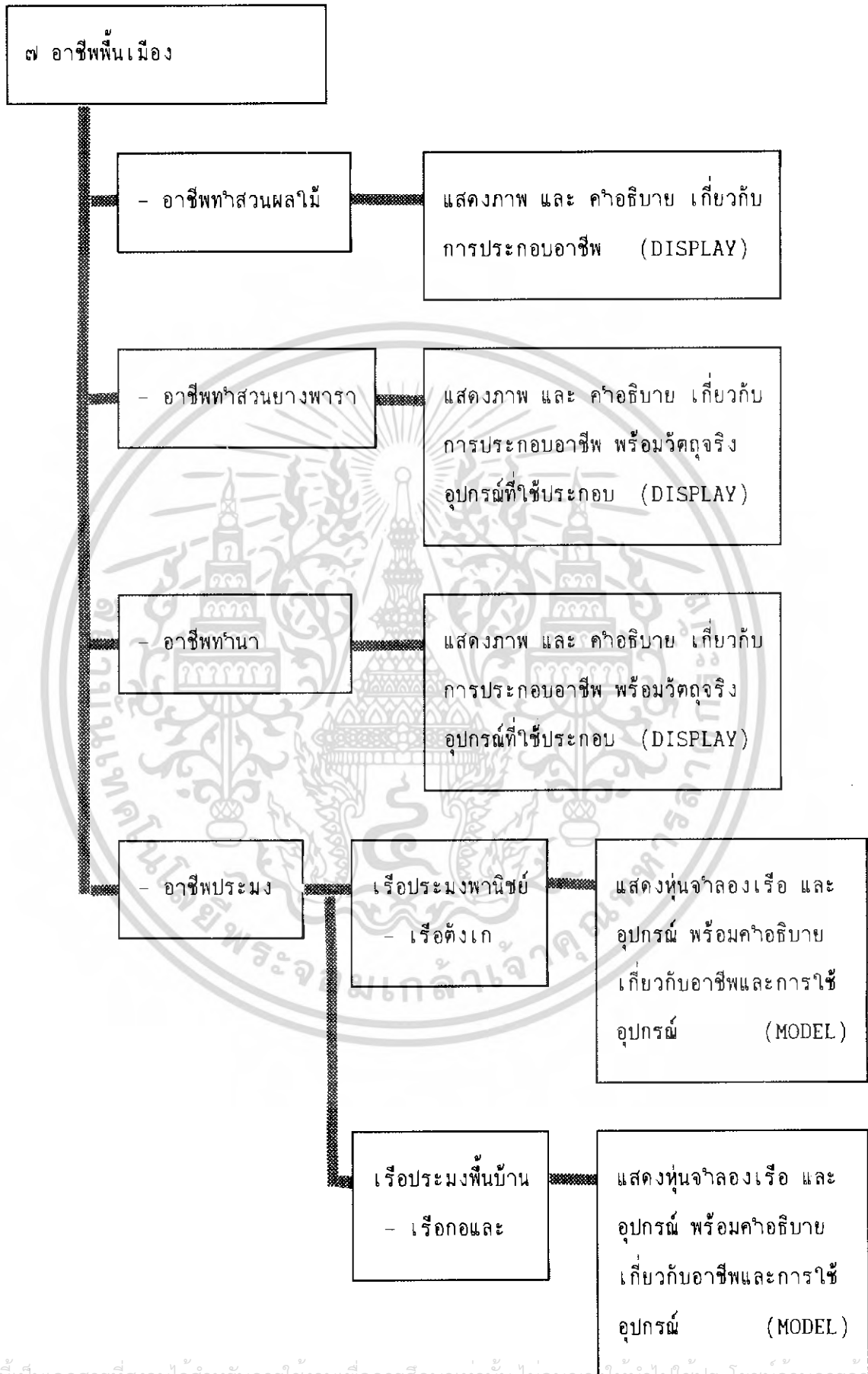
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

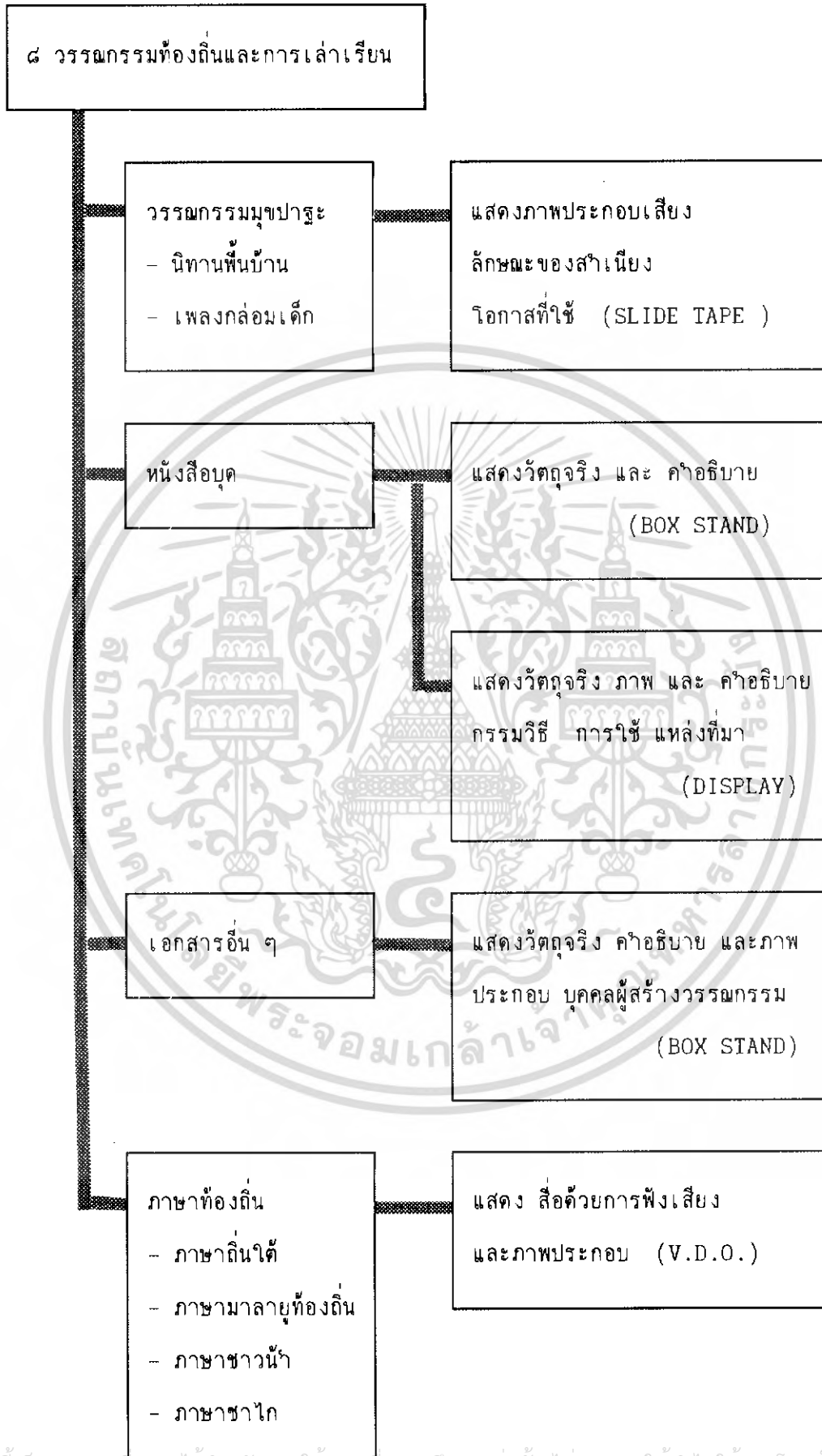
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนไข้ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. หัวข้อและเทคนิค การจัดแสดงรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตในการมอง
 ตารางแสดงการใช้พื้นที่ส่วนนิทรรศการ (PERMANENT EXHIBITION)

๑. ภูมิหลังทางวัฒนธรรม และ อารยธรรมภาคใต้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงาน	ขนาดของชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
ภูมิศาสตร์ ๑ ผังแสดงลักษณะทางภูมิศาสตร์ภาคใต้ และการแบ่งเขตภาคใต้ ตอนบน-ล่าง	-แผนที่ขนาดใหญ่แสดงที่ตั้งของภาคใต้รวมทั้งแบ่งเขตจังหวัดภาคใต้ ตอนบน-ล่างพร้อมคำอธิบายอย่างละเอียด	๑.๕๐ * ๒.๑๐	๒.๕๐ * ๓.๕๐	๘.๗๕	BOARD (๑)
๒ แผนที่แสดงอาณาบริเวณและลักษณะทางภูมิศาสตร์ขอบเขตจังหวัดปัตตานี	-แผนที่ขนาดใหญ่แสดงที่ตั้งของจังหวัดปัตตานี	๓.๐๐ * ๔.๐๐	๘.๗๐ * ๘.๔๐	๘๑.๔๘	ELECTRONIC BOARD (๑)
๓ แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง	-แบบขยายบริเวณต่างๆ แสดงรวมกับ (๒)	-	-	-	ภาพดูราแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงาน	ขนาดของชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
โบราณคดี ๑ ฝั่งแสดง แหล่งวัฒนธรรม สมัยก่อนและหลัง ประวัติศาสตร์	-แผนที่แสดง บริเวณโบราณ สถาน และชุมชน โบราณที่ค้นพบ ตลอดทั้งภาค	๑.๕๐ * ๒.๑๐	๒.๕๐ * ๓.๕๐	๘.๗๕	BOARD (๑)
	-แบบขยาย บริเวณที่ค้นพบ พร้อมภาพถ่าย และรายละเอียด คำอธิบายแหล่ง พบวัฒนธรรม	๑.๘๐ * ๑.๒๐	๑.๖๐ * ๒.๒๐	๑๔.๘๐	BOARD (๔)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงาน	ขนาดของชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
ประวัติศาสตร์					
๑ การอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามา	-แผนที่แสดงการอพยพเข้ามาของชนชาติต่างๆ ในสมัยต่างๆ พร้อมคำอธิบายรายละเอียด -อธิบายเกี่ยวกับเชื้อชาติ รูปร่างหน้าตา ภาษาพูด ใช้ร่วมกับแผนที่แสดง (๑)	๐.๘๐ * ๑.๒๐	๑.๖๐ * ๒.๒๐	๗.๐๔	BOARD (๒) V.D.O. (๒) โดยการฉายเป็นรูปมีการบรรยายเป็นระยะเวลา ต่อรอบประมาณ ๑๐ นาที
๒ ผังเส้นทางการค้า	-แผนที่แสดงการเส้นทางการเดินเรือ ทางเดินเท้า พร้อมเส้นทางการติดต่อกับพื้นที่อื่นๆ อาณาจักรในเขตจังหวัดปัตตานี	๑.๕๐ * ๒.๐๑	๒.๕๐ * ๓.๕๐	๑๗.๕๐	BOARD (๒) (ELECTRONIC BOARD)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงาน	ขนาดของชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๓ โบราณสถาน และร่องรอยเมือง โบราณที่ขุดค้นพบ พร้อมแหล่ง ศิลปกรรมในเขต จังหวัดปัตตานี โบราณวัตถุชิ้นสำคัญ ๑ ธรรมจักรศิลา พื้นที่เมือง โบราณยะรัง ๒ สตุปดินเผา ๓ ศิวลึงค์ ๔ พระพุทธรูปศิลา สมัยศรีวิชัย ปางอายุยะมูทรา (กวัคพระหัตถ์)	-แผนที่แสดง บริเวณเมืองเก่า (อ.ยะรัง) แหล่งศิลปกรรม และโบราณสถาน ต่าง ๆ -แบบขยาย ภาพถ่ายของ สถานที่ต่าง ๆ ที่สำคัญใช้คู่กับ ๓ วัตถุจริง ขนาดสูง ๓๐ ซม. แบบจำลอง แบบจำลอง แบบจำลอง ขนาดสูง ๖๐ ซม.	๑.๕๐ * ๒.๑๐ ๐.๓๐ * ๐.๒๕ ๐.๓๐ * ๐.๓๐ ๐.๓๐ * ๐.๓๐ ๐.๓๐ * ๐.๓๐	๒.๕๐*๓.๕๐ ๒.๑๕ ๒.๑๕ ๒.๑๕ ๒.๑๕	๘.๗๕ ๑๔.๕๐ ๑๔.๕๐ ๑๔.๕๐ ๑๔.๕๐	BOARD (๑) (ELECTRONIC BOARD) ภาพดูราแทน BOX STAND (๑) BOX STAND (๑) BOX STAND (๑) BOX STAND (๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้วงมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทั่วไปได้ประโยชน์อันใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. สภาพชีวิตและความเป็นอยู่

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดจัดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
ประเพณีตั้งแต่เกิดจนตาย ๑. บ้านและชีวิตในบ้าน	ฉากจำลองชีวิตภายในบ้านและใต้ถุนมีเครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและจำลองอาหารการกินแบ่งเป็นห้องๆ ประกอบด้วย -ห้องนอน -ห้องครัว	๔ * ๖	๑๒.๘๐*๖.๐๐	๗๖.๘๐	DIIORAMA (๑)
๒. แนวความคิดในการปลูกเรือน	-แสดงคติความเชื่อเกี่ยวกับการวางตำแหน่งตัวเรือน -ภาพแสดงสถาปัตยกรรม ภาคใต้ -หุ่นจำลองเรือนไทยมุสลิม พร้อมคำอธิบายต่างๆ	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๓.๕๒	BOARD (๑)
-ประเพณีการเกิด	-แสดงถึงความเชื่อ	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๓.๕๒	BOARD (๒)
-การเข้าสู่สังคม	ต่างๆ การปฏิบัติตน	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๓.๕๒	MODEL (๑)
-การแต่งงาน	พิธีกรรมต่างๆ	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๓.๕๒	MODEL (๑)
-การตาย		๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๓.๕๒	MODEL (๑)
		๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๑๗.๕๐	DISPLAY (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ก่อนลงมติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยการคัด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดจัดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๒ การแต่งกาย	-แสดงการแต่งกาย ชนพื้นเมือง -แสดงเครื่องประดับ	๑.๘๐*๒.๕๐ *๑.๘๐ (ม)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘๗.๕๐	MODEL (๑๐)
๓ อาหารการกิน	-แสดงลักษณะและ เอกลักษณ์ของ อาหารภาคใต้ ทั้งของคาว ของหวาน	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๒๐*๑.๔๐	๑.๖๘	SLIDE (๑)
๔ โรคและการรักษา	-แสดงยาพื้นบ้าน คือ ยาสมุนไพรของ ท้องถิ่น	๐.๖๐*๑.๒๐	๒.๒๐*๒.๔๐	๑๐.๕๖	SHELVES (๒)
๕ เครื่องราง ของขลัง	-แสดงเครื่องราง ของขลังของท้องถิ่น ภาคใต้	๐.๖๐*๑.๒๐	๒.๒๐*๒.๔๐	๕.๒๘	SHELVES (๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ประเพณี และ เทศกาล

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๑ ประเพณีตาม เทศกาล	-อธิบายหรือแสดง เกี่ยวกับประเพณีตาม เทศกาลต่างๆ รวมทั้ง งานบุญ ฯลฯ ประกอบด้วยรูปถ่าย เช่น ประเพณีลากพระ ชิงเปรต เป็นต้น	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๑๔.๐๘	BOARD (๔)
๒ ประเพณีเกี่ยวกับ ศาสนา		๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๒.๒๐	๑๔.๐๘	BOARD (๔)
๓ ประเพณีอื่นๆ		๑.๘ ตร.ม.	๔.๘ ตร.ม.	๑๕.๒๐	V.D.O (๔)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. การแสดงท้องถิ่น การละเล่น

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการ จัดแสดง
๑ มหรสพ					
-หนังตะลุง	รายละเอียดเกี่ยวกับหนังตะลุงมีของจริงแสดงประกอบภาพถ่ายและเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
-มโนราห์	-แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับมโนราห์มีเครื่องแต่งกายประกอบภาพถ่ายรวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ และเครื่องดนตรีที่ใช้แสดงประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
-มะโย่ง	-แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับมะโย่งมีภาพถ่ายแสดงการแต่งกาย เครื่องดนตรีที่ใช้แสดงประกอบประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๒ การเล่นเกม					
- บานอ	- อธิบายเกี่ยวกับ การเล่น บานอ ตลอดจนเทศกาล การเล่นในงาน มีของจริงประกอบ ภาพถ่าย	๐.๘๐*๑.๒๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
- กรือโตะ	- แสดงรายละเอียด เกี่ยวกับการเล่น โอกาสที่แสดงงาน ภาพจริงประกอบ ภาพถ่าย รวมทั้ง ดนตรีที่ใช้เล่น ประกอบ	๐.๘๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
- ดีเกซูลู	- แสดงรายละเอียด เกี่ยวกับการเล่น โอกาสที่แสดงงาน ภาพจริงประกอบ ภาพถ่าย รวมทั้ง ดนตรีที่ใช้เล่น ประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๓ คนตรีพื้นบ้าน					
- ทิวทัศน์	- แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการเล่นโอกาสที่ใช้เล่นมีของจริงประกอบภาพถ่าย รวมทั้งเครื่องดนตรีที่ใช้	๐.๘๐*๑.๒๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
	- แสดงข้อมูลรายละเอียดของเครื่องดนตรี	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๑.๒๐	๑.๙๒	SLIDE & TAPE
๔ กีฬา	- ใช้อัตถุแสดงจริง	๑.๒๐*๑.๒๐	๒.๔๐*๑.๒๐	๔๐.๓๒	PLATE (๑๔)
- ชีละ	แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชีละมีภาพแสดงการแต่งกาย และเครื่องแสดงประกอบต่างๆ	๐.๖๐*๑.๒๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
- ชนแกะ	แสดงรายละเอียดกีฬาประเภทต่างๆ อธิบายรายละเอียดด้วยรูปภาพและ วีดีโอ	๑.๘๐	๔.๘๐	๘.๖๐	BOARD VDO. (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๑ เครื่องมือจับสัตว์	- ใช้อัตถุคิบบแสดงโดย มีคำอธิบายและ รูปภาพประกอบ (๒๐ รายการ) ประกอบการแสดง	๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๒๖.๒๕	DISPLAY (๓)
๒ เครื่องมือเครื่องใช้	- ใช้อัตถุจริงแสดง โดยมีคำอธิบายและ รูปภาพประกอบ - เกวียน - ซาหม - แตรเนาะ - แกะ - คันไถ - จาเกาะ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐ (h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
๓ มีด, ของมีคม	- วัตถุจริงพร้อม ภาพถ่ายและ รายละเอียด - ขวานบินขามานี	๐.๖๐*๑.๒๐	๒.๒๐*๒.๔๐	๒๑.๑๒	DISPLAY (๔)
๔ เครื่องใช้ในครัว	- วัตถุจริงพร้อม รายละเอียด	๐.๖๐*๒.๑๐ * ๑.๖๐(h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๑๗.๗๕	DISPLAY (๒)
๕ เครื่องใช้อื่นๆ	- วัตถุจริงพร้อม รายละเอียด	๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๑๗.๗๕	DISPLAY (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้วงกว้างโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. หัตถกรรมพื้นบ้าน

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการ จัดแสดง
๑ เครื่องจักสาน - เครื่องหวาย - ย่านลิเภา	- แสดงวัตถุจริงพร้อม รายละเอียด กรรมวิธีด้วยภาพ	๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๓๕	DISPLAY (๔)
๒ เครื่องโลหะ	- แสดงวัตถุจริงพร้อม รายละเอียดและ ภาพประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐(h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
๓ เครื่องปั้นดินเผา	- แสดงวัตถุจริงพร้อม รายละเอียดและ ภาพประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐(h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
๔ งานถักทอ - ผ้ายกตानी	- แสดงผ้าและ กรรมวิธีทั้งที่เป็น ภาพถ่ายและของจริง พร้อมอุปกรณ์ประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐ *๑.๖๐(h)	๒.๕๐*๓.๕๐	๑๗.๕๐	DISPLAY (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. อาชีพพื้นบ้าน

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๑ อาชีพทำสวนผลไม้	-แสดงการประกอบอาชีพตามลักษณะภูมิประเทศเป็นภาพประกอบ	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๒๐*๑.๔๐	๑.๖๘	SLIDE (๑)
๒ อาชีพทำสวนยางพารา	-แสดงการประกอบอาชีพ เป็นภาพประกอบและของจริงแสดงอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
๓ อาชีพทำนา	-แสดงการประกอบอาชีพ เป็นภาพประกอบและของจริงแสดงอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ	๐.๖๐*๒.๑๐	๒.๕๐*๓.๕๐	๘.๗๕	DISPLAY (๑)
๔ อาชีพประมง	-แสดงการประกอบอาชีพ - เรือประมงชายฝั่งพร้อมเครื่องมือ - เรือกอและพร้อมเครื่องมือ เป็นหุ่นจำลอง	๒.๐๐*๔.๘๐	๘.๐๐*๔.๘๐	๓๖.๘๐	MODEL (๒)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับอ้างอิงเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. วรรณกรรมท้องถิ่น และการศึกษาเล่าเรียน

รายละเอียดการจัดแสดง	ชิ้นงานแสดง	ขนาดชิ้นงาน เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	ขนาดแสดง เฉลี่ย/หน่วย (ตร.ม.)	พื้นที่ ใช้งาน (ตร.ม.)	สื่อการจัดแสดง
๑ วรรณกรรม มุขปาฐะ	- สื่อด้วยการฟังและ เสียงประกอบภาพ	๐.๘๐*๑.๒๐	๑.๖๐*๑.๒๐	๑.๘๒	SLIDE & TAPE (๑)
๒ หนังสือบุคคล	- ตู้เก็บหนังสือ วรรณกรรม	๐.๓๕*๐.๘๐	๐.๘๐*๒.๓๖	๑.๘๐๘	BOX STAND(๑)
	- ตู้โชว์วรรณกรรม ลายลักษณ์หรือหนังสือ บุคคล ที่มีภาพประกอบ	๐.๔๕*๐.๘๐	๐.๘๐*๒.๕๖	๔.๐๘๖	DISPLAY (๒)
๓ เอกสารอื่นๆ	- ตู้เก็บหนังสือ วรรณกรรมสมัยใหม่ - ภาพประกอบบุคคลที่ เป็นผู้สร้างวรรณกรรม	๐.๔๐*๐.๘๐ *๑.๖๐(h)	๐.๘๐*๒.๓๖	๑.๘๐๘	BOX STAND(๑)
๔ ภาษาถิ่นใต้	- สื่อด้วยการฟังเสียง และภาพ - ภาษาถิ่นใต้ - ภาษาถิ่นมาลาญ - ภาษาชวหน้า - ภาษาชวไถ	๒.๐๐	๕.๐๔	๕.๐๔	V.D.O. (๑)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป การใช้พื้นที่ส่วนนิทรรศการถาวร

๑	ส่วนภูมิหลังทางวัฒนธรรมและอารยธรรมภาคใต้	๒๐๕.๐๗	ตารางเมตร
๒	ส่วนสภาพชีวิต และความเป็นอยู่	๒๖๕.๗๐	ตารางเมตร
๓	ประเพณี และ เทศกาล	๔๗.๓๖	ตารางเมตร
๔	การแสดงของท้องถิ่น การละเล่น	๕๑.๘๔	ตารางเมตร
๕	เครื่องมือ เครื่องใช้ พื้นบ้าน	๕๑.๑๒	ตารางเมตร
๖	หัตถกรรม พื้นบ้าน	๗๐.๐๐	ตารางเมตร
๗	อาชีพพื้นเมือง	๕๕.๕๘	ตารางเมตร
๘	วรรณกรรมท้องถิ่น	๑๔.๘๗๒	ตารางเมตร
	รวม	๘๘๑.๙๔๒	ตารางเมตร

การพิจารณา เลือกขนาด ตู้ จัดแสดงงาน

พิจารณาจากขนาดของวัสดุ คือ ไม้อัด และกระจก โดยอาศัยหลักเกณฑ์จาก หนังสือวิชาการพิพิธภัณฑ์ (นิคม มุสิกคามกุล และคณะ) ความยาวของตู้โดยทั่วไปจะมีขนาด ๔ ฟุต หรือ ๖ ฟุต หรือ ๘ ฟุต ภายในด้านหน้าของตู้ติดไฟฟ้ควรมีความลึกด้านใน อย่างน้อย ๒ ฟุต และ ๒ ฟุต ๖ นิ้ว กระจกควรสูง ๔ ฟุต ๖ นิ้ว

ในที่นี้กำหนด ให้ตู้แสดงมีขนาดลึก ๐.๖๐ เมตร กว้าง ๒.๑๐ เมตร สูง ๑.๖๐ เมตร ยกสูงจากพื้น ๐.๖๐ เมตร เพื่อเอื้ออำนวยในการชมให้ทั่วถึง

พื้นที่ใช้งานในการชมของตู้ขนาด ๑.๖๐ * ๒.๑๐ คือ ๘.๗๕ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒ เวลาในการชมพิพิธภัณฑ์

การศึกษา เรื่องเวลาเพื่อให้ได้เวลาอันเหมาะสมในการชม จะทำให้ทราบถึงระยะเวลาในการชมงาน แต่ละชิ้นว่า ใช้มากน้อยเท่าไรช่วงเวลาที่ผู้ชมจะรู้สึกเมื่อยล้าในการชมต้องการที่จะเปลี่ยน อริยบท

จากเรื่อง "ออกแบบพิพิธภัณฑ์" ของ ชีรวิภา โอบตระกุล สถาปนิกกรมศิลปกรในหัวข้อเวลา กล่าวถึงเวลาในการชมว่า

"ได้มีการวิจัยถึงระยะเวลาที่มีผู้ชมไว้ในพิพิธภัณฑ์ ผลปรากฏว่าระยะเวลาเฉลี่ยทั้งหมดที่มีผู้ชมหนึ่งคนมีต่อบริการพิพิธภัณฑ์โดยไม่ได้หยุดเลย คือ ๑ ชั่วโมง และผลเฉลี่ยระยะเวลาต่ำสุดและสูงสุดเป็น ๓๐ นาที และ ๒ ชั่วโมง ตามลำดับ ดังนั้นเพื่อเป็นการเสริมสร้างประโยชน์ให้คนแก่ผู้ชมมากขึ้น พิพิธภัณฑ์ ควรจะให้มีช่วงพักกันการแสดง แทนที่จะมีการแสดงต่อเนื่องกันไปจนจบแต่เพียงอย่างเดียวยังช่วงพักนี้ควรจัดขึ้นทุกระยะการเดินทาง ๓๐ นาทีหรือเวลาใกล้เคียงกัน"

จากการสำรวจการชมงานของผู้ชม งานศิลปกรรมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ไซยาปรากฏว่า

- เวลาในการชมวัตถุโบราณที่แสดงในตัวประมาณ ๓๐ นาที
- เวลาในการชมวัตถุโบราณตั้งบนแท่น และในเวลาชมภาพถ่ายพร้อมคำอธิบายสั้น ๆ ประมาณ ๑๕ นาที / ชิ้น
- เวลาในการชมชิ้นงานขนาดใหญ่ ประมาณ ๑ นาที ๑๕ นาที/ชิ้น

ชิ้นงานที่แสดงในส่วนนิทรรศการถาวรสามารถแบ่งได้ตามลักษณะการจัดแสดงได้ ๙ ประเภทคือ

๑. BOARD ขนาด ๑.๕๐ * ๒.๑๐ * ๐.๘๐ * ๑.๒๐ และ ๐.๖๐ * ๑.๒๐ จำนวน ๒๑ บอร์ด BOARD SLIDE ขนาด ๓ * ๔ ตร.ม. จำนวน ๓ บอร์ด
๒. MODEL ขนาดต่างๆ กัน จำนวน ๑๓ ชิ้น
๓. DISPLAY ขนาดต่างๆ กัน จำนวน ๓๔ ชิ้น
๔. SHELVES ขนาด ๐.๖๐ * ๑.๒๐ จำนวน ๓๔ ตู้
๕. V.D.O. ขนาด ๑๔ นิ้ว ๔ เครื่อง
๖. SLIDE & TAPE ขนาด ๐.๘๐ * ๑.๒๐ เมตร จำนวน ๔ เครื่อง
๗. DIORAMA ๑ ชุด
๘. BOXSTAND ขนาดต่าง ๆ ๔ ตู้
๙. PLATE ขนาด ๑.๒๐ * ๑.๒๐ จำนวน ๑๔ ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการวิเคราะห์ เวลาในการชม ผลงานที่จัดแสดง

ลักษณะการแสดง	จำนวนชิ้น	เวลาในการชมผลงาน ต่อชิ้น	เวลาที่ใช้	
			นาที	วินาที
๑ BOARD	๒๑	๓๐ วินาที	๑๐	๓๐
BOARD & SLIDE	๓	๔๕ วินาที	๒	๑๕
๒ MODEL	๑๓	๑๕ วินาที	๓	๑๕
๓ DISPLAY	๓๔	๔๕ วินาที	๒๕	๓๐
๔ SHELVES	๔	๓๐ วินาที	๒	-
๕ V.D.O.	๔	๕ นาที	๒๐	-
๖ SLIDE & TAPE	๔	๒ นาที	๘	-
๗ DIORAMA	๑	๕ วินาที	๕	-
๘ BOX STAND	๔	๑๕ วินาที	๑	-
๙ PLATE	๑๔	๔๕ วินาที	๑๐	๓๐

รวมเวลา ๑ ชั่วโมง ๒๘ นาที

จากเวลาในการชมพิพิธภัณฑ์ ทั้งหมด คือ ๑ ชั่วโมง ๒๘ นาที ดังนั้นจึงควรมีช่วงพัก

๒ ช่วง ช่วงละประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒ ส่วนนิทรรศการชั่วคราว (TEMPORARY EXHIBITION)

ใช้จัดแสดงในช่วงระยะสั้น ๆ เช่นระยะ ๒-๓ เดือน ๑ ครั้ง คิดเป็น ๑/๓ ของพื้นที่
นิทรรศการชั่วคราว = ๒๘๓.๘๘ ตารางเมตร

๓ ส่วนงานนิทรรศการกลางแจ้ง (OUT -DOOR EXHIBITION)

ใช้แสดงวัตถุที่สามารถอยู่กลางแจ้งได้และช่วยเสริมบรรยากาศของศูนย์คิดเป็น ๑/๓
ของพื้นที่แสดงงานทั้งหมด = ๓๘๑.๘๗๔ ตารางเมตร

๔ ส่วนคลังพิพิธภัณฑ์ (COLLECTION STORAGE)

เป็นส่วนใช้เก็บชิ้นงานทั้งหมดก่อนหรือหลัง การขนออกแสดงเทียบจากการแบ่งพื้นที่ใน
อาคารพิพิธภัณฑ์ในต่างประเทศ คิดเป็น ๒๓% ของส่วนจัดแสดง

- พื้นที่ส่วนคลังพิพิธภัณฑ์ถาวร = ๒๐๒.๘๕ ตารางเมตร
- พื้นที่ส่วนคลังพิพิธภัณฑ์ชั่วคราว = ๘๐.๑๕ ตารางเมตร

๕ โถงทางเข้า ของพื้นที่การแสดงผล

- คิด ๑๐% ของพื้นที่จัดแสดง
- ส่วนนิทรรศการถาวร = ๘๘.๑๘ ตารางเมตร
 - ส่วนนิทรรศการชั่วคราว = ๒๘.๔ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ หาขนาด ห้องน้ำ-ส้วม ในส่วนต่างๆ ของศูนย์ฯ

อัตราส่วนของสุขภัณฑ์ต่อคน ในอาคารสาธารณะ

จำนวนคน	โถส้วม		ที่ปัสสาวะชาย	อ่างล้างหน้า	
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง
๑ - ๒๐๐	๒	๓	๒	๑	๑
๒๐๑ - ๔๐๐	๓	๔	๒	๒	๒
๔๐๑ - ๖๐๐	๔	๕	๔	๓	๓
๖๐๑ - ๘๐๐	๕	๖	๕	๔	๔
๘๐๑ - ๑๐๐๐	๖	๗	๖	๕	๕

อัตราส่วนของสุขภัณฑ์ต่อจำนวนคน ในสำนักงาน

จำนวนคนไม่เกิน	โถส้วม(ช,ญ)	ที่ปัสสาวะชาย	อ่างล้างหน้า(ช,ญ)
๒๕ คน	๑	๒	๑
๕๐ คน	๒	๔	๒
๑๐๐ คน	๓	๗	๓
พิเศษเกิน ๕๐ คน	๑	๒	๑
พิเศษเกิน ๒๐ คน	๑	-	๑

๑ BUILDING PLANNING FOR DESING STANDARD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องน้ำ - ส้วม นักแสดง - เจ้าหน้าที่^๑

จำนวนคนไม่เกิน	โถส้วม	ที่ปัสสาวะชาย	อ่างล้างหน้า	ที่อาบน้ำ
ช. ๑๕	๑	๑	๑	-
ญ. ๑๐	๑	-	๑	-
ช-ญ ๖	-	-	-	๑

หมายเหตุ ถ้ามากกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เพิ่มอย่าง ๑ ที่ / ๑ เท่าของจำนวนที่เพิ่ม

- ห้องอาบน้ำ ขนาดพื้นที่ = $๑.๖๕ * ๐.๕๐ = ๐.๕$ ตร.ม.
- ห้องส้วม ขนาดพื้นที่ = $๑.๐๐ * ๑.๕๐ = ๑.๕๐$ ตร.ม.
- ที่ปัสสาวะชาย ขนาดพื้นที่ = $๐.๘๐ * ๐.๘๐ = ๐.๖๔$ ตร.ม.
- อ่างล้างหน้า ขนาดพื้นที่ = $๑.๐๐ * ๐.๘๐ = ๐.๘๐$ ตร.ม.

๑ BUILDING PLANNING FOR DESING STANDARD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	จำนวน เจ้าหน้าที่	ห้องน้ำหญิง		ห้องน้ำชาย			พื้นที่ (ตร.ม.)	CIRCULATION ๓๐%	รวม
		โถงสวม (๑.๕๐)	อ่างล้าง หน้า (๐.๘๐)	โถงสวม (๑.๕๐)	อ่างล้าง หน้า (๐.๘๐)	โถงปัส- สาวะ (๐.๖๔)			
๑. ฝ่ายบริหาร และธุรการ									
- ฝ่ายบริหาร	๑๑	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
- ฝ่ายธุรการ	๑๐	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
๒. ฝ่ายวิจัยและ ประเมินผล									
- งานวิจัย	๑๒	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
- งานประเมิน ผล									
- งานอนุรักษ์	๑๔	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
๓. ฝ่ายส่งเสริม และเผยแพร่	๒๕	๒	๒	๒	๒	๔	๑๑.๗๖	๓.๕๒๘	๑๕.๒๘๘
๔. ฝ่ายบริการ ทางการศึกษา									
- ฝ่ายวิชาการ	๖	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
- ห้องสมุด									
- LIBRARY SECTION	๗๐	๓	๑	๒	๑	๒	๒๑.๙	๖.๕๗	๒๘.๔๗
- ส่วนทำงาน	๑๒	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยงาน	จำนวน เจ้าหน้าที่	ห้องน้ำหญิง		ห้องน้ำชาย			พื้นที่ (ตร.ม.)	CIRCULATION ๓๐%	รวม
		โถส้วม (๑.๕๐)	อ่างล้าง หน้า (๐.๘๐)	โถส้วม (๑.๕๐)	อ่างล้าง หน้า (๐.๘๐)	โถปัส- สาวะ (๐.๖๔)			
๕. ฝ่ายบริการ ทั่วไป									
- อาคารสถานที่ ทางเข้าใหญ่	๑๗	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
๖. ห้องอาหาร - DINNING AREA	๓๑๔	๔	๒	๓	๒	๒	๑๔.๕๘	๔.๔๘๔	๑๙.๔๗
- ส่วนทำงาน	๕	๑	๑	๑	๑	๒	๕.๘๘	๑.๗๖๔	๗.๖๔๔
๗. โรงละคร									
- ส่วนรายการ แสดง	๔๕๐	๕	๓	๔	๓	๒	๑๙.๕๘	๕.๘๗๔	๒๕.๔๕
- ส่วนนักแสดง	๖๐	๓	๒	๒	๒	๒	๑๑.๘๘	๘.๘๘๔	๓๘.๘๗
- อานน้ำ ชาย(๖*๑.๕) หญิง(๖*๑.๕)							๘ ๘		
๘. คลังพิพิธภัณฑ์									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปรายละเอียดพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของศูนย์

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง	
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน			
๑. ส่วนบริการสาธารณะ - โถงทางเข้า	- ส่วนโถงทางเข้า	-	๕๗๖	๔๘๐	วิเคราะห์	
	- เคาน์เตอร์ ประชาสัมพันธ์	๑	-	๑.๘๖	"	
	- TELEPHONE BOOTH (๓)	-	-	๒.๐๒๕	"	
	- TICKET BOOT	๒	-	๒.๔๘	"	
	- แผ่นป้ายแนะนำ	-	๓	๘.๐๔	"	
	- SECURITY SECTION	๑	-	๑.๒๔	"	
	- DRINK FOUNTAIN	-	๓	๑.๒๐	"	
	- WC	-	-	๒๕.๔๕๔	"	
	รวม	-	-	๕๕๒.๒๘๘	"	
	-ร้านอาหาร	- DINNING AREA	-	๔๗๐	๒๓๔.๐๐	"
		- WC	-	-	๑๘.๔๗๔	"
- WORDING AREA		๕	-	๕๘.๕	"	
- ส่วนบริการครัว		-	-	๑๑.๗	"	
- WC		-	-	๕.๘๘	"	
รวม	-	-	๓๒๘.๕๕๔	"		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-ร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก	SALE AREA	๒	-	๔๘.๐	ประมาณ
	OFFICE	๒	-	๑๓.๒	วิเคราะห์
	STORAGE			๙.๖	
	รวม			๗๐.๘	
-ที่จอดรถ	-ที่จอดรถสาธารณะ				วิเคราะห์
	-รถยนต์			๑๐๐๐	"
	-รถจักรยานยนต์			๑๒๗.๒	"
	-รถบัส			๑๖๐.๐	"
	-รถบัสผู้แสดง และเจ้าหน้าที่			๑๒๐.๐	"
	-ที่จอดรถเจ้าหน้าที่				"
	-รถยนต์			๒๗๕	"
	-รถจักรยานยนต์			๓๖	"
	-รถบริการศูนย์			๑๐๐	"
	-รถบริการห้อง อาหาร			๕๐	"
	-รถราชการของ ศูนย์			๑๐๐	"
รวม				๑๕๖๘.๒	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
๒. ส่วนบริหารงาน - ฝ่ายบริหาร	- ห้องผู้อำนวยการ	๑	-	๒๐.๐	วิเคราะห์
	- ห้องรองผู้อำนวยการ	๑	-	๑๕.๗๕	"
	- ห้องเลขานุการ	๑		๑๔.๐๐	"
	- ห้องประชุม	๑๔		๒๖.๐๐	"
	- ส่วนพักคอย			๖.๐๐	ARCH. DATA
	- STORAGE			๖.๐๐	"
	- WC			๕.๘๘	วิเคราะห์
	รวม	+CIRCULATION	๓๐%		$๘๓.๖๓ + ๒๘.๐๘๘ = ๑๑๑.๗๑๘$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-ฝ่ายธุรการ	-ห้องหัวหน้าฝ่าย	๑		๑๔.๐๐	วิเคราะห์
	-ห้องรองหัวหน้าฝ่าย	๑		๑๐.๕	"
	-ห้องหัวหน้างานทะเบียนและพัสดุ	๑		๑๐.๕	"
	-ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่				"
	-การเงินและบัญชี	๒		๑๓.๒๐	"
	-งานทะเบียน	๑		๕.๐	"
	-งานพัสดุ	๑		๕.๐	"
	-สารบรรณ	๑		๕.๐	"
	-พิมพ์ดีด	๒		๗.๒	"
	-ส่วนพักคอย			๖	ARCH. DATA
	-PANTRY			๗.๕	"
	-ห้องพยาบาล			๑๕.๔๘	"
	-STORAGE			๖.๐๐	"
	-WC			๕.๘๘	วิเคราะห์
	รวม	+CIRCULATION ๓๐%			๑๑๑.๒๖+๓๓.๓๗๘ =๑๔๔.๖๓๘

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-อาคารและสถานที่	-ห้องหัวหน้าฝ่าย	๑		๑๔.๐๐	วิเคราะห์
	-ห้องเจ้าหน้าที่	๑		๓๒.๔	"
	-ห้องควบคุม ระบบรักษาความ ปลอดภัย	๑		๓๖	"
	-เรือนเพาะชำ			๒๕	"
	-ห้องเก็บอุปกรณ์ ทำสวน			๑๒	"
	-ห้องแต่งตัว				"
	-ชาย			๑๖.๔๘	"
	-หญิง			๗.๑๖	"
	-ห้องพักผ่อน	๓		๑๙.๕	"
	-WC			๕.๘๘	"
	รวม	+CIRCULATION ๓๐%			๑๖๘.๔๒+๕๐.๕๒๖ = ๒๑๘.๙๔๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง	
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน			
๓. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล	-ห้องหัวหน้าฝ่าย	๑		๑๔.๐๐		
	-ห้องรองหัวหน้าฝ่าย					
	-งานวิจัย	๑		๑๒.๒๕		
	-งานประเมินผล	๑		๑๒.๒๕		
	-ห้องเจ้าหน้าที่					
	-งานวิจัย	๒		๑๐.๐๐		
	-งานประเมินผล	๒		๑๐.๐๐		
	-ห้องค้นคว้าวิจัย	๕		๒๘		
	-เจ้าหน้าที่พิมพ์ตัด	๒		๗.๒		
	-ส่วนพักคอย			๖		
	-WC			๕.๘๘		
-งานอนุรักษ์	-ห้องรองหัวหน้าฝ่ายงานอนุรักษ์	๑		๑๒.๒๕		
	-ห้องเจ้าหน้าที่					
	-งานเทคนิค	๓		๑๕.๐๐		
	-งานศิลปกรรม	๒		๑๐.๐๐		
	และซ่อมแซม					
	-งานจัดเก็บ	๒		๑๐.๐๐		
	-ห้องปฏิบัติการทางเคมี	๒		๗๒.๐๐		
	-WC			๕.๘๘		
	รวม	+CIRCULATION ๓๐%			๒๓๐.๗๑+๖๘.๒๑๓ =๒๙๘.๙๒๓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้เข้าใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
- ฝายส่งเสริมและ เผยแพร่	-ห้องหัวหน้าฝาย	๑		๑๔.๐๐	วิเคราะห์
	-ห้องรองหัวหน้า ฝาย				
	-งานอบรมและ และสาธิต	๑		๑๒.๒๕	
	-งานจัดการแสดง	๑		๑๒.๒๕	
	-ส่วนทำงานเจ้า หน้าที่				
	-ฝายกิจกรรม	๕		๑๘	
	-นักวิชาการ	๑		๕	
	-งานอบรม และสาธิต	๔		๑๔.๔	
	-ประชาสัมพันธ์	๒		๗.๒	
	-เอกสารการพิมพ์	๒		๗.๒	
	-จัดแสดง	๔		๑๔.๗๐	
	-งานนิทรรศการ	๖		๒๑.๖๐	
	-พิมพ์ดีด	๒		๗.๒	
	-PANTRY			๗.๕	
	-ส่วนพักคอย			๖	
	-ส่วนเก็บเอกสาร			๑๒	
-STORAGE			๖		
-WC			๑๑.๗๖		
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๑๗๖.๗๖+๕๓.๐๒๘ = ๒๒๙.๗๘๘	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้วงมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการ
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง	
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน			
๔. ส่วนบริการการศึกษา -ห้องสมุด	ส่วนสาธารณะ					
	-โถงทางเข้า		๗๐	๒๒.๕	วิเคราะห์	
	-ที่ฝากของควบคุม ทางเข้าออก			๘	"	
	-BULLET BOARD			๑.๘๐	"	
	-โต๊ะรับจ่ายหนังสือ	๒		๓.๘๔	"	
	-ตู้บัตรรายการ			๑.๖๘	"	
	-ตู้บัตรรายการ			๑.๖๘	"	
	-ถ่ายเอกสาร			๓.๐	"	
	-WC			๒๑.๐	"	
	-ส่วนคืนหนังสือ		๗๐	๒๒.๕	"	
	-STACK			๑๑๗	"	
	-ห้องวรรณกรรม ท้องถิ่น			๑๔	๓๘.๕	"
	-STACK				๑๔๖.๔๕	"
	STAFF WORKING AREA					
-ห้องทำงาน บรรณรักษ์	๑			๘.๑๐	"	
-ห้องเก็บหนังสือ				๑๑.๗๖	"	
				๑๒๐	"	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะการศึกษานานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
	-ห้องซ่อมหนังสือ	๒		๑๗.๕	"
	-TEMPOLARY STOCK			๙	"
	-CATALOGING			๑๒	"
	-PROCESSING REGISTER SECTION			๖๐	"
	-ห้องนักวิชาการ	๔		๒๖.๔	"
	-LOADING AREA			๑๐.๐๐	"
	-ส่วนพักคอย			๖	"
	-PANTRY			๗.๕	"
	-WC			๕.๘๘	"
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๙๕๕.๑๗+๒๘๖.๕๕๑=๑๒๔๑.๗๒๑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
	โสตทัศนศึกษา				
	-LISTENING BOOTH AREA		๑๓	๑๒.๕	RADIO EDUCATION
	-V.D.O BOOTH AREA		๔	๔	PLANING & DESIGN LIBRARY
	-SLIDE FILM STRIP AREA		๑	๓.๖	ประมาณ
	-MICRO FILM AREA			๓.๖	"
	-RECORDING ROOM	๑		๒๕	"
	-CONTROL STATION ROOM	๒		๑๕	"
รวม	+CIRCULATION	๓๐%	๖๓+๑๙.๑๑	= ๘๒.๘๑	
-ห้องบรรยาย	ห้องบรรยาย(๒) โถง		๑๐๐	๗๘.๐๐ ๑๐	
รวม				= ๘๘	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-ฝ่ายบริการการศึกษา -งานวิชาการ	-ห้องหัวหน้าฝ่าย	๑		๑๔.๐๐	วิเคราะห์
	-ห้องรองหัวหน้า ฝ่ายงานวิชาการ	๑		๑๒.๒๕	"
	-ห้องทำงานนัก วิชาการ	๒		๑๓.๒๐	"
	-ห้องทำงานเจ้า หน้าที่การศึกษา	๒		๑๓.๒๐	"
	-ส่วนพักคอย			๖	"
	-TOILET			๗.๖๔๔	"
	รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๖๖.๒๙๔+๑๙.๘๘๘
๕. โรงละคร -โรงละคร	-FOYER		๔๕๐	๔๘.๐๐	วิเคราะห์
	-TICKET BOOTH	๑		๑.๒๔	"
	-REFRESHMENT			๑๕.๐๐	ARCH. DATA
	-WC			๑๙.๕๘	วิเคราะห์
	-เวที			๗๐	"
	-ที่นั่ง			๔๗๒.๕	"
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๖๒๖.๓๒+๑๘๗.๘๙๖	=๘๑๔.๒๑๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-ลานแสดงกลางแจ้ง	-โถงทางเข้า -ที่นั่ง -เวที -STORAGE -CONTROL		๑๐๐๐	๑๐๖.๖๗ ๓๗๕.๐๐ ๑๑๒.๐๐ ๔๒ ๒๐.๐๐	
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๖๕๕.๖๗+๑๔๖.๗๐๑=๘๐๒.๓๗๑	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-ส่วนเตรียมการแสดง (ทั้งส่วนโรงละครและ ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง ใช้ร่วมกัน)	-ห้องเตรียมการ แสดง			๗๐	TIME SAVER
	-ห้องพักนักแสดง			๓๘.๕	PLANING THE ARCHITECT HAND BOOK
	-ห้องแต่งกายชาย		๓๐	๔๕	TIMI SAVER
	-WC ชาย		๓๐	๑๔.๘๘	วิเคราะห์
	-ห้องแต่งกายหญิง		๓๐	๔๕	TIME SAVER
	-WC หญิง		๓๐	๑๕.๑๐	วิเคราะห์
	-ห้องควบคุมเสียง			๒๐	TIME SAVER
	-ห้องฉายภาพยนตร์			๒๐	ARCH DATA
	-ห้องพักเจ้าหน้าที่		๕	๑๔.๕	วิเคราะห์
	-FILM STORAGE			๒๐	TIME SAVER
-ห้องทำงานหัวหน้า		๑	๘.๑๐	วิเคราะห์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
	-WORK SHOP			๒๓.๕	ARCH.DATA
	-STAGE STORAGE			๑๗.๕	"
	-LOADING AREA			๑๐	"
	-LOADING STORAGE			๑๒.๐๐	"
	-STAFF TOILET			๓.๕๐	วิเคราะห์
	-ส่วนพักคอย			๖	
	-ส่วนเก็บเอกสาร			๑๒	
	-STORAGE			๖	
	-WC			๑๑.๗๖	
	รวม	๓๐%	๓๓๗.๓๘+๑๑๓.๒๑๔=๔๕๐.๕๙๔		๕๙๔
๖. ส่วนนิทรรศการ	-โถงทางเข้า			๑๑๗.๕๕	วิเคราะห์
	-BOOK SHOP				
	-SALE AREA	๑		๑๐๐	ประมาณ
	-STORAGE			๔	"
	-ที่รับฝากของ			๘	"
-นิทรรศการถาวร	-ห้องจัดแสดง			๘๘๑.๕๔๒	วิเคราะห์
-นิทรรศการชั่วคราว	-ห้องจัดแสดง			๒๙๓.๕๘	"
-นิทรรศการกลางแจ้ง	-ลานจัดแสดง			๓๕๑.๙๗๔	"
	รวม	๓๐%	๑๗๙๗.๔๘๖+๕๓๙.๒๔๖=๒๓๓๖.๗๓๒		๗๓๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการดำเนินงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน		
-คลังพิพิธภัณฑ์	-ห้องภัณฑารักษ์	๓		๒๐	วิเคราะห์
	-ห้องนักวิชาการ	๒		๑๓.๒๐	"
	-ห้องพักเจ้าหน้าที่	๓		๑๐.๒๐	"
	-LOADING AREA	๒		๑๒๑.๐	ARCH.DATA
	-RECEIVING AREA	๒		๑	"
	-PACKAGE AREA	๒		๑๗.๕	วิเคราะห์
	-ห้องทะเป็บนวัตถุ	๕		๑๕.๓	"
	-GENERAL STORAGE			๒๐๒.๘๕	"
	-TEMPOLARY STORAGE			๑๒๔.๕๘	"
	-WC			๓.๘๘	"
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๕๓๘.๑๑+๑๖๑.๔๓๓=๖๙๙.๕๔๓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ผู้ใช้		พื้นที่ (ตร.ม.)	อ้างอิง	
		เจ้าหน้าที่	ผู้มาเยือน			
๗. ส่วนเทคนิค (ทั้งส่วนโรงละครและ ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง ใช้ร่วมกัน)	-ห้องหัวหน้างาน	๑		๑๔.๐๐	วิเคราะห์	
	-ห้องพักเจ้าหน้าที่	๗		๑๔.๔	"	
	-ห้องแต่งตัวพนักงาน	๑๐		๕.๐๒	"	
	-ห้องทำงาน	๗		๑๔.๔	"	
	-ELECTRONIC CONTROL			๒๐	TIMI SAVER	
	-MECHANICAL ROOM			๕๖.๐๐	วิเคราะห์	
	-งานโสตทัศนอุปกรณ์	-ห้องมิด	๑		๑๒.๐๐	ประมาณ
		-ห้องถ่ายรูป	๑		๒๔.๐๐	"
		-ห้องเก็บอุปกรณ์โสต			๕	"
		-TAPE COPY ROOM			๒๔	"
-งานศิลปกรรมและซ่อม แซม	-ห้องพักเจ้าหน้าที่			๗.๒	วิเคราะห์	
	-ห้องหัวหน้างาน	๑		๑๔.๐๐	"	
	-ส่วนปฏิบัติการ			๗๒	"	
	-ไม้					
	-โลหะ					
	-พลาสติก					
	-กระจก					
	-สี					
	-ห้องพักเจ้าหน้าที่	๖		๑๒	"	
	-STORAGE			๒๐	ประมาณ	
รวม	+CIRCULATION	๓๐%		๓๕๓.๐๒+๑๐๗.๗๐๖=๔๖๐.๗๒๖		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการดำเนินงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมพื้นที่โครงการ

INDOOR SPACE

- ส่วนบริการสาธารณะ	๘๒๒.๖๕๓	ตร.ม.	
- ส่วนบริหาร	๔๘๕.๓๐๓	ตร.ม.	
- ส่วนงานวิชาการ	๖๑๕.๘๘๓	ตร.ม.	
- ส่วนบริการการศึกษา	๑,๔๑๒.๕๓๑	ตร.ม.	
- โรงละคร	๑,๓๐๔.๘๑	ตร.ม.	
- ส่วนนิทรรศการ	๒,๕๒๖.๗๑	ตร.ม.	
- ส่วนงานเทคนิค	๔๖๖.๗๒๖	ตร.ม.	
รวม	๗,๗๓๔.๖๒๖	ตร.ม.	
พื้นที่สีเขียว	๓๐%	๒,๓๒๐.๓๘๗๘	ตร.ม.
		๑๐,๐๕๕.๐๑๓๘	ตร.ม.

OUT DOOR SPACE

- ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง	๘๕๒.๓๗๑	ตร.ม.
- ส่วนนิทรรศการกลางแจ้ง	๕๐๘.๕๖๖	ตร.ม.
- ที่จอดรถ	๑,๙๖๘.๒	ตร.ม.
รวม	๓,๓๒๙.๑๓๗	ตร.ม.

รวมพื้นที่ทั้งโครงการ ๑๓,๓๘๔.๑๕ ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมขององค์ประกอบหลักของโครงการ

๑. การจัดสำนักงาน

การจัดสำนักงานในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น ๒ ระบบคือ

๑. ระบบการจัดแบบเป็นห้องเฉพาะ (THE INDIVIDUAL ROOM SYSTEM)

มีกฎ คือการกำหนดในการติดต่อเข้าถึงห้องต่างๆ โดยลักษณะเช่นนี้จะมีข้อดีคือ เป็นสัดส่วน และสบายแต่มีราคาสูง

๒. ระบบการจัดแบบเปิดตลาด (THE OPEN LAYOUT)

ไม่ต้องคำนึงถึง การใช้การติดต่อภายในระหว่างห้อง (CORRIDOR) ระบบนี้ เราสามารถใช้เนื้อที่ห้องทำงานได้อย่างเต็มที่ สำหรับจะทำเป็นที่ทำงานต่าง ๆ โดยไม่มีผนัง หรือ PARTITION มาบัง ทำให้มีราคาถูกลงกว่า แต่ต้องมีระบบระบายอากาศที่มีคุณภาพสูง และ คำนึงถึงไฟฟ้า ซึ่งต้องใช้แสงธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่

สำหรับโครงการศูนย์ ได้เลือกใช้ระบบการจัดแบบเปิด ซึ่งเป็นการจัดผังของ สำนักงานแบบไม่ต้องมีทางเดิน เชื่อมภายในที่กว้างขวาง แต่จะมีการจัดให้เป็นห้องเฉพาะ เป็น บางส่วนตามความเหมาะสม เช่น ห้องผู้อำนวยการ ห้องประชุม ห้องหัวหน้าฝ่าย ฯลฯ การจัด ห้องแบบเปิดนี้ เป็นการจัดในที่ประหยัดในด้านราคาและมีความเหมาะสมในการใช้พื้นที่และการ จัดผัง จะทำเป็นแบบเคลื่อนย้ายได้ เพื่อความสะดวกในการควบคุมการทำงาน และประหยัด ไฟฟ้า แต่จะมีข้อเสียคือ เรื่องเสียง เพราะ เป็นสำนักงานโล่งไม่ผนังทึบกันอาจแก้ไขได้บ้าง โดยการออกแบบเพดาน และผนัง หรือกำแพงห้อง แต่ก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ทั้งหมด

การจัดสำนักงานแบบเปิดนี้ ทำให้การทำงานของพนักงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หรือน้อยลงกว่าการจัดแบ่งเป็นห้องนั้น จะขึ้นอยู่กับความเคยชินของพนักงาน เองมากกว่าแต่ เรื่องการประหยัดแล้ว การจัดแบบเปิดจะมีข้อได้เปรียบอย่างเห็นได้ชัดคือ คนทำงาน ๒ คน จะใช้เนื้อที่ทำงานประมาณ ๗.๕ - ๘.๕ ตารางเมตร ซึ่งรวมตู้เอกสารเข้าไปด้วยและระยะ ที่กำหนดให้ระหว่างโต๊ะต่อโต๊ะ เป็น ๑.๐๐ เมตร หรือ ๑.๓๐ เมตร ขนาดของ โต๊ะ เป็น ๐.๐๘ * ๗.๕ เมตร การจัดแบบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับเนื้อที่ที่ใช้ในการทำงานของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ลบ.ฟุต โดยเฉลี่ยความสูงของห้องไม่เกิน ๒.๕๐ คือ ต้องการเนื้อที่ในการทำงานประมาณ ๔๒-๖๖ ลบ.ฟุต ต่อ ๑ คน ทั้งนี้เป็นเนื้อที่เพียงพอสำหรับโต๊ะ เก้าอี้ และจัดเป็นทางเดินด้วยถ้าหากเป็นส่วนที่ติดต่อกับบุคคลภายนอกเนื้อที่ต้องเพิ่มเป็นอย่างน้อย ๒๐ ตารางฟุต และมีความกว้างหลังโต๊ะประมาณ ๒ ฟุต เป็นอย่างต่ำ ส่วนทางเดินผ่านคำนึงถึงความกว้างของร่างกายคน โดยประมาณ ๒๐ - ๒๒ นิ้ว

อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องธุรการดังนี้

- โต๊ะทำงานทั่วไป ขนาด ๑.๒๐ * ๐.๗๐ สูง ๐.๗๕ เมตร
- โต๊ะทำงานหัวหน้า ขนาด ๑.๕๐ * ๐.๘๐ สูง ๐.๗๕ เมตร
- ตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ
- ตู้หนังสือเตี้ย
- เก้าอี้ชุดสำหรับพักผ่อนของเจ้าหน้าที่

ห้องผู้อำนวยการ

- เป็นห้องทำงานส่วนตัวส่วนตัว และสามารถติดต่อกับผู้ทำงานได้บังคับบัญชาได้สะดวก มีอุปกรณ์และส่วนประกอบดังนี้

- โต๊ะทำงานขนาด ๑.๕๐ * ๐.๘๐ สูง ๐.๗๕ เมตร
- ตู้ใส่หนังสือ ขนาด ๐.๔๐ * ๗.๕๐ สูง ๒.๐๐ เมตร
- ตู้เก็บเอกสาร
- ส่วนรับรองมีชุดรับแขก ๗ ชุด

ห้องรองผู้อำนวยการ

เป็นห้องทำงานแบบส่วนตัว มีอุปกรณ์และส่วนประกอบดังนี้

- โต๊ะทำงาน ๑.๕๐ * ๐.๘๐ สูง ๐.๗๕ เมตร
- ตู้หนังสือ
- ตู้เก็บเอกสาร
- เก้าอี้สำหรับผู้มาติดต่องาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ

เป็นห้องทำงานที่สามารถติดต่อกับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ง่าย ประกอบด้วยอุปกรณ์ดังนี้

- โต๊ะทำงาน ขนาด ๑.๕๐ * ๐.๘๐ สูง ๐.๗๕ เมตร
- ตู้เอกสาร
- ตู้หนังสือ
- เก้าอี้สำหรับผู้มาติดต่อ ๒ ตัว

ห้องประชุมฝ่ายวิชาการ

- โต๊ะรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
- โต๊ะรูปแปดเหลี่ยม
- โต๊ะสี่เหลี่ยมจัตุรัส
- โต๊ะกลม
- โต๊ะแปลนรูปตัว U
- อุปกรณ์ที่เข้าร่วมได้แก่
 - OVERHEAD PROJECTOR
 - สไลด์
 - จอภาพขนาดธรรมดา

๒. การจัดส่วนนิทรรศการ

ชนิดของการจัดนิทรรศการ มีแบบอย่างที่เป็นหลักการอยู่ ๓ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑. การจัดนิทรรศการประจำ (PERMANENT EXHIBITION)

เป็นการจัดนิทรรศการในห้องใดห้องหนึ่ง อย่างถาวรไม่โยกย้ายเปลี่ยนแปลงยังจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยปกตินิทรรศการประจำ นานหลายปีจึงมีการปรับปรุงหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเรื่องราว

ประเภทที่ ๒. การจัดนิทรรศการเพื่อการศึกษาค้นคว้า (EDUCATION EXHIBITION)

เป็นลักษณะนิทรรศการที่ถาวร เช่นเดียวกับนิทรรศการประเภทแรกแต่จุดมุ่งหมายของห้องแสดงประเภทนี้เน้นในเรื่องวัตถุค้นคว้ามากกว่าในด้านความงามและความเพลิดเพลิน มีลักษณะคล้ายคลึงกับการเก็บของคลังเงินแต่กว่าเปิดให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชน เข้าชม และศึกษาหาความรู้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทที่ ๓. การจัดนิทรรศการชั่วคราว หรือ นิทรรศการพิเศษ

(TEMPORARY EXHIBITION)

เป็นกิจกรรมที่มีบทบาทต่อการจัดนิทรรศการมากที่สุด เพราะว่ปัจจุบันประชาชนมีเรื่องที่ต้องศึกษาจากสื่อมวลชนมากมาย ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นิทรรศการจำเป็นต้องเคลื่อนไหว จัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับความสนใจและอำนวยความสะดวกในการศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ของประชาชนด้วย

นอกเหนือจากนี้ยังมีการจัดแสดงอีกประเภทหนึ่ง ที่นิยมจัดกันมากสำหรับอาคารหรือสถาบันประเภทนี้คือ การจัดแสดงกลางแจ้ง (OUTDOOR EXHIBITION) จุดประสงค์หลักก็คือ เรียกร้องความสนใจของผู้ที่ผ่านไปมาให้อยากเข้ามาชมให้บริการ การจัดแสดงภายนอกมักใช้วัตถุที่ ภูมิสถาปัตยกรรม และพืชพันธุ์ที่ประกอบภายนอกอาคารด้วย เช่นการปลูกพันธุ์ต่างๆ เป็นส่วนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ทางวรรณคดี หรือประวัติศาสตร์นอกจากจะได้พักผ่อนหย่อนใจ สนุกสนานได้ร่่มเภา ยังได้ความรู้อีกด้วย

การออกแบบห้องแสดง

การออกแบบห้องแสดงจะต้องจัดทำภายหลังที่ได้ศึกษา หรือเรียบเรียงแนวนิทรรศการเรียบร้อยแล้ว โดยปกติห้องจัดแสดงนิทรรศการมักจะมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวและแบบลักษณะของห้องแสดงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงห้องแสดงสม่ำเสมอรวมทั้งวัตถุที่จัดแสดงนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้ประชาชนให้อยากเข้าชมมากขึ้น ดังนั้นการออกแบบจะต้องปล่อยให้ตู้และห้องแสดงมีความเป็นอิสระ สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพภายในได้กว้างขวาง

ในการออกแบบส่วนนิทรรศการ สิ่งที่ช่วยให้ห้องเปลี่ยนรูปร่างได้อย่างดีที่สุดคือ PANEL ซึ่งอาจจะทำด้วยวัสดุที่มีผนังเบาสามารถเคลื่อนย้ายได้ ซึ่งเปลี่ยนไปตามความเหมาะสมของเรื่องราว การจัดรูปแบบควรจะคำนึงถึงหลักสำคัญ ๆ เช่น

๑. การจัดตู้ หรือแผง ในห้องแสดงประจำหรือห้องแสดงชั่วคราว ไม่ควรปล่อยให้ห้องโล่งจนมองดูเกิดความอ้างว้าง เพราะหากห้องแสดงโล่งแล้วเป็นการดึงประชาชนให้รีบเดินผ่านไปอย่างรวดเร็ว โดยที่ไม่ได้พิจารณาเรื่องราวและวัตถุต่าง ๆ มากเท่าที่ควร
๒. การวางแผงยกย่อง ควรจะได้เรียงลำดับของเรื่องที่จัดแสดง ซึ่งอยู่ในดุลพินิจของนักวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

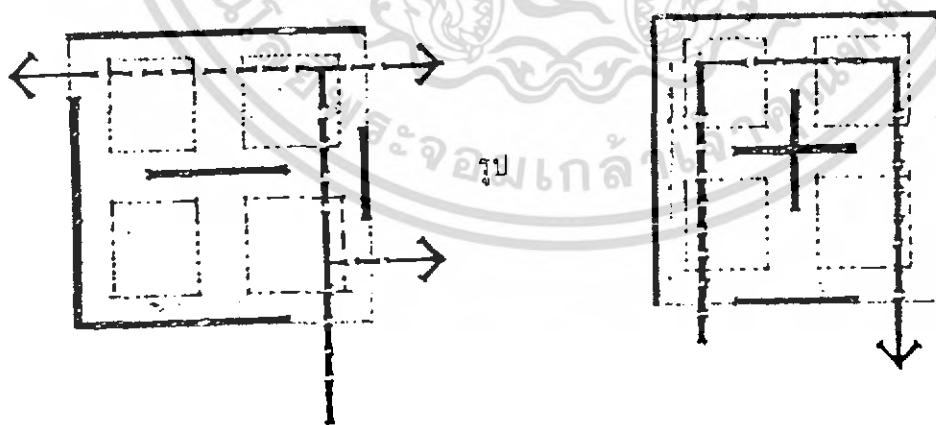
๓. ขนาดของแผงตลอดจนสีที่ใช้ทาแผง จะมีความหนักเบาอย่างน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของห้องแสดง ควรจะได้มีการเปลี่ยนแปลงสีของแผงต่าง ๆ บ้างตามความเหมาะสม

๔. เนื้อที่ระหว่างแผงแต่ละตอน ไม่ควรน้อยจนผู้เข้าชมต้องเบียดเสียดคัดเบียดกันเดินควรมีช่องว่างให้ผู้ชมเคลื่อนไหวอย่างสะดวก และเคลื่อนไหวได้โดยแบบรูปของแรงโน้มถ่วงของคนโดยอัตโนมัติ การจัดแสดงแคบเกินไปจะทำให้ผู้ชมเหมือนขังตัวเองและถูกเคลื่อนไหวเป็นแถว

๕. ผนังของห้องแสดงถึงแม้จะมีการยกย่อง เพื่อเร้าความสนใจของผู้ชมแต่ต้องไม่ยกย่องมากเกินไป จนรู้สึกท้อทงทาง

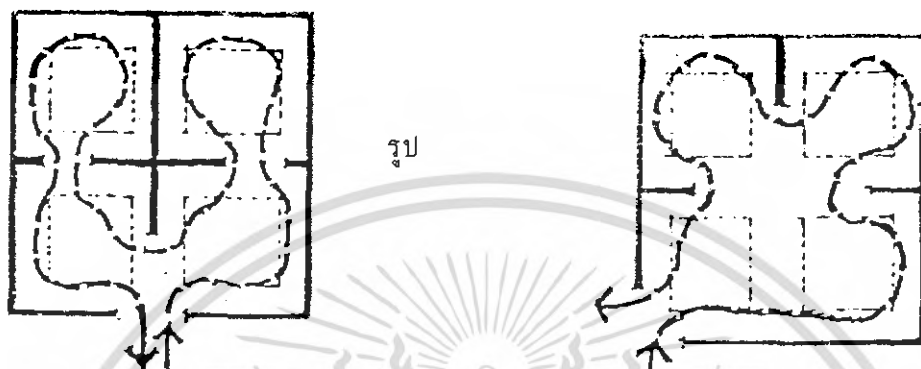
๖. ควรให้แผงห้องแสดง แต่ละตอนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยที่ผู้ชมอิสระที่จะเคลื่อนไหวไปตามความต้องการของภัณฑารักษ์ หรือเลือกชมตามความสนใจของตนเอง และควรตระหนักดีว่า ผู้ที่เข้าชมนั้นมีความต้องการและพื้นฐานทางการศึกษากับวัตถุประสงค์แตกต่างกันย่อมมีอิสระที่จะเลือกศึกษาเรื่องราวตามที่สนใจ

ตัวอย่างการจัดห้องแบบแสดงต่าง ๆ

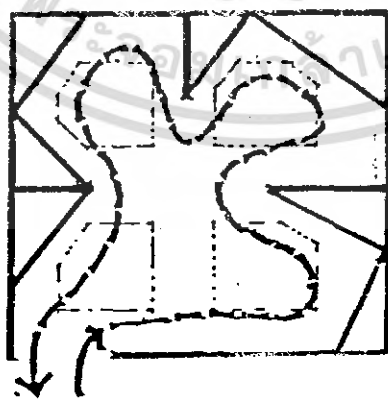
ผังห้องแบบที่ ๑ และ ๒ เป็นการจัดทางเดินไม่ดี ทำให้ผู้ชมดูได้ไม่ทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

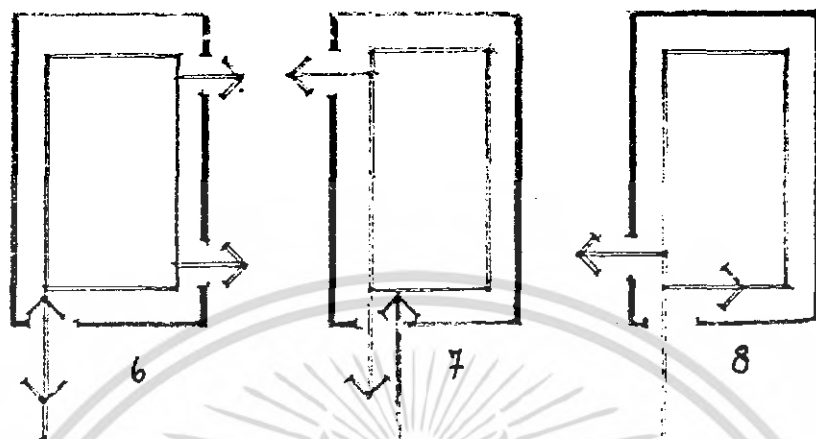

รูป

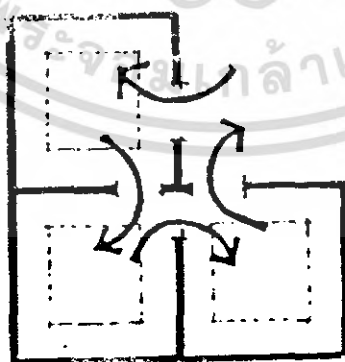
- ผังห้องแบบที่ ๓ การจัดทางเดินทำให้ผู้ชมเดินดูได้ทั้งห้องแต่จะสับสนเล็กน้อยในบริเวณประตู
เข้า เพราะผู้ชมจะเดินสวนทางกัน
- ผังห้องแบบที่ ๔ การจัดทางเดินทำให้ผู้ชมเดินได้เป็นระเบียบน่าดู เพราะไม่มีการเดินทาง
สวนทางกัน

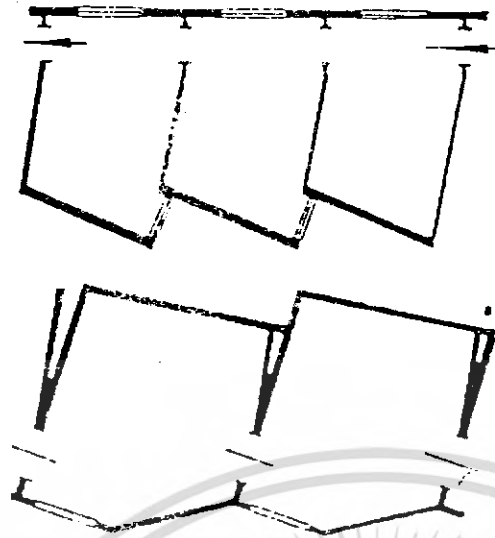
ผังห้องแบบที่ ๕ ปรับปรุงจากแบบที่ ๔ โดยหลบผนังรูปสี่เหลี่ยมที่จำเจเป็นการเปลี่ยนสายตา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน และกักรักบี้เชียงใหม่ ซึ่งเน้นเรื่องกฎเคลื่อนไหวของผู้ชมบนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังห้องแบบที่ ๖, ๗ และ ๘ แสดงให้เห็นการแบ่งห้องด้วยประตูทางเข้า แบบต่าง ๆ หลักสำคัญคือ อย่างปล่อยให้ห้องแสดงโล่งโดยผู้ชมมองเห็นทะลุห้องแสดงจากการโผล่เข้าไปที่ทางเข้าเท่านั้น เพราะวิธีการเช่นนั้นสะดวกในการรักษาความปลอดภัยแต่ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมแต่อย่างใด ทั้งยังเป็นการเร่งเร้าให้อยากเดินดูวัตถุอย่างรวดเร็วด้วยซ้ำ

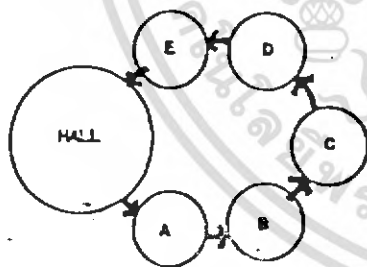

เอกสารผังห้องแบบที่ ๙ แสดงถึงการจัดทางเข้าออกที่เหมาะสมสำหรับห้องหมู่ ๖ ห้อง ๖ ระเบียบด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

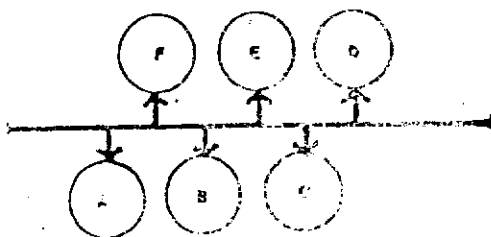
การจัดผ้งห้องแสดงดั่งกล่าว แสดงให้เห็นว่าไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมเสมอไป อาจออกแบบห้องเป็นรูปได้หลายอย่างตามความเหมาะสมของเรื่องราว สภาพภูมิอากาศ และทิศทางของแสงในบางครั้งจำเป็นต้องเปลี่ยนผ้งห้องหลาย ๆ แบบ เพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงความจำเจของรูปแบบ และเรื่องราวที่จัดแสดงโดยไม่ต้องทำแผ่นป้ายประกาศ

รูปแบบการจัดการ เข้าชมนิทรรศการ

ROOM TO ROOM ARRANGEMENT

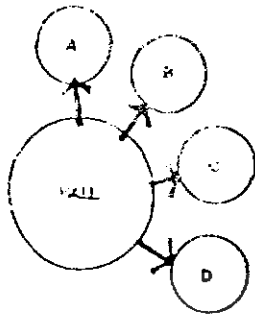
จัดให้ผู้ชมเดินชม เรื่อยไปโดยไม่ย้อนกลับมาทำให้ชมได้ทั่วถึงตามลำดับแต่มีข้อเสีย คือทำให้เบื่อหน่ายง่าย

CORRIDOR TO ROOM ARRANGEMENT

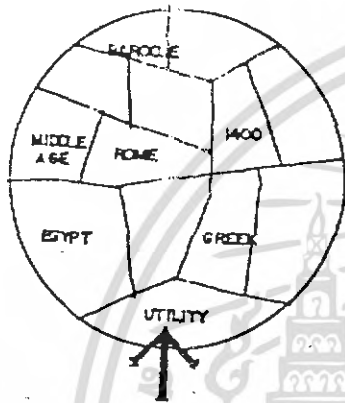
แบบมีทางเดินเป็นทางเดินแยกเข้าห้องแสดงงานแต่ละห้องมีทางเข้าออกโดยตรงไม่ผ่านห้องอื่น ๆ มีข้อเสียทางด้านรักษาความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

HAVE TO ROOM ARRANGEMENT

ตรงกลางเป็นห้องโถงมีห้องแสดงงานอยู่โดยรอบ
เหมาะสำหรับการเข้าชมเป็นกลุ่ม

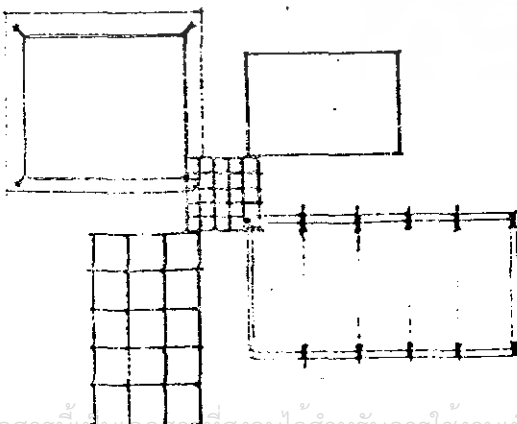

ระบบการจัดแบบแบ่งเขตพื้นที่

๑. การกำหนดพื้นที่ภายในตามลักษณะการแบ่ง
ภูมิประเทศ เช่น ใน BUCKMINSTER
FULLER GEODESIC DOME ระบบการจัด
แสดงเป็นไปตามแบบติดต่อกันเป็นลำดับ

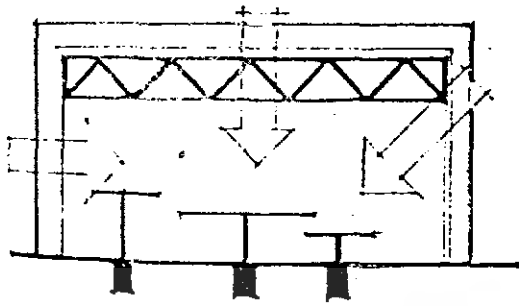

๒. การจัดแสดงตามลำดับ วัน เดือน ปี
(ตามแนวรัศมี) การจัดแสดงทั่วไปจะจัดอยู่ใน
แต่ละช่อง (ตามแนวนอน ตั้ง หรือวงแหวนที่ ๒
หรือที่ ๓) มีการชักนำผู้ชมให้เดินไปตามรัศมี
ของวงกลมที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางร่วมกัน การเข้า
ชมเริ่มจากศูนย์กลาง

๓. การรวบรวมเอาบริเวณต่าง ๆ เข้าด้วยกันเนื้อ
ที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่ต่างกันเพื่อจัดมุง
หมายในการแสดงที่ต่างกัน ซึ่งก็มีวงจรรวมในแต่ละ
ส่วนแล้วรวมเข้าด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. ภายในส่วนจัดแสดงไม่มีโครงสร้างที่เกะกะการ
ใช้โครงสร้างส่วนจัดแสดงที่สามารถปรับระดับ
ได้โดยแท่นเครื่องกลไกอัตโนมัติการจัดแสดง
เข้าได้ทุกทางและใช้แสงไฟฟ้าช่วยเพื่อการปรับ
เปลี่ยนรูปแบบการจัดแสดงในลักษณะต่าง ๆ เพื่อ
ความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของห้องแสดง

๑. SIMPLE CHAMBER คือ ห้องที่มีหน้าต่าง อาจเป็นหน้าต่างสูงหรือมีหน้าต่างด้านหนึ่ง และใช้แสงไฟฟ้าช่วยในการจัดแสดง

๒. HALL WITH BALCONY คือ ห้องแสดงแบบพื้นโล่งเป็นแบบเก่าที่นิยมสร้างกันในยุโรป คือมีห้องโถงชั้นล่างบันไดเข้าไปห้องโถง มองลงมาเห็นข้างล่าง

๓. CLEAR STORY HALL ห้องแสดงแบบห้องประชุมใหญ่

๔. EXHIBITION CORRIDOR ห้องแสดงแบบเฉลียง คือการจัดเฉลียงให้เป็นที่จัดแสดง

๕. SKYLIGHT PICTURE GALLERY คือห้องแสดงภาพเขียนที่ให้แสงธรรมชาติจากหลังคา

๖. ห้องแสดงแบบ CABINETS คือห้องแสดงแบบใช้คิณั่งตลอดคิณั่ง และอีกด้านหนึ่งเป็นหน้าต่าง และใช้ตู้หรือแผงแบ่งเนื้อที่ในห้องแสดง

๗. ห้องแสดงแบบไม่มีหน้าต่าง ปล่อยให้ไว้สำหรับคิดแปลงการจัดแสดงได้ตามต้องการ

ขนาดของห้องแสดง

โดยทั่วไปห้องจัดแสดงควรมีเนื้อที่มาก เพื่อสะดวกในการตกแต่งแบ่งกันเพื่อออกแบบการจัดแสดงขนาดที่ใช้กันทั่วไป ปัจจุบันมีความกว้างตั้งแต่ ๖.๑๒ เมตร (ไม่ควรต่ำกว่า ๖ เมตร) ความยาวอย่างน้อย ๑.๕ เท่าของความกว้าง

ระดับของฝ้าเพดาน ควรพอเหมาะไม่สูง หรือต่ำเกินไป โดยทั่วไปถ้าต้องการแสงธรรมชาติจากหลังคา หรือแสงประดิษฐ์ จะใช้ความสูง = ๕.๔๐ - ๖.๐๐ ม. หรือถ้าต้องการแสดงค้ำข้างควรสูง ๔.๘๐ เมตร และห้องที่มีขนาดเล็กควรสูงไม่ควรต่ำกว่า ๓ เมตร

ปัจจุบันนิยมใช้แสงสว่างประดิษฐ์เข้าช่วย ในการเน้นวัตถุที่แสดงความสูงทั่วไป ประมาณ ๓.๖๐ - ๔.๒๐ เมตร ก็เป็นการเพียงพอ แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงขนาดของวัตถุ และครุภัณฑ์ที่ประกอบในการแสดงด้วย

การสร้างเพดานให้มีความสูงไว้จะสะดวกในการคิดแปลง เช่นในลักษณะ เป็น

เพดานแขวนสามารถปรับระดับความสูงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่ได้จากเพดานแขวนก็คือ สามารถใช้ที่ว่างเหนือเพดานเป็นช่องอากาศ เป็นทางเดินสายไฟ กันแสงที่ไม่ต้องการจากเหนือหัว ช่วยเก็บเสียงสะท้อน

การทำเพดานแขวนจะต้องใช้ความสูงมากขึ้น โดยทั่วไปความสูง ๖ เมตรก็เพียงพอแล้ว แต่ถ้าเป็นห้องที่มีพื้นที่ใหญ่มาก ๆ อาจสูงถึง ๗.๕๐ เมตรก็ได้

เทคนิคการจัดแสดง

เทคนิคการจัดแสดงจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ ในการสร้างความสนใจของผู้ชม เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ได้แก่

๑. การจัดแสดงเพื่อความงาม

นิยมใช้กับการจัดแสดงศิลปวัตถุการจัดวางรูปห้อง การให้สี และแสงสว่างการเน้นความงามของวัตถุ โดยองค์ประกอบจะต้องเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้วัตถุเด่นขึ้น

๒. การจัดแสดงให้ความรู้

เป็นการจัดแสดงที่ใช้คำบรรยายภาพถ่าย ภาพเขียนแผนที่ แผนภูมิ หรือ องค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะให้เรื่องราวแก่วัตถุ การจัดแบบนี้ ความสำคัญจะอยู่ที่องค์ประกอบมากกว่าวัตถุ

๓. การจัดแสดงตามสภาพธรรมชาติ

เป็นการจัดแสดงให้เหมือนจริงตามธรรมชาติมากที่สุด โดยใช้เทคนิคการจัดละครมีทั้งขนาดจริง และขนาดย่อ การแสดงต้องเป็นข้อเท็จจริงทั้งหมด

๔. การจัดแสดงตามสภาพจริง

เป็นการจัดแสดงตามสภาพความเป็นจริงตามบุคคลมีที่ยังเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ อาจจะแสดงกลางแจ้งหรือนำมาแสดงภายในอาคาร การจัดแบบนี้ผู้ชมจะมีความเพลิดเพลินและเรียนรู้ได้โดยง่าย เช่นการแสดงรวบรวมหมู่บ้านต่างๆ มาจัดแสดงตามความเป็นจริง

๕. เทคนิคทางโสตทัศน

มีความสำคัญมากในการจัดแสดงปัจจุบัน เพราะนอกจากใช้ตาดูอย่างเดียวยังสามารถใช้ประสาทส่วนอื่นได้ ช่วยเราให้เกิดความสนใจ เช่นการใช้เสียงประกอบใช้ภาพนิ่งหรือภาพยนตร์ ที่ฉายอัตโนมัติประกอบการแสดง แต่ระวังอย่าใช้มากเกินไปเกิดความพอดีเพราะอาจทำให้เกิดความเพลิดเพลิน จนไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้เลย

การใช้เทคนิคอย่างใดอย่างหนึ่ง จะต้องมียุทธศาสตร์ที่แน่ชัด และเข้าใจหลัก

เอกสารที่แจ้งเอกสารที่แจ้งว่าผู้ปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนด เทคนิคจัดแสดงนิทรรศการ

กำหนดให้เป็นแบบ (INSTRUCTIONAL PRESENTATION) โดยลักษณะการจัดแสดงจะมีทั้งใช้อุปกรณ์ประกอบในการจัดแสดงและแบบที่ไม่ใช้อุปกรณ์ สำหรับอุปกรณ์ในการแสดงนั้นจะมีลักษณะและรูปแบบการใช้งานดังนี้

๑. SCREEN BOARDS ใช้สำหรับแสดงวัตถุที่ต้องแขวนหรือห้อย BOARD นี้จะต้องติดตั้งผนัง และกลางห้องบ้างเป็นบางส่วน ซึ่งติดอยู่กับประเภทวัตถุและลักษณะการวางผังแสดง แต่มีหลักเกณฑ์ว่าส่วนที่ติดผนังจะ มีมากกว่าส่วนที่ลอยตัว เนื่องจากไม่ให้เกิดการอึดอัดเกินไป
๒. PLATES ใช้สำหรับวัตถุที่ต้องวางให้เห็นรูปลอยตัว การติดตั้งมีทั้งแบบติดผนังและลอยตัว
๓. SHELVES ใช้สำหรับแสดงวัตถุขนาดเล็กมาก โดยจัดวางเรียงในตู้ การติดตั้งแบบติดผนังและลอยตัว
๔. วัตถุที่ไม่ต้องการอุปกรณ์ วัตถุบางอย่างสามารถแสดงได้เนื่องจากมีขนาดใหญ่ จะแสดงโดยวางลอยตัวกับพื้น
๕. DISPLAY ใช้สำหรับแสดงวัตถุโดยจัดวาง เรียงในตู้ อาจมีกระจกหรือไม่มีตามความเหมาะสม
๖. SLIDE
๗. TAPE
๘. V.D.O.

การออกแบบตู้แสดง

การออกแบบตู้จัดแสดง เป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในการสร้างสรรค์ในการจัดนิทรรศการ ให้มีประสิทธิภาพ ข้อคำนึงในการออกแบบตู้ให้มีประสิทธิภาพดังกล่าว มีดังนี้

๑. การออกแบบตู้ควรคำนึงถึงความสว่าง ขององค์ประกอบในห้องแสดงซึ่งประกอบด้วยขนาดตู้ การออกแบบและรูปแบบเป็นแผนเดียวกัน สามารถใช้งานได้ตั้งง่ายต่อการรักษา มีความงามพอเหมาะ

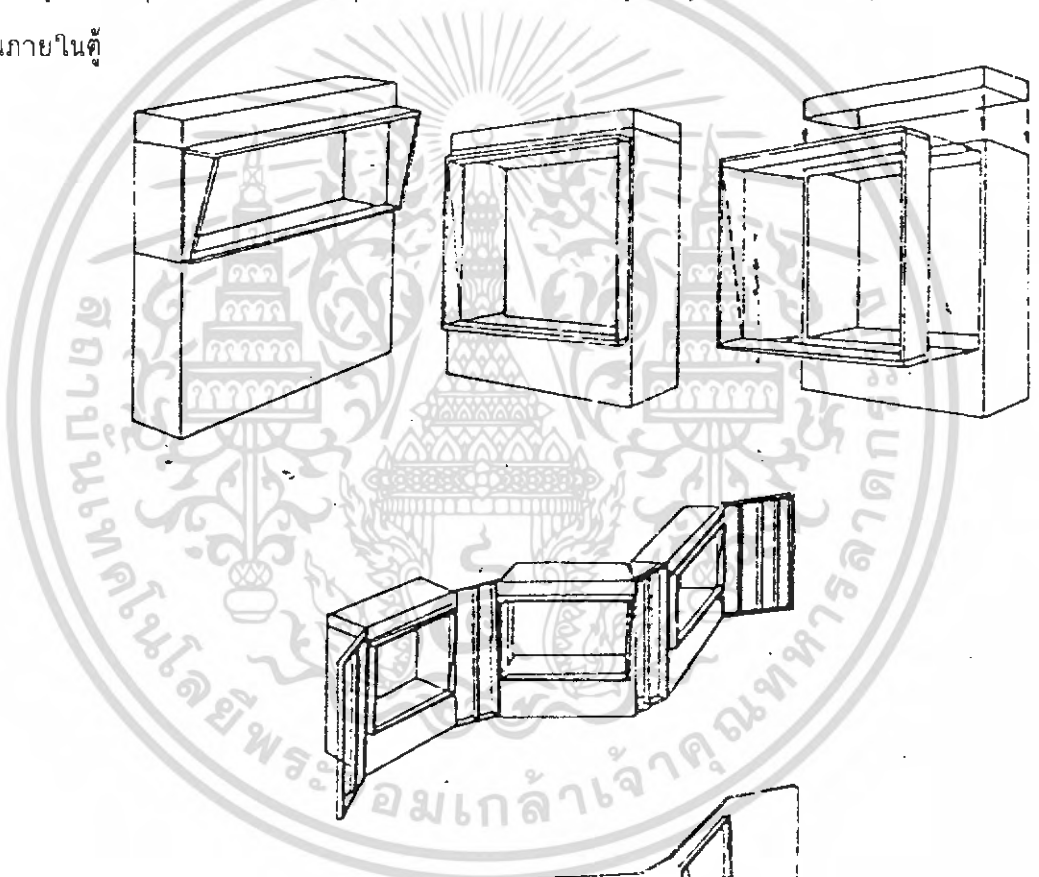
๒. แสงสว่าง ควรติดตั้งแสงไฟฟ้าในด้านแบบของตู้ และวางแผนกระจกกรอง

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ ไม่รับประกันสำเนาผู้ชม และคิดไป เป็นกลุ่มให้เพียงพอสมาชิกสมาชิกไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

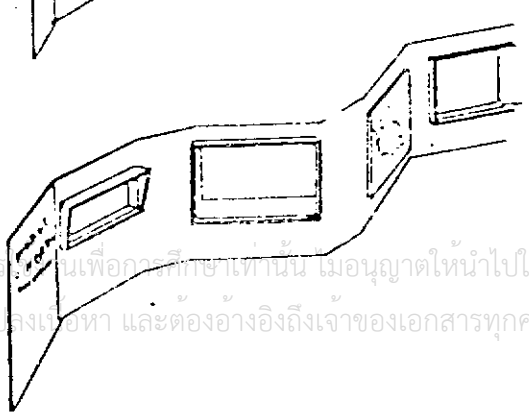
๓. การป้องกันฝุ่นละออง ควรทำให้แน่นหนา เพื่อไม่ให้ฝุ่นละอองหรือแมลงเข้าไปในตัว

๔. การรักษาความมั่นคง และปลอดภัย ตู้จัดแสดงควรวัดความถี่ที่มีคุณภาพดีและใช้กระจกแบบนิรภัย (โพลีกลาส หรือพลาสติกที่มีความสมบัติคงทนและเบา)

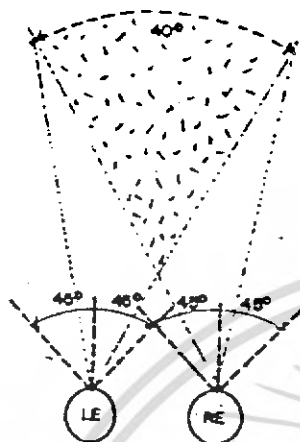
๕. ขนาดตู้ที่เหมาะสม ขนาดของตู้จะแตกต่างกันไปตามขนาดของวัตถุที่จัดแสดงตู้ที่มีขนาดยาวจะมีประโยชน์มาก ความยาวส่วนใหญ่มักจะมีขนาด ๔.๘ ฟุต ลึกอย่างน้อย ๕ ฟุต กระจกสูง ๔ ฟุต ๖ นิ้ว ถึง ๕ ฟุต ๖ นิ้ว ฐานล่างของตู้ควรสูงประมาณ ๒ ฟุต เพื่อให้เด็กเห็นภายในตัว

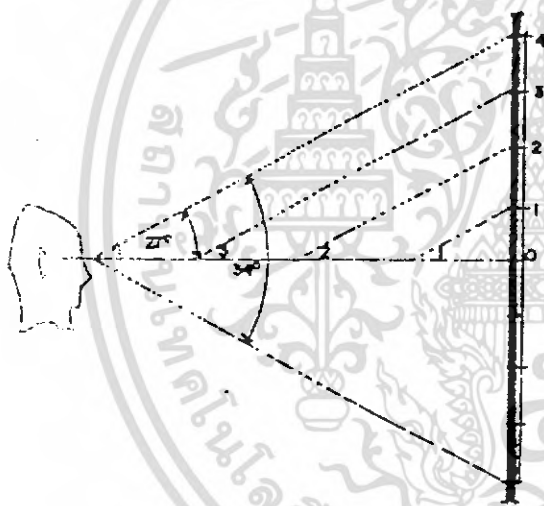
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

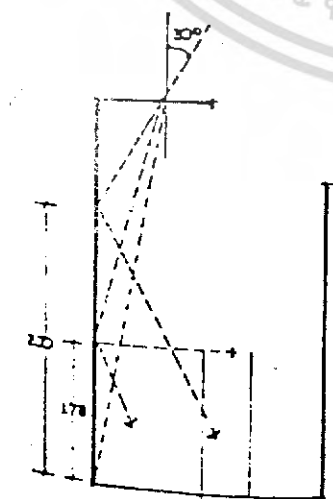
ขอบเขตการมองเห็นของผู้ชม

ก. ขอบเขตการมองเห็นของคนสายตาสายปกติ ที่มีสองตามุมที่สามารถแลเห็นได้ประมาณ ๑๒๐ องศา เมื่อหันศีรษะหรือ ๔๐ องศา โดยไม่หันศีรษะ

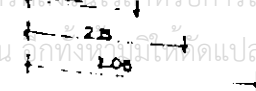

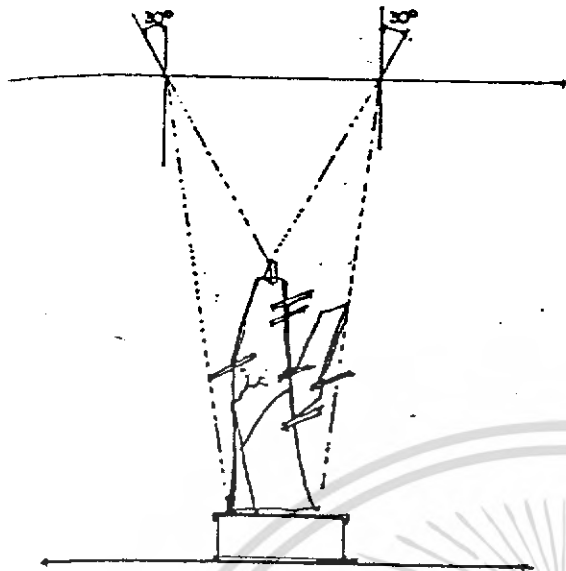
ข. จาก ARCH DATA กำหนดมุมของด้านตั้งของมนุษย์ไว้ ๒๗ องศาไว้ระดับสายตาเป็นมุมมองที่สบายที่สุดโดยไม่ต้องก้มหรือเงย

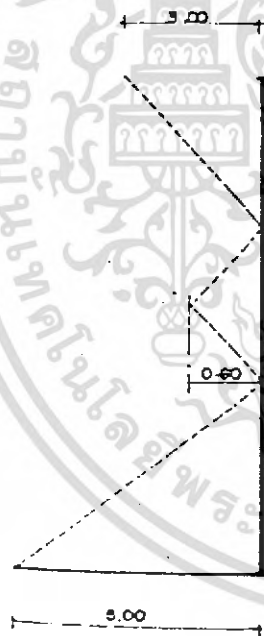
ค. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมุมของแสง ขนาดของห้อง และขนาดของภาพแสดง ระยะภาพดูเพิ่ม ๓๐ ซม. เพิ่มความสูงของภาพทุก ๆ ๓๐ ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. แสดงมุมของแสงที่เหมาะสมกับ
ประติมากรรม

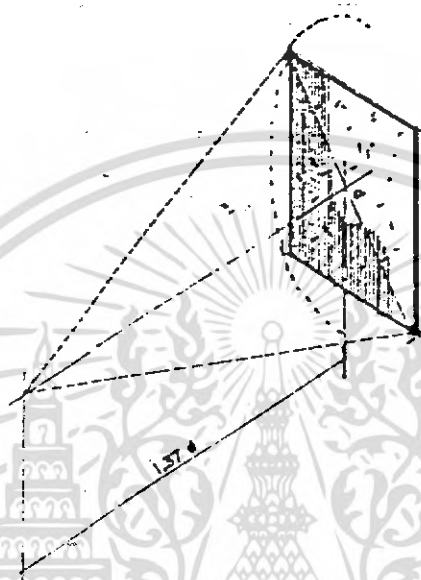

จ. แหล่งเกิดแสงอาจจะมาเบื้องบนหรือ
เบื้องล่างที่เก็บซ่อนไว้อย่างดีการจัด
วางภาพให้พิจารณาเสมือนกับว่าภาพ
นั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนได้ให้เลื่อน
ภาพไปหาตำแหน่งที่จะไม่ให้เกิดการ
สะท้อนแสง ซึ่งจะลดการสะท้อนของ
ภาพได้

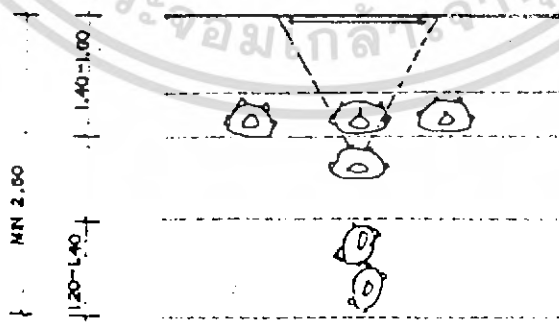
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการดูและมุมมอง

ลักษณะการดูวัตถุที่แสดงในลักษณะต่าง ๆ โดยกำหนดให้ผู้ชมยืนห่างจากวัตถุจัดแสดงจะสามารถหาขนาดพื้นที่ของส่วนจัดแสดงและจำนวนผู้ชมได้

โดยทั่วไปแล้ว การมองโดยไม่เคลื่อนไหวหรือหันศีรษะ จะมีขอบเขตอยู่ระหว่าง ๔๐ องศา ซึ่งสามารถมองได้ครบทั่วภาพ และตำแหน่งที่มองมีระยะห่างจากภาพประมาณ ๑.๕๗ เท่า ของเส้นทะแยงมุมของภาพ

ภายในห้องที่จัดแสดงนิทรรศการ จะต้องมีส่วนที่เพียงพอสำหรับกลุ่มผู้ที่ยืนชมและมีที่สำหรับเป็นทางผ่าน สำหรับผู้อื่นด้วย โดยเฉพาะมุมห้องจะเกิดความแออัดมากไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศของส่วนแสดงงาน

การจัดแสดงควรคำนึงถึงคุณสมบัติ ๓ ประการคือ

๑. เข้าใจในด้านความงาม

ความงามของวัตถุ และองค์ประกอบเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ห้องแสดงที่แห้งแล้ง มักไม่เป็นที่สนใจของผู้ชมมากนัก

๒. เข้าใจให้ความเพลิดเพลิน

ถ้าหากไม่เกิดความเพลิดเพลินในการชมแล้ว ผู้ชมอาจเกิดความเบื่อหน่ายและไม่อยากชมเป็นเวลานาน

๓. เข้าใจให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็น และอยากค้นคว้า

ควรจะมีการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ถ้าหากไม่มีการกระตุ้นแล้ว การแสดงนั้นก็จะไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

การผ่านคลายในการชมงาน

โดยส่วนใหญ่เป็นความจริงว่าการที่ชมการแสดงมักจะเกิดความล้าทางร่างกายขึ้นได้ หลังจากการเดินชมได้สักช่วงเวลาหนึ่ง เนื่องจากการใช้ประสาทมากเกินไป อาจแก้ไขได้โดยวิธี

- พักผ่อนสายตาจากสิ่งที่สดใสด้วยสิ่งที่เย็นลง
- จากที่สว่างไปที่มืด
- จากมุมมองที่แคบไปยังมุมมองที่กว้าง เช่น การนำผู้ชมสัมผัสกับสภาพธรรมชาติรอบ ๆ เช่น สวน น้ำพุ ฯลฯ
- การต้องการพักผ่อนจากการที่ต้องยืน หรือเดินนาน ๆ อาจทำได้โดยจัดให้มีบริเวณที่นั่งพักเป็นจุด ๆ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ความสมดุลทางร่างกายที่อ่อนล้าไปกลับเข้ามาใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. คลังวัตถุ

คลังวัตถุมีหน้าที่ในการเก็บวัตถุที่เหลือจากการแสดงแล้ว และเป็นที่ยกเก็บวัตถุเพื่อการค้นคว้า หรือเก็บวัตถุสำหรับให้ยืม และวัตถุที่ใช้จัดนิทรรศการเคลื่อนที่และกิจกรรมอื่น ๆ และหน้าที่ดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพโดยการจำแนกการเก็บออกเป็นหมวดหมู่ และมีทะเบียนบัญชีที่ถูกต้องเป็นระเบียบ และจะต้องเป็นสถานที่ซึ่งเก็บรักษาวัตถุอย่างปลอดภัยทั้งภัยโจรกรรมและอัคคีภัย หรือทั้งภัยธรรมชาติ

คลังวัตถุมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีเนื้อที่กว้างขวางสามารถควบคุมอุณหภูมิและความชื้นได้ เพื่อสงวนรักษาวัตถุให้คงสภาพอยู่ตลอดเวลา (ปริมาณความชื้นอยู่ระหว่าง ๔๕% ถึง ๖๐%)

โดยทั่วไปขนาดของคลังจะมีพื้นที่ ๒๐ - ๒๕% ของส่วนแสดงงานประตูเข้าออกกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ เมตร และเนื้อที่ออกแบบให้รับน้ำหนักได้ประมาณ ๑๐๐๐ กก/ตร.ม.

การจำแนกแยกประเภทวัตถุในคลัง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของอาคารเพื่อความสะดวกในการสงวนรักษาวัตถุเป็นอินทรีย์วัตถุหรืออนินทรีย์วัตถุได้ถูกต้อง

- การจัดระบบคลัง

โดยปฏิบัติทั่วไปสำหรับพิพิธภัณฑ์หรือศูนย์ขนาดเล็ก มักใช้ระบบคลังกลางวัตถุทุกชนิด ทุกประเภท รวมไว้ที่แห่งเดียวกัน โดยจำแนกเก็บรักษาตามประเภทของวัตถุ

แต่พิพิธภัณฑ์หรือศูนย์ที่มีขนาดใหญ่แล้วจะแยกเป็นสาขาวิชา แต่ละสาขามีแผนกภัณฑารักษ์ และคลังวัตถุสำหรับศึกษาค้นคว้าอยู่ด้วย อย่างไรก็ตามที่ตั้งของคลังควรจะต้องอยู่ใกล้กับนักวิชาการ หรือ ภัณฑารักษ์ และแผนกทะเบียนเพื่อสะดวกในการประสานงาน

หลักสำคัญในการเก็บวัตถุในคลังเก็บของ เหลื่อนั้นจัดออกเป็นหมวดหมู่ ดังต่อไปนี้

ก. เก็บตามประเภท ของวัตถุ

วิธีนี้สะดวกในการควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น และป้องกันรักษามิให้แมลงมาทำลาย

ข. เก็บตามยุคสมัย หรือตามเรื่องราว

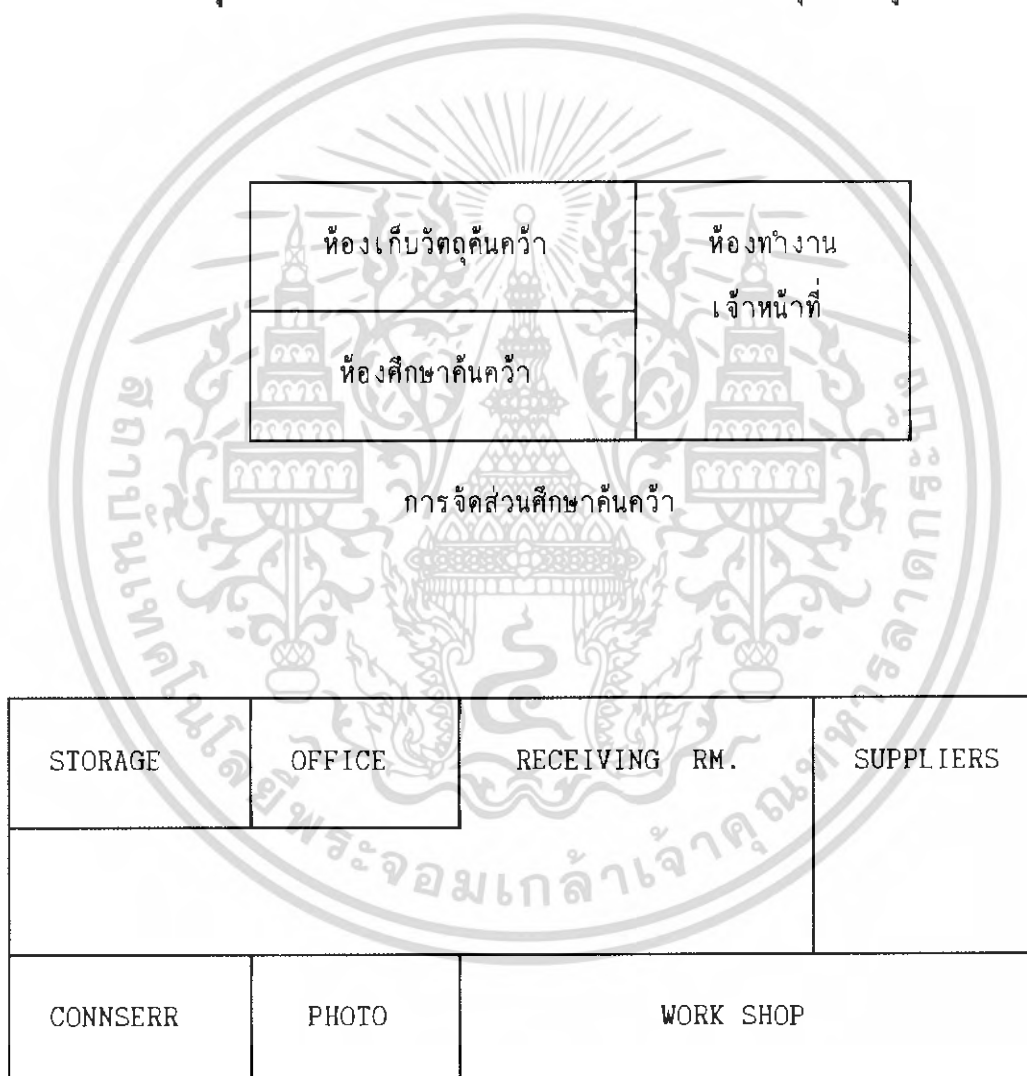
คลังมีค่า อาจเป็นวัตถุที่มีราคาแพง จำเป็นต้องเพิ่มความระมัดระวังอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ว่าทรัพย์สินของกรมศิลปากร ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์คลัง

คลังพิพิธภัณฑ์ จะต้องมียุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่ถูกระบบภัณฑารักษ์ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าจะเก็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งอย่างไร ไม้ม้วนเก็บ หรือพับเก็บเข้าลิ้นชักหรือแขวนเครื่องจักสานจะเก็บอย่างไร เข้าตู้หรือแขวน

นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุอีกด้วย เช่น สัมริด หิน ดินเผา ปูนปั้น ล้วนแต่ต้องเก็บให้ถูกระบบ เพื่อการศึกษาค้นคว้า และสงวนรักษาวัตถุให้คงอยู่ตลอดไป

การจัดสวนทะเบียน และงานอนุรักษ์วัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. หอประชุม

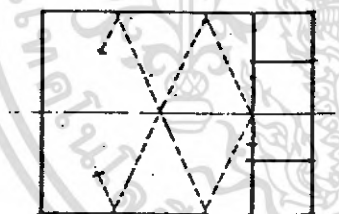
ใช้สำหรับการประชุม แสดงปาฐกถา ฉายภาพยนตร์ และการแสดงบนเวทีซึ่งใช้ผู้แสดงไม่มากนัก และการออกแบบหอประชุม มีข้อควรพิจารณาดังนี้

๑. รูปร่าง และขนาดที่เหมาะสม เพื่อผลในการชมและฟังที่ดี
๒. จัดวางตำแหน่งเพดาน และผนังด้านข้างที่เหมาะสม ทำให้ได้ทิศทางของเสียงตามที่ต้องการ
๓. ลักษณะการจัดตำแหน่งของที่นั่งชมที่ให้ผลในการชมได้อย่างชัดเจน
๔. ขนาดจอเวทีและห้องควบคุม

รูปร่างและขนาดของหอประชุม

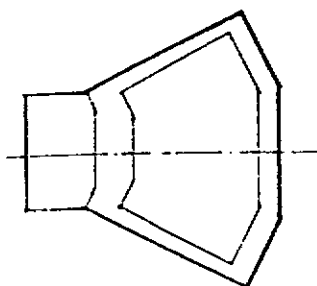
๑. แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า

(RECTANGULAR SHAPE)

เป็นรูปร่างที่ง่ายต่อการออกแบบแต่มีกจะทำให้เกิดเสียงก้อง สามารถแก้ไขได้โดยการกรุผนังและเพดานด้วยวัสดุดูดเสียง หรือทำผนังและเพดานให้ขานานกันไม่เหมาะสมกับผู้ชมจำนวนน้อย

๒. แบบพัด (FAN SHAPE)

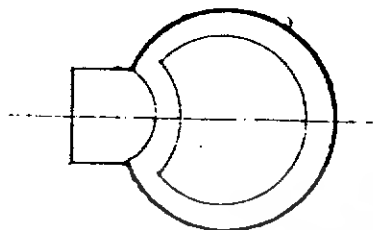

ผนังด้านข้างมีลักษณะที่ผายออก ช่วยในการกระจายเสียงออกไปทั่วถึง ทำให้เกิดลักษณะเสียงใกล้เคียงกันทั้งหอประชุม แต่ควรระวังไม่ให้ผลต่าง ๆ ของระยะกำเนิดเสียงเกิน ๖๕ ฟุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
จะทำให้เกิดเสียงก้องได้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. แบบวงกลมหรือวงรี

จะทำให้เสียงรวมกันเป็นจุด ๆ หนึ่ง
ไม่สามารถกระจายอย่างสม่ำเสมอ
สามารถแก้ไขได้โดยใช้ผนังที่มีส่วนโค้ง
นูนออกมาเพื่อช่วยได้ เพื่อแก้ปัญหา
SOUND FOCUS

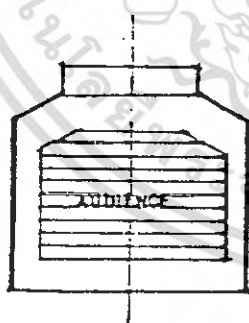

หอประชุมที่กว้างและตื้นจะดีกว่าแคบและลึก อัตราส่วนระหว่างความกว้างต่อ
ความยาว โดยทั่วไปอยู่ในระหว่าง ๑/๒ หรือ ๑/๑.๒

ลักษณะการจัดที่นั่งในส่วนผู้ชม

โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น ๓ แบบ คือ

๑. COMMON ONE BANK (แบบ CONTINENTAL)

- เป็นการจัดที่นั่งแถวเดียวตลอดมีทางเดิน
ผู้ชม ๒ ข้าง ซึ่งไม่ควรกว้างต่ำกว่า
๑.๕๐ เมตร (ตามเทศบัญญัติ) เหมาะ
สำหรับหอแสดงขนาดเล็ก แบ่งออกเป็น
๒ แบบคือ

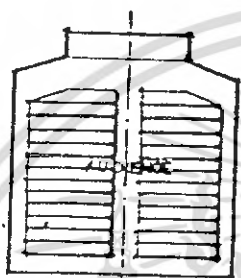
- STRAIGHT ROW เป็นแบบแถวเดียวตลอด มีข้อเสียต่อคนนั่งแถวริมต้องเอียง
คอมองเวที

- COURVE ROW เป็นแบบแถวโค้ง (รัศมีอย่างน้อย ๖ เมตร) แบบนี้ดีกว่าแบบ

แรก เพราะผู้ชมทั้งหมดได้รับความสะดวกสบายทั่วถึงกัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองแบบ ถ้าใช้หอประชุมกว้างแล้วจะไม่เหมาะสม เพราะที่นั่งในแต่ละแถว ยาวมาก คนที่นั่งกลางจะเข้าออกลำบาก ระหว่างแถวควรกว้างอย่างน้อย ๐.๘๐ เมตร แต่ละแถวจำนวนที่นั่งไม่เกิน ๑๔.๒๐ ที่

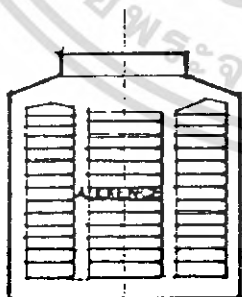
๒. TWO BANK ROW

- เป็นแบบที่จัดที่นั่งออกเป็น ๒ ตอนโดยมีทางเดินด้านข้าง ๒ ทาง และตรงกลาง ๑ ทาง ซึ่งเปลืองเนื้อที่ใช่สอย แต่บรรจุกันได้มากกว่าแบบนี้นิยมใช้ในโรงมหรสพในประเทศไทย (ทางเดินกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร) แบ่งออกเป็น ๒ แบบคือ

- STRAIGHT ROW มีผลเสียเช่นเดียวกับแบบ COMMON ONE BANK แต่บรรจุกันได้มากกว่า แต่ละแถวมี ๒ ตอน แต่ละตอนมีเก้าอี้ไม่เกิน ๑๒ ที่
- CURVED ROW ดีกว่าแบบแรก และผู้ชมได้รับความสบายกว่า

๓. THREE BANK ROW

- เป็นแบบที่จัดแถวในแต่ละแถวออกเป็น ๓ ตอน แต่มีการเดิน ๒ ทางเท่านั้น เพราะที่นั่งด้านข้างติดกับผนังด้านข้าง การจัดแบบนี้ใช้กับหอการแสดงขนาดใหญ่ ทางเดินกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร แบ่งออกเป็น ๓ แบบ คือ

- STRAIGHT ROW แบบที่นั่งตอนริมไม่สบาย เพราะต้องนั่งเอียงตัว
- STRAIGHT GENTRE SIDE แบบที่ไม่ค่อยดี เช่นเดียวกับแบบแรก
- CURVED ROW เป็นแบบที่ดีที่สุด เพราะที่นั่งได้รับความสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทที่นั่ง สามารถแบ่งออกเป็น

๑. แบบ TRADITIONAL SEATING เป็นการจัดที่นั่งเก้าอี้แบบพับได้ เสียพื้นที่ประมาณ ๐.๖๕ - ๐.๗๕ ตารางเมตร/ที่นั่ง
๒. แบบ CONTIENTAL SEATING เป็นการจัดรูปแบบที่นิยมในยุโรปแต่ละแถวไม่จำกัดจำนวนเก้าอี้ แล้วแต่ความสะดวกสบายของผู้ใช้ เก้าอี้ที่ใช้เป็นแบบพับไม่ได้ ระยะเก้าอี้ ๐.๘๐ - ๑.๐๕ เมตร

ประเภทของพื้นที่บริเวณที่นั่ง

๑. พื้นราบ (LEVEL FLOOR)
๒. ขึ้นบันได (STIEPET FLOOR) จัด SPACING บนพื้นเอียงลำบากกว่าแบบแรก
๓. พื้นเอียง (SCOPPERD FLOOR) การจัดแบบนี้ทำให้ทุกคนในแถวมองเห็นถนัด (ในช่วง ๗ แถวแรก พื้นไม่ต้องเอียง)

การจัดระดับที่นั่ง

ในหอประชุมจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องยกระดับที่นั่ง เพื่อประโยชน์ในการมองเห็น และการฟังที่ชัดเจนโดยตรง เพื่อไม่ให้มีการบังกันระหว่างผู้นั่งแถวต่อแถว ควรจัดพื้นที่ให้มีมุมเอียงไม่น้อยกว่า ๘ องศา แต่ไม่ควรเกิน ๓๐ องศา โดยพื้นที่เริ่มเอียงถ้าไกลจากเวทีมากเท่าใด ความเอียงของแถวหลังก็น้อย

ถ้ามีความลาดเอียงมาก จะทำให้หอการแสดงนั้นจุคนได้น้อย และสิ้นเปลืองแต่ถ้าพื้นที่จำเป็นต้องเอียงมาก ๆ ควรทำเป็นขั้น ๆ

ในการจัดที่นั่งเราอาจจะจัดที่นั่งให้เบียดกันเพื่อให้ด้านหลังสามารถมองข้ามศีรษะผู้ชมในแถวในแถวหน้าได้ ดังนั้นจึงไม่สามารถจะกำหนดมุมลาดเอียงได้แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของพื้นลาด

สามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ได้ดังนี้

๑. ลาดทางเดียว (SINGLE SLOPE) ควรมีที่นั่งเกิน ๒๒ แถว อาจจะมีคนได้ประมาณ ๒๐๐ คน จอควรมีความกว้าง ๓.๖๕ - ๔.๕๐ เมตร ขอบล่างควรสูงกว่าพื้น ความสูงระดับพื้น ๐.๘๐ เมตร ที่นั่งแถวแรกห่างจากจอ ๒.๑๐ เมตร ส่วนความลาดแถวที่ ๑ - ๗ ไม่จำเป็น ควรลาดตั้งแต่แถว ๗ ขึ้นไป มีความแตกต่างของระดับประมาณ ๗.๕ ซม./แถว

๒. ลาดสองทาง (DOUBLE SLOPE) พื้นชนิดนี้ควรสูงกว่าแบบแรก คือสูงประมาณ ๒.๑๐ เมตร ความลาดที่ทางเข้าเวทีทำเป็น SLOPE ไม่นิยมทำเป็น STEP จะทำความลาดไปถึงเวทีและยกเวทีเป็น PLATE FORM ต่างหากก็ได้

๓. ลาดสองทางมี STADIUM เฉพาะ STADIUM นั้นจะต้องยกพื้นขึ้นให้สูงพื้นศรีษะซึ่งควรมีความอย่างน้อย ๒.๑๐ เมตร และความลาดบน STADIUM เห็นมุมไม่เกิน ๓๕ องศาที่ได้ประมาณเท่ากับทางลาดทางเดียว

สรุป หอแสดงขนาดเล็กใช้ SINGLE SLOPE

— หอแสดงขนาดกลางใช้ DOUBLE SLOPE OR DOUBLE SLOPE WITH STADIUM

— หอแสดงขนาดใหญ่ใช้ DOUBLE SLOPE WITH STADIUM

— ขนาดของจอภาพยนตร์เวที และห้องควบคุมจอภาพยนตร์

จะมีความเท่ากันขึ้นอยู่กับสัดส่วน ซึ่งสัมพันธ์กันตั้งแต่ชนิดของฟิล์มที่ใช้ ระยะของแต่ละแถวถึงจอรวมกัน อีกทั้งความกว้างของแต่ละแถวด้วย สำหรับฟิล์มภาพยนตร์ ๓๕ มม. จะมีความกว้างของจอมากที่สุด ๑๒ เมตร สัดส่วน สูง/กว้าง = ๑/๑.๓๗

แต่ความกว้างของจอที่ดีที่สุด คือ ๐.๕ ถึง ๐.๘ เท่า ของระยะห่างจากจอถึงที่นั่งแถวสุดท้าย ในการติดตั้งจอภาพยนตร์ต้องคำนึงถึงผลที่ได้จากทัศนวิสัย ซึ่งได้แก่มุมมองที่เห็นภาพในจอทั้งทางตรง และด้านข้าง มุมที่จัดว่าเป็นภาพได้ดีที่สุด คือ ๖๐ องศา ในแนวตั้งที่มุมบนของจอกับระดับผู้ดูแถวหน้าสุด (รูปตัด) และมุม ๓๕ องศา(แปลน) ความสูงของจอจากพื้นที่อยู่ระหว่าง ๑.๕๐-๑.๘๐ เมตร ระหว่างจอกับผนังด้านหลังไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร

เวที

จาก ARCH DATA กำหนดความกว้างต่ำสุดของเวที เพื่อใช้แสดงดนตรี (เนื่องจากเป็นความกว้าง ซึ่งรองจากการแสดงละคร) ไม่เท่ากับ ๑๐ เมตร

อัตราส่วนของเวที ความกว้าง/ลึก = ๑.๔ : ๑

ดังนั้นขนาดเวทีที่ได้มาตรฐานต่ำสุดคือ ๑๐ : ๗ เมตร

อัตราส่วนความสูง ความสูง/ความกว้าง ๓ : ๔

เพราะฉะนั้น ความสูงที่เหมาะสม = ๗.๕ : ๑๐ เมตร

ห้องควบคุม

- ห้องควบคุมจะต้องมี – ความสูงจากพื้นถึงเพดาน ไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร
- ความสูงของศูนย์กลางลำแสงของเลนส์กว้าง ฉายมาถึงพื้นที่นั่งผู้ชมแถวสุดท้าย เท่ากับ ๒.๒๕ เมตร
- ความยาวของห้องควบคุมสำหรับ ๒ กล้องไม่น้อยกว่า ๕ เมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๓.๕ เมตร ระยะศูนย์กลางเลนส์ถึงกล้อง เท่ากับ ๒ เมตร
- ห้องควบคุมต้องอยู่ตรงกลางของห้องประชุม
- มุมกดไม่มากกว่า ๘ องศา เงยไม่น้อยกว่า ๓ องศา สำหรับจอโค้ง
- มุมกดไม่มากกว่า ๑๒ องศา เงยไม่น้อยกว่า ๕ องศา สำหรับจอแบน ไม่เช่นนั้น ภาพจะ เกิดเป็นรูปสี่เหลี่ยมคางหมูอาจแก้ไขได้โดยเอียงจอไปด้านหลัง (ไม่มากกว่า ๑/๓ ของเส้นตั้งฉากกับพื้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมเสียงในหอประชุม

การควบคุมเสียงหอประชุมมีความจำเป็นมาก นอกจากจะป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกแล้ว คือการปรับสภาพห้องให้มีเสียงสะท้อน และดูดเสียงให้พอเหมาะพอดีจะขาดหรือเกินไม่ได้ คือสภาพของหอประชุมควรจะไม่มีการสะท้อนมากเกินไป หรือไม่มีเสียงสะท้อนเลย โดยหลักการแล้วจะคำนึงถึงความถี่ของเสียงเป็นหลัก ความถี่ของเสียง (REVERBERATION) ดังกล่าวเป็นค่าที่ได้มาจากค่าความถี่ของเสียง เสียงที่เปล่งออกมาจะถูกกำหนดให้ดังถี่ของเสียงเป็นพลังงานเสียงที่กระจายออกไปอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง อัตราการแผ่กระจายของเสียงน้ำจะเท่ากันทุกทิศทางของห้อง เมื่อคลื่นเสียงจะกระทบกับผาผนัง คลื่นเสียงบางส่วนก็จะแทรกซึมเข้าผนังไป และเสียงบางส่วนก็สะท้อนกลับมาเป็นดังความถี่ของเสียง สภาพของเสียงในหอประชุมที่ดี และไฟเราไม่ควรทำให้เสียงถูกดูดไปทันที ควรจะมีเสียงก้องกังวาน อยู่ระยะหนึ่งที่เหมาะสม ดังนั้นการออกแบบหอประชุมควรคำนึงถึงการสะท้อนเสียงได้ นอกจากจะดูดซับเสียงเพียงอย่างเดียว

ค่าแห่งเวลาความถี่ของเสียง (REVERBERATION TIME) เป็นตัวเลขทดสอบของการออกแบบห้องที่ต้องการควบคุมเสียงทุกชนิด โดยคิดเป็นสูตรง่าย ๆ คือ

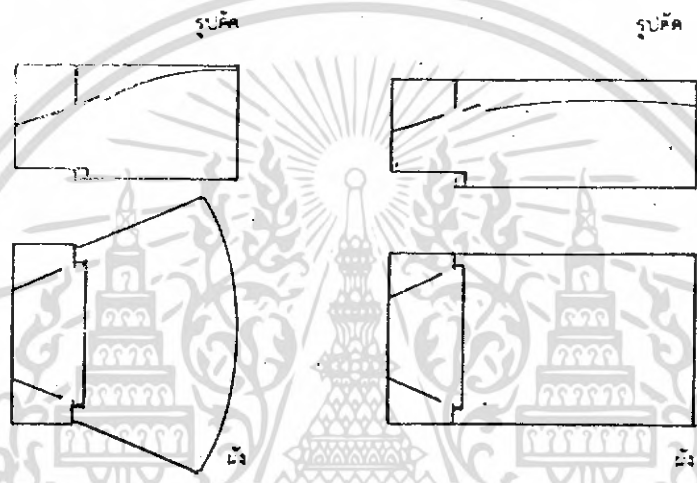
$$F = C/2L \text{ โดยที่ } C = \text{ความเร็วของเสียง} = ๓๔๔ \text{ เมตร/วินาที}$$

และ L คือขนาดของห้องเป็นเมตร การกำหนดค่าความถี่ของเสียงขึ้นอยู่กับประเภทของการใช้สอย โดยปกติค่าการก้องกังวานของดนตรีคลาสสิกจะอยู่ประมาณ ๐.๕ วินาที สำหรับหอประชุมสำหรับบรรยายควรกำหนดให้ค่าความถี่ของเสียงอีกระดับหนึ่ง เพื่อให้เสียงคำพูดชัดเจนนั่น ซึ่งส่วนใหญ่ค่าความถี่ของเสียงในหอประชุมโดยเฉลี่ยประมาณ ๐.๔ วินาที การสร้างสภาพการสะท้อนเสียงในหอประชุมเป็นเรื่องสำคัญมาก และการสะท้อนนั้นขึ้นอยู่กับวัสดุห้อง เพอร์นิเจอร์ภายในห้อง ฝ้าเพดาน พรม ฝ้าม่าน ขนาดและปริมาตรของห้อง ลักษณะของลำโพง และตำแหน่งของที่นั่งฟัง

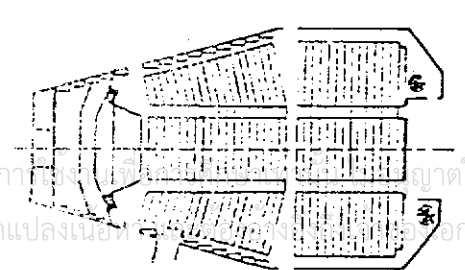
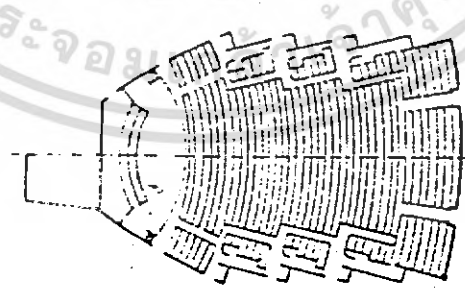
การออกแบบรูปร่างหอประชุม

ในทางทฤษฎีข้างต้น การออกแบบรูปทรงของห้องมักนิยมทำห้องเป็นลักษณะสี่เหลี่ยมคางหมู หรือแบบรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่สำคัญ คือ การจัดหลังคาให้เป็นสัดส่วนให้เป็นตัวสะท้อนลดหลั่นกันไป โดยถือเอาระยะห่างจากเวทีเป็นเกณฑ์

ลักษณะของผังหอประชุมรูปพัด และรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

สัดส่วนตามมาตรฐานของห้อง คือ อัตราว่างระหว่างความสูงเพดานต่อความกว้าง ความยาวห้องได้มีนักวิจัยหลายคนได้ทำการศึกษพบว่าสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด คือ ค่าสัดส่วน ๒ : ๓ : ๕

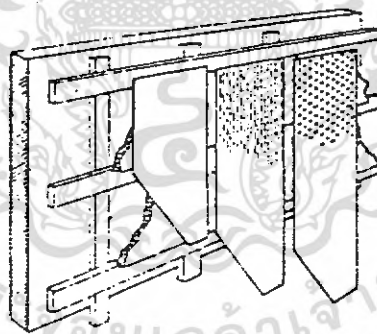
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในเท่านั้น กรุณาอย่าเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันได้มีการพัฒนาแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการควบคุมเสียงได้ดี วิธีเหล่านี้อาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. ประเภทติดตั้งวัสดุดูดเสียงและวัสดุเสียงสะท้อน
๒. ประเภทการติดตั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์

๑. การติดตั้งวัสดุดูดเสียง และวัสดุสะท้อนเสียง

การเลือกใช้วัสดุที่หาง่าย ๆ และมีความงามทางสถาปัตยกรรมด้วย ปัจจุบันวัสดุที่นิยมมาใช้มากคือ โครงเคร่าไม้อัด ขนาด ๑๐ มม. และบุด้วยวัสดุดูดเสียง ทับเข้าไปซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งแผ่น ACOUSTIC BOARD และ PARTICLE BOARD ที่ออกแบบมาสำหรับดูดเสียงโดยเฉพาะ ในบางโอกาสวัสดุที่สะท้อนเสียงอาจทำให้ดูดเสียงได้ เช่นการแขวนแผ่นไม้อัดด้วยสปริงให้ยืดหยุ่นได้ ก็มีสมบัติดูดเสียงได้ดีถ้าความถี่ของเสียงใกล้เคียงกับการยืดหยุ่นของไม้

การทำเคร่ากับบุวัสดุซับเสียงที่ผนังห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของวัสดุรับเสียง

๑. PREFABRICATED ACOUSTIC UNITS เป็นวัสดุดูดเสียงที่สำเร็จรูปรวมทั้ง ACOUSTIC TILE มักทำให้เป็นแผ่น ๆ และเจาะรูพรุน ๆ

๒. ACOUSTIC PLASTER AND SPRAY-ON MAT เป็นวัสดุที่ประกอบด้วยรูพรุน POROUS และพวกพลาสติก หรือวัสดุที่มีใยผสมกับ BINDER AGENTS ใช้พ่นด้วยกระบอกฉีดหรือฉาบ

๓. ACOUSTIC BLANKET เป็นวัสดุพวก BLANKET ส่วนใหญ่ทำด้วย MINERAL หรือ WOOD WOOL , GLASS FIBER ฟูหรือ HAIR FELT

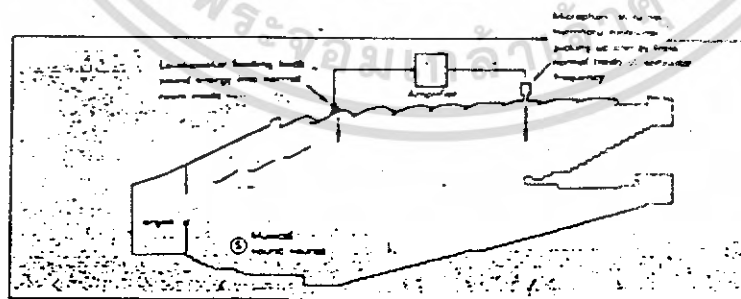
นอกจากการสะท้อนเสียง และการดูดซับเสียง แล้วยังจะต้องคำนึงถึงสภาพของเสียงอีกมากมาย เช่น จุดบอดของเสียง (DEAD SPOT) การสะท้อนกลับไปมาทางเดียว (ROOM FLUTTER) ความชัดเจนของเสียงแต่ละเสียง การควบคุมขนาดห้องไม่ให้เกิด STANDING WAVE เป็นต้น

๒. การติดตั้งระบบควบคุมเสียงโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบันสามารถนำวิธีการวิเคราะห์ สภาพที่แท้จริงของหอประชุมหรือหอดนตรีได้ ทั้งในระหว่างการก่อสร้างหรือตกแต่งหรือในการแก้ไขภายหลัง เครื่องมือระบบนี้เป็นระบบไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีชื่อว่า เทครอน ทีอีเอฟ ซีสเต็ม ๑๐ (TECRON TEF SYSTEM 10) เป็นกล่องขนาดประมาณ ๕๐ * ๒๐ * ๔๕ ซม. มีแป้นพิมพ์ติดพับเก็บได้ มีจอภาพสำหรับแสดงผลการวิเคราะห์ทั้งเครื่องหนักเพียง ๑๘ กิโลกรัม ซึ่งเครื่องนี้เป็นผลพลอยได้จากผลงานวิจัยทางทหารของห้องปฏิบัติการวิจัย เครื่องยนต์ไอพ่นแห่งแคลิฟอร์เนีย เทคนิคการวิเคราะห์ คลื่นเสียงนี้เรียกว่า "การกวาดของสเปกตรัม" คือเครื่องนี้จะแปลงเสียงสั้นๆ ออกมา เสียงนี้จะสะท้อนไปมาในหอประชุมที่กำลังทดสอบและท้ายสุดกลับเข้าไมโครโฟนของเครื่องทดสอบ จากนั้นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องติดไมโครโฟนจะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบเสียงที่รับกลับมากับเสียงดั้งเดิมในแง่ของความถี่ และในแง่ของเวลาที่ใช้เดินทางแต่ละครั้ง เรียกว่า เวลาหน่วงหรือ DELAY TIME จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยอาศัยไมโครคอมพิวเตอร์ผลลัพธ์ขั้นสุดก็ออกมาทางจอภาพเป็นภาพสามมิติ บอกทันทีว่าส่วนขาดเกินในเรื่องสะท้อนเสียงหอประชุมแห่งนั้นเกิดความถี่เท่าไร และมีขนาดเท่าไร

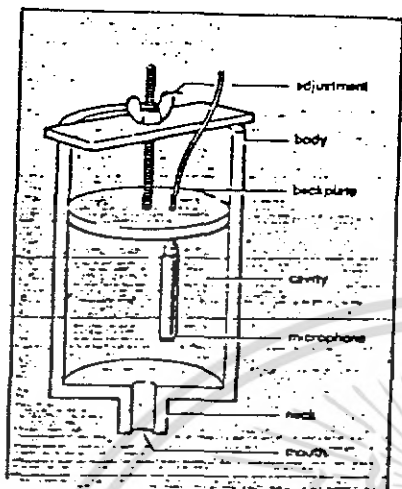
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การควบคุมเสียงในระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นระบบที่เอื้ออำนวยต่อการปรับแต่ง ให้เหมาะสมกับดนตรี และการแสดงทุกชนิดช่วยให้หอประชุมสามารถทำหน้าที่ได้เอนกประสงค์ เช่น หอดนตรี ซิลวาฮอล เป็นหอดนตรีที่ออกแบบสำหรับใช้กับระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะระบบหอดนตรีแห่งนี้เป็นระบบที่ประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกเป็นระบบเสริมความกังวาน ASSISTED RESONANCE ใช้ไมโครโฟน ๕๐ ตัว แต่ละตัวบรรจุอยู่ในท่อที่ถูกปรับให้รับความถี่เฉพาะในช่วงแคบ ๆ ไมโครโฟนเหล่านี้ป้อนด้วย แอนปริไฟเออร์ ๔๕ ตัว ไมโครโฟนและลำโพงแขวนอยู่บนโครงสร้างใหญ่ ที่เป็นเสมือนโครงของตะกร้าที่อยู่ด้านบนเหนือบริเวณที่นั่งฟังการเสริมความกังวานระบบนี้มีผลเสมือนการขยาย ขนาดของหอดนตรีให้กว้างขึ้น โดยการเพิ่มค่าเวลาของความกังวานให้กับเสียงในช่วงความถี่ ตั้งแต่ ๑๒๐๐ เฮิรตซ์ ลงไปถึง ประมาณ ๓๐๐ เฮิรตซ์ ซึ่งเป็นช่วงที่หูคนเรามีความพิถีพิถันกันมาก ส่วนอีกระบบหนึ่งของระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นระบบสะท้อนเสียงเทียม ที่เรียกย่อๆ ว่า อีอาร์อีเอส (ERES) แบบนี้ใช้ไมโครโฟนตัวเดียว แขวนอยู่บริเวณข้างบนบริเวณหน้าวงดนตรี ไมโครโฟนนั้นไปป้อนแอมปริไฟเออร์ชุดหนึ่งที่มีทั้ง อีควอไลเซอร์ ระบบหน่วยเวลาแบบดิจิทัลและไปยังลำโพงจำนวนหนึ่งซึ่งวางไว้ตามจุดยุทธศาสตร์ต่าง ๆ หน้าที่ระบบนี้เป็นการสร้างเสียงสะท้อนเทียมให้เกิดขึ้น ก่อนที่เสียงสะท้อนจริงจะมาถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การควบคุมเสียงโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ที่แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไมโครโฟนที่บรรจุอยู่ในท่อที่ถูกปรับให้รับ
ความถี่ในช่วงแคบ ๆ และแขวนอยู่บนโครง
สร้างหลังคา

นอกจากการควบคุมเสียงทั้งสองระบบดังกล่าว ยังมีระบบควบคุมเสียงโดยอาศัย
จิตวิทยาด้วย เช่น การควบคุม โทนสีภายในหอประชุมให้เกิดความรู้สึกว่าอบอุ่นเมื่อเป็นสี
แดงหรือสีเหลือง หรือโทนสีจะทำให้ผู้ฟังมีความรู้สึกตัวคนตรีดีขึ้นหรือการใช้โทนสีมืดทำให้รู้สึก
เคร่งขมึนมีสมาธิที่ดี

สรุปลักษณะ ของหอประชุม

๑. มีสัดส่วนที่ถูกต้องตามมาตรฐานการจัดวางกำแพง และ เวกที่ให้เหมาะสมที่จะ
ทำให้ทิศทางของเสียงตามที่ต้องการมากที่สุด ซึ่งอัตราส่วนนั้นไม่อาจตายตัวแน่นอนขึ้นอยู่กับ
กับการจัดขนาดของแฉกที่หนึ่ง และระบบเครื่องเสียงที่นำมาใช้

๒. การจัดวางตำแหน่งเก้าอี้ภายในหอประชุมให้ใกล้กับเวกที่มากที่สุด

๓. มีการป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกดีพอเพียง แล้วโครงสร้างของหอประชุม
ต้องแข็งแรง และไม่ควรมีเชื่อมติดเนื้อเดียวกัน เพราะเกิดการก้อง เช่นเดียวกับการ
ก้องของระฆัง

๔. กำหนดบรรยากาศและแสงสว่างให้เหมาะสม เพื่อผลทางจิตวิทยาหอ
แสดงที่มีรูปคล้ายพัด (FAN SHAPE PLAN) จะเป็นรูปแบบที่ดีที่สุด เพราะผนังด้านข้างที่

ผายออกทำหน้าที่เป็นฉากสะท้อนเสียงได้ดี จะช่วยสะท้อนเสียงไปสู่ด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบแสงสว่างในส่วน AUDITORIUM

หลักเกณฑ์ในการให้แสงสว่างภายใน AUDITORIUM มีอยู่ ๓ วิธี คือ

๑. VISIBILITY การมองเห็น
๒. DECORATION การตกแต่ง
๓. MOOD อารมณ์

๑. VISIBILITY สิ่งสำคัญที่สุดคือ ต้องไม่ให้เกิดแสงสว่างในบริเวณที่ไม่ต้องการเท่าบริเวณที่ต้องการได้รับแสง การใช้แสงสว่างเพียงให้พอมองเห็นที่นั่งอ่านรายการแสดงได้เท่านั้น ไม่ควรให้เกิดเงาจึงนิยมซ่อนดวงไฟหรือใช้ไฟที่มีแสงอ่อนติดอยู่ใต้เพดานให้แสงผ่านรูเล็ก ๆ หรือผ่านช่องบนเพดานแสงสีขาวดีที่สุด ซึ่งอาจจะให้เป็นแสงสลัว ๆ และคนดูมองไม่เห็นดวงไฟ

จุดสำคัญของ AUDITORIUM ที่จะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับเรื่องแสง คือเวทีแสงบนเวทีจะมีความสว่างมากกว่าบริเวณผู้ชม และแสงสำหรับฉากควรมีแสงสว่างน้อยที่สุด การวางไฟอีกวิธีหนึ่ง คือการสร้างเพดานและผนัง ให้อยู่ในรูปของขอบมีลักษณะ V-SHAPE การวางไฟจะวางไปตามขอบของ V-SHAPE ซึ่งอยู่บนเพดานแสงจะต้องทำมุมเพื่อไม่ให้แสงสะท้อนกลับไปยังจอได้ ขอบที่ใกล้กับจอควรมีสีดำหรือเทาเพื่อลดการสะท้อนของแสง

นอกจากนี้ ควรจัดแสงสว่างพิเศษเพื่อความปลอดภัย เช่น ตามริมเก้าอี้ หรือแนวทางเดินเพื่อให้แสงสว่างเฉพาะพอมองเห็นทางเดิน หรือข้างบันไดเท่านั้น และตามประตูทางออกทุกๆ บาน ต้องมีแสงไฟอยู่ข้างบน อันเป็นข้อบังคับในเรื่องการป้องกันอัคคีภัย

๒. DECORATIVE LIGHTING

แสงไฟตกแต่งเป็นส่วนในการตกแต่ง AUDITORIUM ไปในตัวแลการที่แสงไฟให้ความสว่างและทำให้เกิดบรรยากาศที่สวยงามดึงดูดความสนใจโดยอาศัยหลักดังนี้

- การให้แสงสว่างที่กำแพง เพดาน PROSCENIUM ควรทำให้แสงไฟกลม
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 กลิ่นกับผู้ชม มีความสว่างพอและสีที่ใช้ควรจะช่วยส่งเสริมสีของผนัง หรือเพดาน ให้เด่นชัด
 ไม่วาทกรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เพิ่มแสงสว่างเฉพาะตรงจุดที่สำคัญตามโครงการตกแต่งหรือต้องการให้เด่น เช่น ตามช่องกำแพง หรือเครื่องประดับที่ทำมาใช้
- โคมไฟที่ใช้ตกแต่ง เช่น โคมระย้า เป็นการให้แสงสว่างโดยตรง โคมเหล่านี้ต้องสวยมาก และไม่ควรให้แสงสว่างมากเกินไปจนทำให้เกิดความรำคาญ อาจซ่อนดิ่งไฟเพื่อให้แสงสว่างฉายไปยังเพดานหรือผนังอย่างเดียว การให้แสงสว่างเข้มเป็นแห่ง ๆ จะต้องใช้ DIMMER

๓. MOOD

ยังไม่มีกำหนดที่แน่นอนลงไปได้ว่า การให้แสงสว่างใน AUDITORIUM ที่จะทำให้เกิดอารมณ์ เป็นอย่างไร โดยทั่วไปมักจะให้แสงสว่างจากหน้าเวที (FOOT LIGHT) โดยเปลี่ยนสีไปมาต่าง ๆ กัน ดังนั้นฉากเพดานมักจะใช้สีกลางเพื่อรับแสงที่ส่องออกจาก FOOT LIGHT นี้

ในการดำเนินงานให้ได้ผล มีสิ่งที่จะต้องเป็น ๒ อย่างคือ ดวงไฟที่ซ่อนไว้เป็น FOOT LIGHT ควรคุมสีสำคัญไว้ ตัวผนังและเพดาน เป็นสีที่เป็นกลางเพื่อรับแสงที่มาจากดวงไฟเหล่านั้น

เสียงในห้อง ปาฐกถา - ฉายภาพยนตร์

ความบกพร่องของเสียงในห้องประชุม หรือ ห้องปาฐกถา เกิดจาก

๑. เสียงอูโหมซ หรือเสียงก้อง (ECHO)
๒. เสียงรวมเป็นจุด
๓. เสียงกระซิบ
๔. จุดอับเสียง
๕. เสียงสะท้อนกลับไป - มา

เสียงเดินทางไปถึงผู้ฟัง ๒ วิธีคือ

๑. เสียงที่เดินทางโดยตรง
๒. เสียงที่เดินทางโดยการสะท้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงอุโมง หรือ **เสียงก้อง (ECHO)** ถ้าระยะทางของเสียงห่างกัน ๖๕ เมตร ซึ่งเป็นเวลาต่างกัน ๐.๖๐ วินาที ทำให้เสียงตรงถึงผู้ฟังก่อน และเสียงสะท้อนถึงภายหลังจึงเกิดเสียงก้อง อากาการก้องจะรุนแรงมากถ้าหากห้องเป็นส่วนเว้า แต่จะรู้สึกน้อยลงถ้าพื้นห้องเป็นส่วนนูน เนื่องจากเสียงสะท้อนเบนไปทางอื่น

เสียงรวม เป็นจุด เกิดจากฝาของเพดาน และส่วนอื่น ๆ เป็นส่วนเว้าจะทำให้เสียงรวมกันเป็นจุด ๆ หนึ่ง แก้ไขได้โดยใช้ผิวนูน เนื่องจากผิวนูนมีคุณสมบัติกระจายเสียง

เสียงกระซิบ เกิดจากเสียงที่ออกจากผู้พูดไปปะทะขอบของผนัง เว้าแล้วสะท้อนกลับมายังผู้พูดอีก ทำให้เสียงที่ดังออกมาทางลำโพงเกิดเป็นเสียงกระซิบ

จุดอับเสียง เกิดจากพื้นเว้าที่เสียงทางตรงและเสียงสะท้อนไปไม่ถึง สำหรับห้องที่มีขนาดใหญ่มาก ๆ มักจะเกิดขึ้น

การสะท้อนกลับไป-มา มักจะเกิดกับห้องที่มีกำแพงขนานโดยเฉพาะห้องยาวจะยิ่งสังเกตเห็นมากขึ้น ถ้าผนังคู่หนึ่งเป็นวัสดุสะท้อนเสียงมาก อีกคู่หนึ่งเป็นวัสดุทึบเสียง ถ้ากำแพงเหล่านี้มีห่างกันตั้งแต่ ๕๐ นิ้วขึ้นไป การสะท้อนไป-กลับ จะยิ่งค่อบห่าง เช่น เสียงดังเป็นจังหวะแล้วค่อย ๆ หายไป แต่ถ้ากำแพงชิดกันอาการสะท้อนจะถี่และหายไปเร็วขึ้นการสะท้อนกลับไปมานี้มักจะเกิดกับห้องที่มีพื้นและผนังสะท้อนมาก เช่น เพดานโอบกปูน พื้นหินขัด ผนังที่มีหน้าต่าง ประตูม่าน แก้ไขได้โดยเปลี่ยนวัสดุ เพื่อไม่ให้เกิดกำแพงคู่ โดยอย่าใช้วัสดุประเภทเดียวกัน หรือกำแพงจะแบ่งเป็นกำแพงทะแยงหรือมีม่านบัง เสียงก็จะลดน้อยลง

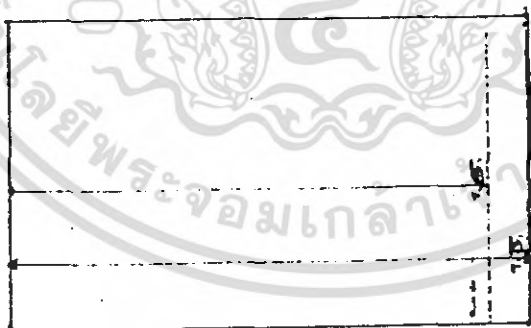
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบการฉายภาพยนตร์

ระบบการฉายที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ตามมาตรฐานชนิดของ FILM จะมีความกว้างขนาด ๘, ๑๖, ๓๕ และ ๗๐ มม. แต่ที่ใช้ในโรงละครส่วนมากคือ ๑๖ และ ๓๕ มม. ขนาด ๑๐ มม. ใช้สำหรับภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์หรือการโฆษณา สำหรับขนาด ๓๕ มม. จะมีคุณภาพดีกว่าเพื่อการชมที่ชัดเจนในเรื่องขนาดและสีสรรบางครั้งก็มีการใช้ระบบ ๗๐ มม.

อัตราส่วนของจอภาพยนตร์

จอภาพยนตร์จะมีสัดส่วนที่พอเหมาะกับระบบการฉายภาพยนตร์อย่างเช่นระบบ ๓๕ มม. ขนาดที่เหมาะสมควรเป็น ๑ : ๑.๓๗ หรือภาพยนตร์ต่างประเทศ ควรมีขนาด ๑ : ๑.๖๕ เพื่อเพิ่มตัวอักษรแปลไต๋ภาพ

ภาพแสดงสัดส่วนของจอภาพยนตร์แบบต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบป้องกันอัคคีไฟ (FIRE PROJECTION) สำหรับ AUDITORIUM

AUDITORIUM เป็นสถานที่ชุมนุมชน วัสดุจำพวกฉาก พรหมเก้าอี้ อาจเกิดไฟไหม้ได้ง่าย ภาพยนตร์ หรือ SLIDE อาจเกิดไฟฟ้าช็อต ความร้อนจากแสงไฟหรือขีปนุหรือที่อาจเป็นเหตุของการเกิดไฟไหม้ได้

บริเวณที่ควรป้องกันมากที่สุดคือ

- เเวที
- ฉาก
- ห้องใต้ดิน
- ห้องคนตรี
- คลังพัสดุ
- ห้อง CONTROL
- บริเวณที่นั่งผู้ชม
- ห้องเครื่องยนตร์ เช่น เครื่องกำเนิดไฟฟ้า และเครื่องทำความเย็น
- ห้องแต่งตัว

การควบคุมและป้องกัน

- โครงสร้างอาคารควรเป็นวัสดุทนไฟ
- วัสดุที่ใช้ตกแต่ง เช่น ฉากม่าน และสิ่งตกแต่งต่าง ๆ ควรเป็นวัสดุทนไฟ ทนความร้อน คือ ไม่ลุกลามเป็นเปลว ควรไม่มีเกรียม มีรัศมีเป็นวงขยายไม่เกิน ๕" และเมื่อถูกเปลวไฟ ควรจะดับภายใน ๒ นาที คือหยุดการไหม้เกรียม
- เเวทีแสดงควรมีฉากทนไฟ (FIRE CURTAIN) ทำด้วยวัสดุทนไฟแบบแผ่นแข็ง หรือม้วนไว้ก็ได้ เช่น ฉาก ASBESTOS หรือผ้าหนา ๆ ชุบน้ำยาทนไฟสำหรับปล่อยลงมากระหว่างเวทีที่นั่งผู้ชมขณะที่ผู้ชมกำลังพยายามรีบออกจากสถานที่ ขณะเกิดไฟไหม้
- ส่วนเหนือเวทีควรติดต่อดับเพลิงอัตโนมัติ (DRENCHER) ปล่อยน้ำลงมาบนเวทีเพื่อดับเพลิงและลดความร้อนแก่ฉาก พร้อมกับมีสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ด้วย
- เเวทีที่แสดงควรมีปล่องควันและ GAS ออกมาในขณะที่เกิดเพลิงไหม้เพื่อป้องกันการลุกลามของไฟ ความร้อน และ GAS จะได้พุ่งออกไปก่อนที่เพลิงจะลุกลามต่อไป
- เเวทีแสดง ห้องแต่งตัว ห้องวัสดุต่าง ๆ ควรมีหัวต่อท่อดับเพลิงอัตโนมัติ (SPRINKLER HEAD) ที่จะปล่อยน้ำออกมาเป็นฝอยคลุมบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ และอัตโนมัติจะเกิดสัญญาณแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงทราบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางออกฉุกเฉินสำหรับ AUDITORIUM

จะต้องมีอย่างเพียงพอ และเปิดง่าย มีอัตราส่วนดังนี้

จำนวนคน	ทางออกฉุกเฉิน
๑ - ๖๐	๑
๖๑ - ๖๐๐	๒
๖๐๑ - ๑๐๐๐	๓
๑๐๐๑ - ๑๕๐๐	๔
๑๕๐๑ - ๑๙๐๐	๕
๑๙๐๑ - ๒๐๐๐	๖
๒๐๐๑ - ๒๒๕๐	๗
๒๒๕๑ - ๒๕๐๐	๘
๒๕๐๑ - ๒๗๐๘	๙

ช่องทางออกฉุกเฉินทุกช่อง ต้องจัดตัวอักษรโดยขนาด ๖ นิ้ว สูงจากระดับพื้น ๖ - ๘ นิ้ว เห็นได้ง่ายและมีแสงเรืองให้เห็นข้อความในที่มืด

การทำให้เกิดเรื่องแสงมีหลัก ๒ ประการ

- ใช้ไฟฟ้า
- ใช้ไฟจากแบตเตอรี่ให้ตลอดเวลา แม้ขณะที่ไฟฟ้าขัดข้อง

นอกจากนี้ตามเหล็บบมุ่ม หรือที่ซับซ้อนควรมีลูกศรนอกทิศทางออกไปสู่ทางใหญ่ ควรมีแสงไม่มีแก้วสีเสริม หรือมีของเกะกะ เป็นอันตราย ตรงที่เป็นบันไดหรือขึ้นควรมีทำให้สังเกตเห็นได้ง่าย เช่น ใส่ไฟไว้ หรือ ทาสีขาว

การจัดที่นั่งกันบูหรือ โดยการทำโลหะ เป็นถ้ำภายในบรรจุทรายสำหรับดับกันบูหรือ ควรมีฝาปิดเรียบร้อย จัดวางไว้ตามจุดต่าง ๆ ให้ห่างจากเครื่องประดับ หรือสิ่งต้องแขวนนอกจากนี้ตลอดเวลาการแสดง ควรมีเจ้าหน้าที่ดับเพลิงที่มีความชำนาญประจำ ๑ คน

วัตถุไวไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงไม่ควรนำมาเก็บไว้ใน AUDITORIUM และตามบริเวณหลังฉากเวที ควรงดสูบบุหรี่เด็ดขาด และต้องให้เจ้าหน้าที่ดับเพลิงของทางการเข้าไปตรวจดูความเรียบร้อยอยู่เสมออย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. ห้องบรรยายสาธิต (ห้องสไลด์มัลติวิชั่น SLIDE MULTIVISION ROOM)

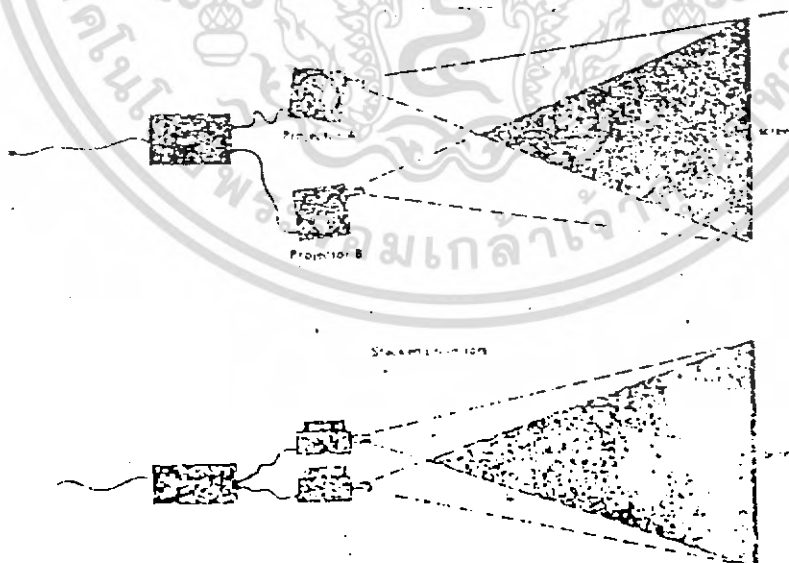
ปัจจุบันสไลด์มัลติวิชั่น มีบทบาทเป็นอย่างมากในต่างประเทศ โดยเฉพาะในวงการโฆษณา และการประชุมนานาชาติ เป็นลักษณะการเสนอภาพหลายภาพบนจอเดียวกัน ซึ่งสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้ายชมภาพยนตร์ แต่จุดเด่นของสไลด์มัลติวิชั่น

ประการแรก เห็นจะอยู่ที่สามารถใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้ามาประกอบได้อย่างกว้างขวาง

ประการที่สอง คือ ขั้นตอนการผลิตที่สะดวก

ประการที่สาม ก็คือ ความประทับใจที่ผู้ชมจะได้รับจากความเป็นธรรมชาติของภาพต่าง ๆ ที่สามารถคัดเลือกจากการสะสมภาพเก่า ๆ ได้ ภาพที่ผู้ชมได้เห็น อาจสร้างความสัมพันธ์ขึ้นในใจของผู้ชมเอง ซึ่งจะโยงไปถึงความรู้สึก ความคิด ความประทับใจ และความจำซึ่งภาพที่เสนอที่ละภาพจะไม่ให้ลักษณะเหล่านี้

การเสนอภาพสไลด์มัลติวิชั่น โดยทั่วไปมักจะใช้ ๓ จอ เพราะจะให้แนวขาวที่ได้สัดส่วนกับสายตาผู้ชม หรืออาจจะใช้เพียง ๒ จอก็ได้ และอาจใช้เครื่องสไลด์เท่ากับจำนวนจอภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโปรแกรมของผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอหลายภาพ บนจอภาพเดียว อาจใช้เครื่องฉายสองเครื่องหรือมากกว่า และจะต้องใช้คู่กับเครื่องเลื่อนภาพ (DISSOLVE UNIT) ลักษณะการวางเครื่องมี ๒ แบบคือ แบบขนานกัน และแบบตัวซ้อนกัน

ลักษณะของการจัดภาพให้ปรากฏบนจอภาพนั้น ได้มีผู้วิจัยพบว่าผู้ชมจะชมจะชอบ ให้ภาพบนจอด้านซ้ายเป็นภาพให้ความรู้สึกว่ายาคือหนึ่ง และ เป็นภาพคุ้นเคยมาก่อนส่วนภาพบนจอ ด้านขวาเป็นภาพที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและภาพที่ไม่คุ้นเคยและการจัดโปรแกรมภาพให้เกิด การเรียนรู้ในลักษณะที่แปลกตาน่าชม อาจจัดทำได้หลายลักษณะ เช่น

๑. เสนอภาพส่วนรวมทั้งหมดในจอภาพหนึ่ง และ เสนอเฉพาะรายละเอียดแต่ละ งวดในอีกจอภาพหนึ่ง
๒. เสนอภาพเป็นลำดับขั้นให้ความรู้สึกว่าการเคลื่อนไหว (ANIMATION) โดยเฉพาะกับภาพสิ่งที่เคลื่อนไหวได้
๓. การเสนอภาพสองภาพคู่กัน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบศิลปะ สถาปัตยกรรม หรือ เรื่องราวในประวัติศาสตร์
๔. การเสนอภาพสิ่งที่เกิดก่อนและหลัง เทียบเคียงกัน เช่น การสร้างบ้านแปลง เมืองของเมืองในยุคแรกและยุคหลัง
๕. ภาพไดอะแกรมของสิ่งของกับภาพถ่ายของสิ่งของนั้น
๖. ภาพจริงบนจอภาพหนึ่ง เทียบกับข้อมูลสถิติบนอีกจอภาพหนึ่ง
๗. ภาพแผนที่กับภาพถ่ายจากอากาศในภูมิประเทศเดียวกัน
๘. การเสนอภาพลักษณะภายในอาคาร ราชวัง ฯลฯ กับรูปแบบที่มองเห็นหน้า จากภายนอก

การเสนอสไลด์มัลติวิชั่นจะเป็นการสร้างสภาพการณ์การเรียนรู้ หรือจะให้ข้อมูลแรงกระตุ้นความบันเทิงได้ผลดีแค่ไหนย่อมขึ้นอยู่กับการบันทึกเสียงที่สัมพันธ์นั้นๆ ด้วย ซึ่งจะต้องควบคุมให้สัมพันธ์และต่อเนื่องกันเป็นอย่างดี โดยจะต้องเขียนเนื้อหาอย่างละเอียดซึ่งจะไม่ทำให้สับสน

การจัดห้องบรรยายฉายสไลด์

ห้องฉายสไลด์ควรเป็นห้องที่ทุกคนในห้องสามารถมองเห็น และอ่านชื่อเรื่อง และตัวอักษรได้ชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปเราสามารถจัดห้องที่เป็นห้องเรียนและห้องประชุมให้เป็นห้องฉายสไลด์แม้ว่าจะไม่สมบูรณ์แบบนัก สิ่งสำคัญคือ ควรเป็นห้องที่ควบคุมแสง อุณหภูมิและระบายอากาศได้พอสมควร

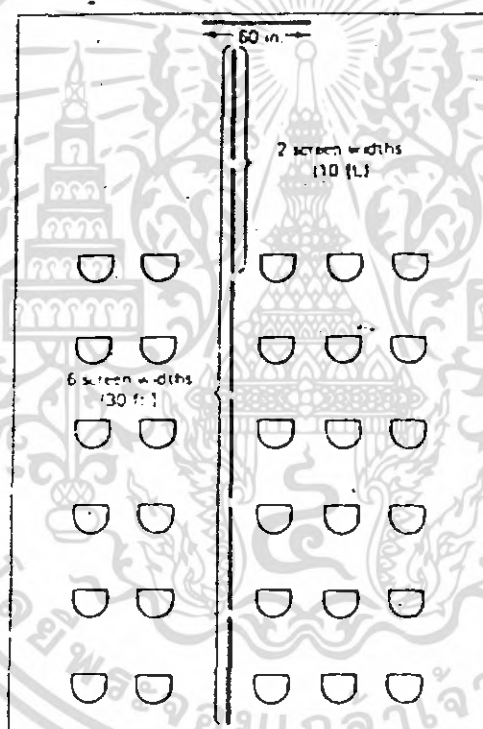

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้งจอภาพและ เครื่องฉายสไลด์

การตั้งจอภาพควรตั้งตรงกลาง หรือมุมห้องตั้งกล่าวความสูงของภาพบนริมสุดไม่ควรเกิน ๓๐ องศา กับศีรษะของผู้ชมแล้ว ส่วนล่างของจอภาพก็ควรอยู่ในระดับเดียวกับกับศีรษะผู้ชม ซึ่งจะอยู่ระยะ ๔ ฟุตจากพื้น สำหรับผู้ชมเก้าอี้ทั่วไป

ตำแหน่งเครื่องฉายสไลด์และจอภาพ

การติดตั้งเครื่องฉายถึงจอภาพใช้หลักง่าย ๆ ในการหาระยะระหว่างเครื่องฉายถึงจอภาพโดยหาระยะของไฟกึ่งของเลนส์ด้วย ๑๐ เช่น เครื่องฉายสไลด์ที่ใช้เลนส์มีทางยาวไฟกึ่งยาว ๘๕ มม. จะฉายภาพบนจอที่กว้างยาว ๓ ฟุต โดยตั้งเครื่องฉายห่างภาพราว ๘.๕ ฟุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดระเบียบภายในห้องบรรยายสาธิต

เนื่องจากมีความจำเป็นในการสร้างความบันเทิงมีง่ายต่อความเข้าใจที่ดี จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้เทคนิคของเสียงประกอบด้วย ซึ่งเทคนิคในปัจจุบันสามารถสร้างระบบเสียงรอบทิศทางขึ้น และได้รับความนิยมมากอย่างรวดเร็วหรือแม้แต่ภาพยนตร์เก่า ๆ เสียงประกอบ หรือดนตรีที่เป็นระบบโมโนก็สามารถแปลงเสียงเป็นระบบสเตอริโอรอบทิศทางได้ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้เรียกว่า SURROUND SYEREO SYNTHESIS อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบด้วย เครื่องขยายเสียง ลำโพง วงจร หน่วยเวลา (DELAY NET WORK) ค่าปรับระดับความถี่เสียง (EQUALIZERS) ลักษณะของการทำงานคือ การทำให้เกิดเสียง ๒ ด้าน คือ เสียงที่เกิดทางด้านผู้ฟัง ๑ ด้าน และพร้อมๆ กับเกิดทางด้านหลังอีก ๑ ช่องเสียง (ONE CHANEL FROM BEHIND) และระบบสมบูรณ์ยิ่งขึ้นจะประกอบด้วย ๓ ช่องเสียง คือเพิ่มอีก ๑ ช่อง คือช่องสำหรับเสียงทุ้มเพิ่มเติม (ADDITIONAL SUBWOOFER) ซึ่งระบบเหล่านี้มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องตลาดเมืองไทย

ลักษณะของ เซอร์ราวด์ซาวด์

ลักษณะของระบบเสียงนี้ เป็นการกำหนดทิศทางของเสียงอันเป็นเสียงที่เกิดรอบตัวผู้ฟังเหมือนเข้าไปนั่งในเหตุการณ์ ระบบเสียงในโรงภาพยนตร์ที่ได้มีการจัดเตรียมเพื่อใช้ระบบเสียงคอลป์สเตอริโอ (ระบบเทคนิคการลดเสียงรบกวนและลดความเพี้ยน) โดยจะให้ความรู้สึกต่อผู้ฟังว่าเสียงต่าง ๆ นั้น เกิดจากทิศทางต่าง ๆ พร้อมกับการทำ เอฟเฟคท์ (EFFECT) เสียงให้สอดคล้องกับภาพที่ปรากฏได้โดยความสามารถทั้งหมดเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้ลำโพงจำนวนมากที่ถูกต้องวางไว้ ณ ตำแหน่งต่าง ๆ โดยรอบลักษณะการทำงานมีดังนี้

๑. การกำหนดตำแหน่งลำโพงเพื่อให้เสียงสอดคล้องกับภาพตำแหน่งของลำโพง ๓ ตัว (คือ ด้านซ้าย, กลาง และขวา รวมทั้งลำโพงด้านหลัง)

๒. การส่งเสียง เลียนแบบภาพที่ปรากฏ โดยลำโพงทุกตัว ส่งเสียงต่างๆ (เช่น เสียงลมพัด, เสียงฝน, เสียงคลื่น) เพื่อสร้างบรรยากาศของอารมณ์ หรือความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สุพรรณไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ว่าอยู่ในสถานที่ต่างๆ (เช่น อาคารโบราณสถาน, วัด)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. เสียงที่แสดงการเคลื่อนไหวในลักษณะเคลื่อนไหว ซึ่งวัตถุเคลื่อนไหวด้วยความรวดเร็ว เช่นการชนข้างที่วิ่งไล่กันอย่างเมามัน

๔. เสียงที่เกิดในเวลาเดียวกัน ทั้งด้านซ้ายและด้านขวาหรือข้างหน้าและด้านหลัง เสียงดนตรี และเสียงซาวด์เอฟเฟกต์ เสียงการสนทนา และเสียงแบกราวด์ (BACKGROUND) จะเห็นได้ว่าการเสนอเรื่องราวโดยใช้ภาพประกอบระบบเสียงรอบทิศทางซึ่งจะเห็นได้ว่า จะทำให้ได้รับความตื่นเต้น และเพิ่มความสนใจและประทับใจมากขึ้นกว่าการฉายสไลด์ ระบบธรรมดา

ส่วนสำหรับการจัดวางผังห้องให้คำนึงเช่นเดียวกับการออกแบบหอประชุมใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. ห้องสมุด

ห้องสมุด เป็นองค์ประกอบที่เสริมให้โครงการมีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ โดยจัดการบริการทางวิชาการ และการศึกษาข้อมูลข่าวสารด้านวัฒนธรรม โดยเป็นแหล่งให้ การศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งนอกชั้นเรียน เป็นการพัฒนาประชาชนซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติที่สำคัญ ให้มีมาตรฐานทาง วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนความรู้ การรู้จักตนเอง

การวางตำแหน่งห้องสมุดภายในศูนย์ ควรคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าออก และการติดต่อภายในเพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้ ภายในห้องสมุด นอกจากจะมีหนังสือ และ นิตยสารแล้ว ยังมีการฉายภาพนิ่ง วีดีโอ สำหรับบริการด้วย

การจัดห้องสมุด

การจัดวางห้องสมุดควรคำนึงถึงความสะดวกแก่ประชาชนที่เข้าไป และการ ติดต่อกภายในที่สะดวก

ข้อควรคำนึงถึงในการออกแบบห้องสมุด

- การให้แสงสว่างอย่างสม่ำเสมอ
- มีการควบคุมอุณหภูมิ เพื่อรักษาสภาพหนังสือ
- ตำแหน่งที่ตั้งควรให้มีความเสี่ยงรบกวนน้อยที่สุด
- สามารถขยายตัวได้เมื่อมีหนังสือเพิ่ม
- มีการควบคุมดูแลการเข้าออกห้องสมุด

อุปกรณ์และ เครื่องใช้สำหรับห้องสมุด

- ชั้นวางหนังสือ มีการเรียงตามฝาห้อง จัดเป็นหมวดหมู่ ซึ่งทำให้ บรรณารักษ์ มีโอกาสควบคุมโดยทั่วถึง ระยะห่างระหว่างชั้น ๑.๕ เมตร ผู้ใช้จะหยิบสะดวก
- ชั้นวารสารควรอยู่ใกล้ทางเข้า หรือเป็นที่คนเข้าถึงง่าย
- ชั้นหนังสืออ้างอิง และวางหนังสือหายาก ควรอยู่ใกล้บรรณารักษ์ เพื่อ จะได้ให้คำอธิบาย หรือคำแนะนำ แก่ผู้ใช้
- โต๊ะบรรณารักษ์ เป็นสถานที่ที่ผู้มาติดต่อ และขอยืม คั้นหนังสือควรอยู่ ใกล้ทางเข้า-ออก

- ตู้บัตรรายการ ควรอยู่ในที่เห็นง่ายจากทางเข้า อยู่ระหว่างหนังสือทั่วไป และหนังสืออ้างอิง และควรอยู่ใกล้กับบรรณารักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงสิ่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนแสดงหนังสือใหม่ หรือเรื่องราวที่สนใจ ควรอยู่ตรงข้ามกับทางเข้า-ออกให้ผู้ผู้ใช้เห็นทันที เมื่อเข้าห้องสมุด
- โถ้ะอ่านหนังสือควรจัดไม่แน่นจนเกินไป ให้แสงสว่างพอเหมาะระยะห่างโถ้ะประมาณ ๑.๕๐ - ๑.๕๐ เมตร
- อุปกรณ์โถ้ะตา อาจเก็บไว้ในตู้ใกล้กับบริเวณเจ้าหน้าที่บรรณารักษ์
- เครื่องถ่ายเอกสารควรอยู่บริเวณบรรณารักษ์ เพื่อให้การบริการสะดวก

ขนาดครุภัณฑ์ของห้องสมุด

๑. ชั้นวางหนังสือทั่วไป สูง ๒.๑๐ - ๒.๑๕ เมตร
ลึก ๐.๒๐ - ๐.๓๐ เมตร
๒. ชั้นวางวารสาร สูง ๑.๐๕ เมตร
กว้าง ๐.๕๐ - ๐.๕๒ เมตร
ลึก ๐.๔๐ - ๐.๔๕ เมตร
๓. โถ้ะอ่านหนังสือ ขนาดทั่วไป ๐.๗๖ - ๐.๘๐ * ๑.๕๐ - ๒.๓๐ เมตร
สูง ๐.๗๕ เมตร
๔. ตู้บัตรรายการ ประกอบด้วยลิ้นชักขนาดมาตรฐานสำหรับใส่บัตรรายการ มีความกว้างของตู้ประมาณ ๐.๘๒๕ เมตร ความสูงขึ้นอยู่กับจำนวนลิ้นชัก ซึ่งหนังสือ ๑ เล่ม ต้องการบัตรรายการ ๓ ใบ

การให้แสงสว่างสำหรับห้องสมุด

๑. แสงสำหรับส่องตรง เช่นสปอตไลท์ ไว้สำหรับเน้นส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่นหนังสือใหม่ หรือผลงานอื่นๆ ไม่เหมาะกับการใช้อ่านหนังสือ
๒. แสงจากโคมที่ผ่านวัสดุกรองแสง เป็นแสงกระจายที่ไม่เกิดเงา
๓. แสงชนิดซ้อมไฟใต้เพดานหลายดวง เป็นแสงกระจายที่ไม่ทำให้เกิดการ

สะท้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้วางใจใช้ประโยชน์ด้านการค้า

๔. แสงจากโคมไฟ ชนิดสะท้อนเพดานก่อนลงส่วนล่าง ไม่ทำให้เกิดเงา

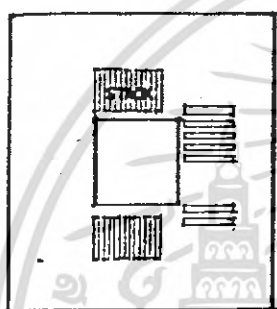
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. แสงประดิษฐ์ ใช้ภายในห้องสมุด

๖. แสงที่อยู่ตรงฝ้าเพดาน ทั้งแบบลอยต่ำและแบบฝังในฝ้าเพดาน เป็นแบบที่เหมาะสมสำหรับอ่านหนังสือโดยตรง

ห้องสมุดอาจแบ่งการจัดตามลักษณะได้ ๓ แบบ คือ

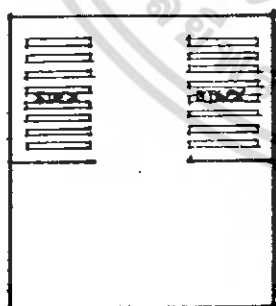
๑. ส่วนเก็บหนังสืออยู่รอบด้วยส่วนอ่านหนังสือ

แบบนี้บริเวณอ่านหนังสือ จะได้รับแสงสว่างจากภายนอกอาคารได้โดยรอบ และสามารถหยิบหนังสือ จากส่วนเก็บหนังสือได้สะดวกและมีข้อดีคือ

- ส่วนอ่านหนังสืออยู่ใกล้ส่วนอ่านหนังสือ ซึ่งสะดวกในการใช้
- ใช้แสงสว่างจากธรรมชาติ ลดค่าใช้จ่าย

๒. ส่วนเก็บหนังสือกับส่วนอ่านหนังสือแยกออกจากกัน

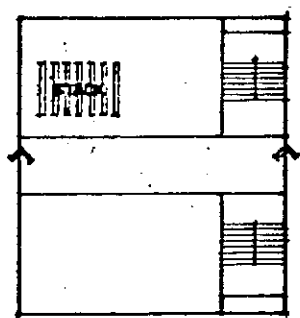
แบบนี้เหมาะสำหรับห้องสมุดที่มีความจุหนังสือมาก เพราะสามารถสร้างที่เก็บหนังสือ โดยเฉพาะการต่อเติมส่วนเก็บหนังสือก็ทำได้ โดยไม่รบกวนต่อส่วนอ่านหนังสือ และมีข้อดีดังนี้คือ

- เหมาะสำหรับห้องสมุดขนาดใหญ่
- การขยายตัวทำได้ง่าย

ข้อเสีย

- การใช้บริการจากห้องเก็บหนังสือไม่ค่อยสะดวกเนื่องจากระยะทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ส่วนเก็บหนังสืออยู่คนละชั้นกับส่วนอ่านหนังสือแบบนี้ เหมาะสำหรับการจัดหนังสือที่ต้องการให้ผู้ใช้หยิบหนังสือเองโดยตรง แต่การไปหยิบหนังสืออาจไม่สะดวก เนื่องจากต้องขึ้นลงระหว่างชั้น

สรุป

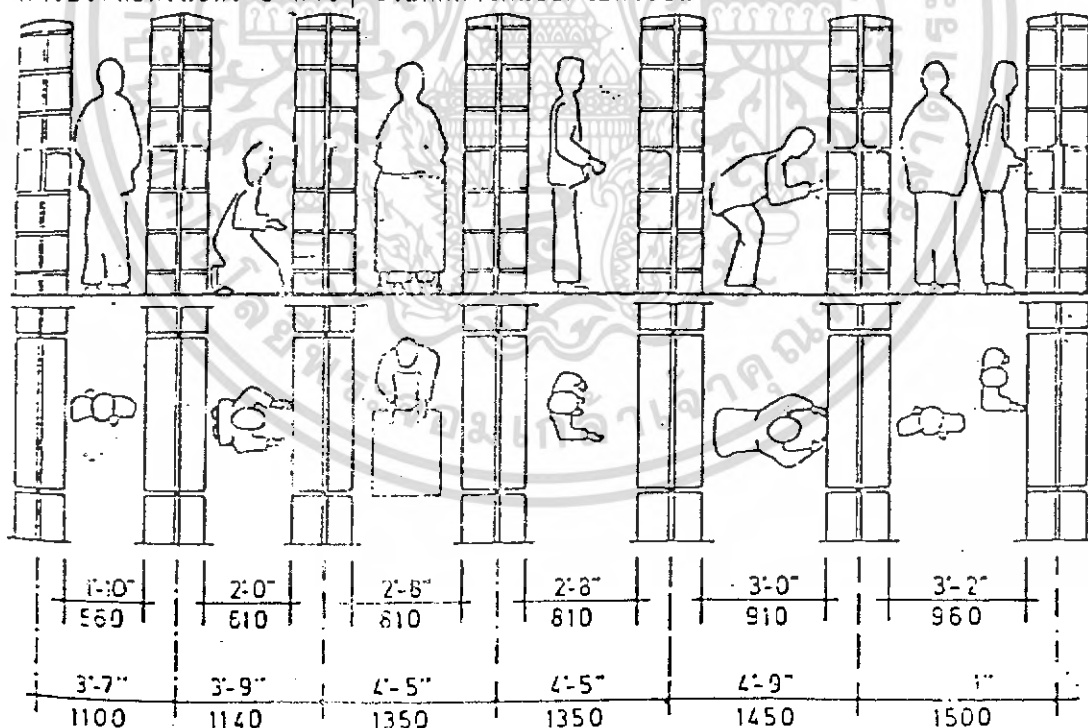
๑. ห้องสมุดทางศูนย์ฯ เป็นห้องขนาดเล็ก

๒. ประหยัดพลังงาน

การเลือกใช้แบบ ๑ แต่ปรับปรุงให้เหมาะสม

ระยะระหว่างตู้หนังสือ เพื่อความสะดวกในการค้นหาหนังสือและการจัดเก็บ

หนังสือของเจ้าหน้าที่ ระยะห่างระหว่างตู้หนังสือจึงจะต้องพอเหมาะกับวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ระยะต่างๆ จึงแตกต่างกันออกไปดังเช่น

การจัดระยะห่างของตู้หนังสือในอาคารนี้ จัดให้มีระยะห่างพอเพียงกับขนาด

ของผู้ใช้และเจ้าหน้าที่ที่กำลังใช้พื้นที่ดังกล่าวอยู่พร้อมกัน ซึ่งต้องมีระยะห่างของทางเดินเท่ากับ

กับ ๑.๑๔ เมตร (๓ ฟุต - ๕ นิ้ว) หรือมีระยะห่างจากศูนย์กลางถึงศูนย์กลาง ของ STACK

เท่ากับ ๑.๖๘ เมตร (๕ ฟุต - ๖ นิ้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗. ส่วนห้องอาหาร

- ระบบการบริการอาหาร

๑. แบบจัดร้านอาหาร คือจัดแบบบริเวณจำหน่ายอาหารภายในห้องอาหารเป็นร้านๆ วิธีบริการอาหารโดยวิธีสั่งอาหารแล้ว จะมีการจัดส่งอาหารให้ถึงที่

๒. จัดแบบขายเป็นช่องๆ คือการจัดแบ่งเป็นบริเวณจำหน่ายอาหารภายในห้องอาหารออกเป็นช่องๆ อาหารที่จำหน่ายเป็นอาหารสำเร็จรูป การใช้บริการระบบนี้ผู้รับประทานอาหารจะต้องช่วยตัวเอง คือเดินซื้ออาหารแล้วชำระเงินเสร็จในแต่ละช่อง

๓. แบบจัดเป็นคาเฟ่ที่เรีย เป็นระบบบริการอาหารโดยผู้รับบริการทุกคนช่วยตัวเอง โดยจัดเป็นเคาน์เตอร์อาหารโดยผู้ใช้บริการไปรับอาหารจากเคาน์เตอร์อาหาร และเดินมาชำระเงินที่เคาน์เตอร์พนักงานเก็บเงิน

จากตัวอย่าง ระบบบริการอาหารทั้ง ๓ แบบ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงของจำนวนผู้ใช้และระยะเวลาที่ใช้ ระบบคาเฟ่ที่เรีย หรือ SELF SERVICE มีความเหมาะสมที่สุด คือ

๑. สามารถบริการอาหารได้ที่สะดวกๆ
 ๒. เป็นระยะที่ประหยัดเวลา
 ๓. มีความเหมาะสมที่ใช้กับ สถาบันทางราชการ และโครงการศูนย์นี้มาก
- ลักษณะของคาเฟ่ที่เรีย แบ่งเนื้อที่ใช้สอยออกเป็น ๓ ส่วนใหญ่ๆ คือ
- ส่วนรับประทานอาหาร (DINING AREA)
 - ส่วนประกอบอาหาร (WORKING AREA)
 - ส่วนบริการ (SERVICE AREA)

การจัดส่วนต่าง ๆ

๑. เคาน์เตอร์บริการ ควรจัดให้มีความสัมพันธ์กับทางเข้า เพื่อให้เนื้อที่เหลือเป็นทางเดิน ไม่ควรให้มีการพลุกพล่าน ตรงทางเข้า

๒. การจัดโต๊ะ ควรจัดให้ใช้เนื้อที่น้อยที่สุด แต่จุได้มาก

๓. ห้องครัวควรติดกับเคาน์เตอร์บริการ

๔. ห้องเก็บของ ควรเข้าโดยตรงจากห้องครัวและใกล้กับทางติดต่อกับทางจอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รักร้ายของ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบที่จำเป็น

๑. การให้แสงสว่างตามธรรมชาติ ห้องอาหารมักจะกำหนดให้ได้แสงธรรมชาติทั้งสองด้าน
๒. การให้สี ห้องอาหารควรเป็นสีอ่อนๆ เป็นตาตุ่มแล้วสคขึ้น ก่อให้เกิดบรรยากาศที่อยากรับประทานอาหาร
๓. การระบายลมและความร้อน อาจจะต้องใช้เครื่องระบายความร้อนทั้งในห้องอาหารและห้องครัว
๔. ที่ดื่ม น้ำ ติดตั้งในที่สะดวกและเข้าถึงง่าย
๕. โต้ะ เก้าอี้ ควรเป็นแบบที่เคลื่อนย้ายได้ และไม่ก่อให้เกิดเสียงดัง

ข้อพิจารณาในการ เลือกตำแหน่ง

๑. ห้องอาหาร

- อยู่ในบริเวณที่ผู้ชมส่วนใหญ่เข้าถึงง่าย
- เป็นบริเวณที่ทุกคนเข้าไปใช้ได้ แม้ว่าบริเวณอื่นของศูนย์จะปิด

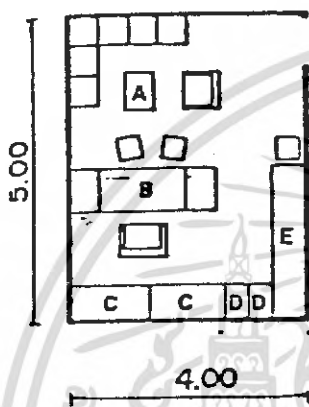
๒. ครัว

- ควรตั้งในบริเวณที่ไกลจากบริเวณผู้ชม และส่วนนิทรรศการ
- อยู่ใกล้บริเวณ รถส่งของเข้าถึงได้
- ไม่ควรอยู่เหนือลม ของอาคารนิทรรศการ เพราะทำให้กลิ่นกระจายไปรบกวนการชมนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ้างอิง

๑. ห้องผู้อำนวยการ (DIRECTOR)

A. ชุดรับแขก ๕-๖ คน (๑)

B. โต๊ะทำงาน ขนาด ๒.๐๐*๐.๖๐

สูง ๐.๗๕ เมตร (๑)

C. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๕๐

สูง ๒.๐๐ เมตร (๒)

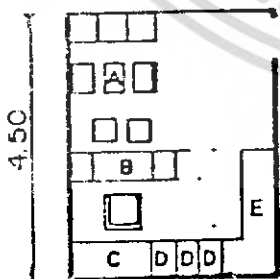
D. ลิ้นชักเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๖๕ (๒)

E. SIDE BOARD ๐.๕๐*๒.๐๐

สูง ๒.๐๐ เมตร (๑)

พื้นที่ ๒๐.๐๐ ตารางเมตร

๒. ห้องรองผู้อำนวยการ และหัวหน้าฝ่าย (VICE DIRECTOR & HEAD OF DEPARTMENT)

A. ชุดรับแขก ๓-๔ คน (๑)

B. โต๊ะทำงาน ขนาด ๐.๕๐*๐.๖๐

สูง ๐.๗๕ เมตร (๑)

C. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๕๐

สูง ๒.๐๐ เมตร (๑)

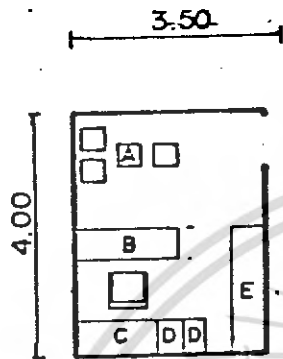
D. ลิ้นชักเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๖๕ (๓)

E. SIDE BOARD ๐.๕๐*๐.๕๐

สูง ๒.๐๐ เมตร (๑)

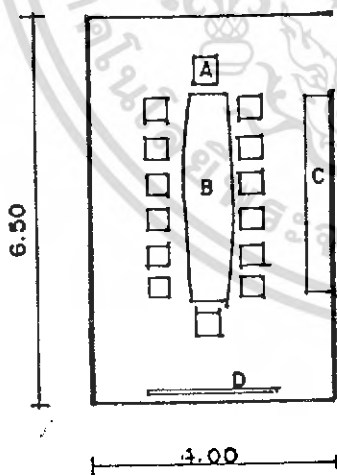
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พื้นที่ ๑๕.๗๕ ตารางเมตร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. ห้องรองหัวหน้าฝ่าย (หัวหน้าหน่วยงาน) และห้องเลขานุการ

- A. ชุดรับแขก (๑)
 - B. โต๊ะทำงาน ขนาด ๑.๕๐*๐.๘๐
สูง ๐.๗๕ เมตร (๑)
 - C. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๕๐
สูง ๒.๐๐ เมตร (๑)
 - D. ลิ้นชักเก็บเอกสาร ๐.๕๐*๐.๖๕ (๒)
 - E. SIDE BOARD ๐.๕๐*๐.๕๐
สูง ๒.๐๐ เมตร (๑)
- พื้นที่ ๑๘.๐๐ ตารางเมตร

๔. ห้องประชุม (CONFERENCE ROOM)

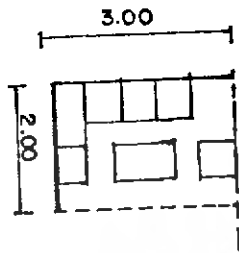

- A. เก้าอี้ ๐.๕๐*๐.๔๐
สูง ๐.๔๕ เมตร (๑๔)
 - B. โต๊ะยาว ๓.๖๐*๑.๒๐
สูง ๐.๗๕ เมตร (๑)
 - C. ตู้เก็บของ-เอกสาร ๐.๕๐*๒.๐๐
สูง ๑.๐๐ (๑)
 - D. จอสไลด์-เครื่องฉาย (๑)
- พื้นที่ ๒๖.๐๐ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

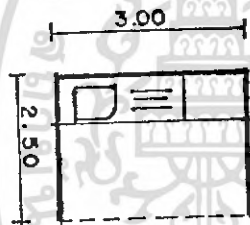
๕. ส่วนรับแขก-พักคอย (WAITING AREA)

- ชุดรับแขก ๕-๖ คน

พื้นที่ ๖.๐๐ ตารางเมตร

๖. ส่วนเตรียมอาหาร (PANTRY)

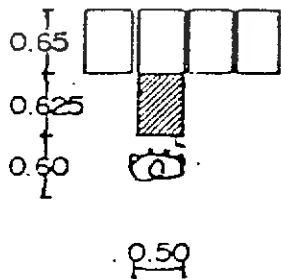
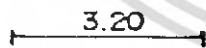

- SINK

- OVEN ๐.๘๐*๑.๐๐ สูง ๐.๘๐

พื้นที่ ๗.๕๐ ตารางเมตร

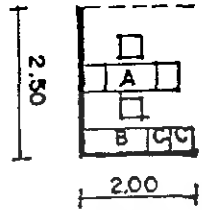
๗. FILLING CABINET

พื้นที่ ๐.๘๔ ตารางเมตร/ตู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘. ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ธุรการ

- เจ้าหน้าที่สารบรรณ (๑)

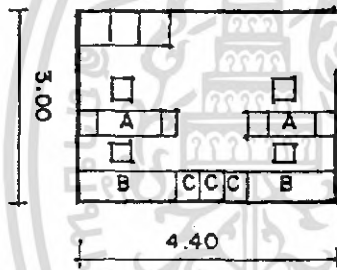
- เจ้าหน้าที่พัสดุ (๑)

A. โต๊ะทำงาน (๑)

B. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร (๑)

C. ลิ้นชักเก็บเอกสาร (๒)

พื้นที่ ๕.๐๐ ตารางเมตร

- เจ้าหน้าที่การเงิน-การบัญชี (๒)

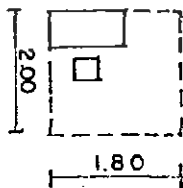
A. โต๊ะทำงาน (๒)

B. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร (๒)

C. ลิ้นชักเก็บเอกสาร (๓)

พื้นที่ ๑๓.๒๐ ตารางเมตร

- เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด (๑)

- โต๊ะทำงาน ๐.๘๐*๑.๒๐

สูง ๐.๗๕ เมตร (๑)

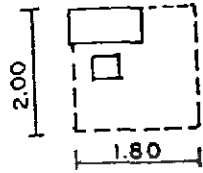
- เก้าอี้ทำงาน ๐.๔๕*๐.๔๕

สูง ๐.๔๕ เมตร (๑)

พื้นที่ ๓.๖๐ ตารางเมตร

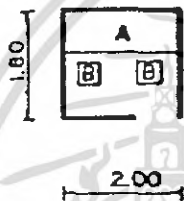
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๙. ห้องพักพนักงาน - ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่

พื้นที่ ๓.๖๐ ตารางเมตร

๑๐. ห้องควบคุมระบบรักษาความปลอดภัย (SECURITY SYSTEM CONTROL)

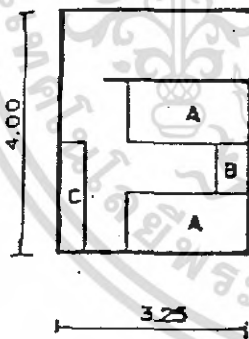

A. แผงควบคุม ๑.๐๐*๒.๐๐ (๑)

B. เก้าอี้ทำงาน ๐.๔๕*๐.๔๕ (๒)

พื้นที่ ๓.๖๐ ตารางเมตร

๑๑. ห้องพักยาม (SECURITY STAFF)

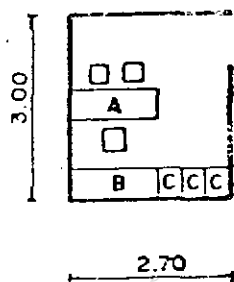
A. เตียงนอน ๑.๐๐*๒.๐๐ (๒)

B. โต๊ะหัวเตียง ๐.๔๐*๐.๖๐ (๑)

C. PANTRY COUNTER ๐.๖๐*๑.๐๐ (๑)

พื้นที่ ๑๓.๐๐ ตารางเมตร

๑๒. ห้องทำงานบรรณาธิการ

A. โต๊ะทำงาน (๑)

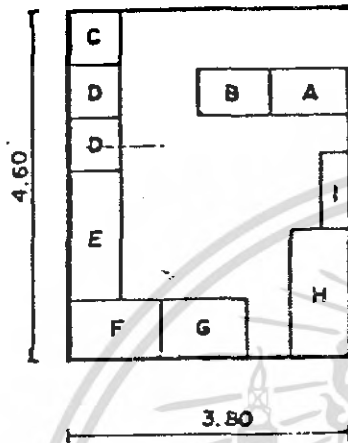
B. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร (๑)

C. ตู้ใส่บัตรชื่อเรื่อง (๓)

พื้นที่ ๘.๑๐ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑๓. ห้องซ่อมหนังสือ (REPAIRING SECTION)

A. โต๊ะตรวจเช็คทำรายการ

๐.๘๐*๑.๒๐ (๑)

B. โต๊ะทำบัตรรายการหมวดหมู่

๐.๖๐*๑.๒๐ (๑)

C. หนังสือซ่อมเสร็จแล้ว ๐.๖๐*๐.๘๐ (๑)

D. หนังสือต้องซ่อม ๐.๖๐*๐.๘๐ (๒)

E. โต๊ะซ่อมหนังสือ ๐.๖๐*๑.๗๐ (๑)

F. เบ้าใบเล่ม ๐.๘๐*๑.๒๐ (๑)

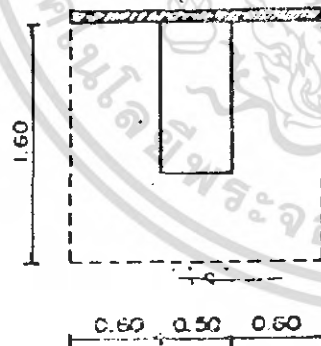
G. ทำปก ๐.๘๐*๑.๒๐ (๑)

H. ตัดขอบ ๐.๘๐*๒.๐๐ (๑)

I. ตู้เก็บหนังสือที่ต้องซ่อม ๐.๖๐*๑.๒๐ (๑)

พื้นที่ ๑๗.๕๐ ตารางเมตร

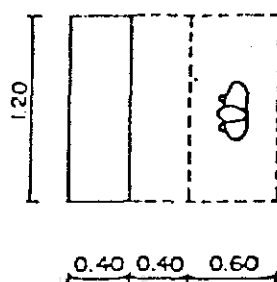
๑๔. ส่วนถ่ายเอกสาร (ZEROX AREA)

A. เครื่องถ่ายเอกสาร ๐.๕๗๕*๑.๐๐ (๑)

พื้นที่ ๓.๐๐ ตารางเมตร

๑๕. ตู้บัตรรายการ (CARD CATALOG)

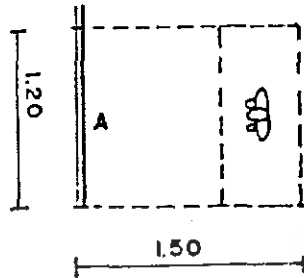
A. ตู้บัตรรายการ ๑.๔๐*๑.๒๐ (๑)

B. ตู้บัตรรายการ (๑)

พื้นที่ ๑.๖๘ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

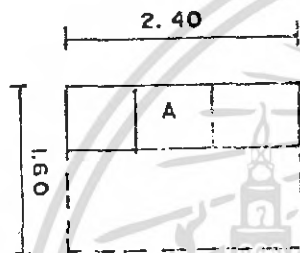
๑๖. BULLET BOARD

A. BOARD ๑.๒๐*๑.๕๐ (๑)

พื้นที่ ๑.๘๐ ตารางเมตร

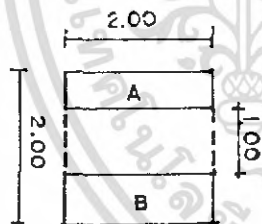
๑๗. โต๊ะรับ - จ่าบหนังสือ

A. โต๊ะ ๑.๖๐*๑.๕๐ (๑)

พื้นที่ ๓.๘๘ ตารางเมตร

๑๘. ที่รับฝากของ

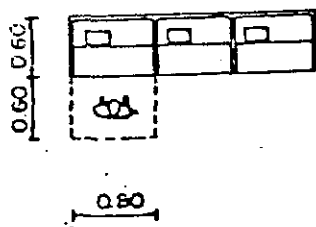

A. COUNTER ๑.๖๐*๒.๐๐ (๒)

B. ตู้เก็บของ ๑.๕๕*๒.๐๐ (๒)

พื้นที่ ๔.๐๐ ตารางเมตร/ที่
= ๘.๐๐ ตารางเมตร

๑๙. โสตทัศนศึกษา

- LISTENING BOOTH AREA

- V.D.O. BOOTH AREA

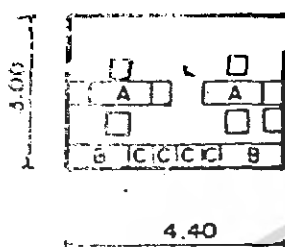
- SLIDE FILM STRIP AREA

- MICRO FILM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒๐. ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ทะเบียน (๒)

ห้องทำงานนักวิชาการ

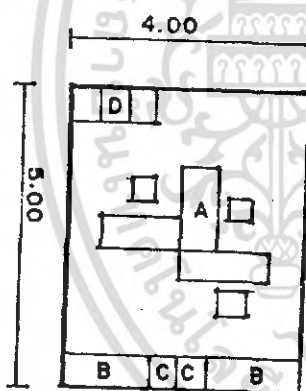

- A. โต๊ะทำงาน (๒)
- B. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร (๒)
- C. ลิ้นชักเก็บเอกสาร (๓)
- D. โต๊ะวาง COMPUTER (๑)

(ส่วนนั่งเล่น)

พื้นที่ ๑๒.๒๐ ตารางเมตร

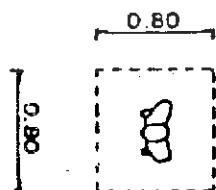
๒๑. ห้องทำงานนักบริหาร

- A. โต๊ะทำงาน (๓)
- B. ตู้บานเปิดเก็บเอกสาร (๒)
- D. ลิ้นชักเก็บเอกสาร (๒)
- D. ส่วนพักผ่อน (๓)

พื้นที่ ๒๐.๐๐ ตารางเมตร

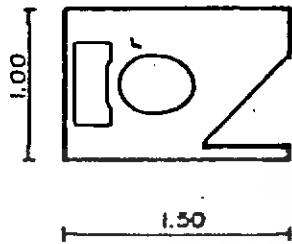
๒๒. HUMAN SPACE

พื้นที่ ๐.๖๔ ตารางเมตร

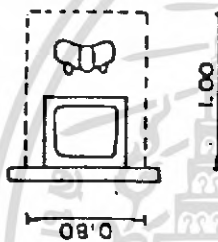
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒๘. WATER CLOSET

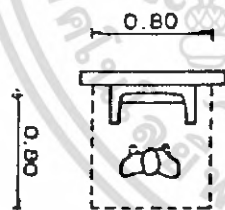
พื้นที่ ๑.๕๐ ตารางเมตร

๒๙. LAVATORY (LAV)

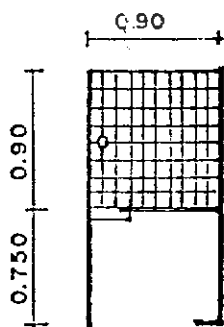
พื้นที่ ๐.๘๐ ตารางเมตร

๓๐. URINAL (U)

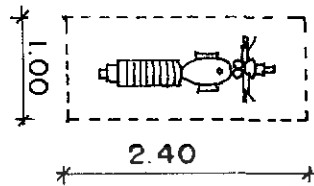
พื้นที่ ๐.๖๔ ตารางเมตร

๓๑. SHOWER CUBICLES (WITH CROTHES HOCK)

พื้นที่ ๑.๔๘๕
= ๑.๕๐ ตารางเมตร

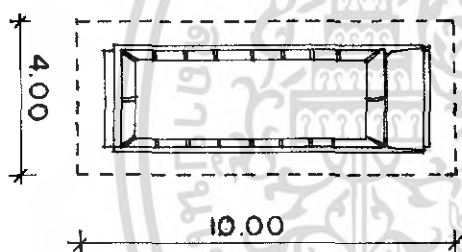
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓๒. MOTOR - CYCLE PARKING

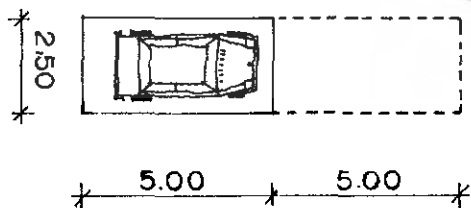
พื้นที่ ๒.๔๐ ตารางเมตร/คัน

๓๓. MIDDLE - BUS PARKING

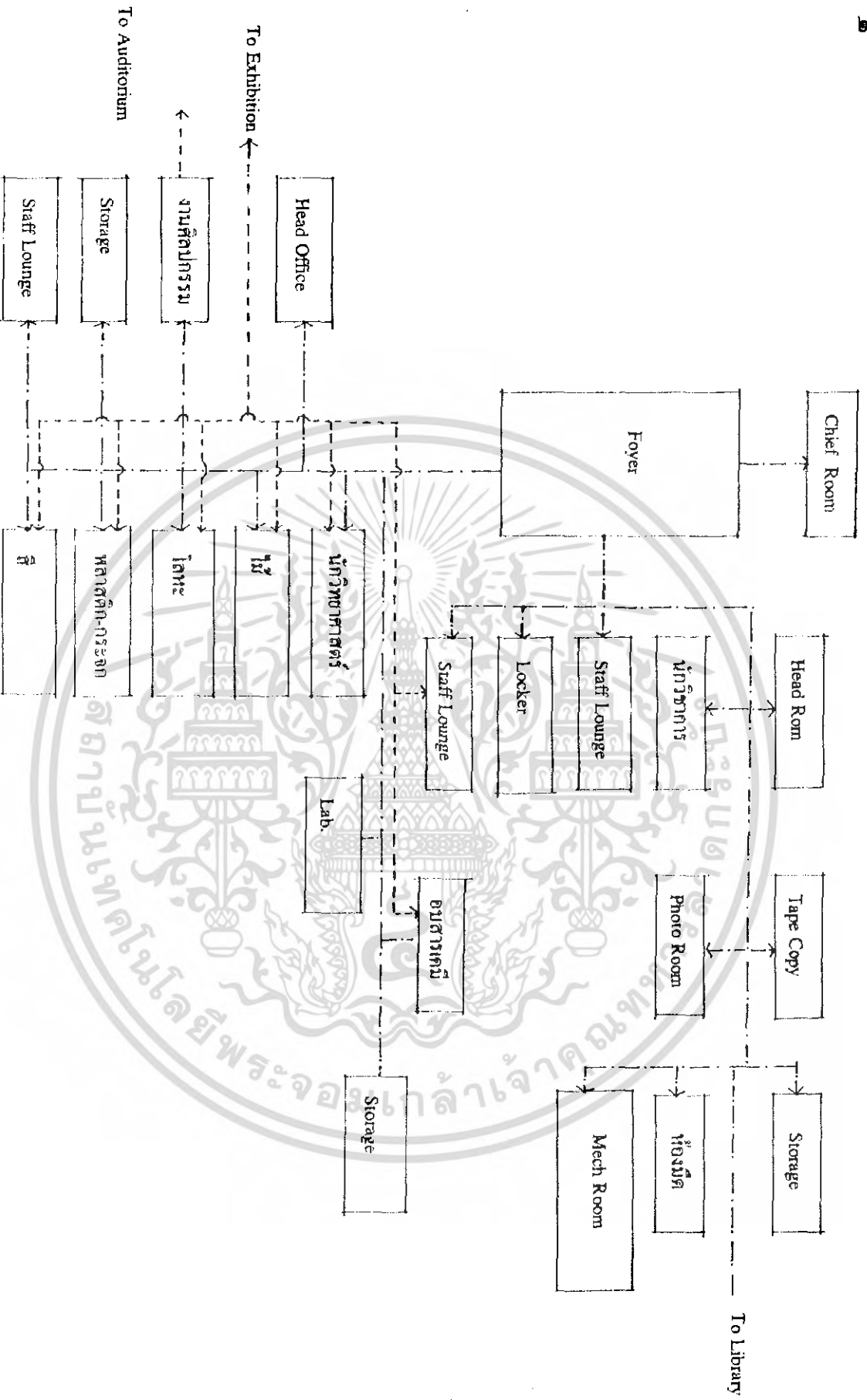
พื้นที่ ๔๐.๐๐ ตารางเมตร/คัน

๓๔. CAR PARKING

พื้นที่ ๒๕.๐๐ ตารางเมตร/คัน

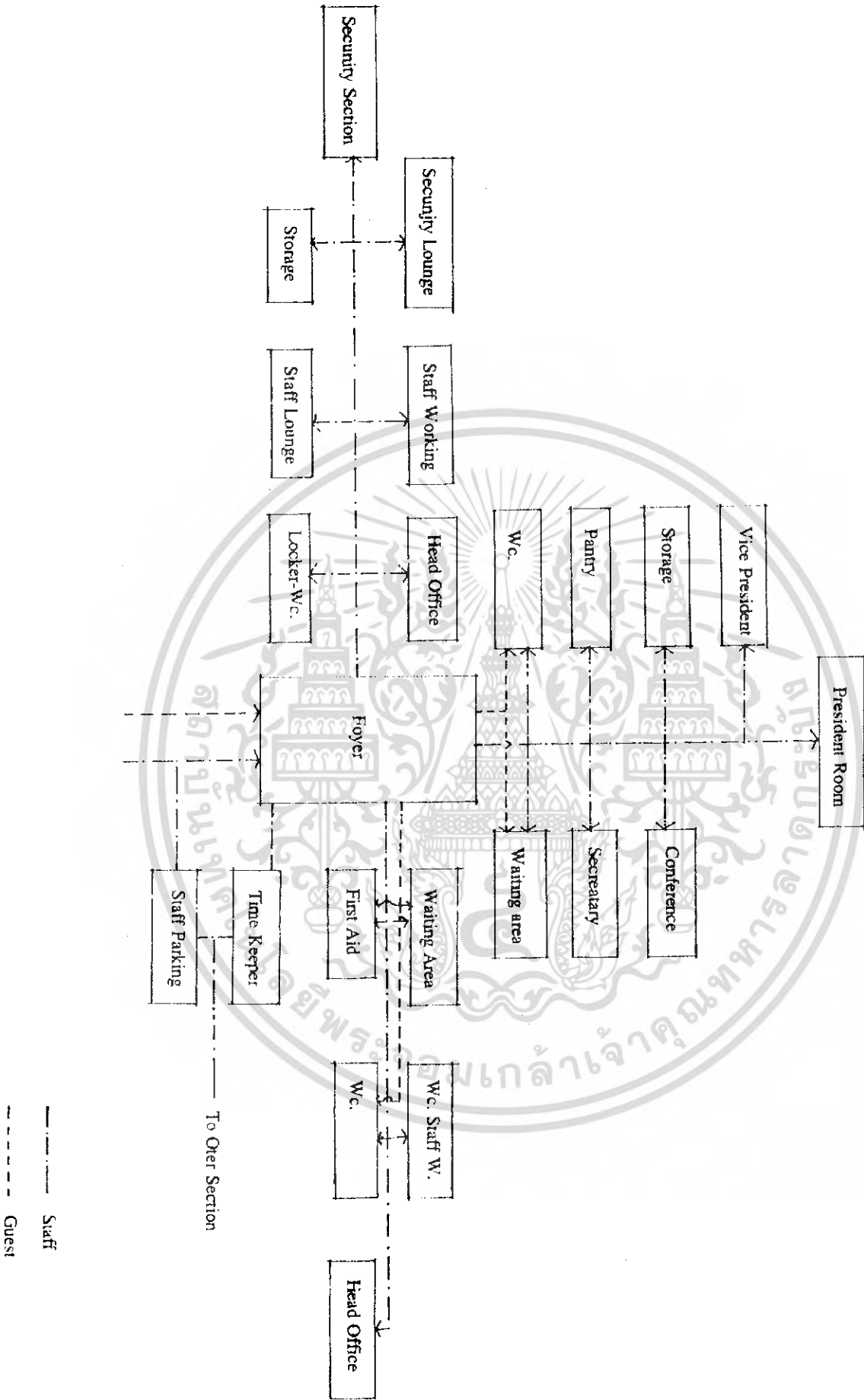
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

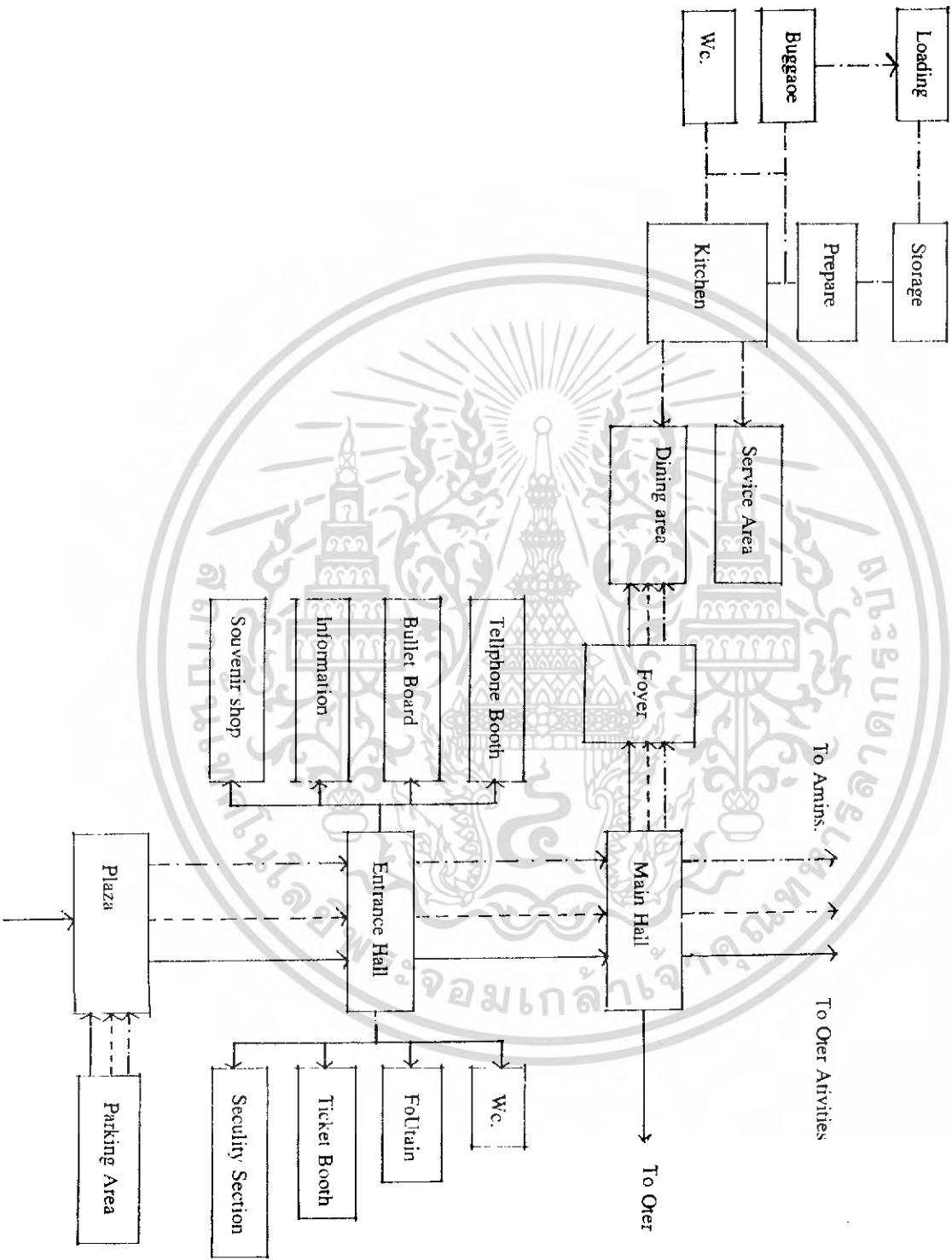
Architect

——— Staff
 - - - - - Guest

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

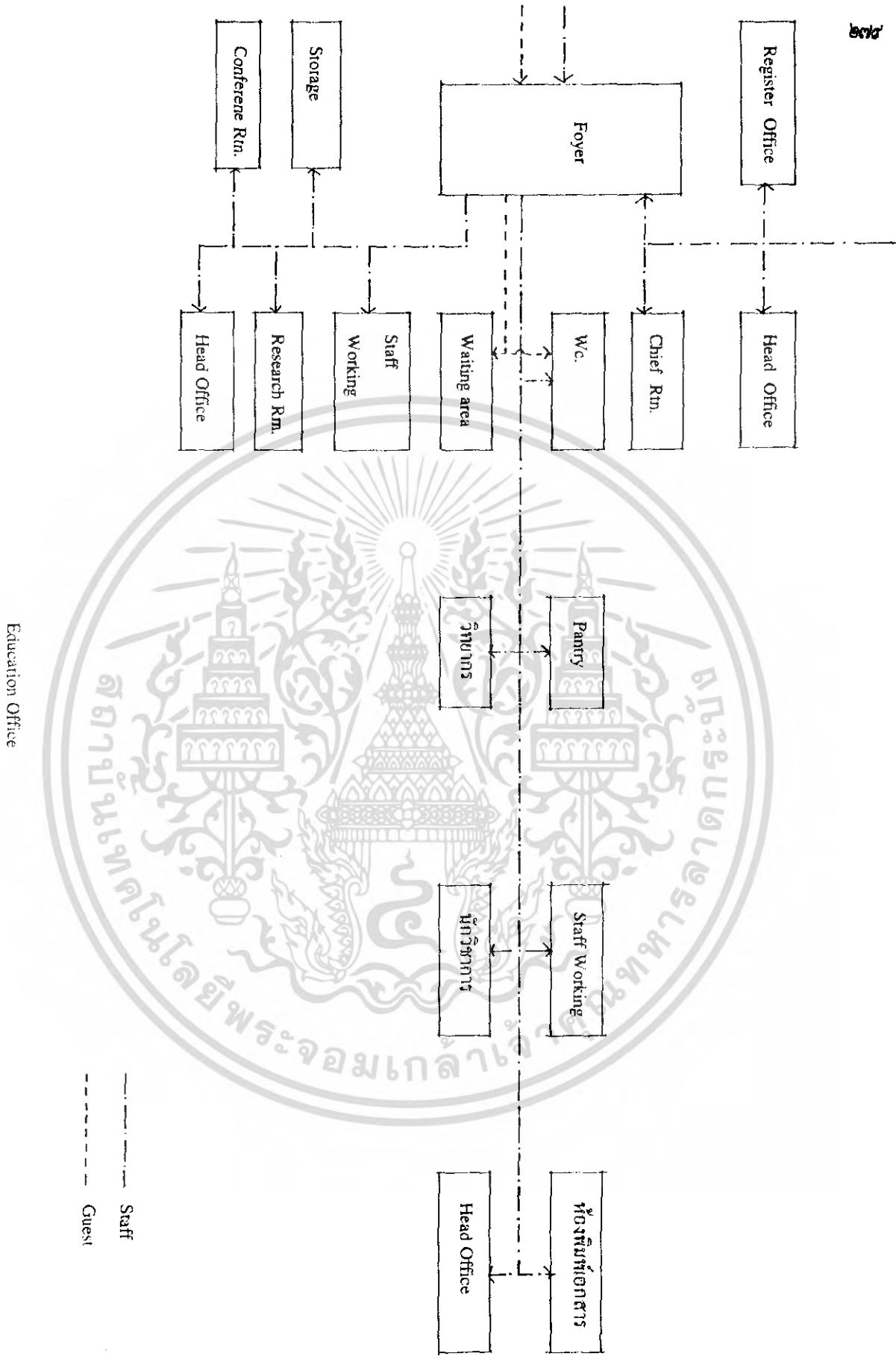
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

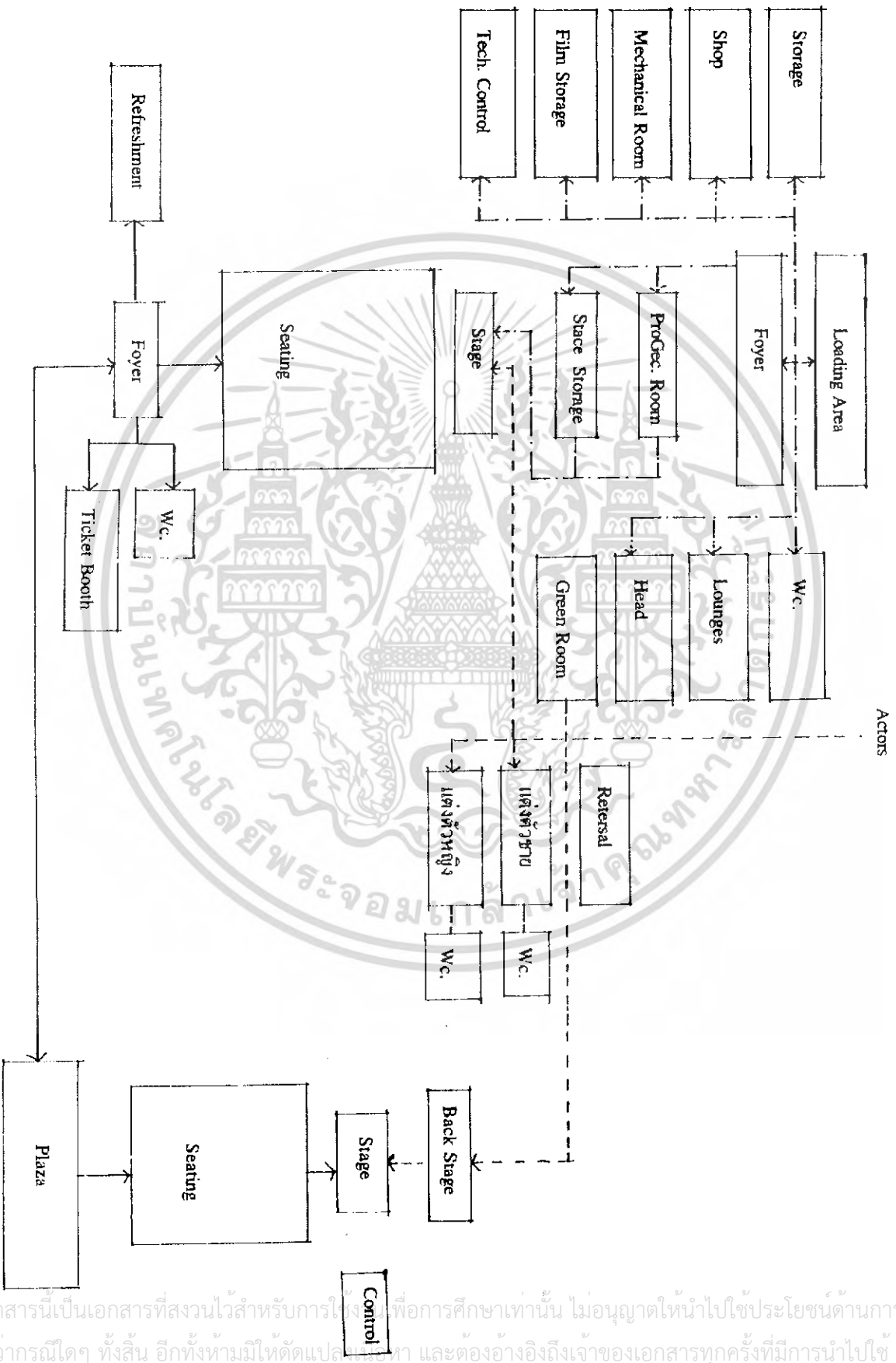
Dublin Service

————— Visitors
 - - - - - Staff

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

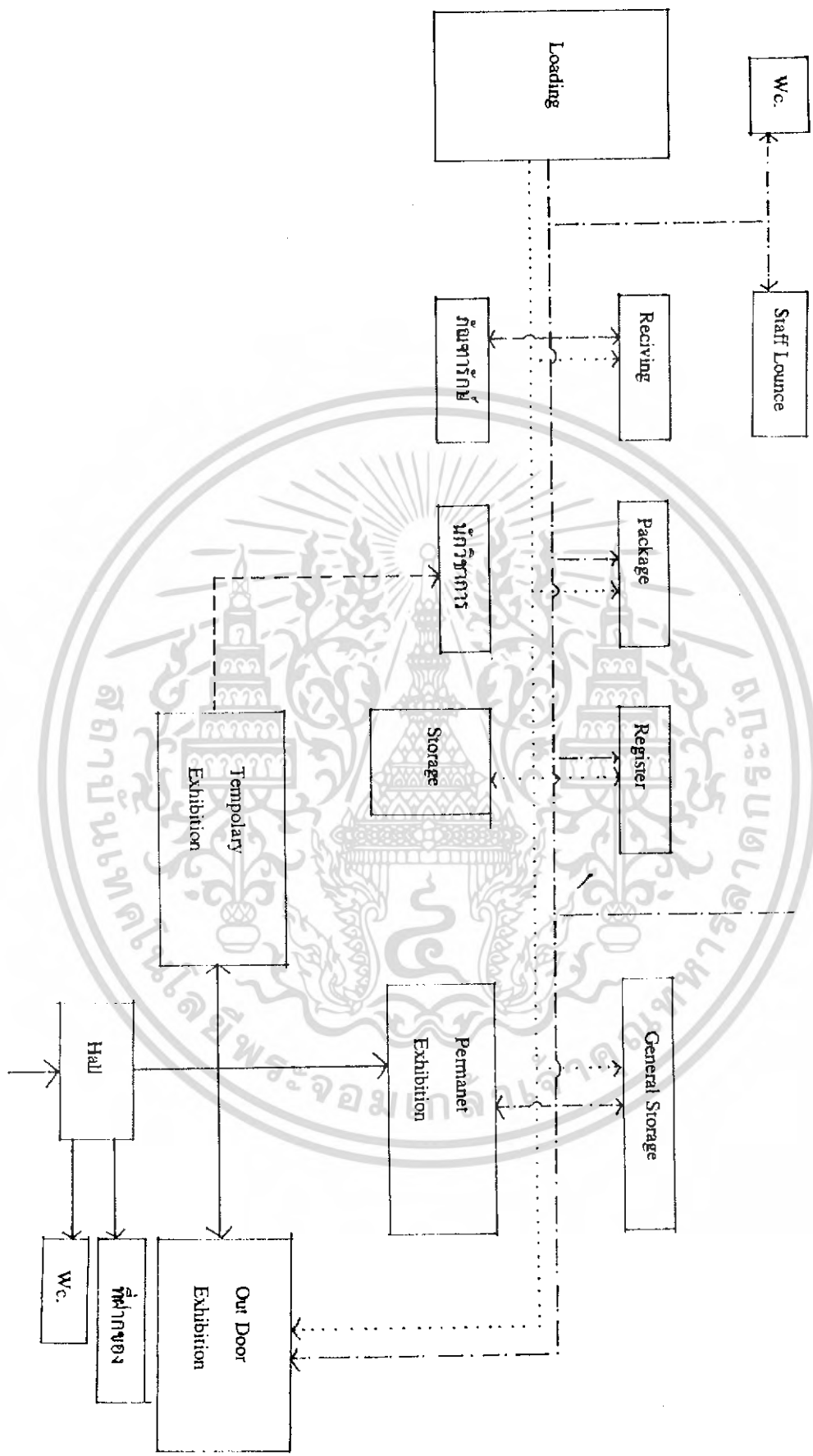

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Staff
Visitors

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Exhibition Quarter
Collection Storage

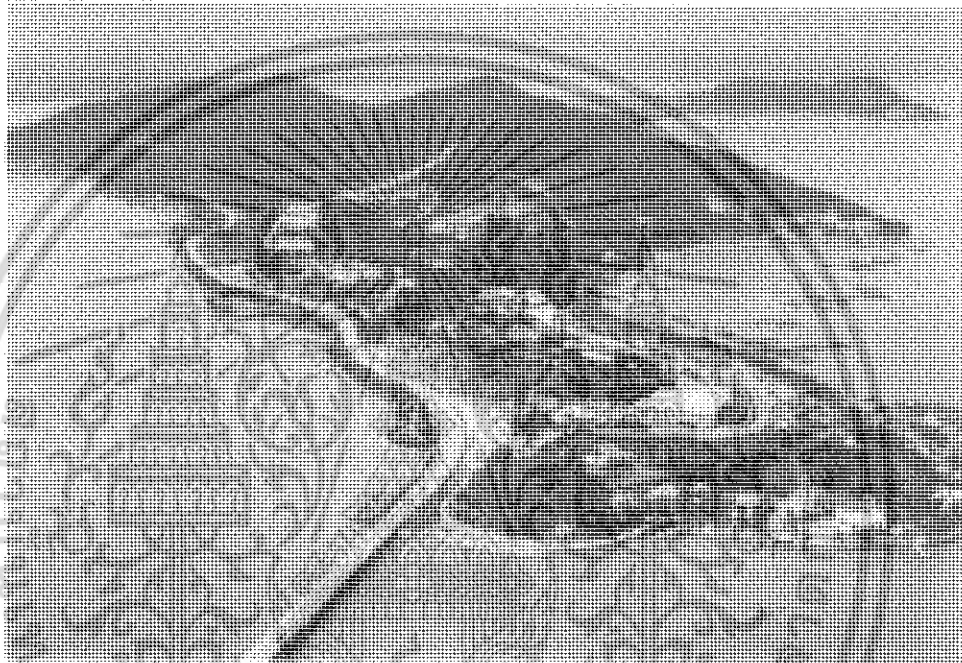
--- Guest
 — Visitors
 - - - Staff
 Objects

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน

- การศึกษอาคารตัวอย่างภายในประเทศ

- สถาบันทักษิณคดีศึกษา

- ที่ตั้งโครงการ : บ้านอ่าวทราย ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- เปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ : ๒๒ กันยายน ๒๕๓๔
- ราคาก่อสร้าง : ประมาณ ๒๑ ล้านบาท
- สถาปนิก : ดร. วิทยุ สุวรรณศิริ
- วิศวกรโครงสร้าง : นายบัญชา ชุ่มเกษร
- ผู้รับเหมา : บริษัท ซีเอส สไตล์
- รวมพื้นที่ตั้งโครงการ : ๒๔ ไร่ ๒ งาน ๓๙.๕ ตารางวา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมา

สถาบันทักษิณคดีศึกษา เป็นหน่วยงานราชการ ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีบทบาทหน้าที่ในการศึกษา ค้นคว้า และส่งเสริมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้

พศ. ๒๕๑๒ ดำเนินการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้

พศ. ๒๕๑๘ ดำเนินการในรูปของ "ศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้"

พศ. ๒๕๑๙ ได้ก่อสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมภาษาฯ ขึ้นในวิทยาเขตสงขลา สร้างเสร็จในปี พศ. ๒๕๒๑ และเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ ในปี

พศ. ๒๕๒๒

พศ. ๒๕๒๓ ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น "สถาบันทักษิณคดีศึกษา"

พศ. ๒๕๓๐ ก่อสร้างสถาบันทักษิณคดีศึกษา แห่งใหม่ ณ เกาะยอ

พศ. ๒๕๓๔ เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ

บทบาทและหน้าที่

๑. เพื่อทำนุบำรุงอนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมภาคใต้ ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ
๒. ให้เป็นศูนย์กลางแก่การศึกษา ค้นคว้า และวิจัยวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้
๓. เพื่อให้เป็นแหล่งกลางในการจัดกิจกรรม ทางวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ ทั้งด้านการสาธิต การฝึกอบรม การจัดประชุมสัมมนา และการจัดนิทรรศการ
๔. เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีคุณค่าของภาคใต้ ให้ภาพพจน์ที่ดีงามแก่ผู้เยี่ยมชม ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ก่อสร้างสถาบัน

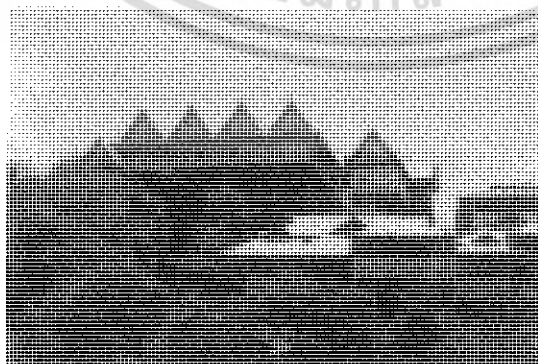
สถานที่ก่อสร้างสถาบันทักษิณคดีศึกษา ตั้งอยู่ ณ บ้านอ่าวทราย หมู่ที่ ๑ ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๒๔ ไร่ ๒ งาน ๓๙.๘ ตารางวา บริเวณที่ตั้งอยู่ติดกับเชิงสะพานตีสู่ลานนท์ตอนเหนือ และอยู่ติดกับถนนหลวงสายพาดผ่านเกาะยอ พื้นที่ส่วนหนึ่งอยู่เชิงเขา และอีกส่วนหนึ่งอยู่บนยอดเนิน ซึ่งสูงประมาณ ๕๐ เมตร เมื่ออยู่ตอนบนสุดของบริเวณจะมองเห็นทะเลสาบ ส่วนที่ล้อมเกาะอยู่ได้ ๓ ด้าน เป็นที่ที่มีทัศนียภาพสวยงามมาก สภาพเนื้อที่เนินสูงระหว่างไหล่เขา รวมทั้งที่ราบบนยอดเขาสามารถสร้างอาคารให้ต่างระดับสูงต่ำลดหลั่นไปตามเชิงเขา เหมาะที่จะตัดแปลงเนื้อที่บางส่วนเป็นส่วนรุกขชาติ อุทยานวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์กลางแจ้ง เวทีการแสดงกลางแจ้ง ดำเนินการส่งเสริมธุรกิจทางวัฒนธรรม และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของสถาบันทักษิณคดีศึกษา

๒. พิพิธภัณฑ์คติชนวิทยา (FOLKLORE MUSEUM)

ไว้สำหรับจัดนิทรรศการถาวรเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้โดยจำแนกตามสาขา มีเนื้อที่อาคารประมาณ ๖,๖๐๗ ตารางเมตร ประกอบด้วย อาคาร ๓ กลุ่ม จำนวน ๒๒ หลังย่อย คือ

- อาคารกลุ่มหลังคาจั่ว
- อาคารกลุ่มหลังคาปั้นหย่า
- อาคารกลุ่มหลังคาปลานอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไว้เป็นที่จัดแสดงข้อมูลกลางแจ้ง ประสมกับข้อมูลบางส่วนที่จัดในศาลาของแต่ละส่วนเพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้และเป็นที่พักผ่อนในตัวใช้เนื้อที่ประมาณ ๑๒ ไร่ แบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ คือ

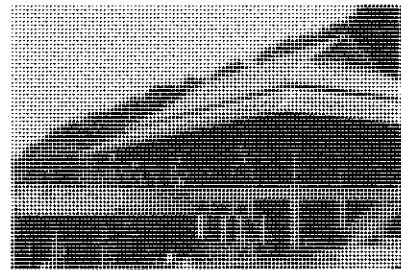
- ส่วนลูกปัดโบราณ ประกอบด้วย ศาลาลูกปัด และสวนลูกปัดโบราณ
- ส่วนหนังตะลุง ประกอบด้วย ศาลาหนังตะลุง และสวนหนังตะลุง
- ส่วนเทคโนโลยีพื้นบ้าน ประกอบด้วย ศาลาเทคโนโลยีพื้นบ้าน ศาลาเรือและสวนเทคโนโลยีพื้นบ้าน
- ลานชมทิวทัศน์
- หอคอยชมทิวทัศน์

รูปหอคอยชมทิวทัศน์

๓. ศูนย์สนทนาวัฒนธรรมอาคารนวมินทร์

เป็นแหล่งบริการทางวิชาการผลิต และให้บริการสารทวงวัฒนธรรมเป็นคลังข้อมูลประเภทภูมิปัญญาชาวบ้าน และวิถีชีวิตชาวบ้านที่ไม่ปรากฏเป็นวัตถุธรรมอย่างเด่นชัด ประกอบด้วย พิพิธภัณฑ์เสียง พิพิธภัณฑ์ภาพ วรรณคดีห้องถิ่น คลังภูมิปัญญา และผลงานของบุคคลสำคัญผนวกด้วย คลังข้อมูลสำรอง งานส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน งานทะเบียนและรหัสข้อมูล บริการโภชนาการ ห้องพนักวิจัย ห้องประชุมนักวิจัย ฝ่ายศิลปกรรม และห้องประชุมบรรยายสรุป

เอกสารนี้เป็นกิจกรรมสัมพันธ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นส่วนงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมวัฒนธรรมสัมพันธ์ เช่น งานส่งเสริมเผยแพร่ งานจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ การจัดนิทรรศการ ประกอบด้วย

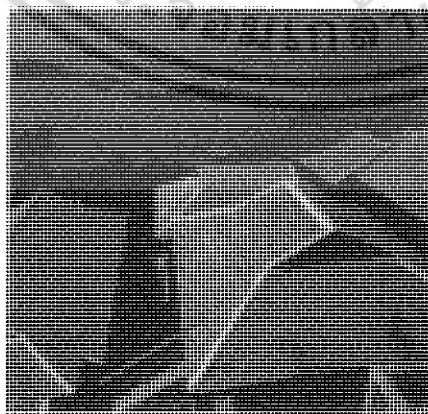
- อาคารสารนิเทศ ซึ่งเป็นส่วนงานประชาสัมพันธ์ จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

- อาคารพาโลพัฒนา หรืออาคารอเนกประสงค์ ประกอบด้วย

- หอประชุมบ้านชูชุกี พื้นที่ ๔๔๘.๘ ตารางเมตร จุคนได้ ๔๐๐ คน ใช้ประชุมสัมมนา
- ห้องประชุมติณสุลลานนท์ พื้นที่ ๗๕๐ ตารางเมตร จุคนได้ ๒๐๐-๓,๕๐๐ คน ใช้จัดแสดงการละเล่นพื้นเมือง
- ห้องประชุมจรัญจาวรวัฒนา เป็นห้องประชุมย่อยจุคนได้ ๓๐-๔๐ คน
- เวทีกลางแจ้ง จุคนได้ประมาณ ๔,๐๐๐ คน

พิพิธภัณฑ์ศิษย์ศึกษา สถาบันทักษิณคดีศึกษา

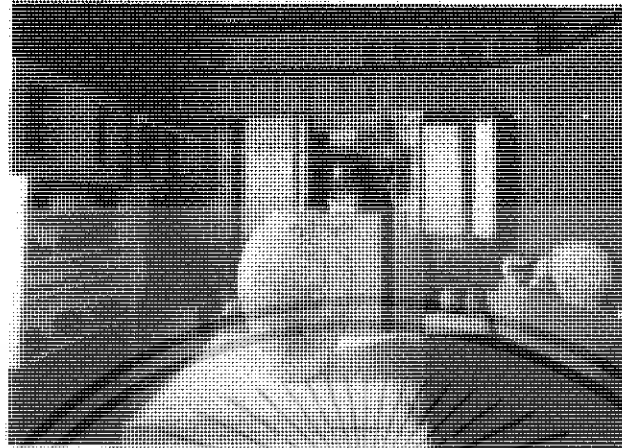
เป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านที่จัดแสดงข้อมูลอันเป็นวิถีชีวิตของชาวภาคใต้ ทั้งที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของชนกลุ่มย่อย และที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ ในเขตพื้นที่ตั้งแต่จังหวัดชุมพร ลงไปถึงจังหวัดนราธิวาส รวม ๑๔ จังหวัด เพื่อให้ผู้ศึกษารู้จักและเข้าใจผู้คนสถาบันพื้นบ้านภาคใต้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ความรู้ ความถนัด ประจำท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น และเห็นความสำคัญต่อองค์ความรู้ ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน

อาคารกลุ่มหลังคาบลานอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สอออกแนบกับใตยบายสัฐทธิวงค์พงค์ไพบูลย์นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดแสดงหลักฐานทางประวัติ และโบราณคดีของภาคใต้ เพื่อสะท้อนให้เห็นความเป็นมาและสภาพในปัจจุบันของผู้คนในภาคใต้ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน

อาคารหลังที่ ๒ ห้องกระต่ายขูดมะพร้าว (เหล็กขูด)

จัดแสดงกระต่ายขูดมะพร้าวรูปแบบต่างๆ และ เครื่องขูดผลไม้ ตลอดจนพัฒนาการของเครื่องขูดมะพร้าว และผลิตภัณฑ์ของมะพร้าว

อาคารหลังที่ ๓ ห้องอาวุธ

จัดแสดงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านและศาตราวุธ ในอดีตกาลที่คนในสมัยก่อนนิยมเอกสารนี้ เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนเอาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าใช้ เช่น มีคบาตะ หลาว พราโอ ฯลฯ แสดงรูปแบบส่วนประกอบสำคัญของกริชแบบปัตตานีไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นๆ เช่น ร่องเงืง ลีเกป่า กาทลอ เพลงนอก ไข่เทพโทรทัศน์สำหรับเปิดให้ผู้ชมศึกษาการ
เล่นแต่ละประเภท และจัดแสดงเครื่องกีฬาพื้นเมือง เช่น การเล่นว่าว ว่าวชนิดต่างๆที่นิยม
เล่นในภาคใต้ การละเล่นสำหรับเด็ก ซึ่งแสดงโดยภาพถ่ายและภาพจำลองให้เห็นถึงวัสดุอุปกรณ์
ที่ใช้ และวิธีการเล่น

อาคารหลังที่ ๘ ศาลาที่พักสำหรับผู้เยี่ยมชมสถาบันฯ

ห้องที่ ๘ ห้องน้ำ

อาคารกลุ่มบ้านหลังคาปั้นหย่า

อาคารหลังที่ ๑๐ ชั้นล่าง ห้องชีวิต

แสดงภาพรวมของวิถีชีวิตชาวใต้

อาคารหลังที่ ๑๑ ห้องสงขลาศึกษา

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา ในแง่ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สถาปัตยกรรมกิจ
และสังคม และความรู้ด้านอื่น ๆ

อาคารหลังที่ ๑๒ ห้องวัฒนธรรมเครื่องโลหะและโลหะ

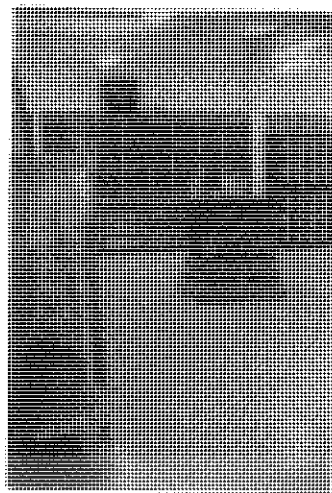
จัดแสดงเครื่องมือเครื่องใช้ประเภทโลหะและโลหะผสม เช่น เครื่องสำริด
เครื่องทองเหลือง เครื่องเงิน ฯลฯ โดยแต่ละชนิดจัดแสดงให้เห็นถึงลักษณะของการใช้ประโยชน์

อาคารหลังที่ ๑๓ ชั้นล่าง ห้องวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้

เก็บรวบรวมวรรณกรรมท้องถิ่นประเภทลายลักษณ์อักษรได้แก่ สมุดข่อย ใบลาน
และคลังข้อมูลประเภท มุขปาฐะที่ปริวรรตแล้วได้แก่ คลังนิทานพื้นบ้าน คลังปริศนาคำทาย คลัง
เพลงกล่อมเด็ก คลังประวัติบุคคลสำคัญ ฯลฯ จัดแสดงและให้บริการข้อมูลโดยวิธีไอเทป และ

เอกสารคอมพิวเตอร์ สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

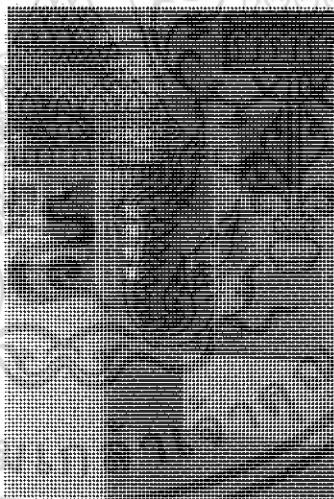
รูป วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้

อาคารหลังที่ ๑๔ ชั้นบน ห้องศาสนา

จัดแสดงวัฒนธรรมด้านศาสนาศรัทธาและความเชื่อของชาวใต้ต่อศาสนาต่าง ๆ รวบรวมศาสนาวัดที่พบในภาคใต้ ศิลปวัตถุที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น หน้าบันโบสถ์ คันทวย ชิ้นส่วนจากเจดีย์ ฯลฯ ภาพถ่ายศาสนา สภาพศาสนาวัดที่เป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดี แผนที่ (แผนภูมิ) ซึ่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง และประวัติศาสตร์

รูป ห้องศาสนา

อาคารกลุ่มบ้านหลังคาจั่ว

รูป กลุ่มบ้านหลังคาจั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากศูนย์อนุรักษ์โบราณคดีและวัตถุศิลปวิทยาการ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

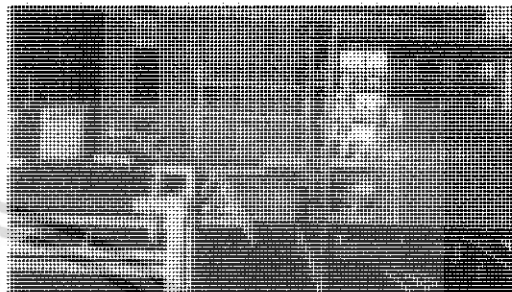

อาคารหลังที่ ๑๖ ศาลาที่พักสำหรับผู้เยี่ยมชมสถาบันฯ

อาคารหลังที่ ๑๗ ห้องผ้าและเครื่องทอ

จัดแสดงเครื่องมือเครื่องใช้ในการทอผ้า ลวดลายต่าง ๆ ห้องผ้าทอ และตัวอย่างผ้าทอนั้นบ้านภาคใต้ เช่น ผ้าทอ เกาะขอ ผ้าไหมพรมเรียง ผ้ายกเมืองนคร และผ้าทอหมื่นศรี ฯลฯ

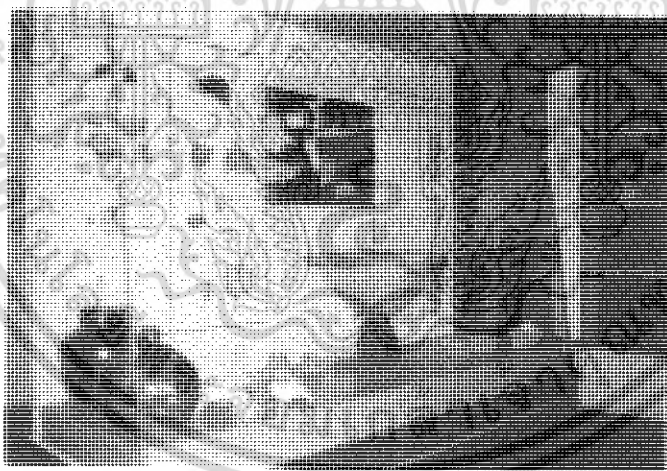
รูป ภายในห้องผ้าและเครื่องทอ

อาคารหลังที่ ๑๘ ห้องปักเจ้าหน้าที่

อาคารหลังที่ ๑๙ ห้องเครื่องปั้นดินเผาพื้นเมือง

จัดแสดงกลุ่มเครื่องปั้นดินเผาพื้นเมืองภาคใต้ ตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เป็นเครื่องปั้นดินเผาบริเวณบ้าน สitingหม้อและอื่น ๆ พื้นเมืองในเขตจังหวัดสงขลา แสดงข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์การผลิต รูปแบบของการผลิตศิลปตกแต่งลาย เครื่องมือเครื่องใช้ในการตีลาย รวมทั้งตัวอย่างวิธีใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์และวัฒนธรรม การใช้สอยเครื่องปั้นดินเผาของคนไทยปักษ์ใต้

อาคารหลังที่ ๒๐-๒๑ ห้องเครื่องปั้นดินเผา

จัดแสดงเครื่องปั้นดินเผา เฉพาะที่ขุดหรือขุดได้ ในเขตภาคใต้แสดงแผนที่เส้นทางเดินเรือสมัยโบราณ ตำแหน่งที่ขุดหรือขุดได้ กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาสมัยโบราณ กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาที่แยกตามยุคสมัย กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งผลิตต่างประเทศ กลุ่มเครื่องปั้นที่ผลิตในประเทศไทย กลุ่มจำแนกตามประโยชน์ใช้สอย และข้อมูลที่แสดงถึงวัฒนธรรมการใช้สอย รวมทั้งตัวอย่างวิธีการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ และการก่อสร้างเตาเผาที่เหมือนจริง หุ่นจำลอง

เอกสารนี้ส่งกระทรวงการคลังสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารที่ ๒๒ ชั้นบน ห้องศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน

จัดแสดงศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้านภาคใต้ เช่น เครื่องจักรสาน แสดงขั้นตอนของการผลิต และความหลากหลายของลวดจักรสานที่นิยมในภาคใต้ เสื่อกระจูด บ้านลิเภา หัตถกรรมประเภทเครื่องหนัง ไม้แกะสลัก

ห้องที่ ๒๓ ชั้นกลาง ห้องอาหารและเครื่องดื่ม

ห้องที่ ๒๔ ชั้นล่าง ห้องน้ำ

อาคารพาลพัฒนา

ออกแบบโดยอาจารย์ ภิญโญ สุวรรณคีรี เป็นอาคารเอนกประสงค์ ตกแต่งภายในโดยใช้วัสดุพื้นเมือง คือไม้ไผ่สาน เป็นฝาเพดานใช้เป็นส่วนจัดกิจกรรมสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลานแสดงกลางแจ้งจุคนได้ประมาณ ๔๐๐ คน และภูเขาที่เป็นที่นั่ง ทำด้วยหินขัด(หินภูเขา) พื้นเวทีทำด้วยหินอ่อน ใช้ส่วนแต่งตัว-เตรียม การแสดงร่วมกับอาคารพาลพัฒนา

ทางเชื่อมระหว่างอาคารพาลพัฒนาและ อาคารสารนิเทศ

รูป

อาคารสารนิเทศ

ออกแบบโดย อาจารย์ ภิญโญ สุวรรณคีรี เป็น ที่สนเทศข้อมูล ภายในมีร้านค้าของที่ระลึก และ ที่ทำงานของเจ้าหน้าที่สถาบันฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : เอกสารประกอบการเข้าชมสถาบัน
: สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ เหลือบหลัง แลหน้า สถาบันทักษิณคดี
ศึกษา สงขลา : กรุงเทพฯ อมรินทร์การพิมพ์ , ๒๕๓๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์อาคารตัวอย่าง

-สถาบันทักษิณคดีศึกษา

-ทำเลที่ตั้ง

สถาบันทักษิณคดีศึกษา มีข้อได้เปรียบในเรื่องของที่ตั้งโครงการคือตั้งอยู่บนเชิงเขา และบนยอดเนินซึ่งสูงประมาณ ๕๐ เมตร เมื่ออยู่ตอนบนสุดของบริเวณจะมองเห็นทะเลสาบที่ล้อมรอบเกาะอยู่ได้ ๓ ด้าน มีทัศนียภาพที่สวยงามมาก สภาพเนื้อที่เป็นเนินสูงระหว่างไหล่เขารวมทั้งที่ราบบนยอดเขา สามารถสร้างอาคารให้ต่างระดับลดหลั่นไปตามเชิงเขา เหมาะที่จะดัดแปลงเนื้อที่บางส่วนเป็นส่วนรุกขชาติ อุทยานวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์กลางแจ้ง เวทีแสดงกลางแจ้งและกิจกรรมส่งเสริมธุรกิจทางวัฒนธรรมและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

ข้อเสียของทำเลที่ตั้ง คือ ที่ตั้งโครงการตั้งอยู่ห่างจาก ตัวเมืองสงขลาค่อนข้างไกล (มากกว่า ๑๐ กิโลเมตร) ผู้ที่เข้าชมโครงการจึงมักเป็นผู้ที่มีความประสงค์ที่จะมาชมโครงการโดยตรง มากกว่าผู้ที่มีเวลาว่างเพียงเล็กน้อยเพื่อมาพักผ่อน ทำให้สถาบันจะมีผู้เข้าใช้ในช่วงเวลาสั้นๆ (ประมาณ ๕-๖ ชั่วโมง) ผู้ใช้จะต้องนั่งรถยนต์หรือรถโดยสารมากกว่ารถจักรยานยนต์ และเป็นไปได้ไม่น้อยมากที่จะขี่จักรยานหรือเดินมา รวมทั้งสถาบันยังขาดที่จะจัดกิจกรรมในเวลาเย็นหรือค่ำด้วยเหตุผลเดียวกันคือไกลจากตัวเมืองนั่นเอง

-การวางผังอาคาร

เนื่องจากสถาบันตั้งอยู่บนยอดเนิน การวางผังตำแหน่งอาคาร จึงวางในลักษณะที่ลดหลั่นกันลงมา การวางผังเป็นแบบแผ่บนพื้นที่ ใช้ทางเดินเท้าเป็นทางเชื่อมในส่วนต่าง ๆ ใช้สภาพแวดล้อมเดิมเป็นตัวสร้างบรรยากาศทำให้อาคารดูแล้วเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อม การวางอาคารเป็นแบบหลังเล็ก ๆ กระจายไปตามพื้นที่ทำให้ไม่เกิดอาคารขนาดใหญ่ที่มีขนาดแตกต่างจากสภาพรอบข้าง

ข้อเสียจากการวางผัง คือ เนื่องจากสถาบันมีเนื้อที่ค่อนข้างกว้าง อาคารแต่ละหลังกระจายไปตามสภาพแวดล้อม การเดินเท้าค่อนข้างไกลและสับสน ประกอบกับพื้นที่เป็นเนินเขา การเดินไปมาทำให้รู้สึกเหนื่อยง่าย รวมทั้งการดูแลรักษา การควบคุม ก็ไม่สามารถทำได้บ่อย

และทั่วถึงเท่าที่ควรอาคารบางหลังถูกปิดไว้มิให้เข้าชม เนื่องจากขาดเจ้าหน้าที่คอยควบคุมดูแล แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-การใช้งานอาคาร

การใช้งานอาคารของสถาบันทักษิณคดีศึกษา มีลักษณะที่ตรงตัวและจบในตัวเอง คือ อาคารแต่ละหลังมีหน้าที่ใช้สอยเฉพาะ ตำแหน่งของอาคารมีความเหมาะสม

ข้อเสียของการใช้งานอาคาร คือ อาคารบางหลังไม่สามารถใช้สอยได้ตลอด หรือ บ่อยครั้ง (เช่น โรงละครกลางแจ้ง, ศาลาลูกบัต) เนื่องจากทำเลที่ตั้งโครงการ และการวางผังทำให้อาคารหลังนั้น ถูกปล่อยไว้ทำให้เสื่อมสภาพเร็วกว่าปกติ

สรุปการวิเคราะห์อาคารตัวอย่าง

สถาบันทักษิณคดีศึกษา		
ข้อปัญหา	ข้อดี	ข้อเสีย
๑. ทำเลที่ตั้งโครงการ	- ภูมิประเทศเป็นเนินเขาที่ลาดหล่น บนยอดเนินสามารถมองเห็นสภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านโดย รอบ	- ที่ตั้งโครงการค่อนข้างไกล จากตัวเมือง การเดินทาง เพียงบางกลุ่ม
๒. การวางผังอาคาร	- การวางผังอาคารเป็นแบบแผ่ กระจายใช้อาคารขนาดเล็ก กลมกลืนกลับสภาพแวดล้อม ใช้การเดินเท้าเป็นการสำผัส ธรรมชาติ	- ภูมิประเทศเป็นเนินเขา ลาดหล่นกันการเดินเท้า ค่อนข้างลำบาก อาคาร แต่ละหลังอยู่ห่างกัน ทำให้ เกิดความสับสน
๓. การใช้อาคาร	- การใช้สอยอาคารจบในตัว เอง	- อาคารบางหลังไม่สามารถ ใช้สอยได้บ่อยครั้งทำขาด การดูแลที่สม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

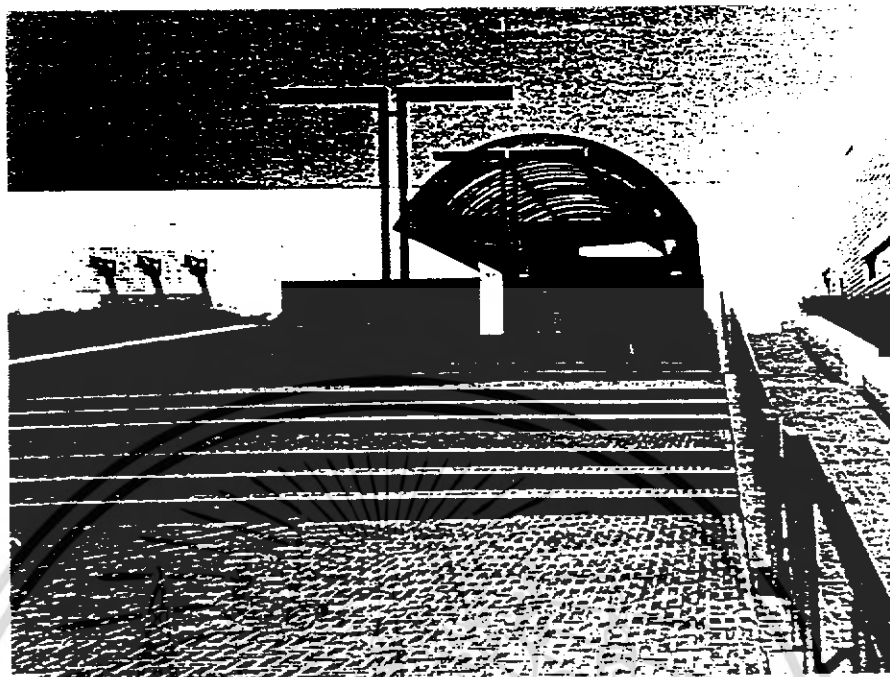
อาคารตัวอย่างภายนอกประเทศ

"NATIONAL MUSEUM OF JAPANESE HISTORY"

- ที่ตั้งโครงการ : SAKURA CHIBA PERFECTURE
- สถาปนิก : YOSHINOBU ASHIHARA , ARCHITECT AND ASSOCIATES
- ขนาดที่ตั้ง : ๗๒๘, ๒๗๗ ตารางเมตร
- พื้นที่อาคาร : ๒๘, ๖๘๕ ตารางเมตร
- โครงสร้างอาคาร : STEEL FRAME , REINFORCED CONCRETE,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

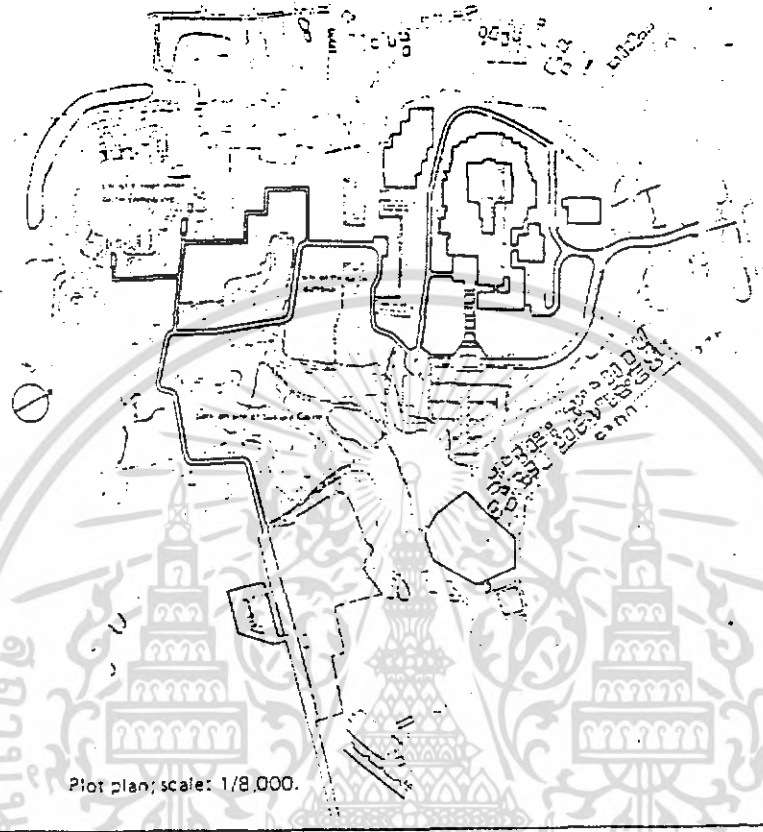
THE NATIONAL MUSEUM OF JAPANESE HISTORY เป็นหน่วยงานที่ทำการจัดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น และเป็นศูนย์กลางการค้นคว้า วิจัย จัดรวบรวมข้อมูลของประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมของญี่ปุ่น ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาทางชาติพันธุ์วิทยา โบราณคดี และ วัฒนธรรมท้องถิ่น

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ก่อตั้งเมื่อ เดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๘๑ โดยรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นผู้ดำเนินการ และเปิดบริการให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวทั่วไป และบริการอย่างพิเศษโดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษา ในการค้นคว้าวิจัยประวัติศาสตร์ การจัดแสดงพิพิธภัณฑ์แห่งนี้นอกจากจะแสดงนิทรรศการประจำแล้ว ยังมีการจัดนิทรรศการพิเศษ ที่เป็นผลงานทางการค้นคว้าวิจัยทางพิพิธภัณฑ์อีกด้วย และการแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์จะใช้วัตถุโบราณจริง และวัตถุจำลองในการจัดแสดง

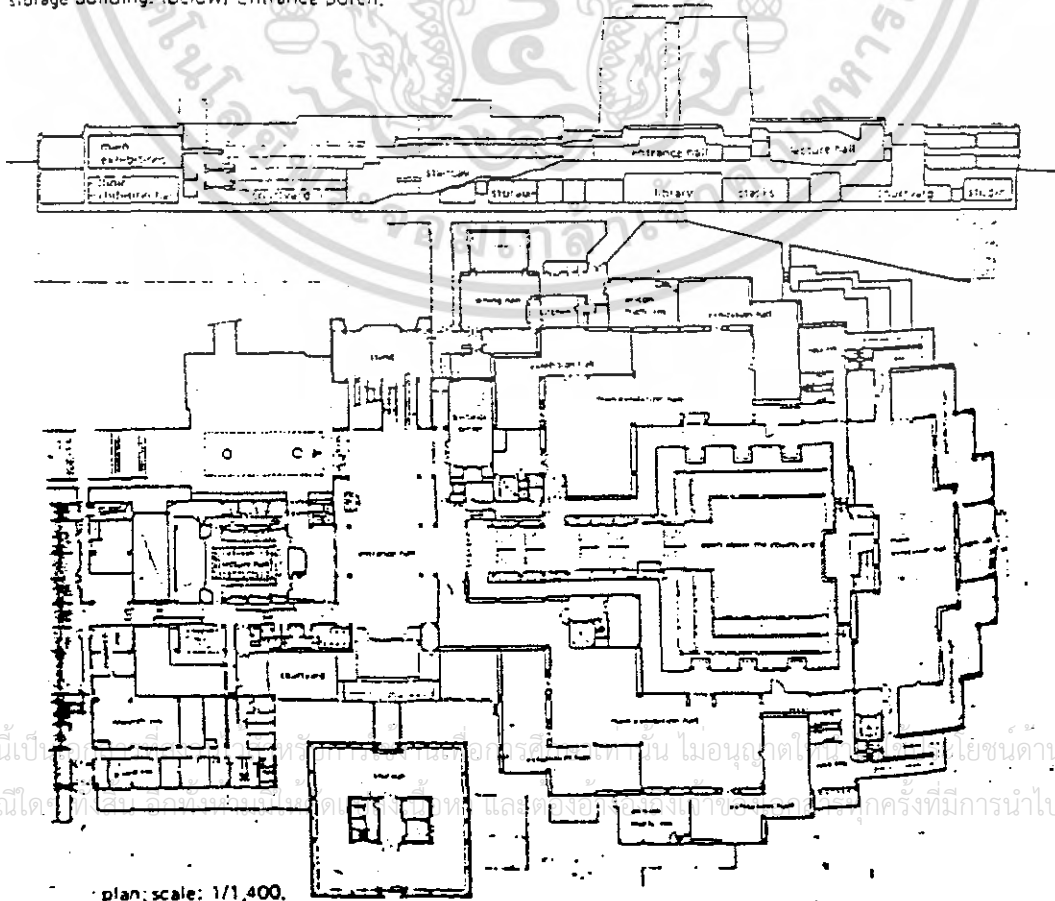
ทำเลที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ ตั้งอยู่ที่สวนซึ่งอดีตเคยเป็นที่ตั้งของ HISTORY SAKURA OLD CASTLE และเพื่อหลีกเลี่ยงกับการวิจารณ์ ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับการรบกวนดินแดนอันมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์แห่งนี้ อาคารพิพิธภัณฑ์จึงพยายามที่จะไม่เข้าไปใกล้บริเวณที่เป็นศูนย์กลางของพื้นที่ตั้งปราสาทแห่งนี้ ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ ที่เคยเป็นที่อยู่ของชาวซามูไรมาก่อน และการออกแบบอาคารได้ออกแบบให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ และเนื้อที่บางส่วนจะจัดเตรียมเป็นที่แสดงนิทรรศการกลางแจ้งในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษารายละเอียดของอาคาร

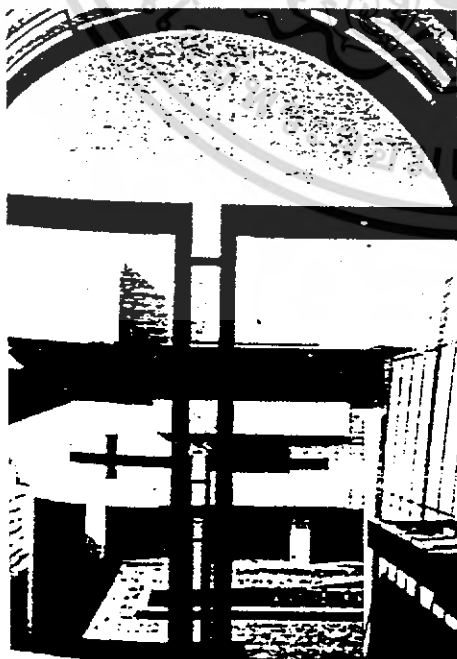
(left) East side. The staff entrance is visible on the left. The high-rise block on the right is the storage building. (below) Entrance porch.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสถาบัน ไมออนลุตโตโยต้า กรุณาใช้เอกสารนี้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน มิฉะนั้นจะถือว่าผิดกฎหมาย

ลักษณะอาคารประกอบด้วยอาคารใหญ่ และอาคารหลังพิพิธภัณฑ์ ซึ่งอาคารใหญ่ ประกอบด้วยชั้นใต้ดิน และชั้น ๑ การใช้ชั้นใต้ดินเนื่องจาก ต้องการความสูงของอาคารลดลง และสามารถใช้น้ำที่ ใช้สอยได้มากขึ้น สำหรับคลังพิพิธภัณฑ์ เป็นลักษณะอาคารสูง ๕ ชั้น จากพื้นดิน และชั้นใต้ดินอีก ๒ ชั้น การจัดนิทรรศการถาวร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัง ซึ่ง จัดแสดงเกี่ยวกับชาติพันธุ์ วิทยาโบราณคดี และวัฒนธรรม และมีโถงจัดแสดง เกี่ยวกับเหตุการณ์พิเศษสำคัญ ๆ ซึ่งอยู่ ชั้นใต้ดิน และการนำ COURT YARD มา ใช้เพื่อให้ผู้ชมได้พักผ่อน และเปลี่ยน อารมณ์ในระหว่างการเดินชม

การใช้ COURT YARD เปิดโล่งกลาง อาคารโดยรอบ ทำให้ LAY OUT ของ อาคารดูโอ่โง่งขึ้น ทำให้การชมนิทรรศการจากส่วนหนึ่ง ไปยังอีกส่วนหนึ่งโดย ผ่าน COURT YARD ซึ่งเป็นการผ่อนคลาย ทาง และ COURT YARD ยังสร้างความ ร่มรื่นให้แก่อาคารโดยการจัดสวนและน้ำ พู และยังช่วยในการถ่ายเทอากาศ และ แสงธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาหวับการเขางานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงของอาคารส่วนใหญ่ ออกเป็นลักษณะ INTERNATIONAL STYLE ซึ่งเป็นรูปทรงเรียบ ๆ สำหรับทางเข้าด้านอาคาร มีการเน้นมาก ลักษณะการ APPROACH ทางเข้าถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้โดยเฉพาะ ซึ่งมีความโดดเด่นเมื่อมองจากที่ไกล และอาคารด้านข้างที่เป็นหอประชุม และเสนาบดีมา-กรรมลีดา ช่วยนำสายตา เข้าสู่ EN-TRANCE PORCH และช่วยแก้ความรู้สึกที่อ้างว้างและไกลได้

การเล่น MASS ของอาคารมีลำดับหน้าหลัง ทำให้เกิดความสวยงามที่เกิดจากแสงเงา ผิววัสดุอาคารส่วนใหญ่จะใช้กระเบื้อง ส่วนคลังพิพิธภัณฑ์จะใช้ผิวคอนกรีตเปลือย ซึ่งดูน่าเกรงขาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดแสดงนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์

การจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ แบ่งการจัดแสดงอีกรูปแบบหนึ่ง เป็นการแสดงที่เน้นเรื่องราวมาก่อนวัตถุ ซึ่งการแสดงนิทรรศการได้แบ่งออกเป็น ๔ ส่วนใหญ่ และนิทรรศการสำหรับกรณีพิเศษอีกส่วนหนึ่ง และก่อนที่จะเข้าไปชมนิทรรศการเหล่านี้ ผู้ชมทุกคนจะต้องผ่านส่วนแนะนำก่อน

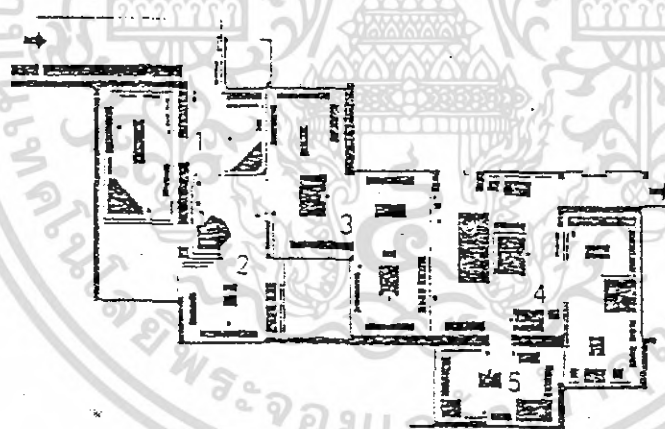
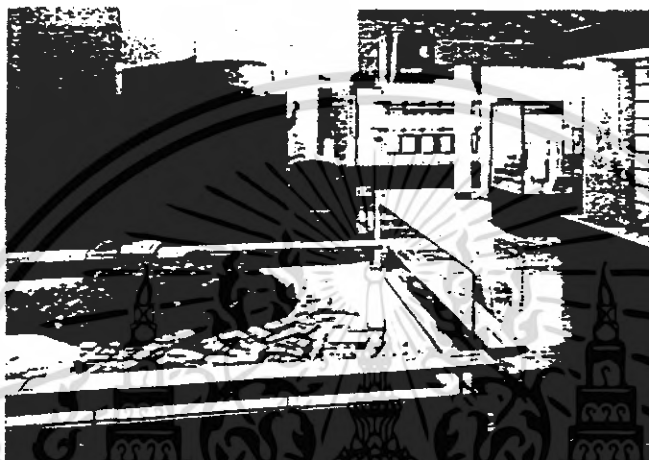

ส่วนแนะนำของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ เป็นการแสดงลักษณะภูมิประเทศของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วยหมู่เกาะต่าง ๆ ที่ล้อมรอบด้วยทะเล ซึ่งมีการนำเสนอเป็นภาพสไลด์แนะนำส่วนต่าง ๆ ของประเทศญี่ปุ่น เมื่อผ่านส่วนแนะนำก็กระจายไปสู่ส่วนนิทรรศการอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดแสดงนิทรรศการตามส่วนต่าง ๆ

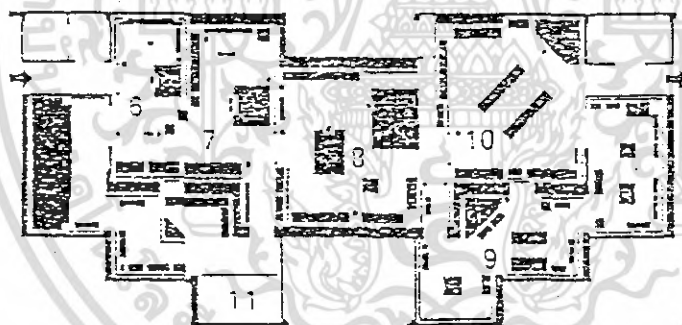
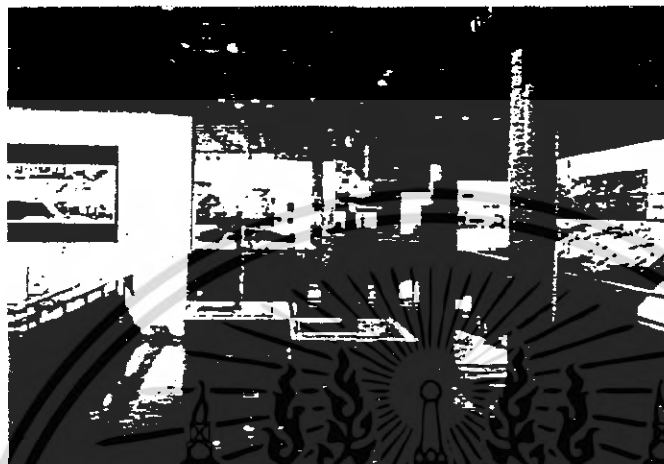
GALLERY 1

1. THE DAWN OF JAPANESE CIVILIZATION
2. RICEGROWING AND JAPANESE PEOPLE
3. KEYHOLE-SHAPED BURIAL MOUNDS
4. THE RITSURYO STATE
5. OKINOSHIMA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

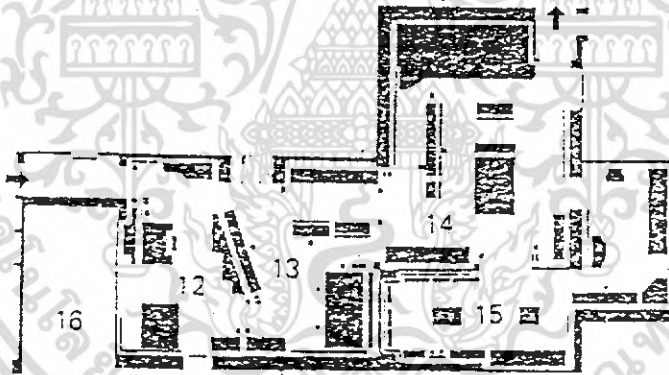
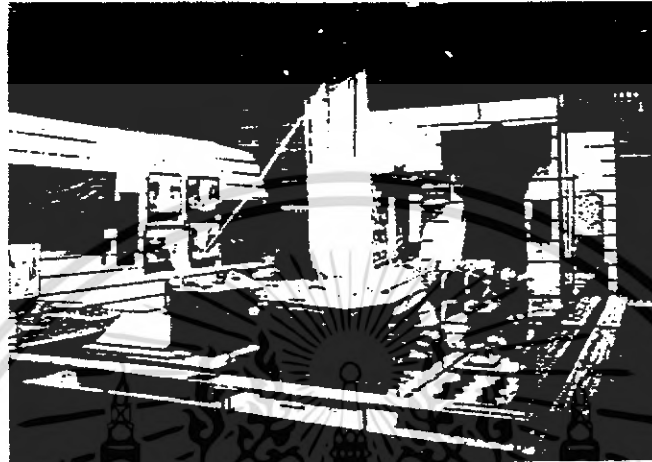
GALLERY 2

6. COURT CULTURE
7. EAST VERSUS WEST
8. DAIMYO AND UPRISINGS
9. COMMONER LIFE AND CULTURE
10. JAPANIN THE MARITIME AGE
11. HISTORY OF PRINTING

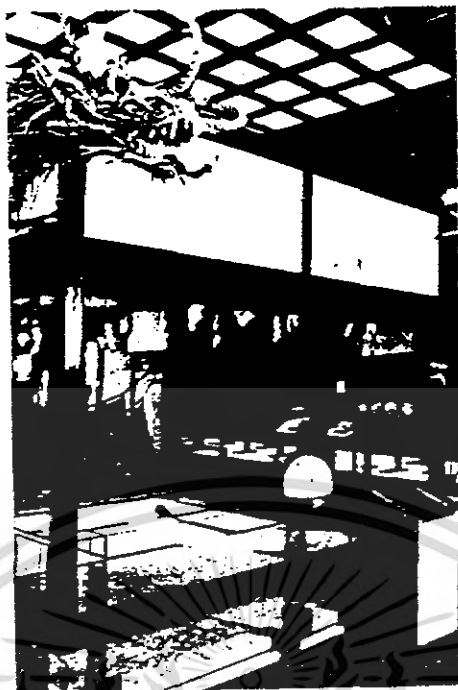
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GALLERY 3

- 12. PEASANT WORLD
- 13. URBAN PROSPERITY
- 14. TRANSPORTATION AND COMMUNICATION
- 15. ENERGETIG ACTIVITIES OF COMMONERS
- 16. DOOCUMENT AND MAPS (IN PREPARATION)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 17. URBAN LIFE
- 18. AGRICULTURAL VILLAGE LIFE
- 19. MOUNTAIN VILLAGE LIFE
- 20. FISHING VILLAGE LIFE
- 21. LIFE OF THE SOUTHERN ISLAND
- 22. LIFE AFTER DEATH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๗

การศึกษาระบบต่างๆในการออกแบบ

๗.๑ ระบบปรับอากาศ

สภาวะการปรับอากาศที่เหมาะสม

สมาคมได้กำหนดหลัก EFFECTIVE TEMPERATURE INDEX (ดัชนีอุณหภูมิที่มีประสิทธิภาพ) แสดงถึงการเคลื่อนไหวของอากาศที่สบายที่สุด อุณหภูมิประมาณ ๗๑ องศาฟาเรนไฮต์ ถึง ๗๖ องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูร้อน และ ๖๖-๗๐ องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูหนาว อุณหภูมิดังกล่าวมีความชื้น ๕๐ % อากาศจะหมุนเวียนระหว่าง ๑๕-๒๕ ฟุต/นาที แต่ในฤดูหนาวไม่สามารถบังคับความชื้นสัมพัทธ์ให้ถึง ๕๐ %

พิพิธภัณฑ์ส่วนมากจะปรับอากาศให้ใกล้เคียงกับอุณหภูมิที่กำหนดไว้ เช่น NATION GALLERY ตั้งอุณหภูมิในฤดูหนาว ๖๘-๗๐ องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูร้อน ๗๐-๘๐ องศาฟาเรนไฮต์ และความชื้นสัมพัทธ์ ๕๐ %

MUSEUM OF ART ใน NEWYORK ใช้อุณหภูมิ ๗๒ องศาฟาเรนไฮต์ตลอดปี เวลาที่อากาศภายนอกสูงจะลดอีก ๑๐ องศาฟาเรนไฮต์

ชาวอังกฤษแนะนำว่า อุณหภูมิที่เหมาะสมในฤดูหนาวควรเป็น ๖๒-๖๔ องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูร้อน ๖๖ องศาฟาเรนไฮต์

บางแห่งอุณหภูมิที่สบายอาจไม่ใช่ตามที่กล่าวข้างต้น ซึ่งอาจเป็น ๗๐ องศาฟาเรนไฮต์ ในฤดูหนาว และ ๘๐ องศาฟาเรนไฮต์ในฤดูร้อน ความชื้นสัมพัทธ์ ๕๕ % ก็ได้

หลักการ เลือกใช้ระบบแอร์-คอนดิชั่น

๑. สามารถให้อากาศเป็น บริสุทธิ์ และการกระจายได้สม่ำเสมอทั่วทั้งห้อง
๒. มีความเป็นเพียงพอที่จะขับ HEAT GIAN ได้ทั้งหมด
๓. เครื่องเดินเงียบไม่มีเสียงรบกวน หรือ เกิดความสั่นสะเทือน
๔. สามารถควบคุมอุณหภูมิให้ได้ตามต้องการได้ง่าย
๕. มีความคงทนแข็งแรง มีประสิทธิภาพและอายุการใช้งานได้นาน
๖. พิจารณาเกี่ยวกับราคาเครื่อง ค่าติดตั้ง และค่าซ่อมแซมต้องเหมาะสมกับคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้ใช้สำหรับการดำเนินงานวิชาการ ห้ามนำไปทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และนี่ก็เป็นเพียงเอกสารตัวอย่างเท่านั้น ไม่สามารถนำมาใช้

ระบบเครื่องปรับอากาศ

แบ่งออกเป็น ๓ ระบบ คือ

๑. UNITAIR-CONDITIONER ได้แก่ WINDOW UNIT และ PACKING UNIT IT เป็นเครื่องมือที่ทำมาสำเร็จรูปสามารถติดตั้งใช้ได้รวดเร็วโดยไม่ต้องเตรียมวางท่อต่าง ๆ ในอาคารก่อน ใช้สำหรับเนื้อที่เล็ก ๆ ขนาด ๕,๐๐๐-๒๓,๐๐๐ บีทียู และใช้ไม่สม่ำเสมอ ราคาถูกขนาด ๑๒,๐๐๐ ราคาประมาณ ๘,๐๐๐ บาท และการซ่อมแซมไม่ต้องใช้ผู้ชำนาญมากนัก แต่เสียตรงที่ว่าเกิดเสียงดังเพราะระบบนี้รวมทุกส่วนของเครื่องอยู่ในนั้น โดยเฉพาะคอมเพรสเซอร์ ห่างผู้ใช้ประมาณ ๓ เมตร อาจมีเสียงรบกวนได้ และหากติดตั้งไม่ดีจะสิ้นสะเทือน อายุการใช้งานก็สั้น ๕ ปี เป็นอย่างมาก กินไฟมากค่าใช้จ่ายสูง PACKAGE UNIT และคล้ายกับ WINDOW UNIT

แต่เป็นชนิดใหญ่กว่า ใช้สำหรับขนาด ๓-๑๐ ตัน ขนาดของเครื่อง ๕-๑๐ ตัน กว้างประมาณ ๑.๕ เมตร สูง ๒.๐๐ เมตร หนา ๐.๕๐ เมตร ซึ่งจะต้องหาที่ติดตั้งระบายความร้อนออกได้ง่าย แบบนี้ไม่ต้องใช้ไม้กั้นก็ได้ แต่ต้องหาที่หรือต่อออกจาก FAN COIL ไปจ่ายตามห้องต่าง ๆ การจ่ายอากาศเป็นขึ้นอยู่กับรูปลักษณะของห้องแต่ต้องสม่ำเสมอทั่วทั้งเครื่อง

ข้อดีของเครื่อง ราคาถูกกว่าในขนาดตันเท่ากัน ซึ่งออกแบบหลายเครื่อง และอาจทนทานถึง ๘ ปี เพราะขนาดคอมเพรสเซอร์เป็นขนาดใหญ่กินไฟน้อยกว่า แต่เสียงดังพอๆกัน และการจ่ายอากาศต้องมีที่วางเหนือเพดานบ้างสำหรับเดินท่อ

๒. SPLIT SYSTEM คือระบบที่แยกคอมเพรสเซอร์ออกจาก FAN COIL สำหรับแอร์คอนดิชัน ขนาดใหญ่ตั้งแต่ ๑๐-๔๐ ตัน เพื่อมิให้เกิดเสียงดังภายในห้องโดยแทรกคอมเพรสเซอร์ไว้นอกอาคาร เก็บไว้ในอาคารโดยเฉพาะ เพราะว่าไม่สิ้นสะเทือนและไม่มีเสียงดังแล้วเดินสายจากคอมเพรสเซอร์เข้ามาใน FAN COIL ถ้าระยะทางท่อไกลมากจะทำให้ REGRIGERANT ที่เข้าไปใน FAN COIL TEMPERATURE ไม่ดีเพราะ HEAT GIAN ฉะนั้นไม่ควรไกลกว่า ๑๕ เมตร

การออกแบบต้องเตรียมที่สำหรับวางเครื่องให้เหมาะสม และมีที่สำคัญที่อาจจะมียันใหญ่อันเดียว หรืออันเล็กๆหลายอัน เครื่องแบบนี้ดีไม่มีเสียงรบกวนสามารถควบคุมอุณหภูมิแต่ละห้องให้แตกต่างกันได้ โดยอาศัยระบบความเร็วของพัดลมที่เป่าลมเย็นเข้าไปในห้อง นอก

เอกสารนี้ยังสามารถใช้เพียงบางส่วนได้ อายุการใช้งานนานกว่า PACKAGE แต่ราคาสูงกว่า การคำนวณว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. CENTRAL AIR CONDITIONING SYSTEM เป็นระบบ CHILLED WATER ใช้ น้ำเย็นเป็น REFRIGERANT ต้องมีห้องสำหรับติดตั้งขนาดใหญ่ และเครื่องทำความสะอาदन้ ระบบเหมือน SPLIT SYSTEM เพราะแยกคอมเพรสเซอร์ออกไปเช่นเดียวกัน ระบบนี้เหมาะ สำหรับอาคารที่ใช้ตั้งแต่ ๔๐ ตันขึ้นไป เพราะระบบอื่นไม่ดีเท่าระบบนี้

เครื่องปรับอากาศระบบนี้ดีในหลายๆด้าน คือ ง่ายที่สุด ปรึบได้ง่าย ทนทาน ๒๐-๒๕ ปี ค่าบำรุงรักษาเงินไฟน้อยที่สุด

การออกแบบสำหรับติดตั้งระบบนี้ต้องคิดพร้อมๆกันกับการออกแบบอาคารตั้งแต่ต้น และมีข้อที่ควรคิดก็คือ ถ้าเป็น INSULATION ขนาดใหญ่ ๒๐๐-๓๐๐ ตัน จะแยกเครื่องออกเป็น เครื่องละ ๑๐๐ ตัน หรือ ๑๕๐ ตันซึ่งแพงกว่าแต่ดีกว่า คือเวลาเสียนั้นถ้าใช้เครื่อง ๓๐๐ ตัน ก็จะเสียหาย แต่ถ้าใช้ ๒ เครื่อง ก็สามารถใช้งานได้ครึ่งหนึ่ง และถ้าแยกเป็นเครื่องละ ๕๐ ตัน ๔ เครื่อง ซึ่งสำหรับที่จะใช้ ๒๐๐ ตัน ก็ยังดีขึ้น เพราะถ้าเสียเครื่องก็ยังเหลืออีก ๓ เครื่อง ซึ่งพอใช้ได้ทั้งหมดทั่วอาคาร เพราะมีความเย็น ๗๕% จะเห็นได้ว่าสถาปนิกต้องคิดให้ รอบคอบ เพื่อมิให้เสียผลประโยชน์จนเกินไป ในกรณีเครื่องบนต์ขัดข้องได้

ข้อพิจารณา เกี่ยวกับห้อง เครื่อง และ บริเวณที่ปรับอากาศ

๑. ห้องเครื่องไม่ควรที่จะอยู่ใกล้จากบริเวณที่ปรับอากาศ ซึ่งถ้าอยู่ใกล้จะทำให้ เป็ลื่อง
๒. ห้องเครื่องจะต้องอยู่ในบริเวณที่จะไม่ทำให้เกิดเสียงรบกวนแก่ส่วนอื่นๆ
๓. ในลักษณะที่เป็นไปได้ ห้องเครื่องควรจะเป็นห้องใหญ่ห้องเดียว ในการ ควบคุมเครื่องปรับอากาศ แต่หากว่ามีความจำเป็นในการกระจายห้องเครื่องออกไปเป็นห้อง ก็ย่อมเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา

๗.๒ ระบบเสียง

๑. RESPONSE ของหูคนต่อ PURE TONE

๑.๑ FREQUENCY ๒๐-๒๐,๐๐๐

๑.๒ INTENSITY THRESHOLD OF HEARING ๔๐ Db ที่ ๕๐ Hz

๔ Db ที่ ๓,๐๐๐ Hz

THRESHOLD OF PAIN ๑๓๐ dB ที่ ๕๐ Hz

๑.๓ TONE SEPERATION เสียงสองเสียงต้องมีความเร็วต่างกัน ๓๐ MINLI-SECOND หูจึงจะแยกเสียงทั้งสองออกจากกันได้ -๑/๑,๐๐๐

๑.๔ DIRECTION ลักษณะการเปลี่ยน PHASE ของเสียงทำให้เราทราบว่าเสียงมาจากทิศใด แต่ถ้าเสียงมีความถี่มากกว่า ๑,๕๐๐ Hz หูจึงจะรู้สึกได้ ถ้าต่ำมากหูจะไม่สามารถจำแนกทิศทางได้

๒. ปรากฏการณ์ของเสียงใน ENCLOSED SPACE

๒.๑ เสียงส่งออกจากต้นกำเนิด จะเกิดปรากฏการณ์

ก. สะท้อน REFLECT

ข. อดูดกลืน TRANSMIT

ค. กระจาย DISPERSE

ง. เลี้ยวเบน DIFFLECT

๒.๒ การสะท้อนเกิดจาก SOLID RIGID

ความกว้างช่วงคลื่นของเสียง ต้องมีค่าน้อยเมื่อเทียบกับค่าของตัวกลาง
ที่เสียงตกกระทบลงไป ความเร็วของเสียงในอากาศ ๑,๑๐๐ ฟุต/นาที

ความถี่ FREQUENCY ๓๐๐-๔๐๐-๕๐๐

ความกว้างของช่วงคลื่นที่จะสะท้อนได้ดี ๑/๒ ฟุต

ปรากฏการณ์ของเสียงสะท้อน (เมื่ออยู่ในระนาบเดียวกัน) มุมตกกระทบของเสียง-มุมสะท้อน
ของเสียง

๒.๓ การดูดกลืนเสียง จะเกิดกับวัตถุค่อนข้างอ่อน และมีรูพรุนภายใน

INTERCONNECTION FORUS เช่น ฝ้านวม พรม ยิปซัมบอร์ดฯ มีค่าจาก ๐ ถึง ๑ และวัสดุ

เอกสารที่ดูดกลืนเสียงได้มาก วัสดุจะสะท้อนได้น้อย เมื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๔ NOISE REDUCTION COEFFICIENT วัสดุแต่ละชนิดลดเสียงได้ไม่เท่ากัน

๒.๕ การเลี้ยวเบนของเสียง เกิดเมื่อเสียงมีความถี่ต่ำ เสียงที่มีความถี่สูง มักไม่เลี้ยวเบนเท่าความถี่ต่ำ สิ่งกีดขวางที่มีขนาดเล็กกว่าช่วงคลื่น จะก่อให้เกิดการเลี้ยวของเสียงเสมอ

๓. คุณภาพของเสียงขึ้นอยู่กับการกระจาย (DIFFUSTIO) ของเสียงซึ่งเกิดได้จาก

๓.๑ พื้นผิววัสดุที่เป็น SURFAC REGULARITY มีผิวที่ก่อให้เกิดการสะท้อน

๓.๒ วัสดุที่มีการสะท้อนและมีการดูดกลืนที่เหมาะสม

๓.๓ วัสดุพวก SOUND ABSORPTIVE ชนิดต่างๆจัดให้กระจายอยู่ การจัดห้องให้มี SOUND ABSORPTIVE ที่เพียงพอเพื่อผลของเสียงที่เหมาะสม เฉลี่ยพลังงานให้มีค่าเสมอทั่วทั้งห้อง AVERAGE ENERGY และ DENSITY ของเสียงเท่าๆกันทุกจุดในห้อง

๔. REVERBERATION AND REVERBERATION TIME

๔.๑ REVERBERATION เป็น GROWTH OF SOUND เสียงจะคงมีในห้องต่อไป แม้ว่าต้นกำเนิดเสียงจะหยุดลงแล้วก็ตาม

๔.๒ ค่าพูดต่อคำพูด เกิดใน ๐.๓ วินาที ถ้าเสียงยังคงสะท้อนอยู่อีกใน ๑๐ วินาที จะทำให้สับสนทั้งไม่รู้เรื่อง

๔.๓ AVERAGE DECAYRATE อัตราการลดจำนวนเดซิเบลลงต่อวินาทีคำนวณได้โดย

สัมประสิทธิ์การดูดกลืนของเสียงโดยเฉลี่ย

$$A/S = \text{Total Sabin} = S_1 I + S_2$$

Total Surface S_1 S_2

AVERAGE DECAY RATE TIME = 1230 S/V dB/SECOND

๔.๔ REVERBERATION คือ ระยะเวลาหลังจากต้นกำเนิดเสียงหยุดลง แล้วระดับเสียงลดลงไป ๖๐ เดซิเบล (เมื่อเสียงในห้องอยู่ในลักษณะ STEADY STATE ถ้าเราหยุดเสียง เสียงยังคงมีอยู่ต่อไป เนื่องจากการสะท้อน)

$$R + = 0.16 V/A \text{ ในระบบเมตริก}$$

เมื่อ V = ปริมาตรห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ A_{TOTAL} คือ ABSORPTION มีค่า SABIN ใช้ประโยชน์ด้านการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ได้เฉพาะห้องที่เป็น DIFFUSE SOUND FIELD คือ

- มี TREATMENT ทาง ACOUSTIC ทั้งห้อง
- ไม่สภาวะการรวมเสียงจากการสะท้อน
- ห้องได้สัดส่วนกัน

๔.๕ ABSORPTION COEFFICIENT OF COMMON BUILDING FINISH ต้อง
ระบุค่าอยู่ที่ความถี่ใด ถ้าไม่ได้ระบุให้ถือความถี่เป็นปานกลาง = ๕๐๐

๔.๖ ABSORPTION MATERIAL

- ก. POROUS MATERIAL รูปพรุนชนิดต่อถึงกัน
- PRE-FABRICATED ACOUSTICAL UNIT มีมาตรฐานที่แน่นอน
บำรุงรักษาง่าย
 - ACOUSTICAL PLASTER & SPRAY ON MATERIAL ดูดเสียง
ได้ดี โคนเฉพาะความถี่สูงๆ
 - พรม และ ม่านช่วยดูดกลืน เสียงจากการกระทบและเสียงที่เกิด
ที่ผิว
- ข. PANEL ABSORBERS , MEMBRANE ABSORBERS เป็นแผ่นติดตั้งบน
โครงแข็ง ดูดเสียงด้วยความสั่นสะเทือน มีประสิทธิภาพดีกับเสียงความถี่ต่ำ
- ค. CAVITY RESONATOR
- INDIVIDUAL UNIT เช่น SOUND BOX UNIT
 - PERFORATED PANEL RESONATOR
 - SLIT RESONATOR

๔.๗ การเลือกวัสดุกลืนเสียง

- ก. สะดวกในการติดตั้ง
- ข. ทนไฟ ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ ทนต่อการขูดขีด ทนต่อปลวก ทนรา
- ค. มีการสะท้อนแสงน้อย
- ง. มีผลต่อสภาพเสียงในห้อง
- จ. เคลื่อนย้ายสะดวก
- ฉ. รูปร่าง ขนาด สี และค่าติดตั้งตามงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบำรุงรักษาและทำความสะอาดได้ง่ายให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช. ความหนา และ น้ำหนักตามต้องการ

ฅ. มี ABSORPTION COEFFICIENT ตามต้องการ

๕. STRUCTURE - BORNE และ AIR-BORNE SOUND TRANSMISSION

เสียงเมื่อเกิดขึ้น จะส่งผ่านมาพร้อมกันทั้งทางอากาศและ โครงของอาคาร

การพิจารณาการออกแบบ

๕.๑ ระยะความเข้มของเสียงจะลดลงเมื่อไกลออกไป เมื่อระยะเพิ่มเป็น ๒ เท่า ระดับความเข้มของเสียงจะลดลง ๖ เดซิเบล

๕.๒ เครื่องปรับอากาศทำให้เกิดเสียง และการสั่นสะเทือนของโครงสร้าง

๕.๓ เบนส่วนไวเสียงออกจากต้นกำเนิดเสียง

๕.๔ พิจารณาถึงตำแหน่ง ระเบียบ ท่ออากาศที่เสียงติดต่อกัน

๕.๕ การส่งเสียงระหว่างห้องผ่านมาทางฝ้าผนัง

๕.๖ แยกส่วนเสียงดังกับส่วนสงบออกจากกัน

๕.๗ การส่งเสียงทางด้านข้าง เช่น ฝา เพดาน พื้นในลักษณะ SOLID-BORNE WAVE มีการลดพลังงานลงเล็กน้อยในกรณีนี้ BUOND-ARMSURFACE ทำหน้าที่เป็น SOUND RADIATOR คือ เป็นตัวที่ก่อให้เกิด AIR - BORNE SOUND เข้าสู่ห้อง

๕.๘ หลักเสียงที่ผ่านมาจากโครงสร้าง คือ

๕.๘.๑ โดยตรง คือ ผ่านมาทางช่องเปิด และรอยแยกของโครงสร้าง

๕.๘.๒ โดยการสั่นสะเทือนของฝา พื้น หรือ เพดานในลักษณะของ DIAPHRAGM ปกติมักเกิดความถี่ต่ำและปานกลาง

๕.๘.๓ โดยการสั่นสะเทือนที่เกิดจากในตัววัสดุเอง ปกติมักเกิดกับความถี่สูง

การสั่นสะเทือนขึ้นอยู่กับลักษณะของวัสดุ เนื้อวัสดุ ความแข็ง ความหยุ่นและความหนาแน่นของวัสดุ การป้องกัน AIR-BORNE SOUND ปกติใช้ฝ้าทึบป้องกัน ถ้าน้ำหนักฝ้าและพื้น ต่อพื้น ๑ หน่วย เพิ่มเป็น ๒ เท่า การกัยเสียงจะเพิ่มประมาณ ๕ เดซิเบล

ตารางต่อไปนี้จะให้ค่า INSULATION โดยเฉลี่ยของ AIR-BORNE SOUND สำหรับ

เอกสารนี้โครงสร้างต่างๆนี้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INSULATION (DECIBELS) FOR AIR-BORNE SOUND

STRUCTURE	K.S WEIGHT/m	Av. INSULATION dBW
HOMOGENOUS CONSTRUCTION :		
12.7 mm. FIBREBOARD	3.7	2.5
WINDOW GLASS	4.9	55
6.4 mm. PLATE GLASS	11.2	30
122 mm. BRICK	270.0	45
230 mm. BRICK	539.0	50
FULUTY DISCONTINUOUS CONSTRUCTION		65 up
SEMI-DISCONTIN TIMBER JOCKFLOOR , PLASTER CEILING		45
TIMER STAND PARTITION		50
ตารางต่อไปนี้แสดงถึง IMPROVEMENT ที่เกิดเมื่อ TREAT ห้องในลักษณะต่าง ๆ		
INSULATION FOR IMPACT SOUND : CONCRETE FLOOR		
TRAETMENT	AV	: NOISE REDUCTION (PHONE)
BARE CONCREAT	0	
CARPET, ETC		
-32 mm. LINO & 3.2 mm.LINO ON ROOFING FELT		5
-WOOD BLOCK, THIN CARPET, RUBBER		5-10
-3.2 mm. CARPETON 3.2 mm. UNDER FELT		10
-1.6 mm. SHEET RUBBER ON 6.4 mm. RUBBER		20
SCREEDS , 51 mm. , THICK ON FOLLOWING UNDERPLAYS :		
-CLINKER		5-10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. STANDARD OF SOUND INSULATION

STANDARD OF SOUND INSULATION	LOUDNESS PHONES
ทำงานหรือนอนหลับ	๑๕
อ่านหนังสือ หรือ เขียนหนังสือ	๒๐
BOARDROOM	๓๐
DEDENTARY OFFICE , QUIET CONSERVATION	๓๕
AVERAGE OFFICE , TELEPHONE WORK	๔๐
RESTAURANT	๔๐
NOISE OFFICE	๖๐

๗. ความต้องการเกี่ยวกับการออกแบบ AUDITORIUM

๗.๑ เสียงดังสม่ำเสมอในทุกๆส่วน

๗.๒ เสียงต้อง DIFFUSE

๗.๓ REVERBERATION TIME ที่เหมาะสมกับการฟัง

๗.๔ ไม่ควรมี SOUND DEFECT ดังนี้ คือ

เสียงต้อง ECHO , FLUTTER ECHO

SOUND CONCENTRATION

SOUND SHADOW

ROOM RASONANE

๗.๕ เสียงหรือการสั่นสะเทือนที่ต้องขจัด

๗.๖ การออกแบบ AUDITORIUM

๗.๖.๑ การที่จะให้เสียงดังพอ ต้องนึกถึงพลังงานเสียงที่เสียไป เมื่อมีระยะทางเข้ามาเกี่ยวข้อง และมีการดูดกลืนเสียงโดยเก้าอี้บุวม และหมุ่คน ($ABSORPTION=0.5 \text{ M}^2 \text{ SABIN/PERSON}$) ระยะทางไกลเสียงจะเบา ต้องจัดให้คนฟังอยู่ใกล้ต้นกำเนิดเสียง

๗.๖.๒ ยกต้นกำเนิดเสียงทำให้เสียงส่งถึงผู้ฟังโดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับผู้ฟังต้องยกกระดานหรือลู่วิ่ง (๑:๘) หรือทำเป็นชั้นๆ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๗.๖.๔ การจัดให้มีการสะท้อนรอบๆต้นกำเนิดเสียงด้วยวัตถุช่วยสะท้อนเสียง

ก. เพดาน คิกระยะตามแบบเรขาคณิต พื้นผิวสะท้อนเสียงควรมีขนาดพอๆกับเครื่องเสียง แผ่นสะท้อนต้องวางในลักษณะที่เกิด GAP ของเวลาไม่เกิน ๓๐ MILISEC

ข. ผนังบริเวณใกล้ต้นเสียง ควรเป็นฝาแข็ง ช่วยสะท้อนเสียงไปสู่ผู้ดูไกลๆอีกทางหนึ่ง

ค. วัสดุช่วยสะท้อนเสียงได้แก่ PLASTER PLYWOOD, GYPSUM BAORD

๗.๖.๕ FLOOR AREA และปริมาตรห้อง ควรมีขนาดเล็กที่สุด เพื่อย่นระยะทาง และการสะท้อน เพื่อลดการเสีพลังงานของเสียงที่เดินผ่านอากาศ ROOM FOR SPEECH 80-150 F³/ SEAT

๗.๖.๖ กรณีมีต้นกำเนิดเสียงหลายชนิด การออกแบบที่จะได้ยินโดยทั่วควรมี REFLECTIVE SURFACE อยู่ล้อมรอบต้นกำเนิดแต่ละอัน

๗.๖.๗ กรณีที่ห้องกว้างมาก จะนำลำโพงมาประกอบด้วยก็ได้

๗.๖.๘ DIFFUSE OF SOUND เกิดได้โดย

ก. IRREGULARITY เช่น ส่วนอื่นของโครงสร้างจากCLILING และการตกแต่งภายใน

ข. การใช้ DIFFUSION เพื่อให้เกิด DIFFUSE OF SOUND สำคัญสำหรับ CONCERT HALL , OPERA HOUSE และ AUDITORIUM ฯ

๘. การจัด ROOM ACOUSTICAL DEFECT

๘.๑ เสียงก้อง ECHO เกิดเมื่อเสียงสะท้อนขึ้นเดินทางกลับมาไม่ทันเสียงเดิมจนแยกออกจากกันได้ คือ ช้ากว่ากัน ๑/๒๕ วินาที สำหรับเสียงพูด และ ๑/๑๐ วินาที สำหรับดนตรี

สำหรับการพูด $R + R - D$ ไม่ควรเกิน ๔๕ ฟุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนตรี $R + R - D$ ไม่ควรเกิน ๑๐๐ ฟุตไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ๘.๒ LONG DECAY REFLECTION คล้าย ECHO แต่การเกิดสั้นกว่า
- ๘.๓ FLUTTER ECHO มักจะเกิดในห้องผาขนาน เสียงจะดังเรื่อยๆ
- ๘.๔ SOUND CONCENTRATION เกิดจากพื้นผิวเว้าเข้า ซึ่งจะ POCUS เสียงมารวมกัน เกิดเสียงดังไม่สม่ำเสมอ ต้องกันไม่ให้เกิดเสียงดังเพียงบางจุดในบริเวณผู้ฟัง ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ ให้เกิดนอกหรือบริเวณผู้ฟัง
- ๘.๕ COUPLE SPACE เกิดจากการเชื่อมต่อของ SPACE เช่น ห้องประชุมกับโถงบันไดและ SPACE ข้างเคียง โดยทางช่องประตู REVERBERATION TIME จะเปลี่ยนไป และ REVERBERANT SOUND จาก SPACE ข้างเคียงเข้าไปปรบกัน สามารถแก้ไขได้ โดยแยกระบบเสียงของทั้งสอง SPACE ในลักษณะ
- ก. ปรับ REVERBERATION TIME ทั้งสอง SPACE ให้เท่ากัน
- ข. ลด REVERBERATION TIME ลงจน REVERBERANCE SOUND ไม่อาจรบกวนกันได้
- ๘.๖ SOUND SHADOW ผู้ที่อยู่ในบริเวณที่เกิดจะได้ยินไม่ชัดมักเกิดได้ BALOONY ที่ยื่นออกมามากกว่าความสูง ๒ เท่า
- ๘.๗ WHISPERING GALLERY ห้องชนิดทรงกลม โคม นอกจากจะเกิด SOUND CONCENTRATION แล้ว ยังเกิดปรากฏการณ์การสะท้อนของเสียงได้ตามผิวโค้งด้วย

๗.๓ ระบบแสงสว่าง

๑. แสงธรรมชาติ

ให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวา เกิดบรรยากาศตามธรรมชาติ และไม่สิ้นเปลืองพลังงานใดๆ มีความเปลี่ยนแปลงตลอดตามช่วงเวลาของวันฤดูกาลและหิน เช่น แสงจากทิศเหนือจะมีสีน้ำเงินมาก ดูเยือกเย็นเหมาะสำหรับภาพเขียน ส่วนจากทิศใต้ร้อนกว่า มีสีเหลืองและแดงมากกว่า เหมาะสำหรับปฏิมากรรม

๒. แสงประดิษฐ์

เป็นแสงประดิษฐ์เพื่อใช้ได้ตลอดเวลา สามารถควบคุมช่วงเวลา และ ปริมาณได้

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 อย่างมีประสิทธิภาพ แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๑ แสงจากหลอด INCNADESENT (ธรรมดา) คือหลอดแก้วกลมมีขั้วหลอดภายใน คิวหลอดอาจเคลือบสีหรือ ซิลิกา ใสหลอดทำด้วยทั้งสแตนเลสเหมาะสำหรับการให้แสงเน้นจุดที่สำคัญ

๒.๒ แสงจากหลอด FLUORESCENT (เรืองแสง) ให้แสงที่นุ่มนวล และมีการกระจายของแสงดีกว่าหลอดธรรมดา ประกอบด้วยหัวหลอด

หัวหลอด - ภายในฉาบด้วยสารเรืองแสง มีขั้วที่หัวท้าย

สตาร์ทเตอร์ - เป็นกระบอกเหล็กหุ้มหลอดแก้ว ภายในมีขั้วซึ่งเป็นโลหะแผ่นบางๆข้างหนึ่งติดแน่น อีกข้างเป็นอิสระ

บาลาส - ทำหน้าที่เพิ่มกระแสไฟในขณะที่ เริ่มต้นให้สม่ำเสมอ

การเลือกใช้แสงจากแหล่งกำเนิดทั้งสอง ควรพิจารณาถึงจุดประสงค์ความเหมาะสม ข้อดี-ข้อเสีย และองค์ประกอบอื่นๆประกอบด้วย แต่โดยทั่วไปมักนิยมใช้ทั้ง ๒ แบบ ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะมีความคล่องตัวในการใช้งานมากกว่าที่จะเลือกใช้เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง

วิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับการให้แสงสว่าง

๑. การให้แสงสว่างจากด้านบน

เป็นแสงที่มีทิศทางการส่องมาจากเหนือศีรษะ กรณีที่เป็นแสงธรรมชาติ ห้องควรมีความสูงของเพดานพอสมควร เพื่อลดปัญหาในเรื่องแสงที่ตกมาที่พื้นโดยตรง เพราะจะทำให้ตาพร่ามัวได้ อีกทั้งมีความร้อนเกิดขึ้นอีกด้วย โดยทั่วไปบรรยากาศในแถบร้อนไม่ควรใช้ ถ้าจะใช้ก็ควรมีไม่เกิน ๖ % ของเนื้อที่หลังคา และควรพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมเป็นส่วนๆไป

ในกรณีที่เป็นแสงประดิษฐ์ ซึ่งเราสามารถควบคุมปริมาณแสงได้ วิธีนี้จะมีการกระจายของแสงสม่ำเสมอดี

๒. การให้แสงสว่างจากด้านข้าง

นิยมใช้กันมาแต่โบราณ โดยทั่วไปใช้หน้าต่าง หรือช่องแสงตอนบนของผนังตรงจุดต่อกับส่วนหลังคา ซึ่งเป็นการให้แสงที่เหมาะสมกับประเทศในแถบร้อน แสงที่ตกมาจะทำมุมประมาณ ๕๕ องศา และกระจายไปได้เกือบทั่วบริเวณ

การให้แสง ๒ วิธีนี้ ถ้าเป็นการให้แสงโดยตรงแล้ว จะทำให้สายตาเกิดอาการพร่ามัวและล้าได้ง่าย ควรพิจารณาแสงโดยอ้อม คือมีการสะท้อนของแสงก่อนจะเหมาะสมกว่า เพราะสามารถลดความจ้า และความร้อนของแสงลงได้ ซึ่งก็มีวิธีทำอยู่หลายวิธี เช่น การทำตระแกรง การทำแผงบังแดด การขึ้นส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม การเพิ่มความลึกของช่อง

เอกสารนี้เผยแพร่ด้วยวัตถุประสงค์สงวนลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อเผยแพร่โดยไม่หวังผลตอบแทน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสง การใช้ตัวกั้นกลางระหว่างต้นกำเนิด กับพื้นที่ที่ต้องการแสงสว่างการซ่อนไฟไว้ในที่ต่างๆ เหล่านี้

หลักทั่วไปในการให้แสงสว่าง

- ควรจัดให้ความเข้มของแสงภายนอกมีปริมาณไม่แตกต่างกับแสงภายในมากนัก
- คำนี้ถึงปริมาณความร้อน และ ความจัดจ้าของแสงสว่างให้มีน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
- ขจัดแสงจ้าทั้งทางตรงและทางอ้อม
- จัดให้มีแสงส่องเข้าทุกส่วนของอาคาร โดยให้มีการกระจายของแสงที่สม่ำเสมอไม่ควรให้มีแสงสว่างเข้าทางด้านใดด้านหนึ่ง เพียงด้านเดียวตลอดเวลา จะทำให้ไม่สบายตา
- การเปิดช่องแสงไม่ควรน้อยกว่า ๒๐% ของพื้นที่ห้อง
- จัดปริมาณของแสงสว่างให้เพียงพอ และถูกต้องตามชนิดและหน้าที่ใช้สอยของพื้นที่นั้น
- ทำให้เกิดความรู้สึกตามสภาพของส่วนใช้สอย

เปอร์เซ็นต์ในการสะท้อนแสงสว่างส่วนต่างๆ ของห้องเรียน ห้องทำงาน

เพดาน	๘๐	%
ผนัง ตอนบนติดเพดานถึงขอบล่างหน้าต่าง	๗๐-๘๐	%
ตอนใต้ขอบล่างหน้าต่างลงมา	๕๐-๖๐	%
โต๊ะอุปกรณ์	๒๕-๔๐	%
กระดานเขียนชอล์ค	๒๐	%
พื้น	๒๐-๓๐	%

หมายเหตุ

เพดาน	ควรใช้สีอ่อนที่สุด
ผนัง	ควรใช้สีเข้ม
ผนัง	ควรใช้สีปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ เปรียบ เทียบการสะท้อนของแสงสีต่างๆ

สี	อัตราการสะท้อนแสง(%)
ขาว	๘๐-๙๐
งาช้าง	๗๐-๘๐
เหลือง	๖๕-๗๕
ครีม	๖๕-๗๕
ชมพูอ่อนอมม่วง	๖๐-๖๕
เหลืองออกน้ำตาล	๕๕-๖๕
ชมพู	๔๐-๗๐
เทา	๓๕-๗๐
ฟ้า	๓๕-๕๐
เขียวอ่อน	๒๕-๕๐
เขียวแก่	๑๕-๒๕
น้ำเงินแก่	๑๐-๒๐
น้ำตาล	๘-๑๒
แดง	๑๕-๒๕
แดงเข้ม	๗
ดำ	๒-๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงระดับแสงสว่างในที่สาธารณะ

องค์ประกอบ	พื้นที่ใช้งาน	ลูเมน/ตารางฟุต	ดัชนีการจ้าของแสง
พิพิธภัณฑ์	-ทั่วไป	๑๕	๑๖
	-ส่วนจัดแสดง	เฉพาะงาน	๑๖
ห้องสมุด	-ห้องอ่านหนังสือ	๒๐	๑๙
	-โต๊ะอ่านหนังสือ	๓๐	๑๙
ส่วนทำงาน	-ทั่วไป	๓๐	๑๙
	-ห้องเขียนแบบ	๓๐	๑๖
	-ห้องประชุมสำนักงาน	๔๕	๑๖
ส่วนปฏิบัติการ	-ห้องทดลองทั่วไป	๓๐	๑๙
	-ห้องซ่อมสกรวน	๑๐๐	๑๙
	-ห้องเขียนภาพ	๗๐	๑๙
	-ห้องปั้น	๔๕	๑๙

การให้แสงสว่างแก่ส่วนแสดง

วัตถุที่จัดแสดงจะดูมีคุณค่า น่าสนใจ นอกจากจะขึ้นอยู่กับเทคนิคการจัดแสดงแล้ว การให้แสงสว่างก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน ซึ่งหลักการจัดโดยทั่วไปมีดังนี้

แสงประดิษฐ์

- มุมของแสงที่เหมาะสมกับงานปฏิมากรรม หรือ วัตถุที่แสดงแบบลอยตัวอยู่ระหว่าง ๐-๔๕ องศา
- สำหรับจิตรกรรม หรือ แผ่นภาพ จะอยู่ระหว่าง ๔๕-๗๐ องศา
- หลีกเลี่ยงการให้แสงสว่างระดับเดียวกับวัตถุ เนื่องจากจะเกิดเงาสะทอนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่เท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงธรรมชาติ

- ควรลดปริมาณความจ้าลง ด้วยการทำให้แสงเกิดการสะท้อนก่อน
- แสงจากทิศเหนือจะให้สีน้ำเงินมากกว่า ดูเยือกเย็น เหมาะสำหรับภาพเขียน
- แสงจากทิศใต้จะออกสีเหลืองแดง แลดูร้อนแรง เหมาะสำหรับปฏิมากรรม
- ขอบหน้าต่างของช่องแสง ควรอยู่สูงหรือไม่ก็อยู่ต่ำกว่าระดับสายตาของผู้ชม ไม่ควรอยู่ระดับเดียวกับสายตา ถ้าจำเป็นควรให้แสงแบบวิธีสะท้อน หรือผ่านตัวกลางเพื่อกรองแสงให้นุ่มนวลขึ้น
- กรณีที่แสงซึ่งมาจากด้านบน ควรใช้เพดานหรือฉากแขวน เพื่อช่วยในการกระจายของแสง

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะใช้แสงธรรมชาติหรือแสงประดิษฐ์ ควรเลือกทางเดินของแสงมีทิศทางการส่องมายังวัตถุ ไม่ใช่ส่องมายังผู้ชม หรือพื้นที่ห้อง และต้องไม่ทำให้เกิดเงาของผู้ชมบนวัตถุด้วย นอกจากนั้นแสงสว่างจะต้องกระจายไปทั่วพื้นที่ห้องด้วย โดยทั่วไปนิยมให้แสงธรรมชาติสำหรับความสว่างของห้อง และใช้แสงประดิษฐ์เน้นวัตถุที่แสดง

๗.๔ ระบบโครงสร้าง

โครงสร้างโดยทั่วไปแล้วจะรับถ่ายตรงอยู่ ๒ ทาง คือ

- ทางแนวนรอบ (HORIZONTAL SYSTEM)
- แนวตั้ง (VERTICAL SYSTEM)

๑. แนวราบ ได้แก่ พื้น คาน หรือโครงหลังคาที่จะถ่ายน้ำหนักลงสู่จุดเสารับน้ำหนัก แบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ

- ๑.๑ LONG-SPAN การคลุมพื้นที่ต้องการส่วนเปิดโล่งกว้างๆ ไม่ต้องการส่วนของโครงสร้าง เช่น เสามาขวางเพื่อประโยชน์ใช้สอยขององค์ประกอบของอาคาร ได้แก่
 - ส่วน AUDITORIUM ที่ไม่ต้องการเสามาขวาง ในการชมการแสดง ซึ่งจะกว้างประมาณ ๒๔ เมตร
 - ส่วนเวที ที่เปลี่ยนฉาก และทำฉาก ซึ่งต้องการความคล่องตัวในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเข้าย้านกั้นจะกว้างประมาณ ๑๘ เมตรให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ๑.๒ SHOT SPAN เป็นการคลุมพื้นที่ประโยชน์ใช้สอยบริเวณเล็ก ๆ ที่จุดรับน้ำหนัก ไม่ทำให้เกิดปัญหาของส่วนใช้สอย ซึ่งประหยัดกว่า LONG SPAN องค์ประกอบส่วนนี้ ได้แก่
- ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่
 - ส่วนห้องสมุด

๒. แนวค้ำ ได้แก่ เสา และกำแพง รับน้ำหนักซึ่งรับแรงจากพื้น คาน และโครงหลังคา แล้วถ่ายลงสู่ฐานราก ซึ่งการใช้เสากับคาน หรือกำแพงรับน้ำหนักขึ้นอยู่กับารออกแบบ และประโยชน์ใช้สอยของแต่ละองค์ประกอบ

การเลือกระบบ และ ขนาดของโครงสร้าง

พิจารณาจาก

๑. พื้นที่ส่วนใหญ่ของอาคาร
๒. เปรียบเทียบจากอาคารที่มีอยู่ในปัจจุบัน
๓. ระบบโครงสร้างที่สัมพันธ์กัน เช่น ระบบพื้น กับช่วงล่าง
๔. ความประหยัดของโครงสร้าง
๕. ประสิทธิภาพ และความชำนาญของช่างไทย

อาคารศูนย์ฯ เป็นอาคารประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๒ ประการ คือ พิพิธภัณฑสถาน และ โรงละคร ซึ่งเป็นลักษณะของความรู้สึกที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือ พิพิธภัณฑสถาน เป็นลักษณะของความรู้สึกที่ไม่เคลื่อนไหว ส่วนโรงละครนั้น เป็นความรู้สึกที่เคลื่อนไหวตลอดเวลา ดังนั้นจึงได้จัดให้มีองค์ประกอบอื่น ๆ คือ

" ส่วนสาธิต " เพื่อเป็นการเพิ่มชีวิตชีวาให้แก่อาคารศูนย์ฯ ไม่เป็นลักษณะที่ตาย เช่น อาคารพิพิธภัณฑสถาน โดยเฉพาะในวันปกติที่ไม่มีการแสดงในโรงละคร

๖. ระบบโครงสร้างของอาคาร (BUILDING STRUCTURE)

จะต้องมีความเรียบง่ายตรงไปตรงมา มีประสิทธิภาพในการใช้งานสูง ก่อสร้างได้โดยสะดวก(โดยสามารถใช้แรงงานและวัสดุท้องถิ่น) มีความงามในตัวเอง มีความประหยัดทั้งค่าแรงงาน และค่าวัสดุในการก่อสร้าง อีกทั้งยังมีอายุในการใช้งานยาวนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์โครงสร้าง LONG SPAN

โครงสร้างที่ถือว่าเป็น LONG SPAN ในการใช้คลุมพื้นที่ที่กว้างมาก ๆ ได้แก่

- TRUSS เป็นโครงสร้างที่ประกอบจากชิ้นส่วนจากชิ้นส่วนขนาดเล็ก ๆ สามารถ TAKE SPAN ประมาณ ๒๔-๓๐ เมตร มีขนาดเบา ง่ายต่อการก่อสร้าง

- CABLE และ TENT เป็นโครงสร้างชนิด TENSILE STRUCTURE ฉะนั้นจึงต้องมีโครงสร้างหลักสำหรับรับแรง TENSIONPIER หรือกำแพงรับ TENSION สามารถ TAKE SPAN ได้มาก แต่ต้องใช้ความชำนาญมาก และเทคนิคมากมายเป็นพิเศษกว่าแบบอื่น

- FOLDED PLATE และ SHELL เป็นโครงสร้างแผ่น คสล.บาง เมื่อเทียบสัดส่วนกับตัวอาคาร โดย FOLDED PLATE เป็นแบบอาศัยการพับจีบเป็นสัน ทำให้เกิดความแข็งแรง สามารถรับน้ำหนัก ส่วนโครงสร้าง SHELL มีลักษณะ นูน เรียบ เช่น เปลือกหอย ต้องใช้ความชำนาญ ความสามารถ และเทคนิคมากขึ้น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบในด้านการ TAKE SPAN การก่อสร้าง ค่าก่อสร้างและอื่น ๆ ตามตารางประกอบแล้ว จะสามารถสรุปได้ว่าโครง TRUSS เหมาะสำหรับ LONG SPAN ในโครงการมากที่สุด

การพิจารณา	TAKE SPAN	น้ำหนัก	ค่าก่อสร้าง การก่อสร้าง	ความรู้
TRUSS	๒๔-๓๐ เมตร	เบา	ถูก, สะดวก	มีมาก
FOLDED PLATE	ใกล้เคียง	เบา	แพง, ยุ่งยาก ในการทำไม้แบบ	มีน้อย
SHELL	ใกล้เคียง	เบา	แพง, ยุ่งยาก ในการทำไม้แบบ	มีน้อย
CABLE, TENT	ได้มาก	เบา	แพง, ใช้เทคนิค มาก	ไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางข้างต้น จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างแบบ TRUSS เหมาะสำหรับ LONG SPAN ในโครงการ เพราะความสามารถของช่วงในท้องถิ่น ความสะดวกในการก่อสร้าง และราคาเหมาะสมกับโครงสร้างมากที่สุด

การวิเคราะห์โครงสร้างที่ใช้ใน SHORT SPAN

ในที่นี้หมายถึง พื้น และคาน ซึ่งข้อพิจารณาในการเลือก คือ ความประหยัด ของวัสดุ และความเหมาะสมกับพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบของโครงการ

เนื่องจากส่วนเจ้าหน้าที่ จัดแบบ OPEN SYSTEM และความต้องการของเนื้อที่ของแต่ละส่วนใช้เพียงเล็กน้อย ดังนั้น การคิดขวางจึงไม่มีปัญหา นอกจากความประหยัดเท่านั้น ส่วนห้องสมุด ได้กำหนดขนาดส่วนตั้ง STACK มีความยาวน้อยที่สุด ๖.๕๐ เมตร (ขนาด STACK ๒.๕๐ * ๐.๕๐ เมตร)

จากข้างต้นสามารถนำมาพิจารณาเกี่ยวกับวัสดุ เหล็กที่ผลิตขึ้นโดยปกติยาว ๑๐ เมตร และเทคนิคการทำพื้น และคาน (การหักค่อม้า และ การหักมุมซึ่งจะเหลือความยาววัดได้ประมาณ ๘ - ๙ เมตร)

ในกรณี	ความประหยัด	เหมาะสมกับพื้นที่
๖ - ๗ เมตร	ต้องตัดเหล็กที่ยาวเกินออก	น้อยเกินไปสำหรับห้องสมุด
๘ - ๘ เมตร	พอดี ไม่ต้องตัด	พอดี
๑๐ เมตรขึ้นไป	สั่งทำเหล็กยาวขึ้นพิเศษ หรือเชื่อมต่อเหล็ก	เนื้อที่สำหรับ STACK มีมากเกินไป

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า SPAN ขนาด ๘ - ๙ เมตร เหมาะสมที่สุด และเมื่อแบ่งครึ่งจะได้ ๔.๐๐ - ๔.๕๐ เมตร และมีเสารับ จะทำให้ประหยัดยิ่งขึ้น หรือบางช่วงอาจจะต้องการให้ช่วงเสามีความกว้างพอสมควร เช่น ในส่วนจัดแสดง คือ มีขนาดช่วงเสา ๘.๐๐ - ๑๒.๐๐ เมตร อาจจะใช้ระบบ REINFORCED CONCRETE RIBBED SCABS ใช้ในส่วนเอกสารที่ต้องการได้ สวงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรักษาความปลอดภัยภายในโครงการ

ศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ที่สร้างขึ้นนี้ ต้องวางแผนความมั่นคงปลอดภัย จากโจรผู้ร้าย และภัยต่อการป้องกันอัคคีภัย เมื่อสร้างเสร็จ ขณะดำเนินการจัดแสดงต้อง คำนึงถึงภัยของผู้ร้าย ผู้ชมที่จะแตะต้องสิ่งของ หรือการกระทบกระเทือนสิ่งของให้ได้รับความเสียหาย การป้องกันคุ้มครองวัตถุในศูนย์ จึงต้องคำนึงถึง

๑. การคุ้มครองรักษาวัตถุ โดยการจัดทำทะเบียนเป็นหลักฐาน
๒. การดูแลสภาพของวัตถุให้ปลอดภัยจากธรรมชาติ การรักษาและซ่อมแซม
๓. การป้องกันจากผู้ร้าย
๔. การป้องกันอัคคีภัย
๕. การป้องกันในยามสงคราม หรือ ขามฉุกเฉินต่าง ๆ

๑. การจัดทำทะเบียนวัตถุ

เพื่อป้องกันการทุจริต หรือ ความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่วัตถุหายไปได้ เป็นหลักฐานแจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมาย

การจัดทำทะเบียนมี ๓ แบบ คือ

แบบที่หนึ่ง ใช้สมุดปกแข็งขนาดใหญ่ เขียนรายการเต็มสองหน้ามีเลขลำดับเรียงตามลำดับ

แบบที่สอง เขียนลงบนกระดาษเป็นแผ่น ๆ แล้วนำมาเก็บรวมกัน วิธีนี้อาจจะหาย หรือ ถูกเปลี่ยนแปลงได้

แบบที่สาม เป็นบัตรทะเบียนร้อยเข้าเจาะรู เก็บเป็นลิ้นชักแบบบัตรห้องสมุด

ส่วนบัตรรายการ CATALOGUE และบัตรค้นต่าง ๆ INDEX CARDS เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ สำหรับบรรณารักษ์ และบุคคลภายนอกได้ค้นคว้าศึกษาเกี่ยวกับวัตถุในศูนย์ และเป็นหลักฐานเพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากทะเบียน เป็นบัตรคุมทะเบียนด้วย

หน้าที่ของนายทะเบียน และ เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนนั้น ไม่เพียงแต่จัดทำทะเบียน

เอกสารนี้และระวางรักษา ตรวจตราสิ่งของวัตถุตามทะเบียนอยู่เสมออันยังรับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย้ายวัตถุและแก๊สพิษห่อ และการบรรจุหีบห่อด้วย

ในทางปฏิบัติทั่วไป เมื่อสิ่งของเข้ามาในศูนย์ เจ้าหน้าที่แผนกทะเบียนจะเป็นผู้แก๊สพิษห่อ เมื่อตรวจสอบบันทึกเรื่องราวแล้ว จะให้เลขประจำวัตถุ ซึ่งจะต้องเขียนเลขลงบนวัตถุ เจ้าหน้าที่ที่จับต้องเคลื่อนย้ายวัตถุ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษมีความรอบคอบ ระมัดระวังอันจะเกิดกับวัตถุ

๒. การดูแลสภาพของวัตถุให้ปลอดภัยจากธรรมชาติ การรักษาและซ่อมแซม

ศูนย์จำเป็นต้องมีช่างศิลปะ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาซ่อมแซม เมื่อของเข้ามาต้องได้รับการตรวจสอบสภาพ รักษาซ่อมแซมตามหลักวิชาการ เมื่อจัดแสดงต้องระวังเรื่องแสงสว่างจะทำให้ลายสีของภาพเขียน ระวังเรื่องความชื้น อาคารจึงมักนิยมด้วยเครื่องปรับอากาศ และความชื้น

วัตถุประเภทโลหะ เมื่อถูกความชื้นอาจเป็นสนิม สนิมบางชนิดจะกัดกร่อนวัตถุให้ผุพัง บางชนิดเพียงแต่ทำลายความงามเท่านั้น ดังนั้นเมื่อเกิดสนิมจะต้องนำเข้าห้องปฏิบัติการเพื่อกำจัดสนิม

สำหรับปฏิมากรรมประเภทหนัง ดินเผา ปูนปั้น และ หิน อาจเป็นอันครายได้ เพราะความชื้น สถานที่จัดแสดงหรือห้องเก็บต้องระวังไม่ให้เกิดความชื้น

๓. การคุ้มครองป้องกันภัยจากโจรผู้ร้าย

สมัยก่อนการรักษาความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย อาศัยความมั่นคงของอาคารและห้องแสดง และอาศัยความสามารถของเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาการณ์ เมื่อวิทยาการทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีก้าวหน้า จึงมีอุปกรณ์ ได้แก่ สัญญาณเรียกแจ้งเหตุ ALARM DEVICE มีระบบดังต่อไปนี้

การใช้เทคนิคทางกลศาสตร์

๑. สร้างรั้วล้อมที่มั่นคงแข็งแรง
๒. ใส่กุญแจประคูดังและตู้แสดง
๓. ตู้กระจก ต้องพิจารณาความสำคัญของวัตถุ ว่าควรเป็นกระจกที่มั่นคงแข็งแรง

BULLET PROOFING

๔. ใช้พลาสติกหนา หรือ PLESIGLASS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สร้างด้วยระบบอัตโนมัติเพื่อป้องกันผู้ร้ายและผู้ก่อการร้าย ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (ALARM SYSTEM)

- เทคนิคทางไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์

๑. เครื่องจับเสียง (SOUND DETECTOR)

ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์จับเสียงถ้าผู้ร้ายลักลอบเข้าไปในศูนย์ และใช้เครื่องมือวัดแอมป์อันทำให้เกิดเสียงแล้ว เครื่องจับเสียงจะรายงานไปยังสัญญาณทำให้กริ่งดังขึ้น

๒. เครื่องเปลี่ยนแปลงประจุไฟฟ้า (CAPACITANCE VARIATION DEVICES)

เนื่องจากคนเป็นตัวนำไฟฟ้า ถ้ามีคนเข้าไปในเขต ซึ่งตัวเครื่องนี้ถูกประจุไฟฟ้าจากตัวคนรบกวน ทำให้ความจุไฟฟ้าของตัวเครื่องเปลี่ยนแปลง เครื่องจับก็จะส่งสัญญาณทำให้กริ่งดังขึ้น

๓. รั้วไฟฟ้า (ELECTRIC FENCING)

ใช้การเดินสายไฟฟ้า หรือลวดต่อเนื่องกันไประหว่างตู้ต่าง ๆ ถ้าวงจรไฟฟ้าขาดจะทำให้กริ่งดัง

๔. เครื่องดักด้วยคลื่นเสียงแรงสูง (ULTRASONIC DETECTORS)

ใช้ตั้งคลื่นเสียง ULTRASONIC WAVE ๓๐๐ - ๓,๐๐๐ M.C. เมื่อมีการเคลื่อนไหวผ่านคลื่นเสียงทำให้คลื่นเสียงถูกตัดขาด ค่าของULTRASONIC ที่ตั้งไว้ลดลงก็จะส่งสัญญาณเสียงกริ่งขึ้น วิธีนี้มีประสิทธิภาพไว้มากเมื่อเกิดสิ่งที่ทำให้กริ่งดังขึ้น แล้วจะต้องตั้งเครื่องใหม่ ULTRASONIC DETECTORS ยังบอกสัญญาณไฟไหม้ได้อีกด้วย คือ เมื่อเกิดความร้อนขึ้นในที่ซึ่งตั้งเครื่องไว้ ก็จะมีผลต่อ ULTRASONIC WAVE ทำให้กริ่งดังเช่นเดียวกัน

เทคนิคทางกลศาสตร์ และ อิเล็กทรอนิกส์ (ELECTROMECHANICAL DEVICES)

๑. เครื่องดักการกระทบกระเทือน (IMPACTED VIBRATION DETECTORS)

มักใช้ป้องกันวัตถุ ตู้แสดง ตู้เซฟ ก้าวประตู และหน้าต่าง หากมีการกระทบกระเทือนก็จะเกิดสัญญาณเสียง

๒. เครื่องดักด้วยลวด (WIRED DETECTORS) มี ๒ วิธี คือ

- ระบบกลศาสตร์ ใช้ลวดติดกับวัตถุ หรือ ที่ซึ่งต้องการคุ้มกัน แล้วต่อไปยังสัญญาณเสียงเมื่อลวดถูกดึงหรือขาดก็จะเกิดเสียงดังขึ้น วิธีนี้ใช้ภายในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบบไฟฟ้า ใช้กระแสไฟฟ้าผ่านไปตามลวด ซึ่งมีฉนวน ซึ่งห่อหุ้มสายไฟใต้ดิน ถ้าวงจรไฟฟ้าขาด ก็จะเกิดเสียงสัญญาณ วิธีนี้ใช้ภายนอกอาคาร เช่น รั้ว

๓. พรมลวดไฟฟ้า (WIRED CARPETS)

ใช้ลวดซ่อนไว้ใต้พรม และเดินกระแสไฟฟ้า ถ้ามีคนเดินเหยียบไปบนพรม วงจรไฟฟ้า แรงกดจะทำให้เกิดสัญญาณเสียง

๔. วงจรสัมผัส (SECURITY CONTACTS)

ใช้โลหะเป็นแผ่น หรือ ปุ่มซึ่งสัมผัสกันอยู่ แล้วเดินกระแสไฟฟ้า ถ้าปุ่มหรือแผ่นโลหะแยกจากกัน จะทำให้วงจรไฟฟ้าขาด ทำให้เกิดเสียง หรืออาจทำตรงกันข้าม คือ กำหนดให้จุดทั้งสองไม่สัมผัสกัน ถ้าถูกกระทบกระเทือนทำให้เกิดสัมผัสวงจรไฟฟ้าเปิด ทำให้เกิดเสียง

๕. เครื่องตรวจจับความร้อน (HEAT DETECTORS)

ใช้ติดตั้งที่ซึ่งเป็นโลหะ เช่น ห้องนิรภัย เพื่อป้องกันการใช้เครื่องเผาเจาะเหล็ก ด้วยตะเกียงฟู่ (BLOW LAMP) มีเครื่องวัดอุณหภูมิ ถ้าความร้อนขึ้นถึงขีดที่ตั้งไว้ ก็จะเกิดเสียงสัญญาณขึ้น

๖. การควบคุมประตูทางเข้า (ELETROMECHANICAL CONTROL AND ROCKING OF EXESTS) ใช้วิธีทางกลศาสตร์ และ อิเล็กตรอน ใช้แม่เหล็กไฟฟ้า เครื่องควบคุมประตู ซึ่งเป็นเครื่องอัตโนมัติ (หรือจะใช้คนกดสวิทช์ปิด-เปิดก็ได้)

๗. เครื่องดักจับ (TRAP DEVICE)

ใช้เครื่องดักจับติดไว้ที่วัตถุชนิดที่ต้องการควบคุม มีหลายแบบ มีแบบใช้เส้นลวด WIRED TRAP DRAN และแบบสำเร็จรูปในตัว SELF-CONTAINED TAPE BOX เมื่อวัตถุที่ติดตั้ง เครื่องดักถูกสัมผัส หรือ กระทบกระเทือนจะทำให้เกิดเสียง นิยมใช้กับภาพเขียน เอา TRAP BOX ติดไว้ข้างหลังรูป ถ้ามีคนดึงรูปก็จะเกิดเสียง

เครื่องเรดาร์ (RADAR)

เป็นระบบELECTROMAGNETIC ใช้วัดความเปลี่ยนแปลงของคลื่นแม่เหล็กที่สะท้อนกลับจากการที่วัตถุเคลื่อนที่ผ่านเข้าใกล้แรงของคลื่นแม่เหล็ก คลื่นที่สะท้อนกลับจะถูกส่งเข้าเครื่องรับ เกิดเป็นสัญญาณเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคทางโทรทัศน (OPTICAL TECHNIQUES)

๑. เครื่องกันด้วยแสงสว่าง (VISIBLE LIGHT BARRIERS)

ใช้ลำแสงพุ่งไปยัง PHOTO-ELECTRIC CELL ถ้ามีสิ่งใดผ่านแสงจะทำให้เกิดการรบกวน เกิดสัญญาณเสียงขึ้น อาจใช้ในที่หนึ่งที่ใด เช่น ทางเดิน หรือ ทางเข้า แต่ควรเป็นภายในอาคาร

๒. เครื่องกันด้วยแสงชนิด INFRARED (INFRARED BARRIERS)

วิธีนี้ดีกว่าแบบVISIBLE LIGHT โดยลำแสงของ INFRARED ซึ่งมองไม่เหมาะที่จะใช้กับทางเดิน ทางเข้าออก ไม่เหมาะกับภายนอกอาคาร เพราะสัตว์และแมลงในเวลากลางคืนอาจทำให้เกิดสัญญาณได้

๓. เครื่องโทรทัศน (VISIBLE LIGHT TELEVISION)

ใช้กล้องโทรทัศนจับสิ่งที่ต้องการคุ้มครอง กล้องโทรทัศนมีหลายแบบ ทั้งใช้ในอาคาร และนอกอาคาร หนา หนา ความร้อนเย็นได้ โดยมากใช้กับทางเข้า แต่มีเจ้าหน้าที่คอยดูที่จอโทรทัศน หรืออาจต่อกับเครื่องสัญญาณได้

STABLE-IMAGE TELEVISION เครื่องโทรทัศนดัดแปลงมาจากแบบแรก ใช้กล้องจับอยู่ที่จุดหนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าแสงถูกรบกวนจะเกิดสัญญาณ เหมาะสำหรับใช้กับห้องที่ไม่มีคนเฝ้า

INFRARED TELEVISION วิธีนี้ไม่ต้องแสงสว่างใช้คุ้มครองของอย่างใดอย่างหนึ่ง กล้องแบบนี้ไวต่อแสง ใช้ในห้องที่ไม่สว่างได้

๔. ใช้แสงค้อม (NORMAL LIGHTING AND SPOTLIGHT)

ใช้แสงธรรมดา หรือ SPOTLIGHT ส่องไปยังที่ที่ต้องการคุ้มครอง มักใช้กับรั้ว ทางเข้าออก ใช้ประกอบกับเครื่องมือที่ทำให้เกิดสัญญาณเสียง ลำพังแสงสว่างป้องกันไม่ได้ แต่มีผลเพียงจิตวิทยาเท่านั้น

๕. เครื่องถ่ายภาพ (PHOTOGRAPHY)

ใช้กล้องถ่ายรูปอัตโนมัติ ตั้งไว้ตรงจุดที่ต้องการคุ้มครอง อาจใช้โดยไม่ต้องถ่ายรูปก็ได้ เมื่อมีคนเข้ามาถึงจุดที่ตั้งกล้องไว้ จะสว่างขึ้นโดยอัตโนมัติ และเกิดสัญญาณเสียง หรืออาจจะใช้กล้องถ่ายรูปอัตโนมัติบันทึกภาพโดยตลอดได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคทางเคมี (FLARES AND SMOKE-PROCHEERS)

๑. ไข้แสง หรือ ควัน เป็นสัญญาณ
ติดตั้งเครื่องดักโดยใช้ส่วนประกอบของสารเคมี เมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น จะ
เกิดเป็นควัน หรือ แสงไฟแวบขึ้นที่เครื่องรับ
๒. ไข้แรงระเบิด (EXPLOSIVES)
ติดตั้งเครื่องดักโดยส่วนผสมของสารเคมี ให้เกิดเสียงระเบิด เมื่อมีสิ่งผิดปกติ
เกิดขึ้น
๓. สีย้อม (DYES)
ใช้สารเคมีที่เป็นสีย้อม ใช้ป้องกันของมีค่า ทองเงิน หรือ หีบเงิน ถ้าผู้ร้ายจับ
ต้องจะเป็นรอย และสีจะติดที่มือ หรือเสื้อผ้าผู้ร้าย ช่วยในการจับตัวคนร้าย
อย่างไรก็ตามไม่มีเครื่องมือที่จะแทนคนได้ อุปกรณ์เหล่านี้ต้องตรวจตราอยู่
ตลอดเวลา ว่าเครื่องทำงานหรือไม่ สัญญาณเสียงเป็นอุปกรณ์ที่ให้ประโยชน์เพียงช่วยเตือน
หรือแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ทราบ ถ้ามีเหตุขัดข้อง เช่น ไฟฟ้าเสีย สายไฟถูกตัด หรืออุปกรณ์
ขัดข้องไม่ทำงาน ก็เป็นหน้าที่ของยามหรือเจ้าหน้าที่รักษาการณ์โดยตรง ดังนั้นความปลอดภัย
ของพิพิธภัณฑ์ จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของเจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์เป็นสำคัญ

เจ้าหน้าที่รักษาการณ์ (WATCHMAN, GUARDS, ATTENDANTS)

๑. อบรมเจ้าหน้าที่ และการวางระเบียบ
การดูแลรักษาความปลอดภัยของศูนย์ จะต้องกระทำทั้งกลางวัน และกลางคืน
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ยามคนหนึ่งทำงานได้ไม่เกินวันละ ๘ ชั่วโมง ดังนั้นจะต้องมียาม ๓ คน
ผลัดต่อหนึ่งคืน

ในด้านการบริหาร ผู้อำนวยการศูนย์จะต้องมีวิธีการอบรมปลูกฝังจิตใจของเจ้า
หน้าที่ ให้มีความรักและหวงแหน ระวังรักษาความปลอดภัยของศูนย์อยู่ทุกขณะ จะต้องวางระ
เบียบข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ระเบียบสำหรับผู้เข้าชม เช่น ห้ามผู้ชมนำหีบห่อ
หรือ กระเป๋า หรือสิ่งซึ่งอาจซุกซ่อนเข้าไปในห้องแสดง จึงต้องมีสถานที่ตรวจรับฝากของ
(CHECK ROOM) ตรงทางเข้า และห้ามผู้ชมสูบบุหรี่ หรือกระทำการใดที่จะก่อให้เกิดความ

เอกสารนี้เผยแพร่แก่ผู้ดูแลศูนย์บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรักษาความปลอดภัยในเวลาเปิด

ในเวลาเปิดหรือในเวลากลางวัน จะมีพนักงานเฝ้าห้อง (ATTENDANTS) และเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ (GUARD) และยาม (WATCH-MEN) ทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย แม้ว่าศูนย์จะได้วางระเบียบดังกล่าวมาแล้ว เช่น ให้ผู้ชมฝากสิ่งของ หีบห่อก่อนเข้าไปในห้อง แสดง ห้ามพนักงานเฝ้าห้องพูดคุยกับผู้ชมและยามรักษาการณ์ที่ประตูทางเข้าออกก็ตาม ยังต้องใช้อุปกรณ์ ได้แก่ สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายช่วยพนักงานด้วย ตามความจำเป็นของแต่ละห้อง และใช้ประตูอัตโนมัติในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน เกิดโจรภัยเมื่อเกิดสัญญาณเสียงแจ้งเหตุอันตรายขึ้นในห้องใด ประตูห้องนั้นจะปิดโดยอัตโนมัติ เพื่อช่วยเจ้าหน้าที่จับคนร้ายได้ทันเวลาที่

ยามรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

หลังเวลาเปิดแล้ว จะต้องมีการยามรักษาการณ์รอบบริเวณ ผลิตเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะต้องวางระเบียบปฏิบัติ ผลิตหนึ่งอาจจะเป็น 3-4 ชั่วโมง หรือ 6 ชั่วโมงแต่ละผลิตอาจมีมากกว่าหนึ่งคน เช่น มียามตรวจและยามรักษาการณ์ที่ห้องยาม หรือห้องควบคุมความปลอดภัย (SECURITY OFFICE) การรักษาการณ์ของยามนั้น ถ้ายามเคร่งครัด ตั้งระวังกับอยู่ตลอดเวลา ก็ดี แต่ถ้าเผลอเรอ หรือหลับ ละเลยหน้าที่จะเกิดผลเสีย ดังนั้น จึงได้มีวิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้คุมยามระหว่างอยู่เวร และมีการรายงานเพื่อส่งรายงานแก่ผลิตต่อไป

วิธีการควบคุมให้ยามปฏิบัติงานเคร่งครัดนั้น ก็มีวิธีให้ตรวจตามจุดต่าง ๆ ที่กำหนด (PATROL CHECK-POINTS) โดยมีอุปกรณ์ช่วย ได้แก่ นาฬิกาข้อมือ

๑. บัตรเวลา (TIME-KEEPING CARDS)
๒. การควบคุมโดยนาฬิกาข้อมือ (CONTROL CLOCKS)
๓. การควบคุมโดยแผงไฟ (SWITCHBOARD CHECK-LIGHTS)
๔. บันทึกที่สำนักกลาง (CENTRAL RECORDERS)
๕. สุนัขเฝ้ายาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุนัขตามรอย (TRACKING DOGS) ฝึกให้ติดตามคนร้าย หรือสิ่งของ เป็นสุนัขที่มีความชำนาญ และความสามารถมาก

การให้สุนัขช่วยเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ได้ประโยชน์มาก และป้องกันการถูกคนร้ายทำร้ายร่างกายด้วย แต่ข้อจำกัดของก็อยู่ที่ราคาของสุนัขซึ่งสูง ตลอดจนการเลี้ยงดูและฝึกฝน ต้องมีสถานที่และเจ้าหน้าที่ให้การเอาใจใส่ดูแล มีอาหารพิเศษตลอดเวลา จนการปฏิบัติวานอื่นๆ ซึ่งจะต้องสิ้นเปลืองมาก ผู้ใช้สุนัขจะต้องใช้เป็น จึงจะเกิดผลคุ้มค่า

อัคคีภัย

บางประเทศมีกฎหมายบังคับเกี่ยวกับรูปของอาคาร ทางเข้าออกฉุกเฉิน จำกัดจำนวนคนที่เข้าไปในอาคาร การเก็บเชื้อเพลิง การใช้วัสดุที่ไวไฟ ประเทศไทยแม้จะยังไม่มีกฎหมายบังคับ ก็พึงตระหนักถึงอัคคีภัยอันอาจจะเกิดขึ้นได้

การป้องกันอัคคีภัย

๑. วางระเบียบมิให้สูบบุหรี่ในศูนย์ (หรืออนุญาตในบางโอกาสในสถานที่บางแห่ง)
๒. มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกระแสไฟ ตรวจสอบสายไฟ เปลี่ยนสายไฟและซ่อมแซม เจ้าหน้าที่จะเกี่ยวข้องเรื่องไฟฟ้าไม่ได้
๓. วางกฎข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ในห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างในโรงงาน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด ให้ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับโดยเคร่งครัด
๔. สถาปนิกผู้ออกแบบอาคาร จะต้องเตรียมการป้องกันอัคคีภัยด้วย เช่น ทำห้องประตูเหล็กที่จะปิดกั้นไฟไม่ให้ลุกลามไปห้องอื่น
๕. ติดตั้งสัญญาณแจ้งไฟไหม้ในห้องจัดแสดง และห้องอื่น ๆ เช่น ใช้เครื่องมือดักควัน (SMOKE DETECTORS) เครื่องมือดักความร้อน HEAT DEVECTORS ทำนองเดียวกับเครื่องมือโจรภัย เมื่อมีควันหรือความร้อนเกิดขึ้นในห้อง ก็จะเกิดเสียงกริ่งให้เจ้าหน้าที่ทราบ
๖. เตรียมหัวสูบลมและสายสูบลม สำหรับฉีดน้ำเมื่อเกิดไฟไหม้ จัดตั้งหัวสูบน้ำในจุดต่างๆ เป็นระยะ และในกรณีที่น้ำประปาไม่เพียงพอ จะต้องมีน้ำบาดาลไว้ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับดับไฟในห้องจัดแสดงและห้องต่างๆของศูนย์ฯ ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๘. ผึกเจ้าหน้าที่ให้รู้จักการระวัง และป้องกันอัคคีภัย รู้จักใช้สารเคมีดับไฟ มีการซ้อมดับเพลิงเป็นครั้งคราว รู้จักแจ้งเหตุไฟไหม้
๙. มีสัญญาณแจ้งไฟไหม้ไปยังสถานีดับเพลิง

การป้องกันในยามสงคราม หรือยามฉุกเฉิน

มีข้อตกลงที่กรุงเฮก (GAGUE CONVENTION) ว่า "คู่สงครามจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำลายสิ่งที่เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม" ขณะเดียวกันก็มีอันตราย และข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงควรเตรียมการป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดจากอาวุธที่มีประสิทธิภาพร้ายแรง

รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ จะต้องอพยพของมีค่าไปเก็บไว้ในที่ปลอดภัย เช่น ในถ้ำ ในเมืองร้าง ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. ระบบเครื่องกลของอาคาร (MECHANICAL SYSTEM)

จะต้องมีความเรียบง่ายตรงไปตรงมา มีประสิทธิภาพในการใช้งานสูง อายุการใช้งานยาวนาน ประหยัดและสะดวกในการดูแลรักษา การซ่อมบำรุงต้องรบกวนต่อกิจกรรมและผู้ใช้โครงการน้อยที่สุด และไม่มีผลเสียในด้านทัศนียภาพของอาคารโดยรวม

๘. ต้องมีความ เชื่อมโยงกันกับสวนสาธารณะที่ใกล้กับที่ตั้งโครงการ

โดยจัดบริเวณโดยรอบอาคารให้มีลักษณะ เป็นกิ่งสวนสาธารณะจัดให้มีบรรยากาศแบบชนบทภาคใต้ เพื่อให้ลักษณะของผังโดยรอบโครงการกลมกลืนกับสวนสาธารณะที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

จากลักษณะการใช้สอยพื้นที่ของโครงการ สามารถแบ่งพื้นที่ออกได้เป็น ๒ ลักษณะ คือ ส่วนที่ต้องการความกว้างของพื้นที่มาก เช่น หอประชุม ส่วนนิทรรศการ กับอีกลักษณะหนึ่งที่ไม่ต้องการน้ำหนกมา เช่น ส่วนที่เป็นสำนักงาน และบริการอื่น ๆ

บทที่ ๘

แนวความคิดในการออกแบบ

เนื่องด้วยโครงการ เป็นศูนย์เผยแพร่ ให้ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมพื้นบ้าน รูปแบบหรือลักษณะโดยทั่วไปจึงควรที่จะมีลักษณะ ที่แสดงออกถึงความเป็นพื้นบ้าน หรือเป็นในท้องถิ่นนั้น ๆ

รูปแบบการจัดวางผังอาคาร ล้อเลียนมาจากการใช้ลานบ้านในท้องถิ่น คือ ชาวบ้านจะใช้ลานเป็นส่วนที่ทำกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าภายในบ้าน จึงใช้ลักษณะของลานตรงกลางเป็นส่วนทำกิจกรรม ผู้เข้าชมโครงการจะมาร่วม ณ จุดดังกล่าวเพื่อกระจายไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโครงการต่อไป โดยส่วนลานจะจัดให้มีกิจกรรมที่แสดงออกถึงบรรยากาศของท้องถิ่นมีการออกร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง มีร้านอาหารที่จำหน่ายอาหารท้องถิ่น มีการเตรียมอาหารและปรุงอาหารให้เห็น และเป็นส่วนแสดง เรื่องของวัฒนธรรมไปในตัว

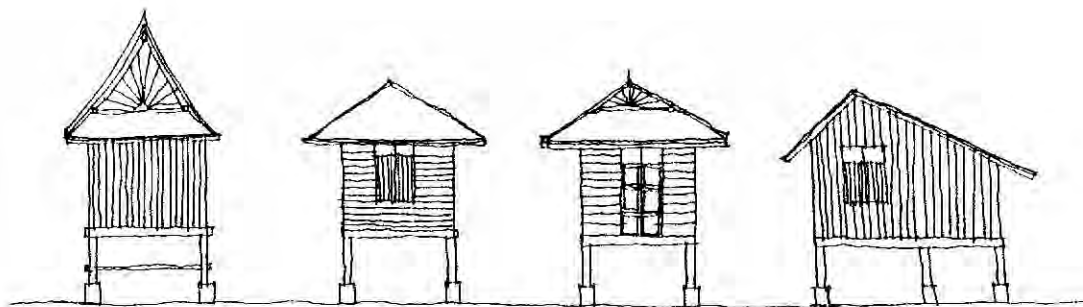
ใช้ลักษณะของต้นไม้ในท้องถิ่น เพื่อสร้างบรรยากาศ เลือกปลูก มะพร้าว, ตาล, สนประดู่ และยางพาราเป็นหลักในทั่วอาณาบริเวณ เป็นตัวให้ร่มเงากับตัวอาคาร และลานไม้ให้รูปแบบหลังคาใช้ลักษณะของหลังคา"บลานอ" เนื่องจากหลังคาบลานอมักเกิดกับอาคารพักอาศัยที่มีลักษณะชนกันหรือเกี่ยวกันของเรือนมากกว่าเป็นเรือนแฝด เลือกใช้หลังคากระเบื้องดินเผา เพื่อความกลมกลืนและใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อม

ใช้ลักษณะการยกใต้ถุน มีเสาถอย เพื่อการระบายอากาศและเปิดมุมมองถึงส่วนต่างๆ และใช้ต้นไม้ปิดกั้นในบางส่วน สร้างความสนใจให้เกิดความต้องการ ที่จะมองหรือเข้าชมในส่วนต่าง ๆ

ใช้ลักษณะของระเบียงที่มีหลังคายื่นออกมาคลุม เป็นลักษณะของการยื่นระเบียงออกมา เหมือนกับทางถอยร่นตัวบ้านให้เข้ามา เพื่อช่วยกันแดดและกันฝนไปในตัว

มีการปรับระดับในส่วนตรงกลางของโครงการเล็กน้อย เพื่อสร้างมุมมองจาก ภายนอกให้มีมุมมองในลักษณะของการมองขึ้น หรือเป็นมุมเงย โดยเทระดับลงไปในด้านต่าง ๆ เมื่อมองจากภายนอกอาคารจะเห็นเป็นมุมเงย และเมื่อเข้ามาถึงภายใน ก็จะมองเห็นเป็นลักษณะของมุมมองปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์ศิลปและ วัฒนธรรม พิษณุพนาลัย
 Pitsanulok and Culture Center

เรขาคณิตบรรณไทย
 ปี ๒๕๖๓ ปีบรรณเรขาคณิตไทย

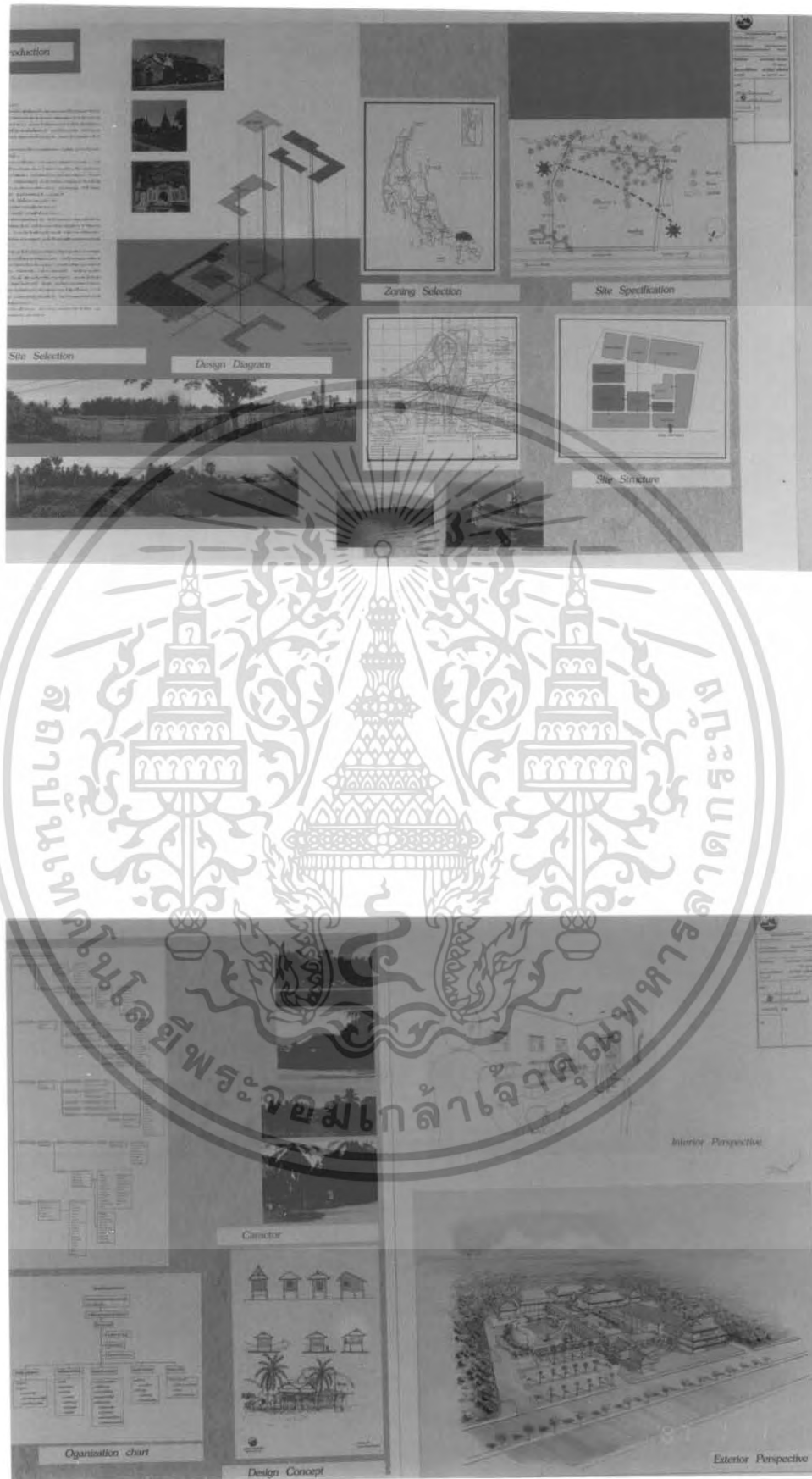
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

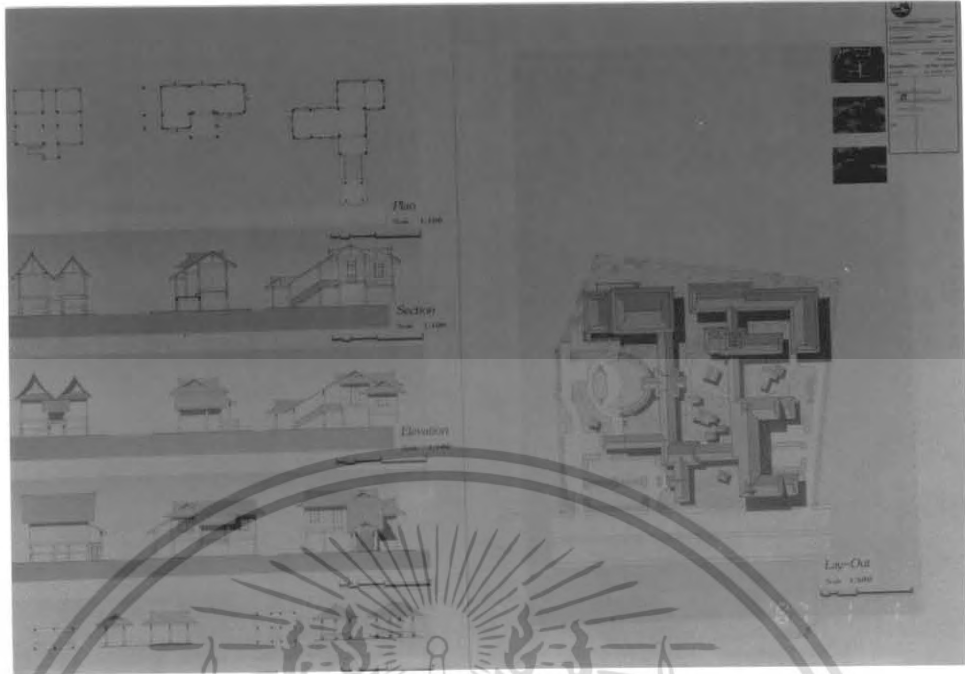
บทที่ ๕
ผลงานการออกแบบ

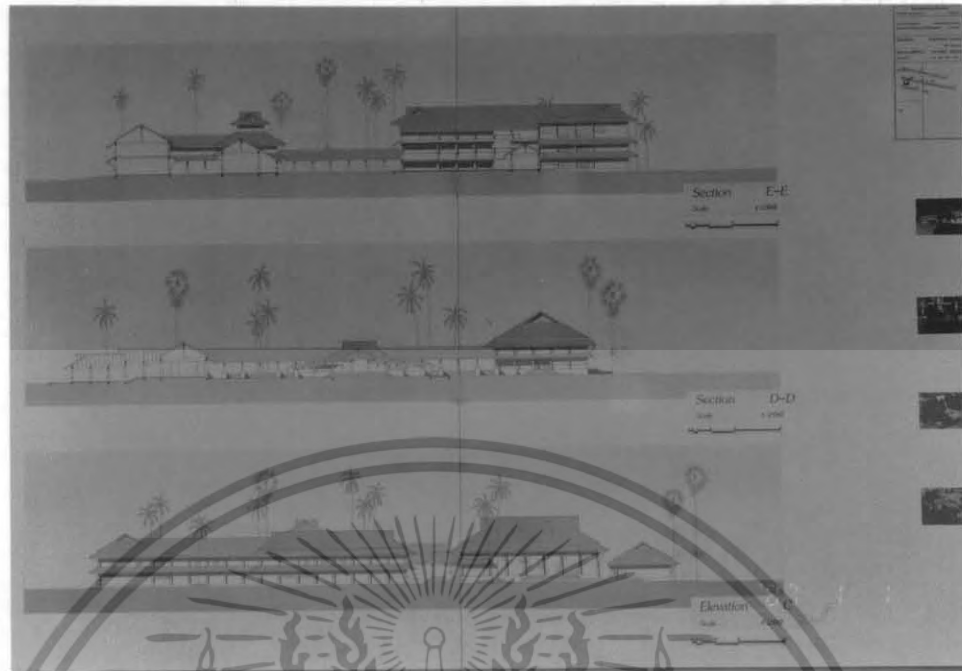
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

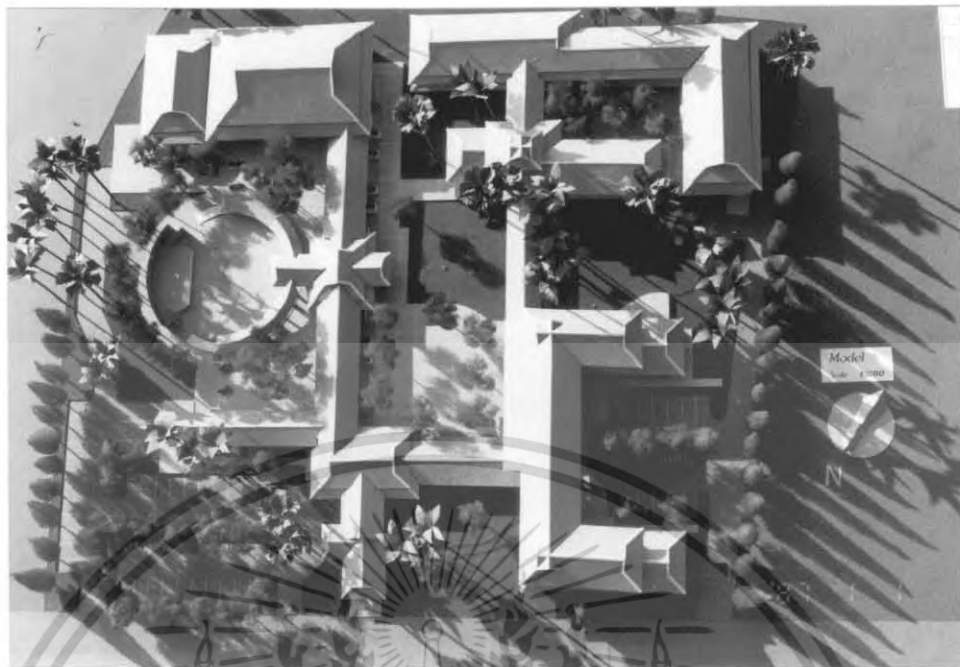
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

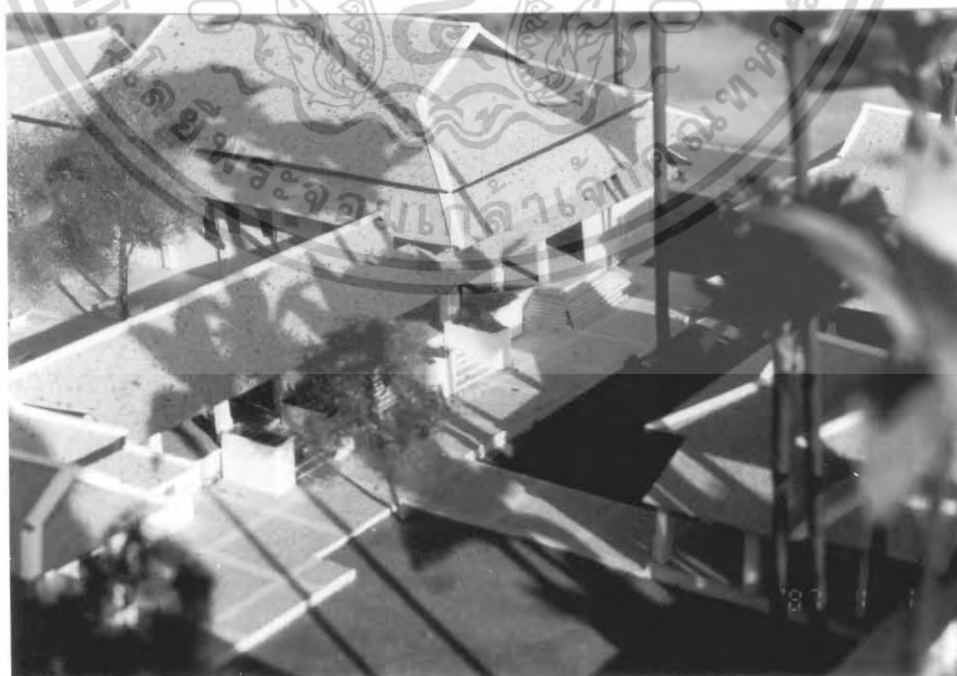
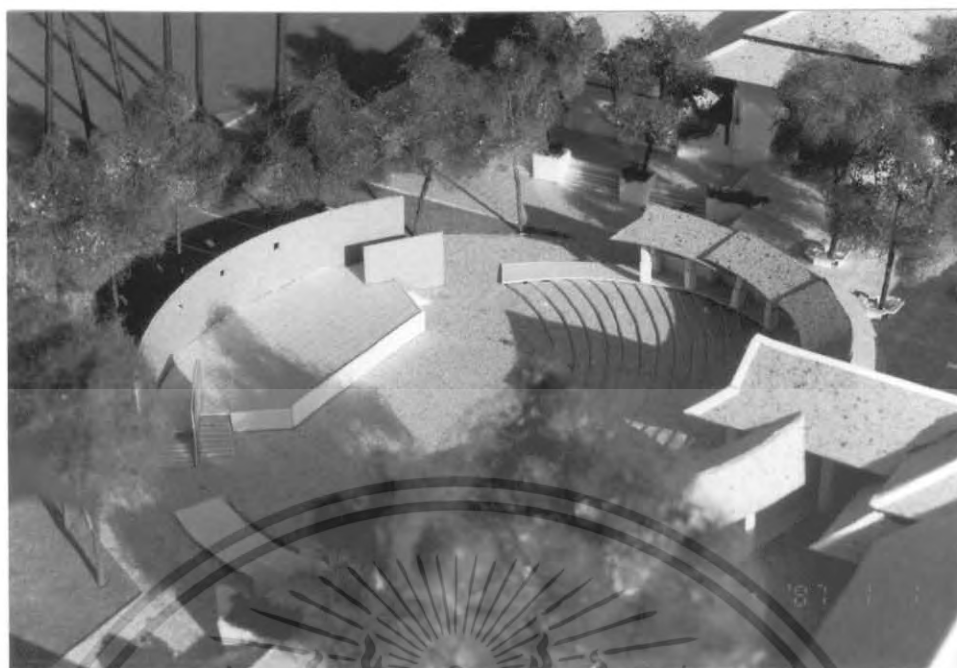
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

๑. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย "การศึกษาเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สคูล บัณฑิตนิยยะลา นราธิวาส" . กรุงเทพฯ , ๒๕๓๐
๒. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย "อนุสาร อสท ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕" กรุงเทพฯ , ๒๕๓๕
๓. คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน "แนะนำสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ" . กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, ๒๕๓๖
๔. ทักษิณคดีศึกษา , สถาบัน "สารานุกรม ภาควิชา เล่ม ๑-๑๐" สงขลา : กรุงเทพฯ.อมรินทร์-การพิมพ์, ๒๕๒๘
๕. ทักษิณคดีศึกษา , สถาบัน "เหลียวหลัง แลหน้า สถาบันทักษิณคดีศึกษา" .สงขลา : กรุงเทพฯ .อมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๓๔
๖. ทักษิณคดีศึกษา , สถาบัน "เอกสารประกอบการเข้าชุมชน" .สงขลา : กรุงเทพฯ.อมรินทร์-การพิมพ์, ๒๕๓๖
๗. นิคม มุสิกมาคะ และ คณะ , "วิชาการพิพิธภัณฑ์" . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช; ๒๕๒๑
๘. บุญยงค์ เกศเทศ "วัฒนธรรมเผ่าพันธุ์มนุษย์" . กรุงเทพฯ; ๑๕๓๖
๙. ประพนธ์ เรืองณรงค์ และ วสันต์ ชีวศาสตร์ "ปัตตานี" .ปัตตานี .สิทธิชน; ๒๕๓๒
๑๐. รัชดาพร คณิตพันธ์, "ศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้าน อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี" , วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี พระจอมเกล้า สถาบัน , ๒๕๓๓
๑๑. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี "แหล่งศิลปกรรม จังหวัดปัตตานี" ปัตตานี: ปัตตานีการช่าง , ๒๕๓๔
๑๒. ห้องสมุดประชาชน เฉลิมราชกุมารี "เอกสาร ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ จังหวัดปัตตานี" ปัตตานี, ๒๕๓๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้